

 Luciani deorũ dialogi othomaro interprete
grece et latine

Dela casa professa dela Comp.ª de Jhs.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ ΘΕΩΝ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

LVCIANI SAMOSATENSIS DEORVM DIALOGI

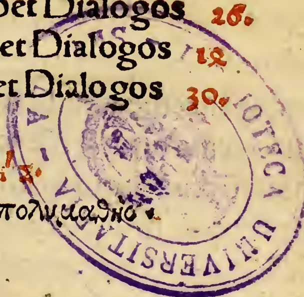
numero.70. una cum inter pretatione e regione latina: nusq̃ an tea impressi.

corregido segun el indice de 1632

Diego Meléndez

Contenta Librorum partialium.

1 Deorum Supernorum/habet Dialogos 26.
2 Deorum Marinorum/habet Dialogos 14.
3 Deorum Infernorum/habet Dialogos 30.

ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ.

ἐὰν ἦς φιλομαθὴς, ἔσῃ πολυμαθής.

Ioannes Schottus, Argentinę studiosius elaborauit,
Sed relectos iudica.
1515.

Othomarus Nachtgall Argentinus, Ioanni Schotto municipi suo S.

Quum in hac urbe nostra Argētinensi, cui ambo vitę huius initia debemus, omnis ęruditioꝝ coetus ad graiam eloquentiā, veluti πρὸσ τὴσ ἀμαλθείασ κέρασ adspiret: cōductoqꝫ aliunde pręceptore Conrado Mellissipolitano, Erasmi Rotterodami discipulo, graecę ligue non indocto, auide admodum Theodori grammatica perdiscat: visus sum mihi operepreciū facturus: si Deoꝝ Luciani Samosatensis dialogos, ductu clarissimi viri Aleandri Mottensis/ꝑceptoris mei, Lutecię publicatos graece/sub tua impressoria incude, gręcolatinos fieri curarem: quo gręcitatis adhuc rudes, q̄si ex mutis (ut aiunt) magistris, gręci aliquādo euadere possent. Est em̄ in illis mira quaedaꝫ mixta urbanitate facilitas, neqꝫ leporis minus. Candidi sunt: venusti: & citra fastū sublimes. Heroas/q̄s gentilitas deos credidit, inducunt loquentes: suisqꝫ quēlibet depingūt coloribus. Deniqꝫ ad graecę lingue intelligentiā venandam, mirūinmodū sunt accōmodati. Teste vł uno nō tam Germanię nr̄ę/q̄ꝫ totius orbis splendore Erasmo Rotterodamo: qui in libello quē de ratione studij inscripsit: quū de authoribus gręcis in quos protinus incidas/quippiā admonuisset: Luciano nr̄o primas partes tribuit. Neqꝫ facile offendas/qui huic sententię nō subscribat. Nisi forte cęcutiētes quosdā: qui tenebras suas quibus inuoluti sunt/undiqꝫ circūferunt: nihil ꝓbantes/pręter id q̊d sordidū est/& ab omni cultu alienum. Quibus noster hic non desudat labor. quū (ut

ſacer dixit Hieronymus) merces nō nauigent niſi vo-
lentibus. At dicent: Quę dementia/Lucianū chriſtia-
no adhibere legendū: in quo nil prę̄t Iouis ſtupra/ ra-
ptus/adulteria, παιδεραςίαν, & alia id genus fide carē-
tia cognoſcere liceat? Reſpondeo: Quiſquis is eſt/ q̄
fabuloſa atq; ſceleribus ſcatentia legere dedignat̄: ca-
ueat quęſo/ne hebręorū archana legēdo penetret. Nā
in Iudicū libro. 9. capite ſic ſcriptū comperiet: Ierūt li-
gna ut ungerēt ſupra ſe Regem: dixeruntq; oliuę: Im
pera nobis. Et in Regū quarto libro/capite. 14. ſic ſcri
bitur: Carduus Libani miſit ad cedrū qui eſt in Liba-
no/dicēs: Da filiā tuā filio meo uxorem. Quid de Zo
domę flagitio/Dauid regis homicidio/ & aliis impro
be tentatis cōmemorē: quibus omnis hebręorū refer-
ta eſt hiſtoria? Fateor tn̄ ingenue: in hoc Luciano nō
deliteſcendu3/niſi quatenus græcę facundię deſeruit.
Nam ſacrę literę propediē (ut auguramur) pocilatore
Eraſmo nr̄o, in fonte ſuo/id eſt græco eloquio degu-
ſtabimus nouū (ut vocant) Inſtrumentū: quale grām
& veritatē per Chriſtū factā edocet. In hoc oīs erudi-
tionis ſum̄a collocata eſt. In hoc oīs mentis acies diri
genda: oīs animi vigor ſtringendus: oēs deniq; nerui
intendēdi ſunt. Tu vale mi Ioannes: boniſq; literis, ut
cępiſti, arte tua impreſſoria ſuccurre: boniq; conſule
hęc minutula, memor huius Heſiodici,

εἰ γάρ κεν̓ ϗ σμικρὸν ἐπὶ σμικρὸν καταθεῖο,

ϗ θαμὰ τοῦτ' ἔρδοις, τάχα κεν μέγα καί τι γένοιτο.

Iterū vale. Ex Viridario, s. Ioannis Argentineñ.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ ΘΕΩΝ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

Α προμηθέως, καὶ Διός. ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ῦσόν με ὦ ζεῦ· δεινὰ γὰρ ἤδη πέπονθα. Ζ. λύσω σε φὴς ὃν ἐχρῆν βαρυτέρας πέδας ἔχοντα, καὶ τὸν καύκασον ὅλον ὑπὲρ κεφαλῆς ἐπικείμενον ὑπὸ ἑκκαίδεκα γυπῶν μὴ μόνον κείρεσθαι τὸ ἧπαρ· ἀλλὰ καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξορύττεσθαι· ἀνθ' ὧν τοι αὖθ' ἡμῖν ζῶα τοὺς ἀνθρώπους ἔπλασας· καὶ τὸ πῦρ ἔκλεψας· καὶ τὰς γυναῖκας ἐδημιούργησας. ἃ μὲν γὰρ ἐμὲ ἐξηπάτησας ἐν τῇ διανομῇ τῶν κρεῶν, ὀστᾶ πιμελῇ κεκαλυμμένα μοι παραθεὶς καὶ τὴν ἀμείνω τῶν μοιρῶν σεαυτῷ· φυλάττων, τί χρὴ λέγειν; Π. οὐκοῦν ἱκανὴν ἤδη τὴν δίκην ἐκτέτικα· τοσοῦτον χρόνον τῷ καυκάσῳ προσηλωμένος τὸν κάκιστα ὀρνέων ἀπολούμενον ἀετὸν τρέφων τῷ ἥπατι. Ζ. οὐδὲ πολλοστημόριον τοῦτο ὧν σε δεῖ παθεῖν. Π. καὶ μὴν οὐκ ἀμισθί με λύσεις ὦ ζεῦ· ἀλλά σοι μηνύσω πάνυ ἀναγκαῖον. Ζ. κατασοφίζῃ με ὦ προμηθεῦ. Π. καὶ τί πλέον ἕξω; οὐ γὰρ ἀγνοήσεις αὖθις ἔνθα ὁ καύκασός ἐστιν· οὐδ' ἀπορήσεις δεσμῶν ἤν τι τεχνάζων ἁλίσκωμαι. Ζ. εἰπὲ πρότερον ὅντινα μισθὸν ἀποτίσεις ἀναγκαῖον ἡμῖν ὄντα. Π. ἢν εἴπω ἐφ' ὅ,τι βαδίζεις νῦν ἀξιόπιστος ἔσομαί σοι καὶ περὶ τῶν ὑπολοίπων μαντευόμενος. Ζ. πῶς γὰρ οὔ; Π. παρὰ τὴν θέτιν συνεσόμενος αὐτῇ. Ζ. τουτὶ μὲν ἔγνως. τί δ' οὖν τὸ ἐπὶ τούτῳ; δοκεῖς γάρ τι ἀληθὲς ἐρεῖν. Π. μηδὲν ὦ ζεῦ κοινωνήσῃς τῇ νηρεΐδι· ἢν γὰρ αὕτη κυοφορήσῃ ἐκ σοῦ, τὸ τεχθὲν ἴσα ἐρ-

LVCIANI SAMOSATENSIS DEORVM DIALOGI.

1 Promethei, Et Iouis. PROMETHEVS.

Olue me Iupit̃,grauia em̃ iã passus sum. I, Solũã te ais:quẽ oportebat grauiores pedicas habentem/& Caucasum toto tum super caput incumbentem/a sedecim vulturibus non solum corrodi epar:sed& oculis carere effossis, eo ꝙ hęc nobis animalia homines effinxeris:& ignem furtĩ surripuisti:et mr̃ieres fabricatus es.qbꝫ eq̃dẽ me decepisti in distributione carniũ: ossa pĩguedine obducta, mihi apponens/& meliorẽ partium tibi ipi seruans.Quid optet dicere? P, Igit̃ sufficiẽtẽ iã pœnam exolui: tantũ tempus Caucaso affixus/pessimã auium perdendam aquilã, nutriens in epate. I,neqꝫ momẽtũ ꝑticulę hoc eoꝝ q̃ te optet pati. P, Atq̃ nõ sine mercede me solues Iupit̃:sꝫ tibi significabo valde neciũ. I, Blãdiẽdo decipis me Promet̃. P, Et q̃d plus habebo?Nõ em̃ ignoras rursus ubi caucasus ẽ?neqꝫ ĩdigebis vĩcul̃ si quõ ꝟsutias agẽs deprehẽdar. I, Dic prius (aliquã mercedẽ accipies) neciũ nobis exñs. P, Si dixero ad quẽ locũ vadis nũc, fidedignus ero tibi & de reliquis vaticinans. I, Quõ enim non? P, Ad Thetin/coiturus cũ ipsa. I, Hoc q̃dem nosti. Quid igit̃ ob hoc? videris q̃dẽ aliq̃d verũ dicere. P,Nihil Iu.cõicaueris Nereidi.si em̃ ipa grauida r̃ddet̃ ex te:fętus silia faciet

γάσεταί σε οἷα καὶ σὺ ἔδρασας τὸν Κρόνον. Σ. τοῦτο φής, ἐκπεσεῖσθαί με τῆς ἀρχῆς; Π. μὴ γένοιτο ὦ Ζεῦ, πλὴν τοιοῦτό τι ἡ μίξις αὐτῆς ἀπειλεῖ. Ζ. χαιρέτω τοίγαρ οὖν ἡ Θέτις, σὲ δὲ ὁ Ἥφαιστος ἐπὶ τούτοις λυσάτω.

β Διός, καὶ Ἑρμοῦ. ΖΕΥΣ.

τὴν τοῦ Ἰνάχου παῖδα τὴν καλὴν οἶσθα ὦ Ἑρμῆ. Ε. ναί, τὴν Ἰὼ λέγεις. Ζ. οὐκ ἔτι παῖς ἐκείνη ἐστίν, ἀλλὰ δάμαλις. Ε. τεράστιον τοῦτο. τῷ τρόπῳ δ' ἐνηλλάγη; Ζ. ζηλοτυπήσασα ἡ Ἥρα μετέβαλεν αὐτήν. ἀλλὰ καὶ καινὸν ἄλλο τι δεινὸν ἐπιμεμηχάνηται, τῇ κακοδαίμονι βουκόλον τινὰ πολυόμματον Ἄργον τοὔνομα ἐπέστησεν, ὃς νέμει τὴν δάμαλιν ἄϋπνος ὤν. Ε. τί οὖν ἡμᾶς χρὴ ποιεῖν; Ζ. καταπτάμενος ἐς τὴν Νεμέαν, ἐκεῖ δέ που ὁ Ἄργος βουκολεῖ, ἐκεῖνον μὲν ἀπόκτεινον, τὴν δὲ Ἰὼ διὰ τοῦ πελάγους ἐς τὴν Αἴγυπτον ἀπαγαγὼν, Ἶσιν ποίησον. καὶ τὸ λοιπὸν ἔστω θεὸς τοῖς ἐκεῖ, καὶ Νεῖλον ἀναγέτω, καὶ τοὺς ἀνέμους ἐπιπεμπέτω, καὶ σωζέτω τοὺς πλέοντας.

γ Διός, καὶ Γανυμήδους. Ζ.

Ἄγε ὦ Γανύμηδες, ἥκομεν γὰρ ἔνθα ἐχρῆν. φίλησόν με ἤδη, ὅπως εἰδῇς οὐκ ἔτι ῥάμφος ἀγκύλον με ἔχοντα, οὐδ' ὄνυχας ὀξεῖς, οὐ πτερὰ οἷος ἐφαινόμην σοι πτηνὸς εἶναι δοκῶν. Γ. ἄνθρωπε, οὐκ ἀετὸς ἄρτι ἦσθα, καὶ καταπτάμενος ἥρπασας με ἀπὸ μέσου τοῦ ποιμνίου. πῶς οὖν τὰ μὲν πτερὰ ἐκεῖνα σοι ἐξερρύηκε; σὺ δ' ἄλλος ἤδη ἀναπέφηνας; Ζ. ἀλλ' οὔτε ἄνθρωπος ὃν ὁρᾷς ὦ μειράκιον, οὔτε ἀετός ὁ δὲ πάντων βασιλεὺς τῶν θεῶν οὗτός εἰμι, πρὸς τὸν καιρὸν ἀλλάξας ἐμαυτόν. Γ. τί φής; σὺ γὰρ ὁ Πὰν ἐκεῖνος; εἶτα πῶς σύριγγα οὐκ ἔχεις, οὐδὲ κέρατα, οὐδὲ λάσιος εἶ τὰ σκέλη; Ζ. μόνον γὰρ ἐκεῖνον ἡγῇ θεόν; Γ. ναὶ καὶ

θύομέν γε αὐτῷ ἔνορχιν

tibi,qualia & tu fecisti Saturno. I, Hoc ais: expulsurum me a regno. P, Ne fiat Iupiter tale quid/coitus ipsius pręsefert. I, Valeat igitur Thetis.te vero Vulcanus ob hęc soluet.

2 Iouis, Et Mercurij. IVPITER.

Illam Inachi puellã pulchrã nosti Mercuri. M, Etiã, Io dicis. I, Non amplius puella illa est:sed iuuenca. M, Mõstrosu hoc.Quõ mutata est? I, Zelotypi a mota Iuno,trãsformauit ipa. S & nouũ alid qppiã molestũ fabcauit: infaustũ bubulcum qndã,multiocularem,Argum noie constituit q pasceret iuuencã:sine sõno exñs. M, Quid igit nos opt facere? I,deuolãs in Nemeã siluã,illic alicubi Argus pascit: illum quidẽ interficito:ipsam vo Io per pelagus in AEgyptum abducens/Isim facito:& in posterũ sit deus incolis: & Nilũ deducat:& ventos relaxet:& seruet nauigantes.

3 Iupit,& Ganymedes. IV.

Age o Ganym.puenimus eõ q optebat,osculare me iã:ut videas nõ amplius rostrũ aducũ me hñte: neq ungues acutos/neq alas:ql apparuerã tibi volatil eẽ apparens. G. Homo/nõ aquila nup eras:& deuolãs rapuisti me a medio ouili.Quo pacto igitur alę illę tibi ablatę sunt?Tu alius an apparuisti? I. S neq homo quẽ vides adulescẽtule/neq aquila/sed omniũ rex Deo egoipe sum:ad occasionẽ mutãs meip. G. Quid ais tu?Pan ille es? deiñ/quõ fistulã nõ habes:neq cornua:neq hirsutus es crura? I.solũ.n.illũ existimas deũ? G.Etiã qdẽ. sacrificauimus certe ipsi coleatũ

τράγον ἐπὶ τὸ σπήλαιον ἄγοντες, ἔνθα ἕστηκε. σὺ δὲ ἀνδραποδιστής τις εἶναί μοι δοκεῖς. Ζ. εἰπέ μοι· Διὸς δὲ οὐκ ἤκουσας ὄνομα, οὐδὲ βωμὸν εἶδες ἐν τῷ γαργάρῳ τοῦ ὕοντος καὶ βροντῶντος καὶ ἀστραπὰς ποιοῦντος; Γ. σὺ ὦ βέλτιστε φὴς εἶναι, ὃς πρώην κατέχεας ἡμῖν τὴν πολλὴν χάλαζαν, ὁ οἰκεῖν ὑπὲρ ἄνω λεγόμενος, ὁ ποιῶν τὸν ψόφον, ᾧ τὸν κριὸν ὁ πατὴρ ἔθυσεν, εἶτα τί ἀδικήσαντά με ἀνήρπασας ὦ βασιλεῦ τῶν θεῶν· τὰ δὲ πρόβατα ἴσως οἱ λύκοι διηρπάσαντο, ἤδη ἐρήμοις ἐπιπεσόντες. Ζ. ἔτι γὰρ μέλει σοι τῶν προβάτων ἀθανάτῳ γεγενημένῳ, καὶ ἐνταῦθα συνεσομένῳ μεθ' ἡμῶν. Γ. τί λέγεις; οὐ γὰρ κατάξεις με ἤδη ἐς τὴν ἴδην τήμερον; Ζ. οὐδαμῶς· ἐπεὶ μάτην ἀετὸς εἴην ἀντὶ θεοῦ γεγενημένος. Γ. οὐκοῦν ἐπιζητήσει με ὁ πατὴρ, καὶ ἀγανακτήσει μὴ εὑρίσκων, καὶ πληγὰς ὕστερον λήψομαι καταλιπὼν τὸ ποίμνιον. Ζ. ποῦ γὰρ ἐκεῖνος ὄψεταί σε; Γ. μηδαμῶς· ποθῶ γὰρ ἤδη αὐτόν· εἰ δ' ἀπάξεις με, ὑπισχνοῦμαί σοι καὶ ἄλλον παρ' αὐτοῦ κριὸν τυθήσεσθαι λύτρα ὑπὲρ ἐμοῦ· ἔχο μὲν δὲ τὸν τριετῆ τὸν μέγαν ὃς ἡγεῖται πρὸς τὴν νομήν. Ζ. ὡς ἀφελὴς ὁ παῖς ἐστι καὶ ἁπλοϊκὸς, καὶ αὐτὸ δὴ τοῦτο παῖς ἔτι· ἀλλ' ὦ γανυμήδες ἐκεῖνα μὲν πάντα χαίρειν ἔα, καὶ ἐπιλάθου αὐτῶν, τοῦ ποιμνίου καὶ τῆς ἴδης. σὺ δὲ ἤδη γὰρ ἐπουράνιος εἶ, πολλὰ εὖ ποιήσεις ἐντεῦθεν καὶ τὸν πατέρα, καὶ τὴν πατρίδα· καὶ ἀντὶ μὲν τυροῦ καὶ γάλακτος, ἀμβροσίαν ἔδῃ, καὶ νέκταρ πίῃ· τοῦτο μέν τοι καὶ τοῖς ἄλλοις ἡμῖν αὐτὸς παρέξεις ἐγχέων· τὸ δὲ μέγιστον, οὐκ ἔτι ἄνθρωπος, ἀλλ' ἀθάνατος γενήσῃ· καὶ ἀστέρα σου φαίνεσθαι ποιήσω κάλλιστον, καὶ ὅλως εὐδαίμων ἔσῃ. Γ. ἢν δὲ παίζειν ἐπι-

hircū ad speluncam agentes, ubi stat. Tu v͛o plagia-
rius quispiā esse mihi videris. I. Dic mihi: Iouis ne
audiueris nomen: neq̄ʒ aram videris in Gargaro pluē
tis, & tonantis, & fulgura facientis? G. Tu te opti-
me vir ais esse? q paulo añ effudisti nobis copiose grā
dinē: qui habitare superne diceris / faciēs strepitū: cui
arietē pr̄ sacrificauit. Dēiq̄ʒ qdnā īprobe tētātē me sur
isti rex Deoꝝ? Oues forsitan lupi ra- (sum rapu-
puerunt nunc / eremū irruentes. I. Adhuc em̄ curę ē
tibi ouium immortali facto, & hic coe-
unti nobiscum. G. Quid dicis? Non demittes me
modo in Idam hodie? I. Nequaq̄ʒ. qm̄ frustra aqui
la fuissem pro deo factus. G. Igitur inquiret me
pater: & indignabitur nō inueniens: verberaq̄ʒ post-
ea capiam relinquens ouile. I. Vbi il-
le videbit te? G. Neq̄ʒ v͛o desydero iā ip̄m. Si autē
hinc dimoueris me: promitto tibi & aliū ab ipso arie-
tem īmolandū, prēmia de me. Habemus eq̄dē triennē
magnū, qui prēcedit ad pabulū. I. q̄ʒ simplex hic
puer ē, & īcōsyderatus. sicq̄ʒ se hʒ res: puer ē adhuc. Sʒ
Ganymedes / illa quidē oīa valere sine: & obliuiscere
ipsorū: ouilis / & Idę. quādo quidē tu iam cœle-
stis es. multa bene facies hinc cœlitus & patri &
patrię. Et quidē pro caseo & lacte ambrosiam
comedes: & nectar bibes. hoc insup̱ alijs dijs nobis i-
pse p̄bebis infundēs. Hoc v͛o maximū: nō āplius hō /
sed īmortalis factus es: & astrū tuū apparere faciā pul
cherrimū: prorsusq̄ʒ fœlix eris. G. Si v͛o ludere cu-

θυμήσω, τίς συμπαίξεταί μοι; ἐν γὰρ τῇ Ἴδῃ πολλοὶ ἡλι-
κιῶται ἦμεν. Ζ. Ἔχεις κἀνταῦθα τὸν συμπαιξόμενόν
σοι τοῦτον Ἔρωτα, καὶ ἀστραγάλους μάλα πολλούς. θάρ-
ρει μόνον καὶ φαιδρὸς ἴσθι, καὶ μηδὲν ἐπιπόθει τῶν κά-
τω. Γ. Τί δὲ ὑμῖν χρήσιμος; ἂν γενοίμην ἢ ποιμαί-
νειν δεήσει κἀνταῦθα; Ζ. Οὐκ, ἀλλ᾽ οἰνοχοήσεις, καὶ
ἐπὶ τοῦ νέκταρος τετάξῃ, καὶ ἐπιμελήσῃ τοῦ συμποσίου.
Γ. Τοῦτο μὲν οὐχαλεπόν· οἶδα γὰρ ὡς χρὴ ἐγχέαι τὸ γάλα,
καὶ ἀναδοῦναι τὸ κισσύβιον. Ζ. Ἰδού, πάλιν οὗτος γά-
λακτος μνημονεύει, καὶ ἀνθρώποις διακονήσεσθαι οἴε-
ται. ταυτὶ δ᾽ οὐρανός ἐστι, καὶ πίνομεν ὥσπερ ἔφην τὸ νέ-
κταρ. Γ. Ἥδιον ὦ Ζεῦ τοῦ γάλακτος; Ζ. Εἴσῃ μετ᾽ ὀλί-
γον. καὶ γευσάμενος οὐκέτι ποθήσεις τὸ γάλα. Γ. Κοι-
μήσομαι δὲ ποῦ τῆς νυκτός; ἢ μετὰ τοῦ ἡλικιώτου Ἔρω-
τος; Ζ. Οὐκ, ἀλλὰ διὰ τοῦτό σε ἀνήρπασα ὡς ἅμα κα-
θεύδοιμεν. Γ. Μόνος γὰρ οὐκ ἂν δύναιο, ἀλλ᾽ ἥδιόν σοι
καθεύδειν μετ᾽ ἐμοῦ; Ζ. Ναί, μετά γε τοιούτου οἷος εἶ σὺ
Γανύμηδες οὕτω καλός. Γ. Τί γάρ σε πρὸς τὸν ὕπνον ὀνή-
σει τὸ κάλλος; Ζ. Ἔχει τι θέλγητρον ἡδύ, καὶ μαλακώτε-
ρον ἐπάγει αὐτόν. Γ. Καὶ μὴν ὅ γε πατὴρ ἤχθετό μοι συγκα-
θεύδοντι, καὶ διηγεῖτο ἕωθεν ὡς ἀφεῖλον αὐτοῦ τὸν ὕπνον στρε-
φόμενος, καὶ λακτίζων, καί τι φθεγγόμενος μεταξὺ ὁπό-
τε καθεύδοιμι. ὥστε παρὰ τὴν μητέρα ἔπεμπέ με κοιμη-
θησόμενον τὰ πολλά. ὥρα δή σοι εἰ διὰ τοῦτο ὡς φής ἀνήρ-
πασάς με, καταθεῖναι αὖθις ἐς τὴν γῆν ἢ πράγματα ἕξ-
εις ἀγρυπνῶν. ἐνοχλήσω γάρ σε συνεχῶς στρεφόμενος. Ζ.
Τοῦτ᾽ αὐτό μοι τὸ ἥδιστον ποιήσεις, εἰ ἐγρυπνήσαιμι με-
τὰ σοῦ. φιλῶν γὰρ διατελέσω πολλάκις καὶ περιπτύσσων.

piam: quis colludet mecū? In Ida em̄ multi coę-
tanei eramus. I. Habebis & hic collusorem
tibi hunc Cupidinē/& astragalos valde multorꝝ. Cō
fide solum: & lętus sis: & nihil desyderes inferi-
orū. G. Quid vero vobis util' ero? An oues pasce-
re oportebit & hic? I. Nō: sed ministrabis vinū: &
ad nectar paulopost ordīaberis: & curabis ꝯpotatōeꝫ
G. Hoc qdē nō difficile. scio em̄ ut opteat effūder̄ lac
& coronare poculū pastorale. I. Vide, rursus hic la-
ctis meminit: & hominibus se ministrare pu-
tat. Hoc ꝟo cœlū est: & bibemus quēadmodū dixi ne
ctar. G. Dulcius o Iupiter lacte? I. Scies post pusil
lū: et cū gustaueris/nō āplius desyderabis lac. G. Por
ro ubi dormiam nocte? An cum coętaneo Cupi-
dine? I. Non, sed ob hoc te rapui/ut simul dor-
miremus. G. Solus em̄ non possis: sed suauius
dormire mecū? I. Profecto, cum tali qualis es tu
Ganymedes/sic pulcher. G. qd em̄ te ad somnū iuua
bit pulchritudo? I. Hꝫ q̊ddā ītitamētū suaue: & facili
us īducit ipꝫ. G. Atq pat' meus īdignabat' mihi cōdor
miēti: & narrabat mane/quō turbarē ipius somnū vo
lutans p lectū; calcitrans, & aliquid loquēs int'ea quan
do dormirē. quaprop' ad matrē r̄mittebat me dormi
turū sępiuscule. Si ob hoc ut ais/rapu-
isti me: deponere rursus in terram opus habe-
bis vigilans. turbabo em̄ te frequenter cōuertens. I.
Hoc quidē mihi suauissimū facies: si vigilauero te-
cum, exosculans em̄ perficiam sępe & amplectens.

Γ. αὐτὸς ἂν εἰδείης. ἐγὼ δὲ κοιμήσομαι σοῦ καταφι-
λοῦντος. Ζ. εἰσόμεθα τότε τί πρακτέον. νῦν δὲ ἄπαγε
αὐτὸν ὦ Ἑρμῆ, καὶ πιόντα τῆς ἀθανασίας ἄγε οἰνοχοήσον-
τα ἡμῖν, διδάξας πρότερον ὡς χρὴ ὀρέγειν τὸν
σκύφον. Δ' Ἔρωτος, καὶ Διός. ΕΡΩΣ.

Ἀλλ' εἰ καί τι ἥμαρτον ὦ Ζεῦ, σύγγνωθί μοι. παιδίον γάρ
εἰμι καὶ ἔτι ἄφρων. Ζ. σὺ παιδίον ὦ Ἔρως ὃς ἀρχαιότε-
ρος εἶ πολὺ τοῦ Ἰαπετοῦ. ἢ διότι μὴ πώγωνα μὴ γὰρ πο-
λιὰς ἔφυσας, διὰ ταῦτα καὶ βρέφος ἀξιοῖς νομίζεσθαι
γέρων καὶ πανοῦργος ὤν. Ε. τί δέ σε ἠδίκησα ὁ γέρων
ὡς φὴς ἐγώ, διότι με καὶ πεδῆσαι διανοῇ; Ζ. σκόπει
ὦ κατάρατε εἰ μικρά, ὃς ἐμοὶ μὲν οὕτως ἐντρυφᾷς, ὥσ-
τε μηδέν ἐστιν ὃ μὴ πεποίηκάς με, σάτυρον, ταῦρον, χρυσόν,
κύκνον, ἀετόν. ἐμοῦ δὲ ὅλως οὐδεμίαν ἥντινα ἐρασθῆναι
πεποίηκας. οὐδὲ συνῆκα ἡδὺς γυναικὶ διὰ σὲ γεγενημέ-
νος. ἀλλά με δεῖ μαγγανεύειν ἐπ' αὐτάς, καὶ κρύπτειν ἐ-
μαυτόν. αἳ δὲ τὸν μὲν ταῦρον ἢ κύκνον φιλοῦσιν. ἐμὲ δὲ
ἢν ἴδωσι, τεθνᾶσιν ὑπὸ τοῦ δέους. Ε. εἰκότως. οὐ γὰρ φέ-
ρουσιν ὦ Ζεῦ θνηταὶ οὖσαι τὴν πρόσοψιν. Ζ. πῶς οὖν τὸν
Ἀπόλλω ὁ Βράγχος, καὶ ὁ Ὑάκινθος φιλοῦσιν; Ε. ἀλλ'
ἡ Δάφνη κἀκεῖνον ἔφυγε καίτοι κομήτην καὶ ἀγένειον ὄντα.
εἰ δ' ἐθέλοις ἐπέραστος εἶναι, μὴ ἐπίσειε τὴν αἰγίδα, μηδὲ
τὸν κεραυνὸν φέρε. ἀλλ' ὡς ἥδιστον ποίει σεαυτόν, ἑκατέρω-
θεν καθειμένος βοστρύχους τῇ μίτρᾳ τούτους ἀνειλημμένος.
πορφυρίδα ἔχε. ὑποδέου χρυσίδας. ὑπ' αὐλῷ καὶ τυμ-
πάνοις εὔρυθμα βαῖνε. καὶ ὄψει ὅτι πλείους ἀκολουθήσουσί
σοι τῶν Διονύσου μαινάδων. Ζ. ἄπαγε. οὐκ ἂν δεξαίμην
ἐπέραστος εἶναι τοιοῦτος γενόμενος. Ε. οὐκοῦν ὦ Ζεῦ μη-

G. Ipse videris, ego vero dormiam te deoscu- lante. I. Videbimus tūc qd agendū. Nūc vo abduc ipm Mercuri: & bibentem īmortalitatē/duc ut mini- stret nobis: docēs prius queādmodū opteat porigere cyphum. ℞ Amoris, & Iouis. AMOR. S; & si quid peccaui Iupit/ignosce mihi. puerulus em̄ sum & adhuc demēs. I. Tu puerulus Amor, ātiqui or es multū Iapeto. Vel qm̄ non barbā/neq; ca- nos pduxisti; ppt hec & īfās dignū putas existimari: senex & vetator exn̄s. A. qd vo te iiuria affeci senex ut ais ego/ppt qd me et vīcire affectas? I. Cōsidera o perfide/si sunt parua: qui mihi sic deliciaris: quapro pter nihil est quod nō feceris me: satyrū, taurū, aurū, cygnū, aquilam. me vo prorsus nullū quēpiā amare fecisti: neq; intellexi suauis mulieri per te fa- ctus.. S; me optet dolere ob ipsas/ & abscōdere me- ipsum. He vo quidē taurū/vel cygnū amant: me vero si videant/moriunt pre timore. A. Merito. nō em̄ fe runt Iupiter/mortales existētes/aspectū. I. Quō igit Apollinē Brāchus/ & Hyacinthus amant? A. Sed Daphnis & illū fugiebat/utiq; cōatū et īberbē exn̄tē. Si vero vis amabilis esse: nō concutias clypeū: neq; fulmen fer. Sed q; suauissimū fac teipm: utraq; par- te dimittens capillos/in mitra hos resumens. purpurā habe. subliga aureas crepidas ad tybiā, et tym pana sonora incede: & videbis q plures sequentur te Bacchi menadibus. I. Sile. non probauerim amabilis esse talis factus. A. Igit Iupiter/ne-

δὲ ἐρᾷν θέλε, ῥᾴδιον γὰρ τοῦτό τε. Ζ. οὐκ. ἀλλ' ἐρᾷν μὲν ἀπραγμονέστερον δ' αὐτοῦ ἐπιτυγχάνειν. ἐπὶ τούτοις ἀντοῖς ἀφίημί σε.

Ε΄ ἥρας καὶ Διός.

Ἥ Ρ Α.

Ἐξ οὗ μειράκιον τοῦτο ὦ Ζεῦ τὸ φρύγιον ἀπὸ τῆς ἴδης ἁρπάσας δεῦρο ἀνήγαγες, ἔλαττόν μοι προσέχεις τὸν νοῦν. Ζ. καὶ τοῦτο γὰρ ὦ ἥρα ζηλοτυπεῖς ἤδη ἀφελὲς οὕτω καὶ ἀλυπότατον; ἐγὼ δὲ ᾤμην ταῖς γυναιξὶ μόναις χαλεπὴν σὲ εἶναι ὁπόσαι ἂν ὁμιλήσωσιν ἐμοί. Η. οὐδ' ἐκεῖνα μὲν εὖ ποιεῖς, οὐδὲ πρέποντα σεαυτῷ, ὃς ἁπάντων θεῶν δεσπότης ὢν, ἀπολιπὼν ἐμὲ τὴν νόμῳ γαμετὴν, ἐπὶ τὴν γῆν κάτει, μοιχεύων χρυσίον ἢ ταῦρος γενόμενος. πλὴν ἀλλ' ἐκεῖναι μέν σοι κἂν ἐν γῇ μένουσι. τὸ δ' ἰδαῖον τουτὶ παιδίον ἁρπάσας ἀνέπτης ὦ γενναιότατε θεῶν, καὶ συνοικεῖ νῦν ἐπὶ κεφαλήν μοι ἐπαχθὲν οἰνοχοῦν. δὴ τῷ λόγῳ οὕτως ἠπόρεις οἰνοχόων, καὶ ἀπηγορεύκασιν, ἄρα ἥ τε ἥβη καὶ ὁ ἥφαιστος διακονούμενοι. σὺ δὲ καὶ τὴν κύλικα οὐκ ἂν ἄλλως λάβοις παρ' αὐτοῦ ἢ φιλήσας πρότερον αὐτὸν ἁπάντων ὁρώντων, καὶ τὸ φίλημά σοι ἥδιον τοῦ νέκταρος. καὶ διὰ τοῦτο οὐδὲ διψῶν πολλάκις αἰτεῖς πιεῖν. ἐνίοτε δὲ καὶ ἀπογευσάμενος μόνον ἔδωκας ἐκείνῳ. καὶ πίοντος ἀπολαβὼν τὴν κύλικα, ὅσον ὑπόλοιπον ἐν αὐτῇ πίνεις, ὅθεν καὶ αὐτὸς ἔπιε, καὶ ἔνθα προσήρμοσε τὰ χείλη, ἵνα καὶ πίνῃς ἅμα καὶ φιλῇς. πρώην δὲ ὁ βασιλεὺς καὶ ἁπάντων πατὴρ, ἀποθέμενος τὴν αἰγίδα καὶ τὸν κεραυνὸν, ἐκάθησο ἀστραγαλίζων μετ' αὐτοῦ, πώγωνα τηλικοῦτον καθειμένος. πάντα οὖν ὁρῶ ταῦτα, ὥστε μὴ οἴου λανθάνειν. Ζ. καὶ τί δεινὸν

(tristeris/a
Et mihi exaggeras Cupidinez çelotypia mota. Si vo puero pulchro accipiẽs pocľuz:tibi qdẽ filius tuus po cilletur:tu vo Ganymedes mihi soli redde calicẽ:& toties bis osculare me:& qñ plenũ calicẽ fuderis & rursũ qñ a me accepis. Quid ob hoc lachrymaris? Ne timeas. Lugebit em̃ si quis te tristari voluerit.

6 Iunonis & Iouis. IVNO.

Ixionem hũc vides Iupiť:quibꝰ nã moribꝰ affectũ putas? I. Hominẽ esse utilem Iuno/& cõbibonem. nõ em̃ intellexi nob̃ ĩdignũ symposio existere. IV. Sz ĩdignus ẽ:iiuriosus qdẽ exñs. q̃ ꝓpť nõ ãplius ĩťsit. I. Quid aũt cõtumeliç ĩtulit? oz em̃ (ut puto) & me r̃scir̃ alid. Etem̃ erubesco dicer̃ ipz:tale ẽ q̊d (IV. quid vo p̃sumpsit. I. Atqui ob hoc & magis dixeris q̊dcũq turpi conatu tẽtauit. nũqd igiť adnixus ẽ aliq̊ mõ? ĩtel ligo em̃ cuiusmõi turpe sit q̊d reformidaueris dicere. IV. Ip̃am me:nõ aliã quãpiam Iupiť/lõgo iã tp̃e. Et quidẽ primũ ignorabã rem/ ob quã attẽte respiciebat in me. Idẽ vo gemebat et sublachrymabať. Et si qñ bibens tradidissez Ganymedi poculũ: hic petebat ex eo ip̃o bibere. & capiẽs osculabať interea:& ad os admouebat:& rursus ꝓspectũ ĩ me ĩtẽdebat. hęc (iã intelligebã amatoria eẽ:et mľto qdẽ tp̃e verecũdabar ad te: putabãq cessaturũ a furore hominẽ. Postq̃ vo et s̃zmones ausus est mihi adiicere: ego (dicere remittens ip̃m adhuc lachrymantẽ & volutantem/ claudens aures, ne audirem ipsius contumeliosa supplicãtis, accessi tibi dictura. Tu vero ipse

ὅρα, ὅπως μέτει τὸν ἄνδρα. Ζ. εὖγε ὁ κατάρατος ἐπ' ἐ-
μὲ αὐτὸν, καὶ μέχρι τῶν ἥρας γάμων τοσοῦτον ἐμεθύσθη
τοῦ νέκταρος, ἀλλ' ἡμεῖς τούτων αἴτιοι καὶ πέρα τοῦ
μετρίου φιλάνθρωποι, οἵ γε καὶ συμπότας αὐτοὺς ἐποιη-
σάμεθα. συγγνωστοὶ οὖν εἰ πιόντες ὅμοια ἡμῖν, καὶ ἰδόν-
τες οὐράνια κάλλη, καὶ οἷα οὔποτε εἶδον ἐπὶ γῆς, ἐπεθύ-
μησαν ἀπολαῦσαι αὐτῶν, ἔρωτι ἁλόντες. ὁ δὲ ἔρως, βί-
αιόν τί ἐστι καὶ οὐκ ἀνθρώπων μόνον ἄρχει, ἀλλὰ καὶ ἡμῶν
αὐτῶν ἐνίοτε. Η. σοῦ μὲν καὶ πάνυ οὗτός γε δεσπότης
ἐστὶ. καὶ ἄγει σε. καὶ φέρει τῆς ῥινός, φασίν, ἕλκων. καὶ ἕπῃ
αὐτῷ ἔνθα ἂν ἡγῆ γαίσοι. καὶ ἀλλάττῃ ῥαδίως ἐς ὅ,τι
ἂν κελεύσῃ. καὶ ὅλως κτῆμα καὶ παιδιὰ τοῦ ἔρωτος σύ
γε. καὶ νῦν τῷ ἰξίονι οἶδα καθότι συγγνώμην ἀπονέμεις.
ἅτε καὶ αὐτὸς μοιχεύσας ποτὲ αὐτοῦ τὴν γυναῖκα, ἥ σοι
τὸν πειρίθουν ἔτεκεν. Ζ. ἔτι γὰρ σὺ μέμνησαι ἐκείνων εἴ τι
ἐγὼ ἔπαιξα ἐς γῆν καθελθών. ἀτὰρ οἶσθα ὅ μοι δοκεῖ περὶ
τοῦ ἰξίονος. κολάζειν μὲν μηδαμῶς αὐτὸν, μὴ δ' ἀπωθεῖν
τοῦ συμποσίου. σκαιὸν γάρ, ἐπεὶ δ' ἐρᾷ καὶ ὥς φῄς δακ-
ρύει, καὶ ἀφόρητα πάσχει. Η. τί ὦ ζεῦ; δέδια γὰρ μή
τι ὑβριστικὸν καὶ σὺ εἴπῃς. Ζ. οὐδαμῶς. ἀλλ' εἴδωλον
ἐκ νεφέλης πλασάμενοι αὐτῇ σοι ὅμοιον, ἐπειδὰν λυθῇ τὸ
συμπόσιον, κἀκεῖνος ἀγρυπνεῖ, ὡς τὸ εἰκὸς, ὑπὸ τοῦ ἔ-
ρωτος, παρακατακλίνωμεν αὐτῷ φέροντες. οὕτω γὰρ παύ-
σαιτο ἀνιώμενος, οἰηθεὶς τετυχηκέναι τῆς ἐπιθυμίας. Η.
ἄπαγε. μὴ ὥραισιν ἵκοιτο τῶν ὑπὲρ αὐτὸν ἐπιθυμῶν. Ζ.
ὅμως ὑπόμεινον ὦ ἥρα. τί γὰρ ἂν καὶ πάθοις δεινὸν ἀπὸ
τοῦ πλάσματος, εἰ νεφέλῃ ὁ ἰξίων συνέσται; Η. ἀλλὰ ἡ νε-
φέλη ἐγὼ εἶναι δόξω, καὶ τὸ αἰσχρὸν ἐπ' ἐμὲ ποιήσει διὰ

γρ. καὶ ἡγῆται

vide quō punias virum. I. Euge ſceleratus in me ipſum/& uſq; ad Iunonis nuptias tantū inebriatus nectare. Sed nos hoꝝ authores: & ultra modū amatores hoīm: q q̄dē & cōbibones ipos feci- muſ. vēia digni ſt igr̄ ſi bibēteſ ſiſia nob egerīt: et vidē tes cęleſtes plchritudīes, q̄les nūq̄ viderīt in t̄ra: deſy- derauerūt frui ipis/amore capti. Hic v̄o Cupido vi- olentū quiddā. & nō hoīb ſolū imperat: ſed et nobis ipſis interdū. IV. Tuus quidē & valde hic dominus eſt: & ducit te: & fert naſo (ut aiunt) trahēs: & ſeq̄ris ipſum quo duxerit te: & imutaris facile in id quod iuſſerit: & prorſus poſſeſſio & ludibriū Cupidinis tu es. Et nunc Ixioni conſcio, ob id veniam tribuis: q̄nq̄dē & ipe adlterio tētaueris olī ipius uxorē: q̄ tibi Perithon pepit. I. Adhuc em̄ tu memiſti illoꝝ ſi q̄d ego luſi ī terrā deſcēdēs. S; noueris q̄d mihi videt̄ de Ixione. mulctare quidē nequaq̄ ipm̄: neq̄ expellere a cōuiuio. ruſticū em̄ eſſet: eo q amat: & ut ais lachry mat̄ & ītolerabilia patit̄. IV. quid Iupit̄: timui em̄ ne quid iniurioſu; dicas. I. Neq̄q̄. Sed ſimulacrum ex nube fingentes tibi ſimile, poſtq̄ ſolutum fuerit conuiuium, & ille vigilat (ut par eſt) prę a- more: adhibeamus ipſi afferentes. Sic em̄ ceſ- ſauerit: putans ſe conſecutum eſſe deſyderium. IV. Apage, ne ad maturitatē p̄ueniat idip; deſyderās. I. Tamē ſuſtine Iuno. quid em̄ & paſſa fueris moleſtū a fictione: ſi cum nube Ixion coibit: IV. Sed nu- bes ego eſſe apparebo: & turpitudinē in me faciet p

τὴν ὁμοιότητα. Ζ. οὐδὲν τοῦτο φής. οὔτε γὰρ ἡ νεφέλη ποτὲ γένοιτ' ἄν, οὔτε σὺ νεφέλη. ὁ δ' Ἰξίων μόνον ἐξαπατηθήσεται. Η. ἀλλ', οἷοι πάντες ἄνθρωποι ἀπειρόκαλοί εἰσιν, αὐχήσει κατελθὼν ἴσως, καὶ διηγήσεται ἅπασι, λέγων συγγεγενῆσθαι τῇ ἥρᾳ, καὶ σύλλεκτρος εἶναι τῷ Διΐ. καὶ που τάχα ἐρᾶν με φήσειεν αὐτοῦ. οἱ δὲ πιστεύσουσιν, οὐκ εἰδότες ὡς νεφέλῃ συνῆν. Ζ. οὐκοῦν ἤν τι τοιοῦτον εἴπῃ, ἐς τὸν ᾅδην ἐμπεσὼν, τροχῷ ἄθλιος προσδεθεὶς, συμπεριενεχθήσεται μετ' αὐτοῦ ἀεὶ, καὶ πόνον ἄπαυστον ἕξει, δίκην διδοὺς τοῦ ἔρωτος. Η. οὐ γὰρ δεινόν τοῦτό γε, ἀπὸ τῆς μεγαλαυχίας.

ζ'. Ἀπόλλωνος καὶ Ἡφαίστου.

Η. Ἑώρακας ὦ Ἄπολλον τὸ τῆς μαίας βρέφος τὸ ἄρτι τεχθὲν, ὡς καλόν τε ἐστὶ, καὶ προσγελᾷ πᾶσι, καὶ δηλοῖ τι ἤδη ὡς μέγα ἀγαθὸν ἀποβησόμενον; Α. ἐκεῖνό γε φῶ βρέφος ὦ Ἥφαιστε ἢ μέγα ἀγαθὸν, ὃ τοῦ Ἰαπετοῦ πρεσβύτερόν ἐστιν ὅσον ἐν τῇ πανουργίᾳ; Η. καὶ τίνα ἂν ἀδικῆσαι δύναιτο ἀρτίτοκον ὄν; Α. ἐρώτα τὸν Ποσειδῶνα, οὗ τὴν τρίαιναν ἔκλεψεν. ἢ τὸν Ἄρη. καὶ τούτου γὰρ ἐξείλκυσαι λαθὼν τοῦ κολεοῦ τὸ ξίφος. ἵνα μὴ ἐμαυτὸν λέγω, ὃν ἀφώπλισε τοῦ τόξου καὶ τῶν βελῶν. Η. τὸ νεογνὸν ταῦτα; ὃ μόγις ἐκινεῖτο ἐν ἐν τοῖς σπαργάνοις. Α. εἴσῃ ὦ Ἥφαιστε, εἴ σοι προσέλθῃ μόνον. Η. καὶ μὴν προσῆλθεν ἤδη. Α. τί οὖν πάντα ἔχεις τὰ ἐργαλεῖα, καὶ οὐδὲν ἀπόλωλεν αὐτῶν; Η. πάντα ὦ Ἄπολλον. Α. ὅμως ἐπίσκεψαι ἀκριβῶς. Η. Δία τὴν πυράγραν οὐχ ὁρῶ. Α. ἀλλ' ὄψει αὐτὴν που ἐν τοῖς σπαργάνοις τοῦ βρέφους. Η. οὕτως ὀξύχειρ ἐστὶ, καθάπερ ἐν τῇ γαστρὶ ἐκμελετήσας τὴν κλεπτικήν. Α. οὐ γὰρ ἤκουσας αὐτοῦ καὶ λαλοῦντος ἤδη στωμύλα καὶ ἐπίτρο-

χα;

(Iuno

similitudine3 I. Nihil hoc q̃d ais, neq₃ em̃ nubes aliq̃n fuerit: neq₃ tu nubes. Hic v̇o Ixion solũ decipie-tur. IV. Sed (quales omnes hoĩes arrogantes sunt) gloriabiť descẽdens forsitan: & narrabit oĩbus: dicẽs coiuisse Iunoni/& corriualis esse Ioui: & alicubi forsitan amicã me dixerĩt ip̃. . illi v̇o credẽt: nõ videntes quõ nubi coibit. I. Igiť si quid tale dixerit: in infernum decidens/rota miser vinctus cir-cũferetur cum ipsa semp̱: & laborẽ irrequietũ hẽbit: ultionẽ dans amoris. IV. Nõ em̃ graue hoc quidẽ: ob iactantiam.

7 Apollinis. & Vulcani.

V. Vidisti Apollo/Maię infantem nuper na-tũ, q̃₃ pulcher ẽ, & arridet oĩbꝫ: manifestatq₃ q̃ppiã iã ut magnũ bonũ aduenturũ? A. Illũ quidẽ dicis in-fantẽ Vulcane vel magnũ bonum, qui Iapeto seni-or est q̃₃tũ in v̇sutia? V. Quẽ nã iniuria afficeř pos-set nup̱ genitus exñs? A. Interroga Neptunum: cui tridentẽ furatus est. vel Martẽ. & huic em̃ detra-xit latens/ex vagina ensem. Vt nõ meip̃m dicam: quẽ destituit arcu & sagittis. V. Illũ nup̱ genitũ hęc fecis-se ais? qui vix mouebať in fasciolis. A. Scies Vulcane: si te accesserit solũ. V. Atqui accessit iã. A. Igiť oĩa habes instrumẽta: & nihil perdi-tum est ip̃oꝶ? V. Oĩa Apollo. A. Tñ inspice diligẽ-ter. V. p̱ Iouẽ, forcipẽ nõ video. A. S₃ videbis ip̃a₃ alicubi ĩ fascioꝶ infantis. V. usq₃adeo adũcis manibꝫ est: queadmodũ in vẽtre matris callẽs furãdi artẽ. A. Nõ em̃ audisti ip̃m: & loquẽtis iã loq̃citatẽ & inuolu

(cra?

ὃ δὲ καὶ διακονεῖσθαι ἡμῖν ἐθέλει. χθὲς δὲ προσκαλεσάμενος τὸν ἔρωτα, κατεπάλαισεν εὐθὺς οὐκ οἶδ' ὅπως ὑφελκὼν τὼ πόδε. εἶτα μεταξὺ ἐπαινούμενος, τῆς Ἀφροδίτης μὲν τὸν κεστὸν ἔκλεψε, προσπτυξαμένης αὐτὸν ἐπὶ τῇ νίκῃ. τοῦ Διὸς δὲ γελῶντος ἦλθεν ἐπὶ τὸ σκῆπτρον. εἰ δὲ μὴ βαρύτερος ὁ κεραυνὸς ἦν, καὶ πολὺ τὸ πῦρ εἶχεν, κἀκεῖνον ὑφείλετο. Η. γοργόν τινα τὸν παῖδα φῄς. Α. οὐ μόνον, ἀλλ' ἤδη καὶ μουσικόν. Η. τῷ τοῦτο τεκμαίρεσθαι ἔχεις. Α. χελώνην που νεκρὰν εὑρὼν, ὄργανον ἀπ' αὐτῆς συνεπήξατο. πήχεις γὰρ ἐναρμόσας καὶ ζυγώσας, ἔπειτα καλάμους ἐμπήξας καὶ μαγάδιον ὑποθεὶς, καὶ ἐντεινάμενος ἑπτὰ χορδὰς, μελῳδεῖ πάνυ γλαφυρὸν ὦ Ἥφαιστε καὶ ἐναρμόνιον, ὡς κἀμὲ αὐτῷ φθονεῖν τὸν πάλαι κιθαρίζειν ἀσκοῦντα. ἔλεγε δὲ ἡ Μαῖα, ὡς οὐδὲ μένοι τὰς νύκτας ἐν τῷ οὐρανῷ, ἀλλ' ὑπὸ περιεργίας ἄχρι τοῦ ᾅδου κατίοι, κλέψων τι κἀκεῖθεν δηλαδή. ὑπόπτερος δ' ἐστὶ, καὶ ῥάβδον τινὰ πεποίηται θαυμασίαν τὴν δύναμιν. ᾗ ψυχαγωγεῖ καὶ κατάγει τοὺς νεκρούς. Η. ἐγὼ ἐκείνην ἔδωκα αὐτῷ παίγνιον εἶναι. Α. τοιγαροῦν ἀπέδωκέ σοι τὸν μισθὸν τὴν πυράγραν. Η. εὖγε ὑπέμνησας. ὥστε βαδιοῦμαι ἀποληψόμενος αὐτὴν, εἴπου ὡς φῂς εὑρεθείη ἐν τοῖς σπαργάνοις.

ς' Ἡφαίστου καὶ Διός.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ. τί με ὦ Ζεῦ δεῖ ποιεῖν; ἥκω γὰρ ὡς ἐκέλευσας, ἔχων τὸν πέλεκυν ὀξύτατον, εἰ καὶ λίθους δέοι μιᾷ πληγῇ διατεμεῖν. Ζ. εὖγε ὦ Ἥφαιστε, ἀλλὰ δίελέ μου τὴν κεφαλὴν εἰς δύο κατενεγκών. Η. πειρᾷ μου εἰ μέμηνα; πρόσαττε δ' οὖν τἀληθὲς ὅπερ θέλεις σοι γενέσθαι. Ζ. διαιρεθῆναί μοι τὸ κρανίον. εἰ δὲ ἀπειθήσεις, οὐ νῦν πρῶτον ὀργι-

hic quidē & seruire nobis vult. Heri vero laces-
sēs Cupidinē/supauit eū lucta: subito nescio q̄ mō sub
trahens pedes. Deinde interea laudatus: Vene-
ri quidē anulū furtim abstulit/amplexanti ipsum ob
victoriā: Ioui vero ridenti sceptrum. Si vero
nō grauius fulmen fuiss3, & multū ignis habuiss3: & il
lud suripuiss3. V. ṫrificū q̄ndā puerū narras. A. nō so
lū/s3 iā & musicū. V. Hoc ip̄3 explicare (nū ex ip̄a
habes. A. Testudinē alicubi mortuā inueniēs/orga-
ɔpegit. cubitus em̄ adaptās/et apponēs māubriū: deiñ
calamos cōponens/ & fundilyrę supponēs & exten-
dens septem chordas: canit valde suaue Vulcane/&
valde cōcīnū: ut & ip̄e īuidia capiar alñ cythara caner̄
moliens. Dixit v̄o Maia: ꝙ neq3 maneat noctes in
cœlo: sed prę sedulitate, usq3 ad infernū descendat: fu-
raturus q̄ppiā & illic vic3. Alatus v̄o est. Et virgā q̄n
dam fecit mirabili virtute: qua animas ducit &
deducit mortuoꝝ. V. Ego illam dedi ipsi pro lu-
dicro. A. Igitur reddidit tibi mercedem
forcipē. V. Euge, recordari me fecisti: q̄ ꝓpṫ vado re
cepturus ip̄a3: sicubi (ut ais) inuenta fuerit in fascio-
lis. 8 Vulcani. & Iouis. VVLCA.
Quid me o Iupiṫ opt3 facer̄? venio em̄ ut iussisti: hn̄s
securī acutissimā, etiā si lapides opteat una plaga disse
care. I. Euge Vulcane/diuide meum caput
in duas partes separās. V. Tenta me si sanus su3? p̄ci
cipe aūt decens quodcunq3 velis tibi fieri. I. Diui-
de mihi caluariā. Si v̄o inobediēs fueris: nec nūc q̄de3
 (primū ira-

ζομένου πειράσῃ μου· ἀλλὰ χρὴ καθικνεῖσθαι παντὶ τῷ
θυμῷ, μὴ δὲ μέλλειν· ἀπόλλυμαι γὰρ ὑπὸ τῶν ὠδίνων,
αἵ μου τὸν ἐγκέφαλον ἀναστρέφουσιν. Η· ὅρα ὦ ζεῦ μὴ κα
κόν τι ποιήσωμεν· ὀξὺς γὰρ ὁ πέλεκύς ἐστι, καὶ οὐκ ἀναιμω
τὶ, οὐ δὲ κατὰ τὴν εἰλείθυιαν μαιώσεταί σε. Ζ· κατένεγ
κε μόνον ὦ ἥφαιστε θαρ' ῥῶν· οἶδα γὰρ ἐγὼ τὸ συμφέρον. Η·
ἄκων μὲν κατοίσω δὲ· τί γὰρ χρὴ ποιεῖν σοῦ κελεύοντος;
τί τοῦτο; κόρη ἔνοπλος· μέγα ὦ ζεῦ κακὸν εἶχες ἐν τῇ κε
φαλῇ· εἰκότως γ' οὖν ὀξύθυμος ἦσθα τηλικαύτην ὑπὸ τὴν
μήνιγγα παρθένον ζωογονῶν, καὶ ταῦτα ἔνοπλον· ἦ που
στρατόπεδον οὐ κεφαλὴν ἐλελήθεις ἔχων· ἡ δὲ πηδᾷ καὶ πυρ
ῥιχίζει, καὶ τὴν ἀσπίδα τινάσσει, καὶ τὸ δόρυ πάλλει, καὶ
ἐνθουσιᾷ, καὶ τὸ μέγιστον, καλὴ πάνυ· καὶ ἀκμαία γεγέ-
νηται ἤδη ἐν βραχεῖ· γλαυκῶπις μὲν, ἀλλὰ κοσμεῖ καὶ τοῦ
το ἡ κόρυς· ὥστε ὦ ζεῦ μαίωτρά μοι ἀπόδος, ἐγγυήσας
μοι αὐτήν. Ζ· ἀδύνατα αἰτεῖς ὦ ἥφαιστε· παρθένος γὰρ
ἀεὶ θέλει μένειν· ἐγὼ γ' οὖν τό γε ἐπ' ἐμοὶ, οὐδὲν ἀντιλέγω·
Η· τοῦτ' ἐβουλόμην· ἐμοὶ μελήσει τὰ λοιπὰ· καὶ ἤδη συν-
αρπάσω αὐτήν· Ζ· εἴ σοι ῥᾴδιον, οὕτω ποίει· πλὴν οἶδα
ὅτι ἀδυνάτων ἐρᾷς·

θʹ ποσειδῶνος καὶ ἑρμοῦ. ΠΟΣΕΙΔΩΝ

Ἔστιν ὦ ἑρμῆ νῦν ἐντυχεῖν τῷ διΐ; ΕΡ· οὐδαμῶς ὦ
πόσειδον. Π· ὅμως προσάγγειλον αὐτῷ. Ε· μὴ ἐνόχλει,
φημὶ· ἄκαιρον γὰρ, ὥστε οὐκ ἂν ἴδοις αὐτὸν ἐν τῷ παρόν
τι. ΠΟ· μῶν τῇ ἥρᾳ σύνεστιν; Ε· οὐκ· ἀλλ' ἑτεροῖον τί
ἐστι. Π· συνίημι· ὁ γανυμήδης ἔνδον. Ε· οὐ δὲ τοῦτο,
ἀλλὰ μαλακῶς ἔχει αὐτός. Π· πόθεν ὦ ἑρμῆ; δεινὸν γὰρ
τοῦτο φής. Ε· αἰσχύνομαι εἰπεῖν, τοιοῦτόν ἐστι·

tum ꝓbabis me. Verũtñ oportet cedere omni irę: necꝙ curare. pereo enim ob parturigines quę meũ caput ſubuertunt. V. Vide Iupitꝛ ne ma-lũ ꝗppiã faciamus. acuta em̃ ſecuris eſt: & nõ ſine ſan guine: necꝙ per Lucinã, obſtetricabitꝛ tibi. I. Percu-te ſolũ Vulcane confidens. noui ego cõducibile. V. Inuitus quidẽ ꝑcutiã. quid em̃ oꝑtet facere te iubẽte? ꝗd hoc? Puella armata. magnũ o Iupitꝛ malũ hũiſti ĩ ca pite. merito igitꝛ cõcitato animo fueras / tantam in cerebri pãniculo virginẽ ꝓducẽs: et ipaꝫ armatã. certe exercitũ / nõ caput latueras habẽs. Hęc ṽo puella tri-pudiat: & clypeum quatit: haſtam vibrat: debacchatꝛ: & q̊d maximũ / pulchra valde & adulta fa cta eſt iã ĩ breui tꝑe / glaucis oculis. Sꝫ decorat & hoc puellã. q̃ ꝓptꝛ Iupitꝛ ꝓmia obſtetricis mihi exolues: de-mihi ipaꝫ. I. ĩpoſſibilia petis Vul. virgo em̃ (ſpõdẽs ſꝑ vult manerꝛ. Ego ꝗdẽ (q̊d ad me attinet) nihil ↄtradi V. Hoc volebã. Mihi curę erũt reliq̃. & nũc ra-(co. piam ipam. I. Si tibi facile id fuerit / fac. verũtñ noui ꝙ impoſſibilia amas.

9 Neptuni. & Mercurij. NEPTV.

Eſt ne Mercuri mõ locus cõueniẽdi Iouẽ? M. neq̃ꝙ Neptune. N. Verũtñ ꝓnũcia ipi. M. Ne cõturba aio: intempeſtiuũ em̃ eſt. q̃ ꝓptꝛ nõ videris eũ in pſen-ti. N. Nũꝗd cũ Iunõe coit? M. Nõ. ſꝫ aliud ꝗppiã eſt. N. ĩtelligo. Ganymedes ĩtus eſt. M. Necꝙ hoc. ſꝫ molliter ſe habet. N. Vnde Mercuri? graue em̃ hoc eſt q̊d ais. M. Erubeſco dicere: tale eſt.

π. ἀλλ' οὐ χρὴ πρὸς ἐμὲ θεῖόν γε ὄντα. ε. τέτοκεν ἀρτίως ὦ πόσειδον. π. ἄπαγε, τέτοκεν ἐκεῖνος; ἐκ τίνος; οὐκοῦν ἐλελήθει ἡμᾶς ἀνδρόγυνος ὤν. ἀλλ' οὐδὲ ἐπεσήμαινεν αὐτῷ ἡ γαστὴρ ὄγκον τινά. ε. εὖ λέγεις. οὐ γὰρ ἐκείνη εἶχε τὸ ἔμβρυον. π. οἶδα. ἐκ τῆς κεφαλῆς ἔτεκεν αὖθις, ὥσπερ τὴν Ἀθηνᾶν. τοκάδα γὰρ τὴν κεφαλὴν ἔχει. ε. οὐκ, ἀλλ' ἐν τῷ μηρῷ ἐκύει τὸ ἐκ τῆς Σεμέλης βρέφος. π. εὖγε ὁ γενναῖος ὡς ὅλος ἡμῖν κυοφορεῖ, καὶ πανταχόθι τοῦ σώματος. ἀλλὰ τίς ἡ Σεμέλη ἐστίν; ε. Θηβαία, τῶν Κάδμου θυγατέρων μία. ταύτῃ συνελθὼν ἐγκύμονα ἐποίησεν. π. εἶτα ἔτεκεν ὦ Ἑρμῆ ἀντ' ἐκείνης; ε. καὶ μάλα εἰ καὶ παράδοξον εἶναί σοι δοκεῖ, τὴν μὲν γὰρ Σεμέλην ὑπελθοῦσα ἡ Ἥρα, οἶσθα δὲ ὡς ζηλότυπός ἐστι, πείθει αἰτῆσαι παρὰ τοῦ Διὸς, μετὰ βροντῶν καὶ ἀστραπῶν ἥκειν παρ' αὐτήν. ὡς δ' ἐπείσθη καὶ ἧκεν ἔχων καὶ τὸν κεραυνὸν, ἀνεφλέγη ὁ ὄροφος. καὶ ἡ Σεμέλη μὲν διαφθείρεται ὑπὸ τοῦ πυρός. ἐμὲ δὲ κελεύει ἀνατεμόντα τὴν γαστέρα τῆς γυναικὸς ἀνακομίσαι ἀτελὲς ἔτι αὐτῷ τὸ ἔμβρυον ἑπταμηνιαῖον. καὶ ἐπεὶ δὴ ἐποίησα, διελὼν τὸν ἑαυτοῦ μηρὸν ἐντίθησιν, ὡς ἀποτελεσθείη, ἐνταῦθα καὶ νῦν τρίτῳ ἤδη μηνὶ ἐξέτεκεν αὐτὸ, καὶ μαλακῶς ἀπὸ τῶν ὠδίνων ἔχει. π. νῦν οὖν ποῦ τὸ βρέφος ἐστίν; ε. ἐς τὴν Νύσσαν ἀποκομίσας παρέδωκα ταῖς νύμφαις ἀνατρέφειν, Διόνυσον ἐπονομασθέντα. π. οὐκ οὖν ἀμφότερα τοῦ Διονύσου τούτου καὶ μήτηρ καὶ πατὴρ ὁ δέ ἐστιν. ε. ἔοικεν. ἄπειμι δ' οὖν ὕδωρ αὐτῷ πρὸς τὸ τραῦμα οἴσων, καὶ τ' ἄλλα ποιήσων ὡς ἂν νομίζηται ὥσπερ λεχοῖ.

(nu-

S3 nō o3 apđ' me erubescere diuinū exñtē. M. Pepit per Neptune. N. Apage, pepit ille? Ex quo? Igi- tur latuerat nos/hermophrodyta exñs. S3 neq3 s3ca- uit ipi vēter tumorē qndā. M. Bene dicis. nō em ille habuit embryon. N. Noui. e capite pepit rursum queadmodū Mineruā. pariēs em caput h3. M. Nō: sed in coxa peperit ex Semele infantē. N. Euge, ille generosus, solus ex nobis grauidat: & ī oī pte cor poris. Sed quę Semele est? M. Thebana, Cad/ mi filiarū una. cum hac cōcumbens/grauidam fecit. N. Deinde pepit Mercuri p illa? M. Etsi valde id inopinatū esse tibi videat: hanc quide3 Semelē latent aggrediēs Iuno (nosti vo ut çelotypa est) psuad3 ei: ut a Ioue/cū tonitru & fulguribɔ venire ad (petat ipam. Vt vo psuasus est: & venit/habens fulmen: cō bustū est tectū domus: & Semele quidē dirūpit p i- gne. Me vo iubet: resecantē ventrem mulieris/ adligare imperfectū adhuc sibi fœtū septem mensiū. Et postq3 feci: diuidens suıjpsius coxam nutriciam, ut perfecta sunt, interea nunc tertio iā mense pepe- rit ipm: & molliter se ob dolores habet. N. Nūc igit ubi infans est? M. Ad Nyssam montē deferens/ p- bui nymphis nutriendum, Dionysium nomi- nandum. N. Igit utraq3 Dionysij huius, & ma- ter & pater hic est. M. Videt. Accedo igitur/aquā ipsi ad vulnus ferens: & alia facturus ei, qui habetur pro puerpera.

Ὦ Ἥλιε μὴ ἐλάσῃς τήμερον, ὁ Ζεύς φησι, μηδὲ αὔριον, μη-
δ' ἐς τρίτην ἡμέραν, ἀλλ' ἔνδον μένε, καὶ τὸ μεταξὺ μία
τὶς ἔστω νὺξ μακρά. ὥστε λυέτωσαν μὲν αἱ ὧραι αὖθις
τοὺς ἵππους. σὺ δὲ σβέσον τὸ πῦρ, καὶ ἀνάπαυε διὰ μα-
κροῦ σεαυτόν. Η. καινὰ ταῦτα ὦ Ἑρμῆ, καὶ ἀλλόκοτα ἥ-
κεις παραγγέλων. ἀλλὰ μὴ παραβαίνειν τι ἔδοξα ἐν τῷ
δρόμῳ, καὶ ἔξω ἐλάσαι τῶν ὅρων. κᾆτά μοι ἄχθεται, καὶ
τὴν νύκτα τριπλασίαν τῆς ἡμέρας ποιῆσαι διέγνωκεν.
Ε. οὐδὲν τοιοῦτον. οὐδ' ἐς ἀεὶ τοῦτο ἔσται. δεῖται δέ τι
νῦν αὐτὸς ἐπιμηκεστέραν γενέσθαι οἱ τὴν νύκτα. Η. ποῦ
δὲ καὶ ἐστίν; ἢ πόθεν ἐξεπέμφθης ἀγγέλων ταῦτά μοι;
Ε. ἐκ Βοιωτίας ὦ Ἥλιε παρὰ τῆς Ἀμφιτρύωνος γυναικός,
ᾗ σύνεστιν ἐρῶν αὐτῆς. Η. εἶτα οὐχ ἱκανὴ νὺξ μία; Ε.
οὐδαμῶς. τεχθῆναι γάρ τινα δεῖ ἐκ τῆς ὁμιλίας ταύτης
μέγαν καὶ πολύαθλον θεόν. τοῦτον οὖν ἐν μιᾷ νυκτὶ ἀπο-
τελεσθῆναι ἀδύνατον. Η. ἀλλὰ τελεσιουργείτω μὲν ἀγα-
θῇ τύχῃ. ταῦτα δ' οὖν ὦ Ἑρμῆ οὐκ ἐγίνετο ἐπὶ τοῦ Κρόνου.
αὐτοὶ γὰρ ἡμεῖς ἐσ μέν, οὐδ' ἀπόκοιτος ἐκεῖνος παρὰ
τῆς Ῥέας ἦν, οὐδ' ἀπολιπὼν ἂν τὸν οὐρανὸν ἐν Θήβαις
ἐκοιμᾶτο. ἀλλὰ ἡμέρα μὲν ἦν ἡ ἡμέρα, νὺξ δὲ κατὰ μέ-
τρον τὸ αὐτῆς ἀνάλογον ταῖς ὥραις. ξένον δὲ ἢ παρηλ-
λαγμένον οὐδέν. οὐδ' ἂν ἐκοινώνησέ ποτε ἐκεῖνος θνητῇ γυ-
ναικί. νῦν δὲ δυστήνου ἕνεκα χρὴ ἀνεστράφθαι τὰ πάντα,
καὶ ἀκαμπεστέρους μὲν γενέσθαι τοὺς ἵππους ὑπὸ τῆς ἀρ-
γίας. δύσπορον δὲ τὴν ὁδόν. ἀτριβῆ μὲν οὖσαν ἐξ ἧς τρι-
ῶν ἡμερῶν. τοὺς δ' ἀνθρώπους ἀθλίως ἐν σκοτεινῷ διαβι-
οῦν. τοιαῦτα ἀπολαύσονται τῶν Διὸς ἐρώτων, καὶ καθεδοῦν-
-ται.

O Phębe/ne aurigā agas hodie,ait Iupitˀ,neq̄ cras:ne q̄ in tertium diem.sed intus mane.& interea una quędā sit nox longa.quapropt̄ dissoluent horę rursus equos.Tu v̄o extingue ignē:& quieti trade aliquā- diu teip̄m. P. Noua hęc Mercuri/& aliena ve- nis annūcians.Ver℞ nec transgredi quippiā visus su3 ī cursu:extraq̄ agitare montes.Deiñ mihi indignatˀ:& noctem triplicem a die facere decreuit.

M. Nihil tale.neq̄ semp̱ hoc erit.Rogat aūt q̄ppia3 nunc ipse:longissimam fieri noctem. P. Vbi vero est? vel unde emissus es nunciās hęc mihi?

M. Ex Boetia Phœbe/ab Amphitryonis uxore: cū q̄ coit:amās ip̄a3. P. deiñ nō sufficit nox una? M. Nequaq̄.gigni em̄ quendā op̱tet ex conuictu hoc, magnū & bellicosum deū.hūc igitˀ in una nocte per- fici impossibile est. P. Igitur perficiatur bo- na fortuna. Hęc v̄o Mercuri nō fiebāt a tp̱e Saturni: ipsi em̄ nos eramus tunc.neq̄ adulter ille a Rhea erat: neq̄ relinquens cœlum/in Thebis dormiebat.Sed dies quidē erat dies:nox v̄o s3m men surā ip̄ius ꝓportionabilˀ horis.ꝑegrinū porro aut erra bundū nihil.neq̄ cōmūicauit aliq̄ñ ille se mortali mu lieri.Nūc v̄o infęlicis mulieris cā op̱t3 subuertere oīa: & inflexuosos quidem fieri equos prę o- cio.Difficile iter,inuisū quippe exñs a tri- bus diebus, homines aūt misere in caligine viue- re.taliter ipsi fruentur Iouis amoribus:& dormi-

ent:

περιμένοντες ἔστ᾽ ἂν ἐκεῖνος ἀποτελέσῃ τὸν ἀθλητὴν ὃν λέγεις ὑπὸ μακρῷ τῷ ζόφῳ. Ε. σιώπα ὦ ἥλιε, μή τι κακὸν ἀπολαύσῃς τῶν λόγων. ἐγὼ δὲ παρὰ τὴν σελήνην ἀπελθὼν, καὶ τὸν ὕπνον ἀπαγγελῶ, κἀκείνοις ἅπερ ὁ ζεὺς ἀπέστειλε. τὴν μὲν σχολῇ προβαίνειν, τὸν δὲ ὕπνον μὴ ἀνιέναι τοὺς ἀνθρώπους. ὡς ἀγνοήσωσι μακρὰν οὕτω τὴν νύκτα γεγενημένην.

ια΄ Ἀφροδίτης καὶ Σελήνης. ΑΦΡΟΔΙΤΗ.

τί ταῦτα ὦ σελήνη φασὶ ποιεῖν σε; ὁπότ᾽ ἂν κατὰ τὴν καρίαν γένῃ, ἱστάναι μὲν σε τὸ ζεῦγος, ἀφορῶσαν ἐς τὸν ἐνδυμίωνα κατεύδοντα ὑπαίθριον ἅτε κυνηγέτην ὄντα. ἐνίοτε δὲ καὶ καταβαίνειν ἐπ᾽ αὐτὸν ἐκ μέσης τῆς ὁδοῦ. Σ. ἐρώτα ὦ ἀφροδίτη τὸν σὸν υἱὸν, ὅς μοι τούτων αἴτιος. Α. ἔα ἐκεῖνος. ὑβριστής ἐστιν ἐμὲ γοῦν αὐτοῦ τὴν μητέρα. οἷα δέδρακεν; ἄρτι μὲν ἐς τὴν ἴδην κατάγων ἀγχίσου ἕνεκα τοῦ ἰλιέως, ἄρτι δ᾽ ἐς τὴν λίβανον ἐπὶ τὸ ἀσσύριον ἐκεῖνο μειράκιον, ὃ καὶ τῇ περσεφάττῃ ἐπέραστον ποιήσας, ἐξ ἡμισείας ἀφείλετό με τὸν ἐρώμενον. ὥστε πολλάκις ἠπείλησα, εἰ μὴ παύσεται τοιαῦτα ποιῶν, κλάσειν μὲν αὐτοῦ τὰ τόξα καὶ τὴν φαρέτραν, περιαιρήσειν δὲ καὶ τὰ πτερά. ἤδη δὲ καὶ πληγὰς αὐτῷ ἐνέτεινα εἰς τὰς πυγὰς τῷ σανδάλῳ. ὁ δὲ οὐκ οἶδ᾽ ὅπως τὸ παραυτίκα δεδιὼς καὶ ἱκετεύων, μετ᾽ ὀλίγον ἐπιλέλησται ἁπάντων. ἀτὰρ εἰπέ μοι καλὸς ὁ ἐνδυμίων ἐστίν; εὐπαραμύθητον γὰρ οὕτω τὸ δεινόν. Σ. ἐμοὶ μὲν καὶ πάνυ καλὸς ὦ ἀφροδίτη δοκεῖ, καὶ μάλιστα ὅταν ἐπιβαλλόμενος ἐπὶ τῆς πέτρας τὴν χλαμύδα καθεύδῃ, τῇ λαιᾷ μὲν ἔχων τὰ ἀκόντια ἤδη ἐκ τῆς χειρὸς ὑπορρέοντα, ἡ δεξιὰ δὲ περὶ τὴν κεφαλὴν ἐς τὸ ἄνω

expectantes donec ille perficiat athletam quem dicis/per longã obſcuritatẽ. M. Tace Phœbe:ne qd malũ conſequaris verbis. Ego vo ad Lunam abiens,& Somnũ, ãnunciabo & illis quęcunq; Iupit pſtituit. Illã qdẽ ociũ pducere:hũc vo Somnũ non demittere homines. ut ignorent longam adeo noctem factam.

11 Venus. & Luna. VENVS.

Quid hęc Luna aiunt facere te? quando aduerſus Cariam peruenis/ſiſtere te iugum:reſpiciendo ad Endymionẽ dormientẽ ſub diuo tanq; venatorẽ.interdum vo & deſcendere ad ipm ex media via. L. Interroga Venus tuũ filium:qui mihi horũ cauſa eſt. V. Sine illum.iniurioſus eſt mihi etiam eius matri. Qualia fecit? Nup qdẽ in Idam deducẽs Anchiſę cauſa troiani:nuper vo in Libanum ad aſſyrium illum adoleſcẽtulũ:quẽ & Proſerpinę amabilẽ faciẽs/ex inuidia abſtulit mihi amatũ. Quapropt ſępenũero minata ſu3:ſi nõ ceſſauerit talia faciẽs: fracturã eẽ qdẽ ipius ſagittas & pharetrã: ablaturam vero & alas. Nunc quidẽ & plagas ipi intuli ad nates ſandaliis. verũtñ non noui:quopacto ſtatim timẽs & ſupplicãs/paulo poſt oblitus eſt oĩm. Sed dic mihi: pulcher ne Endymion eſt? cõſolatoriũ em̃ hoc eſt idoneum. L. Mihi qdẽ valde pulcher, Venus videt: & maxime quãdo deiectus in ſaxũ,ſuper chlamidem dormit:lęua quidẽ habens ſagittas iã ex manu decidentes;dextra vero circa caput ſuperius

ἐπικεκλασμένη ἐπὶ πλέπη τῷ προσώπῳ περικειμένη· ὁ δὲ ὑπὸ
τοῦ ὕπνου λελυμένος ἀναπνέει τὸ ἀμβρόσιον ἐκεῖνο ἆσθ-
μα· τότε τοίνυν ἐγὼ ἀψοφητὶ κατιοῦσα, ἐπ' ἄκρων τῶν δα-
κτύλων βεβηκυῖα, ὡς ἂν μὴ ἀνεγρόμενος ἐκταραχθείη, οἶσ-
θα· τί ἂν οὖν σοι λέγοιμι τὰ μεταταῦτα· πλὴν ἀπόλλυμαί
γε ὑπὸ τοῦ ἔρωτος. ιβ' Ἀφροδίτη καὶ Ἔρως. Α.
Ὦ τέκνον ἔρως, ὅρα οἷα ποιεῖς, οὐ τὰ ἐν τῇ γῇ λέγω ὁπό-
σα τοὺς ἀνθρώπους ἀναπείθεις καθ' αὑτῶν, ἢ κατ' ἀλλή-
λων ἐργάζεσθαι, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ· ὃς τὸν μὲν Δί-
α πολύμορφον ἐπιδεικνύεις, ἀλλάττων ἐς ὅ,τι ἂν σοι ἐπὶ
τοῦ καιροῦ δοκῇ· τὴν σελήνην δὲ καθαιρεῖς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ·
τὸν ἥλιον δὲ παρὰ τῇ κλυμένῃ βραδύνειν ἐνίοτε ἀναγκά-
ζεις, ἐπιλελησμένον τῆς ἱππασίας· ἃ μὲν γὰρ ἐς ἐμὲ τὴν
μητέρα ὑβρίζεις θαρρῶν ποιεῖς· ἀλλὰ σὺ ὦ τολμηρότατε,
καὶ τὴν ῥέαν αὐτὴν γραῦν ἤδη καὶ μητέρα τοσούτων θεῶν
ἀνέπεισας παιδεραστεῖν, καὶ τὸ φρύγιον μειράκιον ἐκεῖ-
νο ποθεῖν· καὶ νῦν ἐκείνη μέμηνεν ὑπὸ σοῦ, καὶ ζευξαμένη
τοὺς λέοντας παραλαβοῦσα, καὶ τοὺς κορύβαντας, ἅτε
μανικοὺς καὶ αὐτοὺς ὄντας, ἄνω καὶ κάτω τὴν ἴδην περι-
πολοῦσιν· ἡ μὲν ὀλολύζουσα ἐπὶ τῷ ἄττῃ· οἱ κορύβαντες δὲ
ὁ μὲν αὐτῶν τέμνεται ξίφει τὸν πῆχυν· ὁ δὲ ἀνεὶς τὴν κό-
μην ἵεται μεμηνὼς διὰ τῶν ὀρῶν· ὁ δὲ αὐλεῖ τῷ κέρατι· ὁ
δὲ ἐπιβομβεῖ τῷ τυμπάνῳ, ἢ ἐπικτυπεῖ τῷ κυμβάλῳ·
καὶ ὅλως θόρυβος καὶ μανία τὰ ἐν τῇ ἴδῃ ἅπαντα ἐστί· δέδια
τοίνυν ἅπαντα· δέδια τὸ τοιοῦτο, ἡ τὸ μέγα σε κακὸν τε-
κοῦσα, μὴ ἀπομανεῖσά ποτε ἡ ῥέα, ἢ καὶ μᾶλλον ἔτι ἐν αὑτῇ
οὖσα, κελεύσῃ τοὺς κορύβαντας, συλλιβόντας σε διασ-
πάσασθαι, ἢ τοῖς λέουσι παραβαλεῖν· ταῦτα δέδια, κιν-
δυνεύοντά σε ὁρῶσα.

admota/decorẽ adfert faciei adiacens. Hic vero prę ſomno ſolutus, ſpirat ambroſium anheli-tũ. tũc igit̃ ego ſine ſtrepitu deſcẽdẽs/ĩ ſum̃is pedũ ar-ticulis incedens, ut ne exurgens excitatus turbaret̃. no ſti itaq; quid tibi dicerem quę poſt hęc? Verꝝ pereo prę amore.

12 Veneris. & Cupidinis. V.

O fili Cupido, vide qualia facis: nõ in terra dico q̃n ta hoĩbus perſuades in ſeip̃os/vel inuicem in ali-os mutuo facere: ſed & ea quę in cęlo. qui ip̃m q̃dẽ Io uem multiformẽ demõſtras: mutãs in q̊dcunq; tibi ꝑ tempore viſum fuerit. Lunam deuocas e cœlo. Solem v̾o apud Clymenã morari interdum co-gis: oblitũ aurigandi muneris. Quę quidẽ in me matrẽ ꝯtumelĳs expꝛiris ꝯfidẽs facis. Sꝫ tu o audaciſſi̾e, & Rheam ip̃am anum iã, & matrẽ tot Deorum, induxiſti pueraſcere: & troianũ adulеſcentem il-lum depꝛire. Et nũc illa ĩſaniuit propt̃ te: iugũq; ĩponẽſ leonibus/aſſumens & Corybantes, tanq̃ furioſos & ip̃os exiſtentes, ſuſq; deq; per Idam circũ agunt̃. Hęc q̃dẽ ꝑdita eſt ob Athon. Corybantũ vero alius diſſecat gladio cubitum. hic vero demiſſus co-mam/fert̃ inſanus per montes. alius canit cornu. alius vero intonat tympano: vel ſonat cymbalo. eſtq; oĩno tumũtus et veſania eoꝝ q̃ ĩ Ida ſt̃ oĩꝫ. timeo igitut oĩa. Timeo & hoc ip̃m, quę magnũ te malũ pe-peri: ne reſipiſcens aliq̃n Rhea/ vel magis adhuc ĩ ip̃o furore ꝑſiſtẽs/ĩperet Corybantibꝰ te apphẽdẽtes diſ-cerpere: vel leonibus obĳcere. Hęc timeo: peri-

 culo irretitũ te videns.

Ε· θάρῥει μῆτερ· ἐπεὶ καὶ τοῖς λέουσιν αὐτοῖς ἤδη ξυνή-θης εἰμὶ· καὶ πολλάκις ἐπαναβὰς ἐπὶ τὰ νῶτα, καὶ τῆς κόμης λαβόμενος ἡνιοχῶ αὐτούς· οἱ δὲ σαίνουσί με· καὶ τὴν χεῖρα δεχόμενοι ἐς τὸ στόμα, περιλιχμησάμενοι ἀποδιδόασί μοι· αὐτὴ μὲν γὰρ ἡ ῥέα πότε ἂν ἐκείνῃ σχολὴν ἀγάγοι ἐπ᾽ ἐμέ; ὅλη οὖσα ἐν τῷ ἄττι· καί τοι τί ἐγὼ ἀδικῶ, δεικνὺς τὰ καλὰ οἷά ἐστιν; ὑμεῖς δὲ μὴ ἐφίεσθε τῶν καλῶν· μὴ τοίνυν ἐμὲ αἰτιᾶσθε τούτων· ἢ θέλεις σὺ ὦ μῆτερ, αὐτὴ μηκέτι ἐρᾶν μήτε σὲ τοῦ ἄρεος, μήτ᾽ ἐκεῖνον σοῦ; Α· ὡς δεινὸς εἶ καὶ κρατεῖς ἁπάντων· ἀλλὰ μεμνήσῃ μου ποτὲ τῶν λόγων·

ιγ´ Διὸς· ἀσκληπιοῦ· καὶ ἡρακλέους· ΖΕΥΣ·

παύσασθε ὦ ἀσκληπιὲ καὶ ἡράκλεις ἐρίζοντες πρὸς ἀλλήλους ὥσπερ ἄνθρωποι· ἀπρεπῆ γὰρ ταῦτα καὶ ἀλλότρια τοῦ συμποσίου τῶν θεῶν· Η· ἀλλὰ ἐθέλεις ὦ ζεῦ τουτονὶ φαρμακέα προκατακλίνεσθαί μου; Α· νὴ Δία, καὶ ἀμείνων γάρ εἰμι· Η· κατὰ τί ὦ ἐμβρόντητε; ἢ διότι σε ὁ ζεὺς ἐκεραύνωσεν ἃ μὴ θέμις ποιοῦντα; νῦν δὲ κατ᾽ ἔλεον αὖθις ἀθανασίας μετείληφας· Α· ἐπιλέλησαι γὰρ καὶ σὺ ἡράκλες ἐν τῇ οἴτῃ καταφλεγείς, ὅτι μοι ὀνειδίζεις τὸ πῦρ· Η· οὔκουν ἴσα καὶ ὅμοια βεβίωται ἡμῖν· ὃς Διὸς μὲν υἱός εἰμι, τοσαῦτα δὲ πεπόνηκα ἐκκαθαίρων τὸν βίον, θηρία καταγωνιζόμενος, καὶ ἀνθρώπους ὑβριστὰς τιμωρούμενος· σὺ δὲ ῥιζοτόμος εἶ καὶ ἀγύρτης, νοσοῦσι μὲν ἴσως ἀνθρώποις χρήσιμος ἐπιθήσειν φαρμάκων, ἀνδρῶδες δὲ οὐδὲν ἐπιδεδειγμένος· Α· εὖ λέγεις· ὅτι σου τὰ ἐγκαύματα ἰασάμην, ὅτε πρώην ἀνῆλθες ἡμίφλεκτος ὑπ᾽ ἀμφοῖν διεφθαρμένος τῷ σώματι τοῦ χιτῶνος, καὶ με-

C. Confide mater. qm̃ & leonibus ip̃is iam familia-ris sum: & sępenumero inscendẽs super terga/& iubis app̃hẽsis,eq̃tis ritu agito illos.hi v̾o blãdiũt mi- manũ accipientes in os/circũlãbentes red- (hi: & dunt illęsam mihi. Ipsi aũt Rheę quãdo vacauerit ut ferat̃ in me? q̃ tota est in Atte. Atq quid ego iniu-rior demõstrãs pulchra q̃lia st̃? Vos v̾o nõ appetite pulchra. Ne igit̃ me accusate de his. Vel vis tu o ma-ter/ne amplius amet te Mars: neq̃ꝫ illum tu?

V. q̃ꝫ p̃uicax es, & victor oĩm. Sꝫ memĩeris meoꝝ aliquando verborum.

13 Iouis. AEsculapij. & Herculis. IVPI:

Cessate o AEsculapi & Hercules/certantes mu-tuo quẽadmodũ hoĩes.indecora em̃ hęc & aliena st̃ a conuiuio Deoꝝ. H. Sꝫ vis Iupiter/huncce incan-tatorem pręponi mihi? AE. Per Iouem,melior certe sũ. H. Propt̃ q̃d stupide? aut quãobrẽ te Iupit̃ fulmine afflauit/nefas ↄmittẽtẽ? Nũc v̾o s̃ꝫm mĩaꝫ rur sum ĩmortalitatẽ induisti. AE. Oblitus es & tu Hercules/q̃ꝫ in OEta cõbustus es: qui mihi improp̃as ignẽ. H. Nõ igit̃ ęq̃li sitq̃ꝫ rõne viuit̃ nobis.qm̃ ego filius sum: tanta v̾o laboraui cõsumens vi- (Iouis tam: feras debellans: & homines iniuriosos excru-ciãs.at tu radicũ ĩcisor es & circulator: ęgrotãtibꝫ q̃d forsitan hominibus utilis adhibere pharmacũ: viri-le vero nihil demõstrans. AE. Bene dicis.qm̃ tuas inustiones curaui: quãdo nuper ascendisti semiustus utrinq̃ꝫ: corruptus corp̃e/vesteq̃ꝫ: & ul-

τὰ τοῦτο τοῦ πυρός. ἐγὼ δὲ εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο, οὔτε ἐδούλευσα ὥσπερ σύ, οὔτε ἔξαινον ἔρια ἐν Λυδίᾳ πορφυρίδα ἐνδεδυκώς, καὶ παιόμενος ὑπὸ τῆς Ὀμφάλης χρυσῷ σανδάλῳ· ἀλλ' οὐδὲ μελαγχολήσας ἀπέκτεινα τὰ τέκνα καὶ τὴν γυναῖκα. Η. εἰ μὴ παύσῃ λοιδορούμενός μοι, αὐτίκα μάλα εἴσῃ, ὡς οὐ πολύ σε ὀνήσει ἡ ἀθανασία. ἐπεὶ ἀράμενός σε ῥίψω ἐπὶ κεφαλὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. ὥστε μηδὲ τὸν παιήονα ἰάσασθαί σε τὸ κρανίον συντριβέντα. Ζ. παύσασθέ φημι, καὶ μὴ ἐπιταράττετε ἡμῖν τὴν ξυνουσίαν, ἢ ἀμφοτέρους ἀποπέμψομαι ὑμᾶς τοῦ συμποσίου. καίτοι εὔγνωμον ὦ Ἡράκλεις προκατακλίνεσθαί σου τὸν Ἀσκληπιόν, ἅτε καὶ πρότερον ἀποθανόντα.

ιδ΄ Ἑρμοῦ. καὶ Ἀπόλλωνος. ΕΡΜΗΣ.

τί σκυθρωπὸς εἶ ὦ Ἄπολλον. Α. ὅτι ὦ Ἑρμῆ δυστυχῶ ἐν τοῖς ἐρωτικοῖς. Ε. ἄξιον μὲν λύπης τὸ τοιοῦτον. σὺ δὲ τί δυστυχεῖς; ἢ τὸ κατὰ τὴν Δάφνην σε λυπεῖ ἔτι; Α. οὐδαμῶς, ἀλλ' ἐρώμενον πενθῶ τὸν Λάκωνα τὸν Οἰβάλου. Ε. τέθνηκε γὰρ εἰπέ μοι ὁ Ὑάκινθος; Α. καὶ μάλα. Ε. πρὸς τίνος ὦ Ἄπολλον; ἢ τίς οὕτως ἀνέραστος ἦν, ὡς ἀποκτεῖναι τὸ καλὸν ἐκεῖνο μειράκιον; Α. αὐτοῦ ἐμοῦ τὸ ἔργον. Ε. οὐκοῦν ἐμάνης ὦ Ἄπολλον. Α. οὔκ, ἀλλὰ δυστύχημά τι ἀκούσιον ἐγένετο. Ε. πῶς; ἐθέλω γὰρ ἀκοῦσαι τὸν λόγον. Α. δισκεύειν ἐμάνθανε, κἀγὼ συνεδίσκευον αὐτῷ. ὁ δὲ κάκιστα ἀνέμων ἀπολλούμενος Ζέφυρος, ἤρα μὲν ἐκ πολλοῦ καὶ αὐτὸς ἀμελούμενος, δὲ καὶ μὴ φέρων τὴν ὑπεροψίαν, ἐγὼ μὲν ἀνέρριψα, ὥσπερ εἰώθαμεν, τὸν δίσκον, ἐς τὸ ἄνω· ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ Ταϋγέτου καταπνεύσας ἐπὶ κεφαλὴν τῷ παιδὶ ἐνέσεισε

tra hęc igne. Ego vero (& si nihil aliud est) non serui-
ui queadmodū tu: neq̧ deduxi lanas ī lydia purpura ī
dutus/ & verberatus ab Omphale aurea cre-
pida. Sed neq̧ insaniens interfeci liberos &
uxorē. H. Nisi cessaueris conuicijs afficiens me: sta
tim scies/ q̄ nō multū te iuuabit īmortalitas. qm̄ coa-
ptans te iaculabor in caput e cœlo: quapropter neq̧
medicina Deorꝝ sanare te poterit/ caluiciē cōterētem.
sate aio: & nō turbate nobis cōuentū. vel (I. Ces-
utrosq̧ remittam vos a conuiuio. Verum-
tn̄ iusta est sentētia Hercules/ ante te recūbere AEs-
culapium: qui & prius mortem obierit.

12 Mercurius. & Apollo. MERCV.

Quare mœstus es Apollo? A. Qm̄ Mercuri/ īfœ-
lix sum in amatorijs. M. Digne quidē luges tale.
Tu v̄o qd īfœlix es? Nū hoc de Daphne te molestat
A. neq̄q̄: s3 amatū lugeo Laconē filiū Oe- (adhuc?
bali. M. nū mortuus ē dic mihi hyacīthus? A. Et ma
xime. M. A quo o Apollo? vel q̄s sic inamabilis
erat: ut ītficerē pulchrū illū adolescētē potuerit? A. mei
ip̄ius ē opus. M. Igiť īsanus fuisti Apollo. A. Nō:
sed infœlicitas q̄dā inuita accidit. M. q̊pacto? volo
em̄ audire rōnem. A. Disco ludere discebat: & ego
colludebam ei. hic v̄o pessimus ventorꝝ perdendus
zephyrus: q̄ndo q̄dē diu ab hyacītho neglectus fuerat:
nō sustinēs eius sup̄biā: me ī sublime iaculāte (queād-
assolemus) discū: hic a Tayget -modū
flans/ in caput puero intulit

φέρων αὐτόν· ὥστε ἀπὸ τῆς πληγῆς αἷμα τε ῥυῆναι πολύ, καὶ τὸν παῖδα εὐθὺς ἀποθανεῖν· ἀλλ' ἐγὼ τὸν μὲν ζέφυρον αὐτίκα ἠμυνάμην κατατοξεύσας, φεύγοντι ἐπισπόμενος ἄχρι τοῦ ὄρους· τῷ παιδὶ δὲ καὶ τάφον ἐχωσάμην ἐν Ἀμύκλαις ὅπου ὁ δίσκος αὐτὸν κατέβαλε· καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος ἄνθος ἀναδοῦναι τὴν γῆν ἐποίησα ἥδιστον ὦ Ἑρμῆ, καὶ εὐανθέστατον ἀνθέων ἁπάντων, ἔτι καὶ γράμματα ἔχον ἐπαιάζοντα τῷ νεκρῷ· ἆρά σοι ἀλόγως λελυπῆσθαι δοκῶ; Ε. Ναὶ ὦ Ἄπολλον· ᾔδεις γὰρ θνητὸν πεποιημένος τὸν ἐρώμενον· ὥστε μὴ ἄχθου ἀποθανόντος.

ιε' Ἑρμοῦ καὶ Ἀπόλλονος. ἙΡΜΗΣ.

Τὸ δὲ καὶ χωλὸν αὐτὸν ὄντα Ἥφαιστον, καὶ τέχνην ἔχοντα βάναυσον ὦ Ἄπολλον, τὰς καλλίστας γεγαμηκέναι τήν τε Ἀφροδίτην, καὶ τὴν χάριν. Α. εὐποτμία τις ὦ Ἑρμῆ· πλὴν ἐκείνων ἐγὼ θαυμάζω, τὸ ἀνέχεσθαι συνούσας αὐτῷ, καὶ μάλιστα ὅταν ὁρῶσιν ἱδρῶτι ῥεόμενον, εἰς τὴν κάμινον ἐπικεκυφότα, πολλὴν αἰθάλην ἐπὶ τοῦ προσώπου ἔχοντα, καὶ ὅμως τοιοῦτον ὄντα αὐτὸν περιβάλλουσί τε, καὶ φιλοῦσι, καὶ συγκατεύδουσι. Ε. τοῦτο καὶ αὐτὸς ἀγανακτῶ, καὶ τῷ Ἡφαίστῳ φθονῶ· σὺ δὲ κόμα ὦ Ἄπολλον, καὶ κιθάριζε, καὶ μέγα ἐπὶ τῷ κάλλει φρόνει· κἀγὼ ἐπὶ τῇ εὐεξίᾳ καὶ τῇ λύρᾳ· εἶτα ἐπειδὰν κοιμᾶσθαι δέοι μόνοι καθευδήσομεν. Α. ἐγὼ δὲ καὶ ἄλλως ἀναφρόδιτός εἰμι εἰς τὰ ἐρωτικά, καὶ δύο γοῦν οὓς μάλιστα ὑπερηγάπησα τὴν Δάφνην καὶ τοῦ Ὑάκινθον, ἡ μὲν ἀποδιδράσκει με καὶ μισεῖ· ὥστε εἵλετο ξύλον γενέσθαι μᾶλλον ἢ ἐμοὶ συνεῖναι· ὁ δὲ ὑπὸ τοῦ δίσκου ἀπώλετο· καὶ νῦν ἀντ' ἐκείνων στεφάνους ἔχω. Ε. ἐγὼ δὲ ἤδη ποτὲ τὴν Ἀφροδίτην· ἀλλ' οὐ

ferens ip̄m. quap̄ropt̄ a plaga ſanguis defluxit mul-
tus. & puer ſtatī e vita ceſſit. Sed ego ip̄m quidē Ze-
phyrū ſtatim ultus ſum: cōficiens ſagittas: fugientē p̄-
ſeq̄ns uſq; ad mōtē. Puero v̄o & ſepulchrū tumulaui
in Amyclis/ubi diſcus eum deiecit: & a
ſanguine florem reddere terrā feci ſuauiſſimum,
Mercuri, bene olentiſſimū florem oīm, adhuc & lit-
teras hn̄tē cōdolētes mortuo. Nūq̄d tibi ſine rōne lu-
xiſſe videor? M. p̄fecto Ap. nō. videbas em̄ morte
fectū que amabaſ. q̄ppt̄ ne īdignare ob mortuū. (aſ

15 Mercurij. & Apollinis. MERCV.

Hoc v̄o, & claudū ip̄m exn̄tem Vulcanū, & artē ha
bentē operariā, Apollo/pulcherrimaſ uxores duxiſſe
Venerem & Gratiam. A. Fœlicitas quędā Mer-
curi. Verū illa ego demiror: tolerare coeuntes cum
illo: maxime quū videant ſudore defluentem/in
fornacem inclinatum/multā fuliginem in facie
habentem: & tamen eiuſmodi exn̄tem amplectunt̄:
oſculantur: & ſimul dormiunt. M. Hoc & ipſe
ęgrefero: & Vulcano inuideo. Tu v̄o comare Apol-
lo: & cythara cane: & magnū q̄d ob pulchritudinē ſa
ob dext̄itatē īgenij & lyrā. Dein̄ poſtq̄ (pe. Ego q̊q;
li dormiēus. A. Ego v̄o & alioq̄n mīe (cubare oȝ ſo
circa amatoria: & e duobꝰ q̊s maxīe a- (venereus ſū
Daphnē & Hyacinthū: illa q̄dē refugit me & (maui
odit. quapropt̄ elegit lignū fieri magis q̄ mecū coire.
hic v̄o diſco perij. & nunc pro illis coro-
nas habeo. M. Ego v̄o iā aliquādo Venerē. Sȝ non

f

χρὴ αὐχεῖν. Α. οἶδα· καὶ τὸν Ἑρμαφρόδιτον ἐκ σοῦ λέγεται τετοκέναι· πλὴν ἐκεῖνό μοι εἰπὲ εἴ τι οἶσθα, πῶς οὐ ζηλοτυπεῖ ἡ Ἀφροδίτη τὴν Χάριν, ἢ Χάρις ταύτην. Ε. ὅτι ὦ Ἄπολλον ἐκείνη μὲν αὐτῷ ἐν τῇ Λήμνῳ σύνεστιν, ἡ δὲ Ἀφροδίτη ἐν τῷ οὐρανῷ, ἄλλως τε περὶ τὸν Ἄρην ἔχει τὰ πολλά, κἀκείνου ἐρᾷ· ὥστε ὀλίγον αὐτῇ τοῦ χαλκέως τούτου μέλει. Α. καὶ ταῦτα οἴει τὸν Ἥφαιστον εἰδέναι; Ε. οἶδεν· ἀλλὰ τί ἂν δρᾶσαι δύναιτο; γενναῖον ὁρῶν νεανίαν καὶ στρατιώτην αὐτόν· ὥστε τὴν ἡσυχίαν ἄγει· πλὴν ἀπειλεῖ γε δεσμά τινα ἐπιμηχανήσασθαι αὐτοῖς καὶ συλλήψεσθαι, σαγηνεύσας ἐπὶ τῆς εὐνῆς. Α. οὐκ οἶδα· εὐξαίμην δ᾽ ἂν αὐτὸς ὁ συλληφθησόμενος εἶναι.

ιϛ. Ἥρας καὶ Λητοῦς. ΗΡΑ.

Καλὰ μὲν γὰρ ὦ Λητοῖ καὶ τὰ τέκνα ἔτεκες τῷ Διΐ. Λ. οὐ πᾶσι ὦ Ἥρα τοιούτους τίκτειν δυνάμεθα οἷος ὁ Ἥφαιστός ἐστιν. Η. ἀλλ᾽ οὗτος μὲν ὁ χωλός, ὅμως χρήσιμός γε ἐστί, τεχνίτης ὢν ἄριστος, καὶ κατακεκόσμηκεν ἡμῖν τὸν οὐρανόν, καὶ τὴν Ἀφροδίτην ἔγημε, καὶ τὸ σπουδάζεται πρὸς αὐτῆς· οἱ δὲ σοὶ παῖδες, ἡ μὲν αὐτῶν ἀρρενικὴ πέρα τοῦ μέτρου, καὶ ὄρειος, καὶ τὸ τελευταῖον ἐς τὴν Σκυθίαν ἀπελθοῦσα, πάντες ἴσασιν οἷα ἐσθίει ξενοκτονοῦσα· καὶ μιμουμένη τοὺς Σκύθας αὐτοὺς ἀνθρωποφάγους ὄντας· ὁ δ᾽ Ἀπόλλων προσποιεῖται μὲν πάντα εἰδέναι, καὶ τοξεύειν, καὶ κιθαρίζειν, καὶ ἰατρὸς εἶναι, καὶ μαντεύεσθαι, καὶ κατασκησάμενος ἐργαστήρια τῆς μαντικῆς· τὸ μὲν ἐν Δελφοῖς, τὸ δ᾽ ἐν Κλάρῳ, καὶ ἐν Διδύμοις ἐξαπατᾷ χρωμένους αὐτῷ λοξὰ καὶ ἐπαμφοτερίζοντα, πρὸς ἑκάτερον τῆς ἐρωτήσεως ἀποκρινόμενος, ὡς ἀκίνδυνον εἶναι τὸ σφάλμα, καὶ πλουτεῖ μὲν ἀπὸ τοῦ τοιούτου· πολλοὶ γὰρ οἱ ἀνόητοι καὶ

op3 gl̃iari. A. itelligo. & hermaphroditũ ex te dici-
tur pepisse. Ver⁊ hoc mihi refer/si qd nosti: quō nō ƺe
lotypia psequit̃ Venus Gr̃am/vl̃ Gr̃a hāc. M. qm̃
Apollo/illa cum ipso in Lemno coit: hęc vero Ve-
nus in cœlo: aliterq; cum Marte habet mul-
ta: & illum amat. q̃propt̃ par⁊ ip̄m fabrũ curat.
A. Et hęc putas Vulcanũ scire? M. Nouit. sed qd
facere queat? generosum videns iuuenē & milita-
rem. Ideoq; quietē agit. Ver⁊ minat̃ quidem vin-
cula quędā se fabricaturũ ipsis & comprehēsur⁊/cir-
cũligans in cubili. A. Nō noui. optarē ỽo
ipse deprehensus esse.

16 Iunonis. & Latonę. IVNO.

Pulchros Latona liberos peperisti Ioui. L.
Non omnes Iuno tales parere possumus q̃lis Vulca-
nus est. I. Sed hic claudus/tamen utilis
est, artifex existens optimus. Exornauit nobis
cœlum: Venerem uxorem duxit: sedulusq; est circa
ip̄a3. Por̄o tui pueri, hęc qdē (Diana) ex ip̄is viril̃ ultra
modũ, montiuaga, & tandem ad Scythiam abi-
ens/oēs sciunt qualia comedit hospitũ int̃fectrix: imi-
tans Scythas ip̄os, hoīm comestores. Ille vero A-
pollo simulat quidē omnia scire: & iaculari: & ci-
thara ludere: & medicus esse: & vaticinari: & cōstitu
ens officinas vaticinarię artis. hāc qdē in Delphis/illā
Claro & Didymo: decipit utētes ip̄a/obliq̃/& (ỽo ī
quę in utrāq; p̄tē referri possũt/ad utrũq; q̃sitis respō
dens: ut sine periculo esse sit error: & dicatur quidem
ob id. Multi em̄ amentes sunt:

παρέχοντες τοὺς αὐτοὺς καταγοητεύεσθαι· πλὴν οὐκ ἀγνο
εῖταί γε ὑπὸ τῶν συνετωτέρων τὰ πολλὰ τερατευόμενος·
αὐτὸς γοῦν ὁ μάντις, ἠγνόει ὅτι φονεύσει μὲν τὸν ἐρώμε-
νον τῷ δίσκῳ· οὐ προεμαντεύσατο δέ. ὡς φεύξεται αὐτὸν
ἡ Δάφνη, καὶ ταῦτα οὕτω καλὸν καὶ κομήτην ὄντα· ὥστε οὐκ
ὁρῶ καθότι καλλιτεκνοτέρα τῆς νιόβης ἔδοξας. Λ. ταῦτα
μέν τοι τὰ τέκνα ἡ ξενοκτόνος, καὶ ὁ ψευδόμαντις, οἶδα ὅ-
πως λυπεῖ σε ὁρώμενα ἐν τοῖς θεοῖς, καὶ μάλιστα ὁπότ' ἂν
ἡ μὲν ἐπαινῆται ἐς τὸ κάλλος, ὁ δὲ κιθαρίζῃ ἐν τῷ συμ-
ποσίῳ θαυμαζόμενος ὑφ' ἁπάντων. Η. ἐγέλασα ὦ λητοῖ·
ἐκεῖνος θαυμαστὸς; ὃν ὁ μαρσύας, εἰ τὰ δίκαια αἱ μοῦ-
σαι δικάσαι ἤθελον, ἀπέδειρεν, ἂν αὐτὸς κρατήσας τῇ
μουσικῇ· νῦν δὲ κατασοφισθεὶς ἄθλιος ἀπόλωλεν ἀδίκως
ἁλούς· ἡ δὲ καλή σου παρθένος οὕτω καλή ἐστιν, ὥστε
ἐπεὶ ἔμαθεν ὀφθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἀκταίωνος, φοβηθεῖσα μὴ ὁ
νεανίσκος ἐξαγορεύσῃ τὸ αἶσχος αὐτῆς, ἐπαφῆκεν αὐτῷ
τοὺς κύνας· ἐῶ γὰρ λέγειν, ὅτι οὐ δὲ τὰς τεκούσας ἐμαι-
οῦτο παρθένος γε καὶ αὐτὴ οὖσα. Λ. μέγα ὦ ἥρα φρονεῖς
ὅτι ξύνει τῷ Διῒ, καὶ συμβασιλεύεις αὐτῷ· καὶ διατοῦτο
ὑβρίζεις ἀδεῶς· πλὴν ἀλλ' ὄψομαί σε μετ' ὀλίγον αὖθις
δακρύουσαν, ὁπόταν σε καταλιπὼν ἐς τὴν γῆν κατίῃ ταῦ-
ρος ἢ κύκνος γενόμενος·

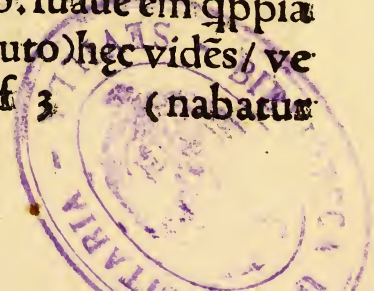
ιζ' Ἀπόλλωνος· καὶ Ἑρμοῦ· ΑΠΟΛΛΩΝ·

τί γελᾷς ὦ Ἑρμῆ; Ε. ὅτι γελοιότατα ὦ ἄπολλον εἶ-
δον. Α. εἰπὲ οὖν· ὡς καὶ αὐτὸς ἀκούσας ἔχω ξυγγελᾶν.
Ε. ἡ Ἀφροδίτη ξυνοῦσα τῷ Ἄρει κατείληπται, καὶ ὁ ἥφαι-
στος ἔδησεν αὐτοὺς ξυλλαβών. Α. πῶς; ἡδὺ γάρ τι
ἐρεῖν μ' ἔοικας. Ε. ἐκ πολλοῦ οἶμαι ταῦτα εἰδὼς ἐθήρευεν

exhibentes se decipiendos. Verum non igno-
ratur quidem a doctioribus sæpe mentiens.
Ipse igitur vates/nesciebat quod interfecturus erat ama-
tum disco. non prouaticinatus fuerat/ quod fugeret ipsum
Daphne: sic pulchrum & comatum existentem. quapropter non
video: quo nam modo felicior liberis Niobe videaris. L. Hi
tamen filij, hospitum interfectrix, & falsus vates, scio quo
pacto molestant te: visi inter Deos: & potissimum quando
hæc quidem laudatur ob pulchritudinem. hic vero cythara canens
uiuio/admirationi existens omnibus. I. Risi Latona. (in con-
Ille admirandus: quem Marsyas (si iuste Mu-
sę iudicare voluissent) excoriauisset: ipso vincente in
musica. nunc vero deceptus/miser perijt: inique
captus. Hęc vero pulchra tua virgo, sic pulchra est: quod propter
ubi se visam didicit ab Acteone: timens ne
iuuenis accusaret turpitudinem ipsius: immisit ipsi
canes. Omitto enim dicere: quod neque parturientibus obstetri-
cabatur virgo quidem & ipsa existens. L. Magnum Iuno sapis
quando coiis cum Ioue: & simul regnas cum ipso. & ob hoc
contumeliaris licenter. Verum enimuero videbo te paulopost
lachrymantem: quando te relinquens/in terram descenderit: tau (rursus
rus/vel cygnus factus.

17 Apollinis. & Mercurij. APOLLO.
Quid rides Mercuri? M. quoniam maxima ridicula Ap. vi
di. A. Dic igitur. ut & ipse audiens/habeam similiter quod rideam.
M. Venus coiens cum Marte dephensa est: & Vulca
nus ligauit ipsos comprehendens. A. quomodo? suaue enim quippiam
dicere videris. M. Ex multo tempore (puto) hęc videns/ ve

 (nabatur

αὐτούς, καὶ περὶ τὴν εὐνὴν ἀφανῆ δεσμὰ περιθεὶς εἰργάζετο, ἀπελθὼν ἐπὶ τὴν κάμινον. εἶτα ὁ μὲν Ἄρης εἰσέρχεται λαθών, ὡς ᾤετο. καθορᾷ δὲ αὐτὸν ἥλιος, καὶ λέγει πρὸς τὸν ἥφαιστον. ἐπεὶ δὲ ἐπέβησαν τοῦ λέχους καὶ ἐν ἔργῳ ἦσαν, καὶ ἐντὸς ἐγένοντο τῶν ἀρκύων, περιπλέκεται μὲν αὐτοῖς τὰ δεσμά, ἐφίσταται δὲ αὐτοῖς ὁ ἥφαιστος. ἐκείνη μὲν οὖν καὶ γὰρ ἔτυχε γυμνὴ οὖσα, οὐκ εἶχεν ὅπως ἐγκαλύψαιτο αἰδουμένη. ὁ δὲ Ἄρης τὰ μὲν πρῶτα διαφυγεῖν ἐπειρᾶτο, καὶ ἤλπιζεν ῥήξειν τὰ δεσμά. ἔπειτα δὲ συνεὶς ἐν ἀφύκτῳ ἐχόμενον ἑαυτόν, ἱκέτευε. Α. τί οὖν; ἀπέλυσεν αὐτοὺς ὁ ἥφαιστος; Ε. οὐδέπω. ἀλλὰ ξυγκαλέσας τοὺς θεοὺς ἐπιδείκνυται τὴν μοιχείαν αὐτοῖς. οἱ δὲ γυμνοὶ ἀμφότεροι κάτω νενευκότες, ξυνδεδεμένοι ἐρυθριῶσι. καὶ τὸ θέαμα ἥδιστον ἐμοὶ ἔδοξε, μονονουχὶ αὐτὸ γινόμενον τὸ ἔργον. Α. ὁ δὲ χαλκεὺς ἐκεῖνος οὐκ αἰδεῖται καὶ αὐτὸς ἐπιδεικνύμενος τὴν αἰσχύνην τοῦ γάμου; Ε. μὰ Δί᾽ ὅστε. καὶ ἐπεγέλα αὐτοῖς ἐφεστός. ἐγὼ μέντοι, εἰ χρὴ τἀληθὲς εἰπεῖν, ἐφθόνουν τῷ Ἄρει μὴ μόνον μοιχεύσαντι τὴν καλλίστην θεόν, ἀλλὰ καὶ δεδεμένῳ μετ᾽ αὐτῆς. Α. οὐκοῦν καὶ δεδέσθαι ἂν ὑπέμεινας ἐπὶ τούτῳ; Ε. σὺ δ᾽ οὐκ ἄν, ὦ Ἄπολλον; ἰδὲ μόνον ἐπελθών. ἐπαινέσομαι γάρ σε, ἢν μὴ ὅμοια καὶ αὐτὸς εὔξῃ ἰδών.

ιη΄ Ἥρας καὶ Διός. ΗΡΑ.

Ἐγὼ μὲν ᾐσχυνόμην ἄν, ὦ Ζεῦ, εἴ μοι τοιοῦτος ἦν υἱὸς θῆλυς οὕτω καὶ διεφθαρμένος ὑπὸ τῆς μέθης, μίτρα μὲν ἀναδεδεμένος τὴν κόμην. τὰ πολλὰ δὲ μαινομέναις γυναιξὶ συνών, ἁβρότερος αὐτῶν ἐκείνων ὑπὸ τυμπάνοις καὶ αὐλοῖς καὶ κυμβάλοις χορεύων, καὶ ὅλως

ipos: et circa cubile mie apparētia vīcła circūponēs fa ciebat: abiens in caminū. Deinde Mars acce dit latens/ut putabat. Respicit vero ipm Sol: & dicit Vulcano. Porro ubi conscenderūt cubile: & in opere erant. intra retia circumnectit vincula: astatq; ipis Vulcanus. Illa quidem erat nuda: non habens quo tegeret pudēda. At Mars primū diffu (q; intel gere tētabat: & sperabat se fracturū vincła. verū post lexit ieuitabilit se detētū/supplicabat. A. qd igit: dis soluit ipos Vulcanus? M. Nondum. Sed conuo cans Deos/demōstrat adulteriū ipis. Hi vero nudi ambo, inferius renitentes colligati, erubes cūt. Et spectaculū iucūdissimū mihi visū ē: nec solū ip3 opificium. A. At faber ille non erubescit demonstrans turpitudinem coniugis? M. Non per Iouē, sed arridet ipis astans. Ego quidē tū (si licet vera dicere) inuidebam Marti, nō solū mœchan ti cum pulcherrima dea, sed & ligato cum ipsa. A. Igit & ligari te sustinuisses ob hoc? M. Tu vero nō Apollo? Vide solū accedēs. lauda bo em te/si non similia & ipe optaueris videns.

18 Iunonis. & Iouis. IVNO.

Ego quidē erubescerē Iupiter/si mihi talis ess3 filius effœminiatus sic & corruptus ab ebrietate: mitra qdē redimitus cęsariem. Sępe vero insanientibus mu lieribus coiens/ mollior illis, ad tympana & tibias coream ducit: & prorsus

παντὶ μᾶλλον ἐοικὼς ἢ σοὶ τῷ πατρί. Ζ. καὶ μὴν οὗτός γε ὁ θηλυμίτρης, ὁ ἁβρότερος τῶν γυναικῶν, οὐ μόνον ὦ Ἥρα τὴν Λυδίαν ἐχειρώσατο, καὶ τοὺς κατοικοῦντας τὸν Τμῶλον ἔλαβε, καὶ τοὺς Θρᾷκας ὑπηγάγετο, ἀλλὰ καὶ ἐπ' Ἰνδοὺς ἐλιόσας τῷ γυναικείῳ τούτῳ στρατιωτικῷ τούς τε ἐλέφαντας εἷλε, καὶ τῆς χώρας ἐκράτησε, καὶ τὸν βασιλέα πρὸς ὀλίγον ἀντιστῆναι τολμήσαντα, αἰχμάλωτον ἀπήγαγε· καὶ ταῦτα ἅπαντα ἔπραξεν ὀρχούμενος ἅμα καὶ χορεύων, θύρσοις χρώμενος κιττίνοις, μεθύων ὥς φῄς καὶ ἐνθεάζων. εἰ δέ τις ἐπεχείρισε λοιδορήσασθαι αὐτῷ ὑβρίσας ἐς τὴν τελετήν, καὶ τοῦτον ἐτιμωρήσατο ἢ καταδήσας τοῖς κλήμασιν, ἢ διασπασθῆναι ποιήσας ὑπὸ τῆς μητρὸς ὥσπερ νεβρόν. ὁρᾷς ὡς ἀνδρεῖα ταῦτα καὶ οὐκ ἀνάξια τοῦ πατρός; εἰ δὲ παιδιὰ καὶ τρυφή, πρόσεστιν αὐτοῖς οὐδεὶς φθόνος. καὶ μάλιστα εἰ λογίσαιτό τις, οἷος ἂν νήφων οὗτος ἦν, ὅπου ταῦτα μεθύων ποιεῖ; Η. σύ μοι δοκεῖς ἐπαινέσεσθαι καὶ τὸ εὕρεμα αὐτοῦ τὴν ἄμπελον καὶ τὸν οἶνον, καὶ ταῦτα ὁρῶν οἷα οἱ μεθυσθέντες ποιοῦσι σφαλλόμενοι καὶ πρὸς ὕβριν τραπόμενοι, καὶ ὅλως μεμηνότες ὑπὸ τοῦ πότου. τὸν γοῦν Ἰκάριον ᾧ πρώτῳ ἔδωκε τὸ κλῆμα, οἱ συμπόται αὐτοὶ διέφθειραν παίοντες ταῖς δικέλλαις.

Ζ. οὐδὲν τοῦτο φῄς. οὐ γὰρ οἶνος ταῦτα, οὐδὲ ὁ Διόνυσος ποιεῖ, τὸ δὲ ἄμετρον τῆς πόσεως καὶ τὸ πέρα τοῦ καλῶς ἔχοντος, ἐμφορεῖσθαι τοῦ ἀκράτου. ὃς δ' ἂν ἔμμετρα πίνῃ, ἱλαρώτερος μὲν καὶ ἡδίων γένοιτ' ἄν. οἷον δὲ ὁ Ἰκάριος ἔπαθεν οὐδὲν ἂν ἐργάσαιτο οὐδένα τῶν ξυμποτῶν. ἀλλὰ σὺ ἐπιζηλοτυπεῖν ἔοικας ὦ Ἥρα, καὶ τῆς Σεμέλης μνημονεύειν. εἴγε διαβάλλεις τοῦ Διονύσου τὰ κάλλιστα.

cuilibet magis sisis q̃ tibi patri. I. Atqui hic quidē fęmīeo more mitra r̃dimitus/mollior mſieribɔ:nō so no/Lydiā manu ſʒuauit:& inhabitātes Tmo (lū lu lum cœpit:& Thraces ſubegit:ſed & ad In dos equitē egit. Muliebre hoc? Exercitu elephantes cœpit:regionem deuicit:regem paululum reſiſtere audentem/captiuum abduxit. Et hęc omnia fecit ſaltans ſimul & choreas ducens: pampinis utēs hederatijs:inebriatus ut ais/& furens. Si ꝟo qſpiā conatus fuerit iniurijs afficer̄ eū/ɔtūelias finē: hunc puniet vel alligars pam (exaggerādo in pinis:vel dilaniari faciens a matre quemad modū hyñulū. Vides q̃ virilia hęc/& nō indigna patre? Si ꝟo ludus & delicię fuerint:p̄eſt ipſis nulla inuidia:& maxīe ſi exiſtimauerit aliqs: qſnā ſobrie vi hic erat:ubi hęc ebrioſus faceret? IV. tu mihi (uens p̄conijs extuliſſe inuentū ip̄ius/vineā & vi (videris num: taliaq̃ videns qualia ebrioſi faciunt cōmoti & in contumeliā conuerſi/ prorſus inſani pręp otu. Ip̄m igit̄ Icarion primo dedit palmitem. veꝝ compotores ipſi ruperunt:ludentes ligonibus.

I. Nihil hoc eſt q̊d ais. nō em̄ vinū hęc/neq̃ Dionyſius facit:ſed exceſſus menſurę potatiōis citra decorum ſe habētis/ſatiando ſe puro vino. qui ꝟo modice biberit:hilarior quidē & iucūdior fit. Quod ꝟo Icarus geſſit/nihil fecit ulli compotorum.

Sed tu çelotypa videris Iuno/& Semeles reminiſci. ſiquidē calumniaris Dionyſiū pulcherrimū.

Τί δή ποτε ὦ Ἔρως; τοὺς μὲν ἄλλους θεοὺς κατηγωνίσω ἅπαντας, τὸν Δία, τὸν Ποσειδῶ, τὸν Ἀπόλλω, τὴν Ἥραν, ἐμὲ τὴν μητέρα, μόνης δὲ ἀπέχῃ τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ ἐπ' ἐκείνης ἄπυρος μέν σοι ἡ δᾲς, κενὴ δὲ οἰστῶν ἡ φαρέτρα, σὺ δὲ ἄτοξος εἶ καὶ ἄστοχος. Ε. δέδια ὦ μῆτερ αὐτήν. φοβερὰ γάρ ἐστι, καὶ χαροπὴ, καὶ δεινῶς ἀνδρική. ὁπόταν οὖν ἐντεινάμενος τὸ τόξον ἴω ἐπ' αὐτὴν, ἐπισείουσα τὸν λόφον ἐκπλήττει με, καὶ ὑπότρομος γίνομαι, καὶ ἀπορρεῖ μου τὰ τοξεύματα ἐκ τῶν χειρῶν. Α. ὁ Ἄρης γὰρ οὐ φοβερώτερος ἦν; καὶ ὅμως ἀφώπλισας αὐτὸν καὶ νενίκηκας. Ε. ἀλλ' ἐκεῖνος ἑκὼν προσίεταί με καὶ προσκαλεῖται. ἡ Ἀθηνᾶ δὲ ὑφορᾶται ἀεὶ, καί ποτε ἐγὼ μὲν ἄλλως παρέπτην πλησίον ἔχων τὴν λαμπάδα. ἡ δὲ, εἴ μοι πρόσει φησὶ, νὴ τὸν πατέρα, τῷ δορατίῳ σε διαπείρασα, ἢ τοῦ ποδὸς λαβομένη, καὶ ἐς τὸν τάρταρον ἐμβαλοῦσα, ἢ αὐτὴ διασπασαμένη. πολλὰ τοιαῦτα ἠπείλησε. καὶ ὁρᾷ δὲ δριμὺ, καὶ ἐπὶ τοῦ στήθους ἔχει πρόσωπόν τι φοβερὸν ἐχίδναις κατάκομον. ὅπερ ἐγὼ μάλιστα δέδια. μορμολίττεται γάρ με, καὶ φεύγω ὅταν ἴδω αὐτό. Α. ἀλλὰ τὴν μὲν Ἀθηνᾶν δέδιας, ὡς φῂς, καὶ τὴν γοργόνα, καὶ ταῦτα, μὴ φοβηθεὶς τὸν κεραυνὸν τοῦ Διός. αἱ δὲ Μοῦσαι διατί σοι ἄτρωτοι, καὶ ἔξω βελῶν εἰσιν; ἢ κἀκεῖναι λόφους ἐπισείουσι καὶ γοργόνας προφαίνουσιν; Ε. αἰδοῦμαι αὐτὰς ὦ μῆτερ. σεμναὶ γάρ εἰσι, καὶ ἀεί τι φροντίζουσι, καὶ περὶ ᾠδὴν ἔχουσι. καὶ ἐγὼ παρίσταμαι πολλάκις αὐταῖς κηλούμενος ὑπὸ τοῦ μέλους. Α. ἔα καὶ ταύτας. ὅτι σεμναί. τὴν δὲ Ἄρτεμιν τίνος ἕνεκα οὐ τιτρώσκεις; Ε. τὸ μὲν

Quid tādē Cupido, in cā ē? alios deos bello expugnastiomnes: Iouem, Neptunum, Apollinē, Iunonem, (sti
me matrē: a sola v̄o abstines Minerua: & aduersus il-
lā sine igne qdē tibi est fax/vacuaq; iacul' pharetra: tū
v̄o sine arcu es/iaculādiue arte. C. timeo o mat' ipā3. (for-
midabilis em̄ ē & truculēto aspectu, & ferocitate virili. qn̄
igit' extēdēs arcū peto ipā3: cōcutiēs ga-
leam deturbat me. & subtremulus fio. & deijcit
mihi sagittas e manibus. V. Mars num terri-
bilior erat? & tñ armis destituisti ipm & deuicisti.
C. Sed ille libens accedit me : & inuitat.
Minerua v̄o obseruat sp. Et quū aliquādo aduola-
ui propius admouēs/hñs facē: illa, si me accesseris a-
it, per parentē Iouē, hac hasta te trāsfodiam : vel pe-
de capiens & in infernū deijciam: aut ipsa
te discerpā. mlta q; talia minata est. Ad hęc, videt tribi
liter: & in pectore habet faciē quandā horrendā, vipe
ris crinitā, quā ego maximopere formido. terri-
tat em̄ me: fugioq; q̄ties aspicio ipā3. V. ver3 tñ ipā3
Mineruā tīes (ut ais) & gorgona/& hmōi: nō (quidē
timens fulmen Iouis. Musę v̄o ,ppt quid a te
nō vulnerant'/& absq; iacul' agūt? nūqd & illę galeas
tiūt: aut gorgones ostētāt? C. Reuereor ipās (cōcu
mat'. venerandę em̄ sunt: & sp quippiā curāt: & circa
cantū continent'. & ego asto sępe ipsis/de-
linitus melodia. V. Omitte & has. qm̄ st' veneran-
dę. ipā3 v̄o Dianā q̄ cā nō vulneras? C. Hoc quidē

ὅλον οὐδὲ καταλαβεῖν αὐτὴν οἷόν τε· φεύγουσαν ἀεὶ διὰ τῶν ὀρῶν· εἶτα καὶ ἴδιόν τινα ἔρωτα ἤδη ἐρᾷ. Α· τίνος ὦ τέκνον; Ε· θήρας, καὶ ἐλάφων, καὶ νεβρῶν αἱρεῖν τε διώκουσα καὶ κατατοξεύειν, καὶ ὅλως πρὸς τῷ τοιούτῳ ἐστίν· ἐπεὶ τόν γε ἀδελφὸν αὐτῆς, καίτοι τοξότην καὶ αὐτὸν ὄντα, καὶ ἑκηβόλον· Α· οἶδα ὦ τέκνον· πολλὰ ἐκεῖνον ἐτόξευσας.

κ΄ ΘΕΩΝ ΚΡΙΣΙΣ. ΖΕΥΣ.

Ἑρμῆ λαβὼν τουτὶ τὸ μῆλον, ἄπιθι ἐς τὴν Φρυγίαν παρὰ τὸν Πριάμου παῖδα τὸν βουκόλον· νέμει δὲ τῆς Ἴδης ἐν τῷ Γαργάρῳ, καὶ λέγε πρὸς αὐτὸν, ὅτι σε ὦ Πάρι κελεύει ὁ Ζεύς ἐπειδὴ καλός τε αὐτὸς εἶ, καὶ σοφὸς τὰ ἐρωτικά, δικάσαι ταῖς θεαῖς ἥτις αὐτῶν ἡ καλλίστη ἐστί· τοῦ δὲ ἀγῶνος τὸ ἆθλον ἡ νικῶσα λαβέτω τὸ μῆλον· ὥρα δὲ ἤδη καὶ ὑμῖν αὐταῖς ἀπιέναι πρὸς τὸν δικαστήν· ἐγὼ δὲ ἀποθοῦμαι τὴν δίαιταν ἐπίσης τε ὑμᾶς ἀγαπῶν· καὶ εἴ γε οἷόν τε ἦν ἡδέως, ἂν ἁπάσας νενικυίας εἶδον· ἄλλως τε καὶ ἀνάγκη μιᾷ τὸ καλλιστεῖον ἀποδόντα, πάντως ἀπεχθάνεσθαι ταῖς πλείοσι· διὰ ταῦτα μὲν αὐτὸς οὐκ ἐπιτήδειος ὑμῖν δικαστής· ὁ δὲ νεανίας αὐτὸς ὁ Φρὺξ ἐφ᾽ ὃν ἄπιτε βασιλικὸς ἐστι, καὶ Γανυμήδους τούτου ξυγγενής, τ᾽ ἄλλα δὲ ἀφελὴς καὶ ὄρειος, κοὐκ ἄν τις αὐτὸν ἀπαξιώσειε τοιαύτης θέας.

ΑΦΡΟ· ἐγὼ μὲν ὦ Ζεῦ εἰ καὶ τὸν Μῶμον αὐτὸν ἐπιστήσειας ἡμῖν δικαστὴν, θαρροῦσα βαδιοῦμαι πρὸς τὴν ἐπίδειξιν· τί γὰρ ἂν καὶ μωμήσαιτό μου; χρὴ δὲ ταύταις ἀρέσκειν τὸν ἄνθρωπον. ΗΡΑ οὐδ᾽ ἡμεῖς ὦ Ἀφροδίτη δεδίαμεν, οὐδ᾽ ἂν ὁ Ἄρης ὁ σὸς ἐπιτραπῇ τὴν δίαιταν, ἀλλὰ δεχόμεθα καὶ τοῦτον ὅστις ἂν ᾖ τὸν Πάριν. ΖΕΥΣ· ἦ καὶ σοὶ ταῦτα ὦ θύγατερ συνδοκεῖ; τί φής; ἀποστρέφῃ

oīno ē in cā. neq̧ em̄ dep̄hēdere hāc possū. Fugit sp̄ p̄ mōtes. deiñ & suū q̄ndā nūc amat Cupidinē. A. quē gnate? C. feras/ceruos/& hyñulos ut capiat ī- (nā o sectans: sagittis cōficiēs: & ꝓrsus circa hmōi occupat: tam & si fratrē eius: qui & ipse arcu valet: feritq̧ emīus. V. Noui fili. sępe illū sagittis ꝯfecisti.

10 Deorum iudicium. IVPITER.

Mercuri/adcipiens hocce pomū/ abi in Phrygiam ad Priami puerū bubulcū. pascit aūt Idę in Gargaro. & dic ad ip̄ʒ: Q m̄ tibi Paris/imperat Iupit: q̄ñq̄dē pulcher es & sapiēs circa res amatorias: iudicare Deas/quę ipsaꝝ pulcherrima sit. Eius certaminis p̄mium vincens capiat pomum. Tempus v̄o iam vobis est abeundi ad iudicem. Ego enim recuso arbitrandi munus/ęqualiter vos amās. Siquidē, q̄ erat iucundū/omnes videre vicisse. Alioq̄n necc̄e est uni summā pulchritudinē reddentē/ oīno odiū subire plurimaꝝ. ꝑpt hęc ip̄e mīe idoneus fuero vobis iudex. Iuuēis v̄o ip̄e troiāus, ad quē abitis regius est Ganymedes, huius cognatus: in reliquis simplex & mōtanus. nēoq̧ dedignabit/q̄cq̄d huic visū fuerit. V Ego quidē Iupit/& si Momon ip̄ʒ rep̄hēsiōis deū eris nobis iudicē: confidens ibo ad osten- (ꝯstitu- t atiōeʒ. in q̄ em̄ rep̄hēderet me? Op̄ʒ v̄o & his duabꝫ placere hoīem. Iuno. Neq̧ nos Venus timemus: neq̧ Mars tuus susceperit arbitrium: sed recipimus hunc quicunq̧ fuerit Paridem. Iupit. Nūq̄d tibi hoc filia sil̄ placere videt? q̄d ais? auerteris

καὶ ἐρυθριᾷς; ἔστι μὲν ἴδιον τὸ αἰδεῖσθαι γε τὰ ταῦτα ὑμῶν τῶν παρθένων. ἐπινεύεις δὲ ὅμως. ἄπιτε οὖν, καὶ ὅπως μὴ χαλεπήνητε τῷ δικαστῇ αἱ νενικημέναι, μηδὲ κακὸν ἐντρίψησθε τῷ νεανίσκῳ. οὐ γὰρ οἷόν τε ἐπίσης εἶναι καλὰς πάσας. ΕΡΜΗΣ. προΐωμεν εὐθὺ τῆς φρυγίας. ἐγὼ μὲν ἡγούμενος, ὑμεῖς δὲ μὴ βραδέως ἀκολουθεῖτέ μοι, καὶ θαῤῥεῖτε. οἶδα ἐγὼ τὸν πάριν. νεανίας ἐστὶ καλὸς καὶ τ' ἄλλα ἐρωτικὸς, καὶ τὰ τοιαῦτα κρίνειν ἱκανώτατος. οὐκ ἂν ἐκεῖνος δικάσειε κακῶς. ΑΦΡΟ. τοῦτο μὲν ἅπαν ἀγαθὸν, καὶ πρὸς ἐμοῦ λέγεις τὸ, δίκαιον ἡμῖν εἶναι τὸν δικαστήν. πότερα δὲ ἄγαμός ἐστιν οὗτος, ἢ καὶ γυνή τις αὐτῷ σύνεστιν; ΕΡ. οὐ παντελῶς ἄγαμός ἐστιν ὦ ἀφροδίτη. ΑΦ. πῶς λέγεις; ΕΡ. δοκεῖ τις αὐτῷ συνοικεῖν ἰδαία γυνὴ, ἱκανὴ μὲν, ἄγροικος δὲ καὶ δεινῶς ὄρειος. ἀλλ' οὐ σφόδρα προσέχειν αὐτῇ ἔοικε. τίνος δ' οὖν ἕνεκα ταῦτα ἐρωτᾷς; Α. ἄλλως ἠρόμην. ΑΘΗΝΑ. παραπρεσβεύεις ὦ οὗτος ἰδίᾳ ταύτῃ κοινολογούμενος. ΕΡ. οὐδὲν ὦ ἀθηνᾶ δεινὸν, οὐδὲ καθ' ὑμῶν, ἀλλ' ἤρετό με, εἰ ἄγαμος ὁ πάρις ἐστίν. ΑΘΗ. ὡς δὴ τί τοῦτο πολυπραγμονοῦσα; ΕΡΜΗΣ. οὐκ οἶδα. φησὶ δ' οὖν, ὅτι ἄλλως ἀπελθὸν, οὐκ ἐξεπίτηδες ἤρετό με. ΑΘΗΝΑ. τί οὖν; ἄγαμός ἐστιν; ΕΡΜΗΣ. οὐ δοκεῖ. ΑΘΗΝΑ. τί δὲ, τῶν πολεμικῶν ἐστὶν αὐτῷ ἐπιθυμία, καὶ φιλόδοξός τις, ἢ τὸ πᾶν βουκόλος; ΕΡΜΗΣ. τὸ μὲν ἀληθὲς οὐκ ἔχω λέγειν, εἰκάζειν δὲ χρὴ, νέον ὄντα καὶ τούτων ὀρέγεσθαι τυχεῖν, καὶ βούλεσθαι ἂν πρῶτον αὐτὸν εἶναι κατὰ τὰς μάχας. ΑΦΡΟΔΙΤΗ. ὁρᾷς; οὐδὲν ἐγὼ μέμφομαι, οὐδὲ προσεγκαλῶ σοι τὸ

πρὸς αὐτὴν

& erubescis? Est propriũ erubescere quidẽ ob hæc vobis virginibus. Annuis tamen. Abite igit̃: & ne difficiles sitis iudici victę: neq̃ malum inferatis iuueni. nõ em̃ possibile est: ęqualit̃ es se pulchras oẽs.. Mer. Procedãus statĩ in Phrygiã. Ego quidẽ ducens: vos vero non tarde sequimini me: & cõfidite. Noui ego Paridẽ: iuuenis est pulcher: & in reliq̃s amatorius: taliaq̃ iudicare sufficiẽtissĩus. non ille iudicauerit male. Ve. Hoc quidem totum bonum: & ad me dicis hoc: iustum nobis esse iudicem. Num v̾o sine uxore est ip̃e? An & mulier cum ipso cõuersat̃? M. Non oĩno sine uxore ẽ Venus. V. Quõ dicis? M. Videt̃ q̃dã cũ ip̃o cohabitar̃ ex Ida mulier: sufficiẽs q̃dẽ/agrestis v̾o & valde mõ-
nõ admodũ adhiber̃ mẽtẽ ip̃i videt̃. Cuius (tana. S3
int̃rogas? V. Alioq̃n ĩt̃rogabã. Mi. (igr̃ rei gr̃a hęc
heu ip̃e priuatĩ huic cõicãs. M. Nihil (Cõpaciscceris
ua molestũ: neq̃ de vobis: s3 int̃rogabat me: (Miner
Paris ess3. Mi. ver℞tñ q̃d hoc ni- (an ne sine uxore
M. Nõ noui. ait v̾o: q̃ alioq̃n subie (miũ anxia q̃rit?
ex ꝯposito ĩt̃rogauit me. Mi. q̃d igr̃ (rit ĩ mẽoriã: nec
M. nõ videt̃. Mi. q̃d v̾o re℞: belli- (sine uxore ẽ?
ip̃i desideriũ: an gl̃ię cupido: vl̃ oĩno ẽ bu (ca℞ est ne
M. Certe verũ nõ possũ dicer̃: cõiicer̃ v̾o (bulcus?
iuuenem existentem hęc appetere: velleq̃ (op̃t3:
primũ ip̃m esse circa pugnas. Ve. Vi-
des? Nihil ego conqueror: neq̃ increpo/q̃
ad hunc

ἰδίᾳ λαλεῖν. μέμψοι· μοιρῶν γάρ, καὶ οὐκ ἀφροδίτης τὰ ταῦτα. Ἑρμῆς. καὶ αὕτη σχεδὸν τὰ αὐτά με ἤρετο. διὸ μὴ χαλεπῶς ἔχε, μὴ δ' οἴου μειονεκτεῖν εἴ τι καὶ ταύτῃ κατὰ τὸ ἁπλοῦν ἀπεκρινάμην. ἀλλὰ μεταξὺ λόγων ἤδη πολὺ προϊόντες ἀπεσπάσαμεν τῶν ἀστέρων, καὶ σχεδόν γε κατὰ τὴν φρυγίαν ἐσμέν. ἐγὼ δὲ καὶ τὴν ἴδην ὁρῶ, καὶ τὸ γάργαρον ὅλον ἀκριβῶς, εἰ δὲ μὴ ἐξαπατῶμαι, καὶ αὐτὸν ὑμῶν τὸν δικαστὴν τὸν πάριν. Ἥρα. ὅπου δέ ἐστιν; οὐ γὰρ κἀμοὶ φαίνεται. Ἑρμῆς. ταύτῃ ὦ ἥρα πρὸς τὰ λαιὰ σκόπει, μὴ πρὸς ἄκρῳ τῷ ὄρει, παρὰ δὲ τὴν πλευρὰν οὗ τὸ ἄντρον καὶ τὴν ἀγέλην ὁρᾷς. Ἥρα. ἀλλ' οὐχ ὁρῶ τὴν ἀγέλην. Ἑρμῆς. τί φής; οὐχ ὁρᾷς βοίδια κατὰ τὸν ἐμὸν οὑτωσὶ δάκτυλον ἐκ μέσων τῶν πετρῶν προερχόμενα, καί τινα ἐκ τοῦ σκοπέλου καταθέοντα καλαῦροπα ἔχοντα, καὶ ἀνείργοντα μὴ πρόσω διασκίδνασθαι τὴν ἀγέλην; Ἥρα. ὁρῶ νῦν, εἴ γε ἐκεῖνός ἐστιν. Ἑρμῆς. ἀλλ' ἐκεῖνος. ἐπεὶ δὴ δὲ πλησίον ἐσμὲν ἐπὶ τῆς γῆς εἰ δοκεῖ καταστάντες βαδίζωμεν, ἵνα μὴ διαταράξωμεν αὐτὸν ἄνωθεν ἐξ ἀφανοῦς καθιπτάμενοι. Ἥρα. εὖ λέγεις, καὶ οὕτω ποιῶμεν. ἐπεὶ δὲ καταβεβήκαμεν ὥρα σοι ὦ ἀφροδίτη προϊέναι, καὶ ἡγεῖσθαι ἡμῖν τῆς ὁδοῦ. σὺ γὰρ ὡς τὸ εἰκὸς ἔμπειρος εἶ τοῦ χωρίου πολλάκις, ὡς λόγος, κατελθοῦσα πρὸς ἀγχίσην. Ἀφ. οὐ σφόδρα ὦ ἥρα τούτοις ἄχθομαι τοῖς σκώμμασιν. Ἑρμῆς. ἀλλ' οὖν ἐγὼ ὑμῖν ἡγήσομαι. καὶ γὰρ αὐτὸς ἐνδιέτριψα τῇ ἴδῃ, ὁπότε ὁ ζεὺς ἤρα τοῦ μειρακίου τοῦ φρυγός, καὶ πολλάκις δεῦρο ἦλθον ὑπ' ἐκείνου καταπεμφθεὶς εἰς ἐπισκοπὴν τοῦ παιδός, καὶ ὁπότε ἤδη ἐν ἀετῷ ἦν συμπαριπτάμην αὐτῷ καὶ συνεκούφιζον τὸν κα-

ꝑuati loqueris . de portiõe em̃/& nõ de Venere talia ſunt. M. Et ipſa incõſulte hęc me interrogabat:iõ nõ moleſte adcipe:neq; puta te minus hiturã/ſi qppiã et ſimpliciť rñdi. Sȝ intea ꝙ loquimur/ nũc mltũ (huic procedentes/diuellimus nos a ſtellis:& fere circa Phrygiam ſumus.Ego vero & Idam video/& Gar-garum totũ exacte:& (ſi quidẽ nõ fallor) ipm̃ quoq; veſtrũ iudicem Paridem. IV. Vbi eſt ? non em̃ mihi apparet. M. Ex hac parte Iuno/ad lęuam vide:non ad ſum̃itatẽ montis: ad latus ubi antrũ & gregem vides. IV. Sed non video gre-gem. M. Quid ais ? Non vides bucculas ſȝm meũ hunc digitũ/ex medijs petris procedentes: & quendã ex ſcopulo decurrentẽ/pedum habentem: & prohibentem ulterius diſpergi gregem. IV. Video nunc. Vtiq; ille eſt. M. Sed ille. Quoni-am vero ꝓpe ſumus:ad terrã(ſi viſuȝ fuerit)cõſiſtentes proficiſcamur:ne turbemus ipm̃/ſuperne de impro-uiſo deuolantes. IV. Bene dicis. & ſic facimus. Poſtq̃ vero deſcẽdius:oportunũ tibi venus/ꝑcedeř et monſtrare nobis viã.tu em̃(ut veriſimile eſt) experta locum/ſępe(ut ſermo eſt)deſcendiſti ad Anchi-ſen. Ve. Non multũ Iuno/his triſtor ſcom-matibus. M. Verũtamẽ ego vos ducam.etenim ipe verſatus ſum in Ida / qñ Iupiť amabat aduleſcentẽ phrygiũ: & ſępe huc veni ab illo de-miſſus:ut ſpecularer puerum. & quando iam in aqlã mutatus erat/ſiť volaui cũ ipo:& pariť ſubleua-

h (bam for-

λόν· καὶ εἴ γε μέμνημαι, ἀπὸ ταυτησὶ τῆς πέτρας αὐτὸν ἀνήρπασεν· ὁ μὲν γὰρ τότε ἔτυχε συρίζων πρὸς τὸ ποίμνιον· καταπτάμενος δὲ ὄπισθεν αὐτοῦ ὁ Ζεύς, κούφως μάλα τοῖς ὄνυξι περιβαλών, καὶ τῷ στόματι τὴν ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τιάραν δακών, ἀνέφερε τὸν παῖδα τεταραγμένον καὶ τῷ τραχήλῳ ἀπεστραμμένῳ ἐς αὐτὸν ἀποβλέποντα. τότε οὖν ἐγὼ τὶν σύριγγα ἔλαβον, ἀποβεβλήκει γὰρ αὐτὴν ὑπὸ τοῦ δέους· ἀλλὰ γὰρ ὁ διαιτητὴς οὑτοσὶ πλησίον, ὥστε προσείπωμεν αὐτόν· χαῖρε ὦ βουκόλε· ΠΑΡΙΣ. νὴ καὶ σύ γε ὦ νεανίσκε· τίς δὲ ὢν δεῦρο ἀφῖξαι πρὸς ἡμᾶς; ἢ τίνας ταύτας ἄγεις τὰς γυναῖκας; οὐ γὰρ ἐπιτήδειαι ὀρεοπλεῖν, οὕτω γε οὔσας καλάς· ΕΡ. ἀλλ' οὐ γυναῖκές εἰσιν· Ἥραν δὲ ὦ Πάρι, καὶ Ἀθηνᾶν, καὶ Ἀφροδίτην ὁρᾷς· κἀμὲ τὸν Ἑρμῆν ἀπέστειλεν ὁ Ζεύς· ἀλλὰ τί τρέμεις καὶ ὠχριᾷς; καὶ μὴ δέδιθι· χαλεπὸν γὰρ οὐδέν· κελεύει δέ σε δικαστὴν γενέσθαι τοῦ κάλλους αὐτῶν· ἐπεὶ δὴ γάρ φησι, καλός τε αὐτὸς εἶ, καὶ σοφὸς τὰ ἐρωτικά, σοὶ τὴν γνῶσιν ἐπιτρέπω· τοῦ δ' ἀγῶνος τὸν ἆθλον εἴσῃ ἀναγνοὺς τὸ μῆλον· ΑΛΕΞ. φέρ' ἴδω τί καὶ βούλεται· ἡ καλή φησι λαβέτω· πῶς ἂν οὖν ὦ δέσποτα Ἑρμῆ, δυνηθείην ἐγὼ θνητὸς αὐτὸς καὶ ἄγροικος ὤν, δικαστὴς γενέσθαι παραδόξου θέας, καὶ μείζονος ἢ κατὰ βουκόλον; τὰ γὰρ τοιαῦτα κρίνειν τῶν ἁβρῶν μᾶλλον καὶ ἀστικῶν· τὸ δ' ἐμὸν αἶγα μὲν αἰγὸς ὁποτέρα ἡ καλλίων, καὶ δάμαλιν ἄλλης δαμάλεως τάχ' ἂν δικάσαιμι κατὰ τὴν τέχνην· αὗται δὲ πᾶσαί τε ὁμοίως καλαί, καὶ οὐκ οἶδ' ὅπως ἄν τις ἀπὸ τῆς ἑτέρας ἐπὶ τὴν ἑτέραν μεταγάγοι τὴν ὄψιν ἀποσπάσας· οὐ γὰρ ἐθέλει ἀφίστασθαι ῥαδίως,

ἀλλ' ἔνθα ἂν ἀπερείσῃ

mosum. & uticꝫ memini: ab hac petra ipsum surripuit. Hic quidē tunc erat fistula canēs apud ouile. Deuolans ꝟo post ip̄m Iupit, leniter valde unguibus circumuolans: & ore supra caput tiaram mordens: sustuli puerum turbatum, & collo conuerso ad ip̄m respicientem. Tunc ego fistulam cœpi, deiecerat em̄ ipsam prę timore. Sed iudex hicce prope est: quapropter alloquamur ip̄m. Salue bubulce. P. Et tu quidem iuuenis quis proinde es, qui huc ꝑuenis ad nos? Vl' q̄s ducis mulieres? non em̄ idoneę st' in montibꝫ versari adeo pulchrę: Mer. Non mulieres sunt. Iunonem vero o Paris, Mineruā, & Venerē vides. & me Mercuriū misit Iupit'. Sed ꝓpt' quid tremis & pallescis? ne time, molestū em̄ nihil est. Iubet autē te iudicem esse pulchritudinis ipaꝝ. Q̄n̄q̄dē em̄ ait: pulcher ipse es, & sapiēs circa amatoria, tibi iudiciū ꝯmitto. Huius certaminis pręmiū scies electionis pomū. P. Age, scio quid velit. pulchra ait/accipiat. q̊pacto igitur domine Mercuri, possē ego mortal' ip̄e et agrestis exn̄s/ iudex fieri īopinatę speculatiōis, maioris q̄ꝫ q̄ ꝑtineat bubulcū? eq̄dē talia iudicare/delicatoꝝ magis est (ad urbanoꝝ. At ego capra ne capra sit pulchrior, (& & iuuenca alia iuuenca, forsitan iudicarem ex arte. Hę ꝟo omnes ęque pulchrę sunt: necꝫ noui, quo pacto quispiā ab altera transferatur aspectū diuellēdo. Nō em̄ vult ītuitus abstiner̄ facile: sed ubicūcꝫ inheserit

τὸ πρῶτον, τούτου ἔχεται, καὶ τὸ παρὸν ἐπαινεῖ· κἂν ἐπ' ἄλλο μεταβῇ, κἀκεῖνο καλὸν ὁρᾷ, καὶ παραμένει, καὶ ὑπὸ τῶν πλησίον παραλαμβάνεται· καὶ ὅλως περικέχυταί μοι τὸ κάλλος αὐτῶν, καὶ ὅλον περιείληφέ με, καὶ ἄχθομαι ὅτι μὴ καὶ αὐτὸς ὥσπερ ὁ Ἄργος ὅλῳ βλέπειν δύναμαι τῷ σώματι. δοκῶ δ' ἄν μοι καλῶς δικάσαι, πάσαις ἀποδοῦς τὸ μῆλον. καὶ γὰρ αὖ καὶ τόδε ταύτην μὲν εἶναι συμβέβηκε τοῦ Διὸς ἀδελφὴν καὶ γυναῖκα, ταύτας δὲ θυγατέρας. πῶς οὖν οὐ χαλεπὴ καὶ οὕτως ἡ κρίσις;

Ε. οὐκ οἶδα· πλὴν οὐχ οἷόν τε ἀναδῦναι πρὸς τοῦ Διὸς κεκελευσμένον. ΑΛΕΞ. ἓν τοῦτο ὦ Ἑρμῆ πεῖσαι αὐτὰς μὴ χαλεπῶς ἔχειν μοι τὰς δύο τὰς νενικημένας, ἀλλὰ μόνων τῶν ὀφθαλμῶν ἡγεῖσθαι τὴν διαμαρτίαν. Ε. οὕτω φασὶ ποιήσειν· ὥρα δέ σοι ἤδη περαίνειν τὸν κρίσιν. ΑΛ. πειρασόμεθα· τί γὰρ ἂν καὶ πάθοι τις; ἐκεῖνο δὲ πρῶτον εἰδέναι βούλομαι, πότερα ἐξαρκέσει σκοπεῖν αὐτὰς ὡς ἔχουσιν, ἢ καὶ ἀποδῦσαι δεήσει πρὸς τὸ ἀκριβὲς τῆς ἐξετάσεως; Ε. τοῦτο μὲν σὸν ἂν εἴη τοῦ δικαστοῦ, καὶ πρόσταττε ὅπῃ καὶ θέλεις. Π. ὅπῃ καὶ θέλω; γυμνὰς ἰδεῖν βούλομαι. Ε. ἀπόδυτε ὦ αὗται· σὺ δ' ἐπισκόπει· ἐγὼ δ' ἀπεστράφην. ΑΦΡΟ. καλῶς ὦ Πάρι· καὶ πρώτη γε ἀποδύσομαι, ὅπως μάθῃς ὅτι μὴ μόνας ἔχω τὰς ὠλένας λευκάς, μηδὲ τῷ βοῶπις εἶναι μέγα φρονῶ· ἐπίσης δέ εἰμι πᾶσα καὶ ὁμοίως καλή. ΑΘΗ. μὴ πρότερον αὐτὴν ἀποδύσῃς ὦ Πάρι, πρὶν ἂν τὸν κεστὸν ἀπόθηται· φαρμακὶς γὰρ ἐστι, μή σε καταγοητεύσῃ δι' αὐτοῦ. καίτοι γε ἐχρῆν μηδ' οὕτω κεκαλλωπισμένην παρεῖναι, μηδὲ τοσαῦτα ἐντετριμμένην χρώματα καθάπερ ὡς ἀληθῶς ἑται-

primo/hoc detinet: quodq̄ p̄sens est laudat. & si in aliud trāsfert: illud q̄q̄ pulchrū videt: in illo morat: & ob hoc propius cōprehēdit. Et prorsus confundi- tur mihi pulchritudo ip̄arum: atq̄ oīno capit me. & tri- stor, q̄ non ip̄e queadmodū Argus toto aspicere pos- sum corpore. Videor itaq̄ mihi pulchre iudicasse: om- nibus reddēs malū. Etem̄ rursus & hoc in re est, huic esse contigit Iouis sororem, & uxorem: has v̄o filias. q̄ pacto igit̄ nō difficile fuerit & tale iudiciū?

M. Hoc nō noui. verum nō est quare recuset Iouis imperiū. P. Ob hoc Mercuri, crediderim ip̄as non difficiles futuras mihi geminas deuictas: si t̄m oculorum deprehendero vitium. M. Sic aiūt se facturas. Tēpus v̄o īcūbit tibi nūc exeq̄ndi iu- (diciū. P. Tētemus. qd em̄ agat quis? Illud v̄o pri- mum scire volo: sufficiat ne considerare ipsas queadmodū se habent: an & subire nec̄e sit, exactam īdaginē? M. Hoc q̄dē ad te p̄tinebit: qui iudex es. īpera q̄dcūq̄ velis. P. q̄dcūq̄ & volo? Nudas vi- dere desydero. M. Exuite vos. Tu v̄o cōtemplare. ego auertar. Ve. Recte o Paris, & prima quidem exuar: ut cogooscas, q̄ non solas habeo ul- (liter nas cādidas: neq̄ bouinis ocul' p̄dita, m'tū glorior. eq̄ sum oīb9 similit̄ pulchra. Min. Nō prius i- psam exueris Paris, anteaq̄ cestū deponat (incan- tatrix em̄ est) ne te incantauerit p̄ ip̄m. Atqui cōueniēs fuerat: te nō adeo coloratā huc venire: neq̄ oblitam fucis, haud aliter q̄ fornica- (tot & tātis

ῥαπτικά, ἀλλὰ γυμνὸν τὸ κάλλος ἐπιδεικνύειν. Π. εὖ λέγουσι τὸ περὶ τοῦ κεστοῦ, καὶ ἀπόθου. ΑΦΡΟ. τί οὖν οὐχὶ καὶ σὺ Ἀθηνᾶ τὴν κόρυν ἀφελοῦσα, ψιλὴν τὴν κεφαλὴν ἐπιδεικνύεις, ἀλλ' ἐπισείεις τὸν λόφον, καὶ τὸν δικαστὴν φοβεῖς; ἢ δέδιας μή σοι ἐλέγχηται τὸ γλαυκὸν τῶν ὀμμάτων, ἄνευ τοῦ φοβεροῦ βλεπόμενον; ΑΘΗ. ἰδού σοι ἡ κόρυς αὕτη ἀφῄρηται. ΑΦΡΟ. ἰδού σοι καὶ ὁ κεστός. ΗΡΑ. ἀλλ' ἀποδυσώμεθα. Π. ὦ Ζεῦ, τεράστιε τῆς θέας, τοῦ κάλλους, τῆς ἡδονῆς, οἵα μὲν ἡ παρθένος; ὡς δὲ βασιλικὸν αὕτη καὶ σεμνὸν ἀπολάμπει, καὶ ἀληθῶς ἄξιον τοῦ Διός; ὁρᾷ δὲ ἡδέως καὶ γλαφυρόν τι, καὶ προσαγωγὸν ἐμειδίασεν. ἀλλ' ἤδη μὲν ἅλις ἔχω τῆς εὐδαιμονίας. εἰ δοκεῖ δέ, καὶ ἰδίᾳ καθ' ἑκάστην ἐπιδεῖν βούλομαι. ὡς νῦν γε ἀμφίβολός εἰμι, καὶ οὐκ οἶδα πρὸς ὅ τι καὶ ἀποβλέψω πάντῃ τὰς ὄψεις περισπώμενος. Α. οὕτω ποιῶμεν. Π. ἄπιτε οὖν αἱ δύο, σὺ δὲ ὦ Ἥρα περίμενε. Η. περιμένω, κἀπειδάν με ἀκριβῶς ἴδῃς, ὥρα σοι τ' ἄλλα ἤδη σκοπεῖν, εἰ καλά σοι τὰ δῶρα τῆς νίκης τῆς ἐμῆς. ἢν γάρ με ὦ Πάρι δικάσῃς εἶναι καλήν, ἁπάσης ἔσῃ τῆς Ἀσίας δεσπότης. Π. οὐκ ἐπὶ δώροις μὲν τὰ ἡμέτερα, πλὴν ἀλλ' ἄπιθι· πεπράξεται γὰρ ἅπερ ἂν δοκῇ. σὺ δὲ πρόσιθι Ἀθηνᾶ. ΑΘΗ. παρέστηκά σοι. καίτα ἤν με ὦ Πάρι δικάσῃς καλήν, οὔποτε ἥττων ἄπει ἐκ μάχης, ἀλλ' ἀεὶ κρατῶν. πολεμιστὴν γάρ σε καὶ νικηφόρον ἀπεργάσομαι. Π. οὐδὲν Ἀθηνᾶ δεῖ μοι πολέμου καὶ μάχης. εἰρήνη γάρ, ὡς ὁρᾷς, τὰ νῦν ἐπέχει τὴν Φρυγίαν τε καὶ Λυδίαν, καὶ ἀπολέμητος ἡμῖν ἡ τοῦ πατρὸς ἀρχή. θάρρει δέ, οὐ μειονεκτήσεις γάρ, κἂν μὴ ἐπὶ δώροις δικάζωμεν. ἀλλ' ἔνδυθε ἤδη καὶ ἐπίθου τὴν κόρυν·

riā q̄ndā: sꝫ nudā pſchritudinē demōſtrari. P. Bn̄ di
cunt de ceſtu. Depone. V. Quid igitur non
& tu Minerua galeā remouēs, tenue caput de-
monſtras: ſed cōcutis galeam: & iudicem ter-
res? An times/ne arguat glaucedinem oculo-
rum, ſi interritus aſpiciat? Min. En, tibi galea
ip̄a aufertur. V. Ecce tibi ceſtus. IV. Sed
exuāur. P. O Iupit/portētū viſiōis, o pſchritudīeꝫ,
o voluptatē. Qualꝫ q̄dē virgo Min. ꝙ v̄o regiū q̄ddā
& venerāde īcedit: & vere digna ē Ioue: aſpe- (Iuno
iucūdo ac benigno q̄dā: blādeꝙ ſb̄riſit. Sꝫ (ctu ꝓpīde
iam ſatis habeo fœlicitatis. Si videt̄, priuatim
ad unāquāꝙ inſpicere volo. ꝙ nūc quidē āmbiguus ſū:
& non noui ad quid reſpiciā, undiꝙ aſpectum di
uellens. V. Sic faciāus. P. Abite igit̄ vos duę. tu
v̄o Iuno mane. I. Maneo. & poſtꝙ me exacte
videris: tp̄us erit tibi & alia iā ꝯſiderare. ſi pulchra tibi
vincā ego. Si em̄ me Paris, iudica (dona mea videāt̄:
chrā: totius eris Aſię dn̄s. P. Nō cer- (ueris eē pul-
na q̄ nobis accedēt/verꝫ alia cōiecturā faciēt (te do-
q̄ videbunt̄. Verꝫ tu accede Miner. Mi. Adſū tibi.
Et poſtꝙ me o Paris, iudicaueris pulchrā: nūꝙ victuſ
pugna/ſꝫ ſp̄ vīcēs. bellicoſū em̄ te, victoriā (abibis ex
reddā. P. Nihil Min. opus ē mihi bello (referentē,
gna. pax em̄ (ut vides) nūc habꝫ Phrygiā & (& pu-
Lydiaꝫ: & ſine bello nobis ē patrię prīcipatus. Cōſide
v̄o. nō minus habebis. equidē nō ꝓpt̄ dona iudicabi-
mus. Sed induere nunc: imponeꝙ galeam.

ἱκανῶς γὰρ εἶδον· τὴν Ἀφροδίτην παρεῖναι καιρός. Αφ. αὕτη σοι ἐγὼ πλησίον, καὶ σκόπει καθ' ἓν ἀκριβῶς μηδὲν παρατρέχων, ἀλλ' ἐνδιατρίβων ἑκάστῳ τῶν μελῶν. εἰ δὲ θέλεις ὦ καλὲ, καὶ τάδε μου ἄκουσον. ἐγὼ γὰρ πάλαι ὁρῶσα σε νέον ὄντα καὶ καλὸν ὁποῖον οὐκ οἶδα, εἴ τινα ἕτερον ἡ φρυγία τρέφει, μακαρίζω μὲν τοῦ κάλλους. αἰτιῶμαι δὲ τὸ μὴ ἀπολιπόντα τοὺς σκοπέλους καὶ ταυτασὶ τὰς πέτρας κατ' ἄστυ ζῆν, ἀλλὰ διαφθείρειν τὸ κάλλος ἐν ἐρημίᾳ. τί μὲν γὰρ σὺ ἀπολαύσειας τῶν ὀρῶν; τί δ' ἂν ἀπόναιντο τοῦ σοῦ κάλλους αἱ βόες; ἔπρεπε δὲ ἤδη σοι γεγαμηκέναι, μὴ μέντοι ἀγροικόν τινα καὶ χωρῖτιν, οἷαι κατὰ τὴν ἴδην αἱ γυναῖκες, ἀλλά τινα ἐκ τῆς ἑλλάδος, ἢ ἀργόθεν, ἢ ἐκ κορίνθου, ἢ λάκαιναν. οἵαπερ ἡ ἑλένη ἐστὶ νέα, καὶ καλὴ, καὶ κατ' οὐδὲν ἐλάττων ἐμοῦ. καὶ τὸ δὴ μέγιστον, ἐρωτική. ἐκείνη γὰρ εἰ καὶ μόνον θεάσαι τό σε, οἶδ' ἐγὼ, πάντα ἀπολιποῦσα, καὶ παρασχοῦσα ἑαυτὴν ἔκδοτον ἕψεται καὶ συνοικήσει. πάντως δὲ καὶ σὺ ἀκήκοάς τι περὶ αὐτῆς; Π. οὐδὲν ὦ ἀφροδίτη. νῦν δὲ ἡδέως ἂν ἀκούσαιμί σου τὰ πάντα διηγουμένης. Α. αὕτη θυγάτηρ μέν ἐστι λήδας ἐκείνης τῆς καλῆς, ἐφ' ἣν ὁ ζεὺς κατέπτη κύκνος γενόμενος. Π. ποία δέ τις τὴν ὄψιν; Α. λευκὴ μὲν, οἵαν εἰκὸς ἐκ κύκνου γεγενημένην. ἁπαλὴ δὲ, ὡς ἐν ὠῷ τραφεῖσα. γυμνὰς τὰ πολλὰ καὶ παλαιστική, καὶ οὕτω δή τι περισπούδαστος, ὥστε καὶ πόλεμον ἀμφ' αὐτῇ γενέσθαι τοῦ θησέως, ἄωρον ἔτι ἁρπάσαντος. οὐ μὴν ἀλλ' ἐπειδήπερ εἰς ἀκμὴν κατέστη, πάντες οἱ ἄριστοι τῶν ἀχαιῶν ἐπὶ τὴν μνηστείαν ἀπήντησαν. προεκρίθη δὲ μενέλαος τοῦ πελοπιδῶν γένους. εἰ δὲ θέλεις, ἐγώ σοι καταπράξομαι τὸν γά-

sufficient' em̃ vidi te. Venerē adesse tempus est. V. Ip̄a tibi ego ꝑpe sū. cōtēplare undiq̄ꝙ diligent', nihil omittens: sed imorans unicuiq; membrorū. Si vero vis o pulchre, & hęc mea audi obsecro. Ego olim videns te iuuenem pulchrū qualē vix noui, si alterū Phrygia nutriat. btm̃ ꝟo te reddā pſchritudine. Cō ꝟo hoc: ꝙ nō relinquēs scopulos & hasce petras/in urbe viuis. equidē corrumpis formā in solitudine. Quid em̃ tu frui queas mōtibꝰ? q̄d deniq; curant tuā pulchritudinē boues? Deceret nāq; iā te uxorem ducere: nō agrestem & indigenā, quales in Ida mulieres sc̄: sed quandā ex Gręcia, Argo, vel Corintho: aut certe Lacenā, q̄l' Helena est iuuenis & pulchra, nihilq; minor me. Et hoc maximum: amatoria est. Illa em̃ si solū spectauerit te: noui ego: omnia relinquet: & lętam se tradens/sequet': & cohabitabit. Nū ꝟo audieris nōnihil de ipsa? P. Nihil Venus. Nunc ꝟo iucunde audirem, te omnia narrante. V. Hęc filia est Ledæ illius pulchrę, ad quā Iupiter deuolauit cygnus factus. P. Qual' ꝟo ip̄a ē aspectu? V Cādida, quēadmodū verisil'e est eē ex cygno ꝓgenitā. te ouo ꝓducta: exercēs se sępe: & lu (nera deniq;: & in utiq; affectabil': ut & bellū ꝓpt' ip̄a (ctatrix, & adeo Theseo/intēpestiue adhuc eā rapiēte. verꝝ em̃ (fuerit ꝙ ad florē ętatis deuenit: oēs optimi achi (uero post desponsationē obtulerūt se. Dolectus ꝟo (uorꝝ ad ponesso gn̄e. Attn̄ si velis, ego (Menelaus ex Pelo

i (tibi ꝑficiā nu

μου. Π. Πῶς φὴς, τὸν τῆς γεγαμημένης; Α. Νέος εἶ σὺ καὶ ἄγροικος. ἐγὼ δὲ οἶδα ὡς χρὴ τὰ τοιαῦτα δρᾶν. Π. Πῶς; ἐθέλω γὰρ καὶ αὐτὸς εἰδέναι. ΑΦΡΟ. Σὺ μὲν ἀποδημήσεις ἐπὶ θέαν δὴ τῆς Ἑλλάδος. κἀπειδὰν ἀφίκῃ ἐς τὴν Λακεδαίμονα, ὄψεταί σε ἡ Ἑλένη. τοὐντεῦθεν δὲ ἐμὸν ἂν εἴη τὸ ἔργον ὅπως ἐρασθήσεταί σου, καὶ ἀκολουθήσει. Π. Τοῦτ᾽ αὐτὸ καὶ ἄπιστον εἶναί μοι δοκεῖ, τὸ ἀπολιποῦσαν τὸν ἄνδρα, ἐθελῆσαι βαρβάρῳ καὶ ξένῳ συνεκπλεῦσαι. ΑΦΡΟ. Θάρρει, τούτου γε ἕνεκα. παῖδε γάρ μοι ἐστὸν δύω καλὼ Ἵμερος, καὶ Ἔρως, τούτω σοι παραδώσω ἡγεμόνε τῆς ὁδοῦ γενησομένω, καὶ ὁ μὲν Ἔρως ὅλως παρελθὼν ἐς αὐτὴν, ἀναγκάσει τὴν γυναῖκα ἐρᾶν, ὁ δ᾽ Ἵμερος αὐτῷ σοὶ περιχυθεὶς τοῦθ᾽, ὅπερ ἐστὶν ἱμερτόν τε, θήσει καὶ ἐράσμιον. καὶ αὐτὴ δὲ συμπαροῦσα δεήσομαι καὶ τῶν Χαρίτων ἀκολουθεῖν, ἅπαντες αὐτὴν ἀναπείσομεν. Π. Ὅπως μὲν τάχα χωρήσει ἄδηλον ὦ Ἀφροδίτη. πλὴν ἐρῶ γε ἤδη τῆς Ἑλένης, καὶ οὐκ οἶδ᾽ ὅπως, καὶ ὁρᾶν αὐτὴν οἴομαι, καὶ πλέω εὐθὺ τῆς Ἑλλάδος, καὶ τῇ Σπάρτῃ ἐπιδημῶ, καὶ ἐπάνειμι ἔχων τὴν γυναῖκα, καὶ ἄχθομαι ὅτι μὴ πάντα ταῦτα ἤδη ποιῶ. ΑΦΡΟ. Μὴ πρότερον ἐρασθῇς ὦ Πάρι, πρὶν ἐμὲ τὴν προμνήστριαν καὶ νυμφαγωγὸν ἀμείψασθαι τῇ κρίσει. πρέπει γὰρ κἀμὲ νικηφόρον ὑμῖν συμπαρεῖναι, καὶ ἑορτάζειν ἅμα καὶ τοὺς γάμους, καὶ τὰ ἐπινίκια. πάντα γὰρ ἔνεστί σοι τὸν ἔρωτα, τὸ κάλλος, τὸν γάμον τούτου τοῦ μήλου πρίασθαι. ΠΑΡΙΣ. Δέδοικα μή μου ἀμελήσεις μετὰ τὴν κρίσιν. ΑΦΡΟΔΙΤΗ. Βούλει ἐπομόσομαι; ΠΑΡΙΣ. Μηδαμῶς, ἀλλ᾽ ὑπόσχου πάλιν. ΑΦΡΟΔΙΤΗ. Ὑπισχνοῦμαι δή σοι τὴν Ἑλένην

ptias. P. q̊ pacto ais, eius q̄ iã nupta ē? V. Iuuẽis es tu & agrestis: ego aũt scio quõ opteat talia facere. P. Quomodo? volo em̃ & ip̄e scire. V. Tu peregrinaberis ut speculeris Grǫciã. & postq̃ ꝑuene-ris in Spartam/videbit te Helena. Tũ vero mei fuerit operis, quõ amore capiat̃ tui: & sequa-tur. P. Hoc ip̄m & mirabile eē mihi videt̃: vt de-serat virũ: velitq̃ barbaro ac hospiti iungi nauigio. V. Confide. huius rei causa pueri mihi sũt duo pulchri, Desideriũ, & Cupido, hos tibi p̄bebo duces viǫ futuros. & Cupido prorsus ac-cendet ip̄am: cogetq̃ mulierẽ amare. Desiderium tibi ipsi ĩmissũ, si qd in te est desiderabile, ponet & amabile. Ip̄a vero astans/rogabo & Gra-tias ut sequant̃: oẽsq̃ sic ei ꝑsuadeamus. P. Quõ forsitan procedat incertũ est Venus, verũ amo iam Helenã: neq̃ noui quõ: & ĩtueri ip̄am mihi videor: na-uigoq̃ statim in Grǫciã: & ad Spartã ꝓficiscor: ac ar-deo habere mulierẽ: & tristor q̄ non omnia hæc facio. V. Non prius amatus fueris Paris, q̄ me desp̄õdẽdi mediatricẽ, et nuptiarũ ducẽ designaueris iu dicio. decet em̃ & me victoriã r̃ferẽtẽ vobis, simul adeẽ: ce lebrareq̃ parit̃ nuptias & p̄mia victoriæ. omnia em̃ insunt tibi: amorẽ, pulchritudinẽ, & nuptias hoc pomo comparare. P. Timeo ne me neglexeris post iudicium. Venus. Vis iurem? Pa-ris. Nequaq̃. sed promitte rursus. Ve. Pro-mitto utiq̃ tibi Helenam

παραδώσειν γυναῖκα, καὶ ἀκολουθήσειν γε ἐπ' αὐτόν, καὶ ἀφίξεσθαι παρ' ὑμᾶς εἰς τὴν Ἴλιον, καὶ αὐτὴ παρέσομαι, καὶ συμπράξω τὰ πάντα. Π. καὶ τὸν Ἔρωτα, καὶ τὸν Ἵμερον, καὶ Χάριτας ἄξεις; Α. θάρρει, καὶ τὸν Πόθον, καὶ τὸν Ὑμέναιον πρὸς τούτοις παραλήψομαι. Π. οὐκοῦν ἐπὶ τούτοις δίδωμι τὸ μῆλον, ἐπὶ τούτοις λάμβανε.

κα' Ἄρεως, καὶ Ἑρμοῦ.

ΑΡΕΣ. Ἤκουσας ὦ Ἑρμῆ, οἷα ἠπείλησεν ἡμῖν ὁ Ζεύς, ὡς ὑπεροπτικὰ καὶ ἀπίθανα; ἢν ἐθελήσω φησίν, ἐγὼ μὲν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ σειρὰν καθήσω, ὑμεῖς δ' ἢν ἀποκρεμασθέντες κατασπᾶν βιάζησθέ με μάτην πονήσετε. οὐ γὰρ δὴ καθελκύσετε. εἰ δὲ ἐγὼ θελήσαιμι ἐνελκύσαι, οὐ μόνον ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ τὴν γῆν ἅμα καὶ τὴν θάλασσαν συναρτήσας μετεωριῶ. καὶ τ' ἄλλα ὅσα καὶ σὺ ἀκήκοας. ἐγὼ δὲ ὅτι μὲν καθ' ἓν ἁπάντων ἀμείνων καὶ ἰσχυρότερός ἐστιν, οὐκ ἂν ἀρνηθείην, ὁμοῦ δὲ τῶν τοσούτων ὑπερφέρειν ὡς μὴ καταβαρήσειν αὐτὸν κἂν τὴν γῆν κἂν τὴν θάλασσαν προσλάβωμεν, οὐκ ἂν πεισθείην. Ε. εὐφήμει ὦ Ἄρες. οὐ γὰρ ἀσφαλὲς λέγειν τὰ τοιαῦτα, μὴ καί τι κακὸν ἀπολαύσωμεν τῆς φλυαρίας. Α. οἴει γάρ με πρὸς πάντας ἂν ταῦτα εἰπεῖν; οὐχὶ δὲ πρὸς μόνον σέ, ὃν ἐχεμυθεῖν ἠπιστάμην. ὃ γοῦν μάλιστα γελοῖον ἔδοξέ μοι ἀκούοντι μεταξὺ τῆς ἀπειλῆς, οὐκ ἂν δυναίμην σιωπῆσαι πρὸς σέ. μέμνημαι γὰρ οὐ πρὸ πολλοῦ ὁπότε ὁ Ποσειδῶν, καὶ ἡ Ἥρα, καὶ ἡ Ἀθηνᾶ ἐπαναστάντες ἐπεβούλευσαν ξυνδῆσαι αὐτὸν λαβόντες, ὡς παντοῖος ἦν δεδιώς, καὶ ταῦτα τρεῖς ὄντας. καὶ εἰ μή γε ἡ Θέτις κατελεήσασα ἐκάλεσεν αὐτῷ σύμμαχον Βριάρεων ἑκατόγχειρα ὄντα, κἂν ἐδέδετο αὐτῷ κεραυνῷ καὶ βροντῇ. ταῦτα λογιζο-

traditurā me tibi uxorē: & ꝙ ſeq curauero ipam ſit ac
nire ad vos Troiā: ipaq; adero/ (pue
cooperando oīa. P. Nunqd Cupidinē/ Deſideriū/
& Gratias adduces? V. Cōfide. Deſideriū/ & Hy
meneū ultra hos adducam. P. Igitur ob hęc
do tibi pomum: ideoq; adcipe.

21 Mars. & Mercurius. MARS.

Audiſtin Mercuri, q̄lia mīatus eſt nobis Iupiť: q̄ ſup
ba & abſurda? Si voluero ait, ego ex cœ
lo catenā demittam: vos ṽo ſi ſuſpēſi huic/ detra
here me conemini: fruſtra laborabitis. nō eñ me deor
tis. Si ṽo ego voluero ſurſū traheř: nō ſolū (ſū trahe
ť rā ſiť & mare cōuehēs/ in ſublime ferā. & (vos/ ſ; et
alia q̄cūq; & tu audiuiſti. Ego ṽo, ꝙ cū unoq̄q; ſigu
ſit melior & fortior, nō negauerī. ver; (lati collatus,
tñ tot & tantis p̄ſtare: ut nō grauitate vincamus ip̄; /
etiā ſi terrā/ etiā ſi mare adiunxerimus, non cre
diderī. Mer. Bona verba Mars. nō eñ tutū ē dice
lia. ne & aliqd ſortiamur ob petulantiā. Ma. (re ta
Num putas me apud oēs hęc dicere? Imō ṽo ad
te ſolū: quē loquēdo cōtinentē ſciebā. q̄d igiť maxime
culū viſum eſt mihi audiēti inť minas/ nō poſ (ridi
ſum tacere apud te. Memī eñ nō ita mľto ante, quan
do Neptunus/ Iuno/ & Minerua inſurgentes, machi
nati ſť, cōprehenſū ip̄; in vincula cōiicere: q̄ntop̄e for
midarit. & id tres dūtaxat Deos. & niſi Thetis miſera
ta, vocaſſet ipi auxiliatorē Briareum centimanum,
etem ligatus eēt ipo cū fulmīe & tonitru. Hæc reuol

μένῳ ἐπῄει μοι γελᾶν ἐπὶ τῇ καλλιρημοσύνῃ αὐτοῦ. Ε. σιώπα. εὐφήμει. οὐ γὰρ ἀσφαλὲς οὔτε σοὶ λέγειν, οὔτε ἐμοὶ ἀκούειν τὰ τοιαῦτα.

κβ΄ ΠΑΝΟΣ, ΚΑΙ ἙΡΜΟΥ. ΠΑΝ.

Χαῖρε ὦ πάτερ Ἑρμῆ. ΕΡ. νὴ καὶ σύ γε. ἀλλὰ πῶς ἐγὼ σὸς πατήρ; Π. οὐχ ὁ κυλλήνιος Ἑρμῆς ὢν τυγχάνεις; Ε. καὶ μάλα. πῶς οὖν υἱὸς ἐμὸς εἶ; Π. μοιχίδιός εἰμι ἐξ ἔρωτός σοι γενόμενος. Ε. νὴ Δία, τράγου ἴσως τινὸς μοιχεύσαντος αἶγα. ἐμὸς γὰρ πῶς κέρατα ἔχων, καὶ ῥῖνα τοιαύτην, καὶ πώγωνα λάσιον, καὶ σκέλη διχηλὰ καὶ τραγικὰ, καὶ οὐρὰν ὑπὲρ τὰς πυγάς; Π. ὅσα ἂν ἀποσκώψῃς εἰς ἐμὲ τὸν σεαυτοῦ υἱὸν ὦ πάτερ, ἐπονείδιστον ἀποφαίνῃ, μᾶλλον δὲ σεαυτὸν, ὃς τοιαῦτα γεννᾷς καὶ παιδοποιεῖς. ἐγὼ δὲ ἀναίτιος. Ε. τίνα δὲ καὶ φῄς σου μητέρα; ἤ που ἔλαθον αἶγα μοιχεύσας ἔγωγε; Π. οὐκ αἶγα ἐμοίχευσας, ἀλλ᾽ ἀνάμνησον σεαυτὸν εἴ ποτε ἐν Ἀρκαδίᾳ παῖδα ἐλευθέραν ἐβιάσω, τί δακὼν τὸν δάκτυλον ζητεῖς, καὶ ἐπὶ πολὺ ἀπορεῖς; τὴν Ἰκαρίου λέγω Πηνελόπην. Ε. εἶτα τί παθοῦσα ἐκείνη ἀντ᾽ ἐμοῦ τράγῳ σε ὅμοιον ἔτεκεν; Π. αὐτῆς ἐκείνης λόγον σοι ἐρῶ. ὅτε γάρ με ἐξέπεμπεν ἐπὶ τὴν Ἀρκαδίαν, ὦ παῖ, μήτηρ μέν σου ἔφη, ἐγώ εἰμι Πηνελόπη ἡ Σπαρτιᾶτις, τὸν πατέρα δὲ γίνωσκε θεὸν ἔχων Ἑρμῆν τὸν Μαίας τὸν Διός. εἰ δὲ κερασφόρος καὶ τραγοσκελὴς εἶ, μὴ λυπείτω σε. ὁπότε γάρ μοι συνῄει ὁ πατὴρ ὁ σὸς τράγῳ ἑαυτὸν ἀπείκασεν ὡς λάθοι, καὶ διὰ τοῦτο ὅμοιος ἀπέβης τῷ τράγῳ. Ε. νὴ Δία, μέμνημαι ποιήσας τι τοιοῦτον. ἐγὼ οὖν ὁ ἐπὶ κάλλει μέγα φρονῶν, ἔτι ἀγένειος αὐτὸς ὢν σὸς πατὴρ κεκλήσομαι, καὶ γέλωτα ὀφλήσω

trenti/libebat mihi ridere ob iactantiã ipsius. Mer-
Sile. Bona verba. non em̃ tutũ est tibi dicere: neq̃ mi
hi audire talia.

22 Panis. & Mercurij. PAN.

Salue o pat̃ Mercuri. M. Et tu q̃dẽ salue. sʒ quõ ego
tuus pat̃ sum? P. Nõne cyllenius Mercurius tu es?
M. Et maxime. q̃ pacto igit̃ filius meus es? P. Il-
sũ ex amore tibi factus. M. Per Iouẽ, for- (legitius
ius męchãtis cũ capra. meus em̃ quõ cor (sitan alicu-
us, nasũ talẽ, barbã hirtã, tibias bifidas (nua hẽat fili-
hirsutas, p̱inde caudã sup̱ nates. P. Quot cõui (&
cia congesseris in me tuũ filiũ o pat̃, vituperabilem
dem̃rãdo: magis teip̃ʒ ɔtaminãt, q̃ tales generas gna-
tosq̃ p̱creas. at ego culpa vaco. M. Quã v̷o ais tu
trẽ? vel ubi latui/ qñ cũ capra rẽ haberẽ e- (am ma-
pra męchatus es: sʒ ɔmiscer̃ tecũ si (go? P. nõ cũ ca-
dia puellã liberã violaueris: q̃d mordẽdo (alñ ĩ Arca
ris: & tandẽ dubitas? Icari dico Penelopẽ. (digitũ q̃
M. Deinde quid agens illa/ ex me hirco te sim̃em pe
perit? P. Ip̃ius sermonẽ tibi dicam. Quãdo me e-
misit in Arcadiam: o fili, mat̃ quidẽ tua ait, ego
sum Penelope lacęna: patrẽ cognosce deum
hñs Mercuriũ Maię & Iouis filiũ. Qꝫ v̷o corniger hir
tusq̃ tibias es/ ne molestet te. qñ em̃ mihi coi- (su-
ille tuus, hirco seip̃ʒ sim̃eʒ fecit, ut lateret: & (bat pat̃
mis̃ icedis hirco. M. Per Iouẽ, memĩ me (ob hoc si-
tale q̃d. Ego igit̃ q̃ ob p̃lchritudinẽ magnũ sa- (fecisse
bis exñs, tuus pat̃ vocabor: & risũ (piẽs, adhuc ĩber-
(captabo

παρὰ πᾶσι μὲ φὶ τῇ εὐπαιδίᾳ. Π. καὶ μὴν οὐ καταισχυνῶ σε ὦ πάτερ. μουσικός τε γάρ εἰμι, καὶ συρίζω πάνυ καπυρόν, καὶ ὁ Διόνυσος οὐδὲν ἐμοῦ ἄνευ ποιεῖν δύναται, ἀλλὰ ἑταῖρον καὶ θιασώτην πεποίηκέ με. καὶ ἡγοῦμαι αὐτῷ χοροῦ. καὶ τὰ ποίμνια δὲ εἰ θεάσαιό μου ὁπόσα περὶ τέγεαν καὶ ἀνὰ τὸ παρθένιον ἔχω, πάνυ ἡσθήσῃ. ἄρχω δὲ καὶ τῆς Ἀρκαδίας ἁπάσης, πρώην δὲ καὶ Ἀθηναίοις συμμαχήσας, οὕτως ἠρίστευσα ἐν μαραθῶνι, ὥστε καὶ ἀριστεῖον ᾑρέθη μοί τὸ ὑπὸ τῇ ἀκροπόλει σπήλαιον. ἢν γοῦν ἐς Ἀθήνας ἔλθῃς, εἴσῃ ὅσον ἐκεῖ τοῦ πανὸς ὄνομα. Ε. εἰπὲ δέ μοι, γεγάμηκας ὦ πάν; ἤδη τοῦτο γάρ οἶμαι καλοῦσί σε. Π. οὐδαμῶς ὦ πάτερ, ἐρωτικὸς γάρ εἰμι, καὶ οὐκ ἂν ἀγαπήσαιμι συνὼν μιᾷ. Ε. ταῖς αἰξὶ δηλαδὴ ἐπιβαίνεις. Π. σὺ μὲν σκώπτεις. ἐγὼ δὲ τῇ τε ἠχοῖ καὶ τῇ πίτυϊ σύνειμι, καὶ ἁπάσαις ταῖς τοῦ Διονύσου μαινάσι, καὶ πάνυ σπουδάζομαι πρὸς αὐτῶν. Ε. οἶσθα οὖν ὅτι χαρίσῃ ὦ τέκνον, τὰ πρῶτα αἰτοῦντί μοι; Π. πρόσταττε ὦ πάτερ, ἡμεῖς δὲ ἴδωμεν ταῦτα. Ε. καὶ πρόσιθί μοι καὶ φιλοφρόνου. πατέρα δὲ ὅρα μὴ καλέσῃς με ἀκούοντός γε τινός.

κγ΄ Ἀπόλλωνος, καὶ Διονύσου. ΑΠΟΛΛΩΝ.

τί ἂν; λέγοι μὲν ὁμομητρίους ὦ Διόνυσε, ἀδελφοὺς ὄντας ἔρωτα, καὶ ἑρμαφρόδιτον, καὶ πρίαπον ἀνομοίους ὄντας τὰς μορφάς, καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα; ὁ μὲν γὰρ πάγκαλος, καὶ τοξότης, καὶ δύναμιν οὐ μικρὰν περιβεβλημένος ἁπάντων ἄρχων. ὁ δὲ θῆλυς καὶ ἡμίανδρος, καὶ ἀμφίβολος τὴν ὄψιν, οὐκ ἂν διακρίναις εἴτ᾽ ἔφηβός ἐστιν, εἴτε καὶ παρθένος. ὁ δὲ καὶ πέρα τοῦ εὐπρεποῦς ἀνδρικὸς ὁ πρίαπος. Δ. μηδὲν θαυμάσῃς ὦ Ἄπολλον. οὐ γὰρ ἡ Ἀφροδί

apud oẽs ob fœlices liberos. P. At q dedecori fue
ro tibi pat̃: musicus etẽm sum: & fistula ludo mľtũ cõ
cinne. & Bacchus nihil sine me facere potest: sed
socium choreę fecit me: & duco ipsi chorum.
Verũtñ ouilia si spectaueris mea / q̊t circa Tegeã / &
supra Partheniũ hẽo: valde miraberis. Impero ṽo Ar
dię totę. Prius ṽo & Atheniẽsib9 auxiliatus / sic (ca-
strẽnue rẽ gessi ĩ Marathone: ut & ṗmũ erectũ sit mi-
sumitate urbis antrũ. Si igit̃ Athenas iueris: sci- (hi in
tũ illic Pan nomẽ hẽat. M. Dic mihi: duxi- (es q̃n-
Pan: lã eñ hoc (ut puto) ĩuitabũt te. P. (sti uxorẽ
ter, amator eñ sũ: & nõ amarẽ rẽ hñs cũ (Neq̃ q̃ pa
M. Capras vic3 cõscẽdis. P. Tu qdẽ mor- (unica.
at ego cũ Echo / & Piti coeo: cũq; omnibus (des.
Dionysij męnadibus. deniq; valde affector ab i-
psis. M. Nosti igit̃ ĩ q̊ gratificeris fili, primu3 petẽti
mihi: P. Impera pater, nos viderimus illud.
M. aggredere me: comit̃q; allo q̃re. patrẽ ṽo vide ne
appellaueris audiente aliquo.

23 Apollinis, & Bacchi. APOLLO

Quid rei ẽ: dicẽus ne eadẽ matre genitos Bacche, frẽs
Cupidinẽ, Hermaphroditũ, & Priapũ: inæq̃les existẽ
tes / formas & studia ęq̃lia hñtes: Hic etẽm oĩno pul-
cher, sagittarius, & vi non parua stipatus
oĩb9 ĩpat. Alius ṽo effœminatus, semiuir, & ãbigu
us aspectu: nec facile discernas, adolescens ne, an
virgo. Alius aũt ultra q̃ deceat virilis est Pria-
pus. B. Nihil mireris Apollo, non enim Ve-

τῇ αἰτίᾳ τούτου, ἀλλ' οἱ πατέρες διάφοροι γεγενημένοι, ὅπου γε καὶ ὁμοπάτριοι πολλάκις ἐκ μιᾶς γαστρὸς ὁ μὲν ἄρσην, ἡ δὲ θήλεια· ὥσπερ ὑμεῖς γίνονται. Α. ναὶ ἀλλ' ἡμεῖς ὅμοιοι ἐσμέν, καὶ τὰ αὐτὰ ἐπιτηδεύομεν· τοξόται γὰρ ἄμφω. Δ. μέχρι μὲν τόξου τὰ αὐτὰ ὦ Ἄπολλον, ἐκεῖνα δὲ οὐχ ὅμοια· ὅτι ἡ μὲν Ἄρτεμις ξενοκτενεῖ ἐν Σκύθαις, σὺ δὲ μαντεύῃ καὶ ἰᾷ τοὺς κάμνοντας. Α. οἴει γὰρ τὴν ἀδελφὴν χαίρειν τοῖς Σκύθαις, ἥ γε καὶ παρεσκεύασται ἤν τις Ἕλλην ἀφίκηταί ποτε ἐς τὴν Ταυρικὴν συνεκπλεῦσαι μετ' αὐτοῦ, μυσαττομένη τὰς σφαγάς. Δ. εὖ γε ἐκείνη ποιοῦσα· ὁ μὲν γάρ τοι Πρίαπος; γελοῖον γάρ τί σοι διηγήσομαι· πρώην ἐν Λαμψάκῳ γενόμενος, ἐγὼ μὲν παρῄειν τὴν πόλιν· ὁ δὲ ὑποδεξάμενός με, καὶ ξενίσας παρ' αὐτῷ, ἐπειδὴ ἀνεπαυσάμεθα ἐν τῷ συμποσίῳ ἱκανῶς ὑποβεβρεγμένοι, κατ' αὐτάς που μέσας νύκτας ἐπαναστὰς ὁ γενναῖος· αἰδοῦμαι δὲ λέγειν. Α. ἐπείρα σε; Δ. τοιοῦτόν ἐστι. Α. σὺ δὲ τί πρὸς ταῦτα; Δ. τί γὰρ ἄλλο; ἢ ἐγέλασα. Α. εὖ γε, τὸ μὴ χαλεπῶς μηδὲ ἀγρίως· συγγνωστὸς γὰρ εἰ καλόν σε οὕτως ὄντα ἐπείρα. Δ. τούτου μὲν οὖν ἕνεκα καὶ ἐπὶ σὲ ἂν ὦ Ἄπολλον ἀγάγοι τὴν πεῖραν· καλὸς γὰρ σὺ καὶ κομήτης, ὡς καὶ νήφοντα ἄν σοι τὸν Πρίαπον ἐπιχειρῆσαι.

Α. ἀλλ' οὐκ ἐπιχειρήσει γε ὦ Διόνυσε· ἔχω γὰρ μετὰ τῆς κόμης καὶ τόξα.

κδ' Ἑρμοῦ καὶ Μαίας. ΕΡΜΗΣ

Ἔστι γάρ τις ὦ μῆτερ ἐν οὐρανῷ θεὸς ἀθλιώτερος ἐμοῦ; Μ. μὴ λέγε ὦ Ἑρμῆ τοιοῦτον μηδέν. Ε. τί μὴ λέγω; ὃς τοσαῦτα πράγματα ἔχω μόνος κάμνων, καὶ πρὸς τοσαύτας ὑπηρεσίας διασπώμενος· ἕωθεν μὲν γὰρ ἐξαναστάντα

nus causā huius est: sed patres differētes. quemad-
modū & ex eodē p̄re geniti, sępe ex uno vētre unus
mas/altā fęmina ꝓdit. sic̄ estis & vos geniti. A. Pro
nos sises sumus: & eadē exercēus studia. sagit (fecto
ambo sumus. B. Verꝝ q̊d ad arcū ꝑtinet, (tarij em̄
At illa īparia: ꝙ Diana hospites int̄ficit (hmōi st̄ Ap.
thas: tu ṽo vaticinaris mederisq́ꝫ ęgrotis. A. (īt̄ Scy-
sororē gaudeт̄ Scythis: ſꝫ illa & p̄parata ē (Tu putas
si qs gręcus ꝑueniat aliqn̄ in Tauricā/ simul nauigare
cum ip̄o: odio prosequēs cędes. B. Euge illa sic fa-
ciat. Porro quid de Priapo? Ridiculū q̄ppiā tibi narra
bo. Nuꝑ in Lampsaco eram: accesseramq́ꝫ ad
cītatē. ille suscipiēs me/et hospitiū p̄bēs apd̄ ip̄ꝫ: post
q́ꝫ cessaueramus a symposio sufficient̄ satura-
ti: post hęc media nocte insurgens ille generosus.
tamē vereor dicere. A. Tentauit te? B. Hoc est.
A. Tu ṽo qd ad hęc? B. qd em̄ aliud facerē? risi.
A. Euge hoc nō moleste feras, neq́ꝫ rustice, venia em̄
si te sic pulchrū tētauit. B. huius igit̄ rei gr̄a (dignus
erga te Apollo exerceat tētationē. pulcher em̄ es tu et
comatus: ut sobrium tibi Priapum allicias.
A. Sed non tentabit Dionysi. habeo enim cum
coma & sagittas.

22 Mercurij. & Maię. MERCV.

Est quis ma/ter, in cœlo deus miserior me?
Ma. Ne dixeris Mer, qd istiusmodi. Mer. qd nō di
tot & tāta negocia hēo solus laborās, ī tā mul- (cā? q
ta mīsteria distractus, Mane surgenti

σαίρειν τὸ συμπόσιον δεῖ, καὶ διαστρώσαντα τὴν ἐκκλησίαν· εἶτα εὐθετήσαντα ἕκαστα, παρεστάναι τῷ Διΐ, καὶ διαφέρειν τὰς ἀγγελίας τὰς παρ' αὐτοῦ ἄνω καὶ κάτω ἡμεροδρομοῦντα καὶ ἐπανελθόντα ἔτι κεκονιμένον παρατιθέναι τὴν ἀμβροσίαν, πρὶν δὲ τὸν νεώνητον τοῦτον οἰνοχόον ἥκειν, καὶ τὸ νέκταρ ἐγὼ ἐνέχεον· τὸ δὲ πάντων δεινότατον, ὅτι μηδὲ νυκτὸς καθεύδω μόνος τῶν ἄλλων, ἀλλὰ δεῖ με καὶ τότε τῷ Πλούτωνι ψυχαγωγεῖν, καὶ νεκροπομπὸν εἶναι, καὶ παρεστάναι τῷ δικαστηρίῳ· οὐ γὰρ ἱκανά μοι τὰ τῆς ἡμέρας ἔργα, ἐν παλαίστραις εἶναι, κἀν ταῖς ἐκκλησίαις κηρύττειν, καὶ ῥήτορας ἐκδιδάσκειν ἀλλ' ἔτι καὶ νεκρικὰ συνδιαπράττειν μεμερισμένον· καὶ τὰ μὲν τῆς Λήδας τέκνα παρ' ἡμέραν ἑκάτερος ἐν οὐρανῷ καὶ ἐν ᾅδου ἐστίν, ἐμοὶ δὲ καθ' ἑκάστην ἡμέραν καὶ ταῦτα κἀκεῖνα ποιεῖν ἀναγκαῖον· καὶ ὁ μὲν Ἀλκμήνης καὶ Σεμέλης υἱὸς ἐκ γυναικῶν δυστήνων γενόμενοι εὐωχοῦνται ἀφρόντιδες, ὁ δὲ Μαίας τῆς Ἄτλαντος διακονοῦμαι αὐτοῖς· καὶ νῦν ἄρτι ἥκοντά με ἀπὸ Σιδῶνος παρὰ τῆς Κάδμου θυγατρός, ἐφ' ἣν πέπομφέ με ὀψόμενον ὅ τι πράττει ἡ παῖς, μὴ δὲ ἀναπνεύσαντα πέπομφεν αὖθις ἐς τὸ Ἄργος ἐπισκεψόμενον τὴν Δανάην· εἶτ' ἐκεῖθεν ἐς Βοιωτίαν φησίν, ἐλθὼν ἐν παρόδῳ τὴν Ἀντιόπην ἰδέ· καὶ ὅλως ἀπηγόρευκα ἤδη· εἰ γοῦν μοι δυνατὸν ἦν, ἡδέως ἂν ἠξίωσα πεπρᾶσθαι, ὥσπερ οἱ ἐν γῇ κακῶς δουλεύοντες. Μ. ἔα ταῦτα ὦ τέκνον, χρὴ γὰρ πάντα ὑπηρετεῖν τῷ πατρὶ νεανίαν ὄντα, καὶ νῦν, ὥσπερ ἐπέμφθης, σόβει ἐς Ἄργος, εἶτα ἐς τὴν Βοιωτίαν, μὴ καὶ πληγὰς βραδύνων λάβοις· ὀξύχολοι γὰρ οἱ ἐρῶντες.

verrendũ est cœnaculum:sternenda curi-
a.recte deiñ ↄpositis singul/assister necessũ ē Ioui:af-
ferre nuncia ab ipo,sursu3 deorsumq3 toto di-
e cursitātē,& redeũtē, adhuc puluere r̄spersũ mistrar̄
ambrosiā. ac priusq3 nouitius ille pocillator veniret
& nectar ego īfundebā.Hoc v̄o oīm molestissimũ:q
nocte dormio solus oīm:s3 optet me tunc ad (neq3
Plutonē aīas deducere:& mortuoꝝ pōpę inťeē: sisq3
stere tribunalibꝫ.Nō em̄ sufficiebāt mihi diurna (assi
palestris exñdo:ī cōciōibꝫ p̄conē agēdo/& (opa in
tores edocēdo : nisi p̄t hęc ad res mortuoꝝ sil' (rhe-
putarer.Atq̄ Ledę filij in die alter- (pagēdas de-
nis vicibꝫ ī cęlo atq3 ī inferno sť:mihi v̄o p unāquāq3
em & hęc & illa facere necesse est.Et quidē Alc- (di-
menę & Semeles filij,ex mulieribꝫ miseris editi,exu-
lantur ociosi: at filius ego Maię Atlantis,serui-
o ipsis.Et nunc nouiť venientē me ex Sidone/a
Cadmi filia:ad quā miserat me,ut vide-
rē qd ageret puella:necdũ r̄spirātē,misit rursus ad Ar
gos,speculaturũ Danaen.Deinde illinc in Boetiā a-
it,profectus obiter,Antiopā vide.ut prorsus pari-
turũ me negauerī mō. Si igiť mihi possibile eēt,lubēs
cerē:queadmodũ q̄ ī ťra durā s3uiũt s3uitutē. M. (fa-
sta gnate.op3 em̄ p oīa morē gerere pa- (Missa faci-
& nũc queadmodũ missus es,vade ad (tri iuuene3.
Boetiā.ne verbera morans capias.ira- Argus:deiñ ī
amantes. (cundi sunt em̄

Οἷα πεποίηκας ὦ Τιτάνων κάκιστε; ἀπολώλεκας τὰ ἐν τῇ γῇ ἅπαντα, μειρακίῳ ἀνοήτῳ πιστεύσας τὸ ἅρμα, ὃς τὰ μὲν κατέφλεξε πρόσγειος ἐνεχθείς· τὰ δὲ ὑπὸ κρύους διαφθαρῆναι ἐποίησε, πολὺ αὐτῶν ἀποσπάσας τὸ πῦρ· καὶ ὅλως οὐδὲν ὅτι οὐ ξυνετάραξε καὶ ξυνέχεε· καὶ εἰ μὴ ἐγὼ ξυνεὶς τὸ γιγνόμενον κατέβαλον αὐτὸν τῷ κεραυνῷ, οὐδὲ λείψανον ἀνθρώπων ἐπέμεινεν ἄν· τοιοῦτον ἡμῖν τὸν καλὸν ἡνίοχον καὶ διφρηλάτην ἐπέπομφας. ΗΛ. Ἥμαρτον ὦ Ζεῦ. ἀλλὰ μὴ χαλέπαινε εἰ ἐπείσθην υἱῷ πολλὰ ἱκετεύοντι· πόθεν γὰρ ἂν καὶ ἤλπισα ταλικοῦτον γενήσεσθαι κακόν; Ζ. οὐκ ᾔδεις ὅσης ἐδεῖτο ἀκριβείας τὸ πρᾶγμα, καὶ ὡς εἰ βραχύ τις ἐκβαίη τῆς ὁδοῦ, οἴχεται πάντα; ἠγνόεις δὲ καὶ τῶν ἵππων τὸν θυμὸν ὡς δεῖ συνέχειν ἀνάγκῃ τὸν χαλινόν· εἰ γὰρ ἐνδοίη τις, ἀφηνιάζουσιν εὐθύς· ὥσπερ ἀμέλει καὶ τοῦτον ἐξήνεγκαν, ἄρτι μὲν ἐπὶ τὰ λαιά, μετ' ὀλίγον δὲ ἐπὶ τὰ δεξιά, καὶ ἐς τὸ ἐναντίον τοῦ δρόμου ἐνίοτε καὶ ἄνω καὶ κάτω, ὅλως ἔνθα ἐβούλοντο αὐτοί· ὁ δὲ οὐκ εἶχεν ὅ,τι χρήσαιτο αὐτοῖς. ΗΛ. ταῦτα μὲν πάντα ἠπιστάμην, καὶ διὰ τοῦτο ἀντεῖχον ἐπὶ πολὺ καὶ οὐκ ἐπίστευον αὐτῷ τὴν ἔλασιν. ἐπεὶ δὲ κατελιπάρησε δακρύων, καὶ ἡ μήτηρ Κλυμένη μετ' αὐτοῦ ἀναβιβασάμενος ἐπὶ τὸ ἅρμα, ὑπεθέμην ὅπως μὲν χρὴ βεβηκέναι αὐτὸν ἐφ' ὁπόσον δὲ ἐς τὸ ἄνω ἀφέντα ὑπερενεχθῆναι, εἶτα ἐς τὸ κάταντες αὖθις ἐπινεύειν, καὶ ὡς ἐγκρατῆ εἶναι τῶν ἡνιῶν, καὶ μὴ ἐφιέναι τῷ θυμῷ τῶν ἵππων· εἶπον δὲ καὶ ἡλίκος ὁ κίνδυνος εἰ μὴ ὀρθὴν ἐλαύνοι· ὁ δέ, παῖς γὰρ ἦν, ἐπιβὰς τοσούτου πυρός, καὶ ἐπικύψας ἐς βάθος ἀχανές, ἐξεπλάγη,

Qualia fecisti Titan pessime? Perdidisti in terra oĩa: adulescẽtulo ĩprudẽti cõmittẽs currũ, q oĩa combussit: ad t̃rã cursũ deflectẽs. oĩa ꝓinde p̃ frigore corrumpi fecit: multũ ab ip̃is diuellẽs ignem: & prorsus nihil q̊d nõ tturbauerit cõfuderitꝗ. Et nisi ego cognoscens factũ/deiecissem ip̃m fulmine: nihil reliqui hominibꝫ ꝑmansisset. talẽ nobis pulchrum aurigam & ministrũ emisisti. Phœ. Peccaui Iupiter, verũtñ nõ moleste feras: ꝙ crediderĩ filio mlta suppli(cãti. ũn
de eñ depħẽder̃ potuisseꝫ tãtũ futurũ ma
Nõ noueras q̃nta egeret diligẽtia negociũ? & (lũ: I.
uit̃ ꝗs aberrauerit ex via/ꝑiculo exponat oĩa. (si bre
eq̊ꝝ petulãtiã oꝫ cohiber̃ nec̃e (cognoscebas ṽo: &
eñ ĩdulserit ꝗs: dissidẽt statĩ. ꝓut negligẽs (ẽ freno. si
ip̃ꝫ eleuauerũt nũc ad leuã: paulopost (extiterat, hũc
dextrã: & ĩ ꝯtrariũ cursus int̃dũ sursũ & deor (ṽo ad
sum, ꝓrsus q̊ volebãt ip̃i. Ille ṽo nõ hũit q̊ recte uter
tur ip̃is. Phœ. Hęc quidẽ oĩa sciebam: & ob id negaui diu cõmittere ip̃i currum. at ubi obsecrauit plorans mater Clymene, cum ipso: cõscensurus cũ esset currũ / docui eũ q̊ pacto opteret ĩceder̃ ip̃ꝫ: ĩ quãcũꝗ ꝑtẽ sursũ vergẽdũ eẽt/quõ subleuaret̃: deinde in decliue rursus deprimeret̃: q̃ꝗ difficilis moderatiõis forẽt habenę: & m̃ie ĩdulgẽdũ eẽt aĩo Dixi ꝓinde & solare ꝑiculũ/si nõ rectã teneat. (eq̊ꝝ.
eñ erat) cõscẽdẽs tãtũ ignẽ, & respiciẽs (Ille ṽo (puer
hiatũ, per transuersum agitur. (in ꝓfundum

ὡς τὸ εἰκός· οἱ δὲ ἵπποι ὡς ᾔσθοντο οὐκ ὄντα ἐμὲ τὸν ἐπιβεβηκότα, καταφρονήσαντες τοῦ μειρακίου, ἐξετράποντο τῆς ὁδοῦ, καὶ τὰ δεινὰ ταῦτα ἐποίησαν· ὁ δὲ τὰς ἡνίας ἀφείς, οἶμαι δεδιὼς μὴ ἐκπέσῃ αὐτός, εἴχετο τῆς ἄντιγος· ἀλλὰ ἐκεῖνός τε ἤδη ἔχει τὴν δίκην, κἀμοί ὦ Ζεῦ ἱκανὸν τὸ πένθος. Ζ· ἱκανὸν λέγεις· τοιαῦτα τολμήσας; νῦν μὲν οὖν συγγνώμην ἀπονέμω σοι· ἐς δὲ τὸ λοιπὸν ἤν τι ὅμοιον παρανομήσῃς, ἤ τινα τοιοῦτον σεαυτοῦ διάδοχον ἐκπέμψῃς, αὐτίκα ἔσῃ ὁπόσον τοῦ σοῦ πυρὸς ὁ κεραυνὸς πυροδέστερος. ὥς ἐκεῖνον μὲν αἱ ἀδελφαὶ θαπτέτωσαν ἐπὶ τῷ Ἠριδανῷ, ἵναπερ ἔπεσεν ἐκδιφρευθείς, ἤλεκτρον ἐπ᾽ αὐτῷ δακρύουσαι, καὶ αἴγειροι γινέσθωσαν ἐπὶ τῷ πάθει· σὺ δὲ συμπηξάμενος τὸ ἅρμα, κατέαγε γὰρ ὁ ῥυμὸς αὐτοῦ, καὶ ἅτερος τῶν τροχῶν συντέτριπται, ἔλαυνε ὑπαγαγὼν τοὺς ἵππους· ἀλλὰ μέμνησο τούτων ἁπάντων·

κϛ Ἀπόλλωνος, καὶ Ἑρμοῦ· ΑΠΟΛΛΩΝ

Ἔχεις μοι εἰπεῖν ὦ Ἑρμῆ, πότερος ὁ Κάστωρ ἐστὶ τούτων, ἢ πότερος ὁ Πολυδεύκης; ἐγὼ γὰρ οὐκ ἂν διακρίναιμι αὐτούς· Ε· ὁ μὲν χθὲς ἡμῖν ξυγγενόμενος, ἐκεῖνος Κάστωρ ἦν, οὗτος δὲ Πολυδεύκης· Α· πῶς διαγιγνώσκεις; ὅμοιοι γάρ· Ε· ὅτι οὗτος μὲν ὦ Ἄπολλον, ἔχει ἐπὶ τοῦ προσώπου τὰ ἴχνη τῶν τραυμάτων ἃ ἔλαβε παρὰ τῶν ἀνταγωνιστῶν πυκτεύων, καὶ μάλιστα ὁπόσα ὑπὸ τοῦ Βέβρυκος Ἀμύκου, ἐτρώθη τῷ Ἰάσονι συμπλέων· ἅτερος δὲ οὐδὲν τοιοῦτον ἐμφαίνει, ἀλλὰ καθαρός ἐστι καὶ ἀπαθὴς τὸ πρόσωπον· Α· ὤνησας, διδάξας τὰ γνωρίσματα· ἐπεὶ τά γε ἄλλα πάντα ἴσα, τοῦ ᾠοῦ τὸ ἡμίτομον, καὶ ἀστὴρ ὑπεράνω, καὶ ἀκόντιον ἐν τῇ χειρί, καὶ ἵππος ἑκατέρῳ λευκός· ὥστε

ut verisile ē. Porro eq̃ ut senserũt/ q̄ nõ eēm ego q̃ cõ scēdisset: contēptui hñtes adulescētulũ subuerterũt a via: & molesta hęc fecerũt. Ille v̄o habenas remittēs: puto/timēs ne excideret ip̄e: app̄hendebat gyrũ rotę. ille q̃q̄ iã hʒ pęnã: & mihi o Iupit̄ satis ē qd̄ (Verũtñ I. Satis dicis. talia ausus? Nũc q̃dē veniam (lugeã. tribuo tibi. Qd̄ reliquũ est: si quippiã sile admiseris: vel talē tibi successorē miseris: statim scies/quanto tuo igne fulmen ardentius sit. Quapropter illum sorores sepeliant in Eridano ubi cecidit auriga: electrũ ob ip̄m lachrymãtes: & sucinũ fiant prę passione. Tu v̄o coniungens currũ (fractus em̄ ē temo ip̄ius: & ferrum rotarum dissipatũ est) insequere agitando equos. Memor tamen fueris hoꝝ omniũ.

26 Apollinis, & Mercurij. APOL. Habes ne q̃d mihi dicas Mercuri: ut̄ Castor sit hoꝝ: vel uter Pollux? ego em̄ non discerno ipsos. M. Qui heri simul nobiscũ erat/Castor: hic v̄o Pollux est. A. Quo pacto discernis? similes em̄ sunt. M. Q̃m̄ hic Pollux, Apollo, hʒ in facie vestigia vulnerum quę adcepit a certatoribus pugnans: maxime quę a Bebryce Amyco: a q̃ vl̄neratus ē cũ Iasõe nauigãs. Alt̄ v̄o nihil tale presefert: sʒ purus est, & passionis vacuus in facie. A. Iuuisti me: docendo indicia. q̃m̄quidem alia oĩa ęqualia st̄: oui semisecta pars, & astrũ superne, iaculũq̄ in manu, equus deiñ utriq̄ candidus, q̃propt̄

πολλάκις ἐγὼ τὸν μὲν προσεῖπον κάστορα πολυδεύκην ὄν-
τα, τὸν δὲ τῷ τοῦ πολυδεύκους ὀνόματι. ἀτὰρ εἰπέ μοι καὶ
τόδε τί δή ποτε οὐκ ἀμφότεροι σύνεισιν ἡμῖν, ἀλλ' ἐξ ἡμισείας
ἄρτι μὲν νεκρὸς, ἄρτι δὲ θεός ἐστιν ἅτερος αὐτῶν; Ε.
ὑπὸ φιλαδελφίας τοῦτο ποιοῦσιν. ἐπεὶ γὰρ ἔδει ἕνα μὲν
τεθνάναι τῶν λήδας υἱέων, ἕνα δὲ ἀθάνατον εἶναι, ἐνείμαν-
το οὕτως αὐτοὶ τὴν ἀθανασίαν. Α. οὐ
ξυνετὴν ὦ ἑρμῆ, τὴν νομήν. εἴ γε
οὐδὲ ὄψονται οὕτω ἀλλήλους ὅπερ ἐπόθουν οἶ-
μαι μάλιστα. πῶς γάρ; ὁ μὲν παρὰ θεοῖς, ὁ δὲ παρὰ τοῖς
φθιτοῖς ὤν. πλὴν ἀλλὰ ὥσπερ ἐγὼ μαντεύομαι, ὁ δὲ ἀσ-
κληπιὸς ἰᾶται, σὺ δὲ παλαίειν διδάσκεις, παιδοτρίβης
ἄριστος ὤν. ἡ δὲ ἄρτεμις μαιεύεται, καὶ τῶν ἄλλων ἕκα-
στος ἔχει τινὰ τέχνην, ἢ θεοῖς, ἢ ἀνθρώποις χρησίμην. οὗτοι
δὲ τί ποιήσουσιν ἡμῖν; ἢ ἀργοὶ ἐνωχήσονται τηλικοῦτοι
ὄντες; Ε. οὐδαμῶς. ἀλλὰ προτέτακται αὐτοῖν ὑπηρε-
τεῖν τῷ ποσειδῶνι, καὶ καθιππεύειν δεῖ τὸ πέλαγος καὶ ἄν
που ναύτας χειμαζομένους ἴδωσιν, ἐπικαθίσαντας ἐπὶ
τὸ πλοῖον, σώζειν τοὺς ἐμπλέοντας. Α. ἀγαθὴν ὦ ἑρμῆ
καὶ σωτήριον λέγεις τὴν τέχνην.

ΕΝΑΛΙΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

Δωρίδος, καὶ γαλατείας. ΔΩΡΙΣ.

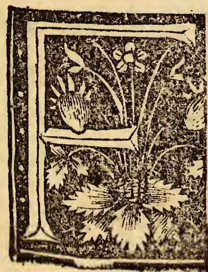

αλὸν ἐραστὴν ὦ γαλάτεια φασὶ τὸν σικε-
λὸν τοῦτον ποιμένα ἐπιμεμηνέναι σοι.
Γ. μὴ σκῶπτε δωρί. ποσειδῶνος γὰρ υἱ-
ός ἐστιν ὁποῖος ἂν ᾖ.

ſępe ego adpellaui Caſtorē qui Pollux e-
rat: hunc vero Pollucis nomine. Sed dic mihi &
hoc qd ſit: qñqdē nō ambo ęq̄ adoriunť nos: ſ3 ex me
nūc mortuus/interdū vero deus eſt alť ipoꝝ: (dietate
p̄ fraťno amore hoc faciūt. Poſtq̄ eñ optebat (M.
mori Ledę filioꝝ: unū vero īmortalē eē: ex (unū qdē
ti ſunt ipi hoc pacto īmortalitatē. A. Ohe (ęq̄ pti-
imprudentem Mercuri, diſtributionem. Siquidem
neq̄ aſpiciūt ſic ſe mutuo queadmodꝰ cōcupierāt pu-
to. Nā qu ō fiat id? quū hic apud Deos/alter vero apud
mortales exiſtat. Veꝝemuero, uti ego vaticinor, Aeſ
culapius medeť. tu vero luctari doces, pueroꝝ doctor
optimus exñs. at hęc obſtetricať. & aliorum unuſ-
quiſq̄ habet quandā artē vľ Dijs/vľ hoib⁹ utilē. Hi
vero quid facient nobis? An epulabuntur: tanti
exñtes? M. Nequaq̄. ſ3 imperatū eſt ipis: ut mini-
ſtrent Neptuno: & moderenť optet pelagus: & ſic-
ubi nautas tempeſtate afflictos viderint/ deſidēteſq̄
nauigio: aſſ3uare neceſſū eſt ipos nauigātes. A. Bo
& ſalutarē dicis artem. (nā Mercuri.

MARINI DIALOGI.

Doridis, & Galateę. DORIS.

Ormoſum Galatea, aiunt ſicu-
lum hunc paſtorem deperire te.
G. Ne deride Doris, Neptuni eñ fi-
lius eſt: qualiſcunq̄ ſit.

Δω. τί οὖν εἰ καὶ τοῦ Διὸς αὐτοῦ παῖς ὢν ἄγριος οὕτω καὶ λάσιος ἐφαίνετο, καὶ τὸ πάντων ἀμορφότατον μονόφθαλμος; οἴει τὸ γένος ὀνῆσαι ἄν τι αὐτὸν πρὸς τὴν μορφήν;

Γ. οὐδὲ τὸ λάσιον αὐτοῦ καὶ ὡς φὴς ἄγριον ἄμορφόν ἐστιν, ἀνδρῶδες γάρ. ὅ, τε ὀφθαλμὸς ἐπιπρέπει τῷ μετώπῳ, οὐδὲν ἐνδεέστερον ὁρῶν ἢ εἰ δύ᾽ ἦσαν.

Δω. ἔοικας ὦ Γαλάτεια, οὐκ ἐραστὴν, ἀλλ᾽ ἐρώμενον ἔχειν τὸν Πολύφημον, οἷα ἐπαινεῖς αὐτόν.

Γ. οὐκ ἐρώμενον, ἀλλὰ τὸ πάνυ ὀνειδιστικὸν τοῦτο οὐ φέρω ὑμῶν, καί μοι δοκεῖτε ὑπὸ φθόνου αὐτὸ ποιεῖν, ὅτι ποιμαίνων ποτὲ ἀπὸ τῆς σκοπιᾶς παιζούσας ἡμᾶς ἰδὼν ἐπὶ τῆς ἠιόνος ἐν τοῖς πρόποσι τῆς Αἴτνης καθὸ μεταξὺ τοῦ ὄρους καὶ τῆς θαλάττης αἰγιαλὸς ἀπομηκύνεται, ὑμᾶς μὲν οὐδὲ προσέβλεψεν, ἐγὼ δ᾽ ἐξ ἁπασῶν ἡ καλλίστη ἔδοξα ἦ, καὶ μόνῃ ἐμοὶ ἐπεῖχε τὸν ὀφθαλμόν. ταῦτα ὑμᾶς ἀνιᾷ. δεῖγμα γάρ, ὡς ἀμείνων εἰμὶ καὶ ἀξιέραστος, ὑμεῖς δὲ παρώφθητε.

Δω. εἰ ποιμένι καὶ ἐνδεεῖ καλὴ τὴν ὄψιν καὶ ἔδοξας, ἐπίφθονος οἴει γεγονέναι; καίτοι τί ἄλλο ἐν σοὶ ἐπαινέσαι εἶχεν ἢ τὸ λευκὸν μόνον; καὶ τοῦτο οἶμαι, ὅτι συνήθης ἐστὶ τυρῷ καὶ γάλακτι, πάντα οὖν τὰ ὅμοια τούτοις ἡγεῖται καλά. ἐπεὶ τά γε ἄλλα ὁπότ᾽ ἂν ἐθελήσῃς μαθεῖν οἷα τυγχάνεις οὖσα τὴν ὄψιν, ἀπὸ πέτρας τινός, εἴποτε γαλήνη εἴη, ἐπικύψασα ἐς τὸ ὕδωρ ἰδὲ σεαυτὴν, οὐδὲν ἄλλο ἢ χρόαν λευκὴν ἀκριβῶς. οὐκ ἐπαινεῖ δὲ τοῦτο, ἢν μὴ ἐπιπρέπῃ αὐτῷ καὶ τὸ ἐρύθημα.

Γ. καὶ μὴν ἐγὼ μὲν ἡ ἀκράτως λευκὴ, ὅμως ἐραστὴν κἂν τοῦτον ἔχω. ὑμῶν δὲ οὐκ ἔστιν ἥντινα ἢ ποιμὴν, ἢ ναύτης, ἢ πορ

Do. Quid igit̃ & si Iouis ipsius exñs/agrestis sic & hispidus apparet: & q̊d oĩm deformissimũ ẽ/ uno- culus: Putas ne genus iuuare aliquid ad formam:
G. neq; hoc q̄ hispidus ẽ/& ut tu ais, agrestis/defor virile em̃ illud. atq; oculus decorat ĩ medio frõ (me ẽ: hil mĩus vidẽs q̃ si duo eẽnt. D. videris Gala (te: ni- thea, nõ amãtẽ/s; potius adãatũ abs te hr̃e Poly. quæ das eũ. G. haud eq̃dẽ adãatũ hẽo: s; ĩsignẽ (sic lau- opprobrãdi petulantiã hanc nõ fero vestram: ac mihi quidẽ videmĩ inuidentia q̃dam istuc facere. qm̃ pascens aliqñ/a littorali specula luden- tes nos cõspicatus/in prominenti pede Aet- nę: qua videlicet inferius inť montẽ & mare littus ꝓ- tenditur: vos ne aspexerit quidẽ: ego ṽo ex omni- bus pulcherrima visa sũ: eo q; & soli mihi iniecit ocu- lum. hęc vos male habẽt. Argumẽtũ deniq; ẽ: q̄ meli- dignior q̃ amer: vos cõtra fastiditas eẽ. (or sũ &
D. Si pastori/& lusco pulchra aspectu visa es: num istuc inuidendũ videri tibi putaueris: q̃q̃ quid aliud in te laudare potuit/ q̃ candorẽ solũ: Et hoc puto: qm̃ assueuerit caseo & lacti: om- nia igiť similia his putat pulchra. Alioqui ubi libebit scire quali sis facie: a petra aliq̃ (si trãquillitas sit) despectãs in aquã/ꝯtẽplar̃ teipã;, nil videbis aliud q̃ natiuũ cãdorẽ ꝑpetuũ. Ve hoc: nisi decore admixtus huic fuerit & (rũ nõ laudať q ego ĩmo dice cãdida, tñ amatorẽ (rubor. G. At habeo. e vobis ṽo nulla ẽ/quã vľ pastor/vľ (etiã talẽ (nauta/vľ por-

θμευς ἐπαινεῖ. ὁ δὲ πολύφημος, τά τε ἄλλα, καὶ μουσικός ἐστί. Δω. σιώπα ὦ γαλάτεια. ἠκούσαμεν αὐτοῦ ᾄδοντος, ὁπότε ἐκώμασε πρώην ἐπὶ σέ. Ἀφροδίτη φίλη, ὄνον ἄν τις ὀγκᾶσθαι ἔδοξε. καὶ αὐτὴ δὲ ἡ πηκτὶς οἵα; κρανίον ἐλάφου γυμνὸν τῶν σαρκῶν, καὶ τὰ μὲν κέρατα, πήχεις ὥσπερ ἦσαν. ζυγώσας δὲ αὐτὰ καὶ ἐνάψας τὰ νεῦρα, οὐδὲ κόλλοπι περιστρέψας, ἐμελῴδει ἄμουσόν τι καὶ ἀπῳδόν, ἄλλο μὲν αὐτὸς βοῶν, ἄλλο δὲ ἡ λύρα ὑπήχει, ὥστε οὐδὲ κατέχειν τὸν γέλωτα ἐδυνάμεθα, ἐπὶ τῷ ἐρωτικῷ ἐκείνῳ ᾄσματι. ἡ μὲν γὰρ ἠχὼ οὐδ' ἀποκρίνεσθαι αὐτῷ ἤθελεν, οὕτω λάλος οὖσα βρυχομένῳ. ἀλλ' ᾐσχύνετο εἰ φανείη μιμουμένη τραχεῖαν ᾠδὴν καὶ καταγέλαστον. ἔφερε δὲ ὁ ἐπέραστος ἐν ταῖς ἀγκάλαις ἀθυρμάτιον ἄρκτου σκύλακα, καὶ τὸ λάσιον αὐτῷ προσεοικότα. τίς οὐκ ἂν φθονήσειέ σοι ὦ γαλάτεια, τοιούτου ἐραστοῦ; Γ. οὐκοῦν σὺ δωρί, δεῖξον ἡμῖν τὸν σεαυτῆς καλλίω δηλονότι ὄντα, καὶ ᾠδικώτερον καὶ κιθαρίζειν ἄμεινον ἐπιστάμενον. Δ. ἀλλ' ἐραστὴς μὲν οὐδείς ἐστι μοι, οὐδὲ σεμνύνομαι ἐπέραστος εἶναι. τοιοῦτος δὲ οἷος ὁ κύκλωψ ἐστίν, κινάβρας ἀπόζων, ὥσπερ ὁ τράγος, ὠμοφάγος, ὥς φασι, καὶ σιτούμενος τοὺς ἐπιδημοῦντας τῶν ξένων, σοὶ γένοιτο, καὶ σὺ ἀντερώης αὐτοῦ.

Κύκλωπος, καὶ ποσειδῶνος.

ΚΥΚΛΩΨ.

ὦ πάτερ, οἷα πέπονθα ὑπὸ τοῦ καταράτου ξένου, ὃς μεθύσας ἐξετύφλωσέ με, κοιμωμένῳ ἐπιχειρήσας. ποσειδ. τίς δὲ ὁ

titor laudet. ceterū hic Poly. (ne dicā alia) etiā musicus est. D. Tace Galatea, audiuimus ipm canen- tem/quū nup pruriret in te. sȝ o Venus chara, asinum quēpiā rudere vidisses. Naȝ lyrę corpus sic fuit capiti no renudato cornibꝰ: tū cornua cubitis in- (ceruis star erant. colligatis vō illis/inductisqȝ fidibus/neqȝ in sinū adcipiens/canebat alienū a musis quippiā & a carmīs lege: dū aliud qdē ipe clamaret: alid' vō lyra re neqȝ cohibere risuȝ poterīus/ob ama- (sonaret: ita ut illum cantn. Siquidē lyrę sonitus neqȝ rn̄dere (toriū lebat: adeo loq̄x exn̄s garriēti: īmo puduissȝ/ (ipi vo- sa fuissȝ imitari stridulū cantū & ridicuiū. Gesta (si vi bat aūt amasius iste in ulnis delicias suas/ursæ catulū villosum, ipiqȝ nō dissimilē. At quis non inuiderit tibi o Galatea, talē amatorē? G. Quin tu igitur Doris, demōstra nobis tuū pulchriorem exn̄teȝ: q doctius canere voce, et cythara melius sciat. D. Sed amator quidē nullus est mihi: neqȝ iactor amabilis esse. Talis vero qualis Cyclops est, hircum nēpe totus olens, tū crudis victitās carnibus, (ut aiunt) ac deuorans qui appu- lerint hospites, tuus sit: tuqȝ mutuum ames eum.

Cyclopis. & Neptuni.

C Y C L O P S.

O pater, qualia passus sum ab execrabili hospite: qui inebrians obcęcauit me, dormientē dephendens.

N. Quis vero

ταῦτα τολμήσας ὦ πολύφημε; Κ. τὸ μὲν πρῶτον, οὔτιν ἑαυτὸν ἀπεκάλει, ἐπεὶ δὲ διέφυγε καὶ ἔξω ἦν βέλους, ὀδυσσεὺς ὀνομάζεσθαι ἔφη. Π. οἶδα ὃν λέγεις, τὸν ἰθακήσιον, ἐξ ἰλίου δ' ἀνέπλει· ἀλλὰ πῶς ταῦτ' ἔπραξεν, οὐ δὲ πάνυ εὐθαρσὴς ὤν; Κ. κατέλαβον ἐν τῷ ἄντρῳ ἀπὸ τῆς νομῆς ἀναστρέψας, πολλούς τινας ἐπιβουλεύοντας δηλονότι τοῖς ποιμνίοις· ἐπεὶ δὲ ἔθηκα τῇ θύρᾳ τὸ πῶμα, πέτρα δὲ ἔστι μοι παμμεγέθης, καὶ τὸ πῦρ ἀνέκαυσα, ἐναυσάμενος ὃ ἔφερον δένδρον ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἐφάνησαν, ἀποκρύπτειν αὐτοὺς πειρώμενοι· ἐγὼ δὲ συλλαβὼν αὐτῶν τινας, ὥσπερ εἰκὸς ἦν, κατέφαγον λῃστὰς ὄντας· ἐνταῦθα ὁ πανουργότατος ἐκεῖνος, εἴτε οὔτις, εἴτε ὀδυσσεὺς ἦν, δίδωσί μοι ποιεῖν φάρμακόν τι ἐγχέας, ἡδὺ μὲν καὶ εὔοσμον, ἐπιβουλευτότατον δὲ καὶ ταραχωδέστατον· ἅπαντα γὰρ εὐθὺς ἐδόκει μοι περιφέρεσθαι ποιοῦντι, καὶ τὸ σπήλαιον αὐτὸ ἀνεστρέφετο, καὶ οὐκέτι ὅλως ἐν ἐμαυτοῦ ἤμην· τέλος δὲ ἐς ὕπνον κατεσπάσθην· ὁ δὲ ἀποξύσας τὸν μοχλόν, καὶ πυρώσας γε προσέτι, ἐτύφλωσέ με καθεύδοντα· καὶ ἀπ' ἐκείνου τυφλός εἰμί σοι ὦ πόσειδον. Π. ὡς βαθὺν ἐκοιμήθης ὦ τέκνον, ὃς οὐκ ἐξέθορες μεταξὺ τυφλούμενος; ὁ δ' οὖν ὀδυσσεὺς πῶς διέφυγεν; οὐ γὰρ ἂν εὖ οἶδ' ὅτι ἐδυνήθη ἀποκινῆσαι τὴν πέτραν ἀπὸ τῆς θύρας. Κ. ἀλλ' ἐγὼ ἀφεῖλον ὡς μᾶλλον αὐτὸν λάβοιμι ἐξιόντα, καὶ καθίσας παρὰ τὴν θύραν, ἐθήρων τὰς χεῖρας ἐκπετάσας, μόνα παρεὶς τὰ πρόβατα ἐς τὴν νομήν, ἐντειλάμενος τῷ κριῷ ὁπόσα ἐχρῆν πράττειν αὐτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ. Π. μανθάνω ὑπ' ἐκείνοις, ὅτι γε ἔλαθεν ὑπεξελθών σε· ἀλλὰ τοὺς ἄλλους γε κύκλωπας ἔδει ἐπιβοήσασθαι ἐπ' αὐτόν. Κ. συνεκάλεσα

hęc auſus eſt o Polypheme? C. Primũ qdẽ Nullũ
ſe vocauit. at ubi effugit et extra erat ſagittę ꝑiculꝫ: V
lyſſem ſe noĩari dixit. N. Noui quẽ dicis: Itha-
cum ex Troia nauigantẽ. Sꝫ q̊ pacto hęc fecit: qui nõ
admodũ ſtrẽnuus eſt? C. Deprehendi in antro/a
paſcuis reuertens/multos quoſdã inſidiantes
uuilibus. Verꝝ ubi appoſui aditui operculũ(petra
eñ ad hoc eſt mihi ingens)deinde ignẽ incẽdi: ſuccen
dẽs quã manu geſtabã arborẽ allatã e mõte. apparue
re ſe tẽtãtes. Ego ṽo ꝯphẽdẽs ĩpoꝝ ali (rũt: abſcõde-
(queadmodũ par erat)deuoraui. qñquidem la- (q̊s
trones erant. Illic tũ ṽſutiſſius ille, ſiue Nemo/ſiue V
mihi bibere. pharmacũ q̊ddã ĩfundẽs (lyſſes erat, dat
ſiliatiſſimũ, ꝑſtãtiſſimũq;. oĩa nã (ſuaue et bñ olẽs, cõ
videbanť circũferri bibẽti: ſpelunca ſub- (ꝙ ſtatĩ
uertebať: & nõ amplius ꝓrſus apd' me erã. Deniq; in
ſomnũ diſſolutus ſum. Ille ṽo acuens vectẽ/& i-
gni candefacto, obcęcauit me dormientẽ. & ab il-
lo tp̄e cęcus ſuꝫ tibi o Neptune. N. ꝙ ꝓfũde dor-
fili: qui nõ exiluiſti inť ea qñ ocul' orbabaris. (miebas
Vlyſſes q̊ pacto diffugit? nõ eñ(ut eq̃deꝫ (Verꝝ ille
mouere petrã ab antri ingreſſu. C. At -ſcio)potuit
ui. q̊ magis ĩpꝫ caperẽ exeuntẽ. & aſſi- (ego eã remo-
xta ianuã venabar/manus extẽdẽs, ſolas de- (dẽs iu-
quens oues in paſcuis: cõmendãs arieti ea quę (relĩ-
neceſſuꝫ e ſt facere pro me. N. Diſco ex il-
lis: ꝙ latuit ſurripiens te. Sed alios Cy-
clopes oportunũ fuiſſet te clamoribꝫ accerſiuiſſe. C.

m (Conuocaui

ὦ πάτερ, καὶ ᾖχον· ἐπεὶ δὲ ἤροντο τοῦ ἐπιβουλεύοντος τὸ ὄνομα, κἀγὼ ἔφην ὅτι Οὖτίς ἐστιν, μελαγχολᾶν οἰηθέντες με ᾤχοντο ἀπιόντες· οὕτω κατεσοφίσατό με ὁ κατάρατος τῷ ὀνόματι· καὶ ὃ μάλιστα ἠνίασέ με, ὅτι καὶ ὀνειδίζων ἐμοὶ τὴν συμφοράν, οὐδ' ὁ πατήρ φησιν, ὁ Ποσειδῶν ἰάσεταί σε.

Π. θάρσει ὦ τέκνον· ἀμυνοῦμαι γὰρ αὐτόν, ὡς μάθῃ, ὅτι εἰ καὶ πήρωσίν μοι ὀφθαλμῶν ἰᾶσθαι ἀδύνατον, τὰ γοῦν τῶν πλεόντων τὸ σώζειν αὐτοὺς καὶ ἀπολλύναι ἐπ' ἐμοὶ πρόσεστι· πλεῖ δὲ ἔτι·

Ἀλφειοῦ καὶ Ποσειδῶνος. ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

τί τοῦτο ὦ Ἀλφειέ, μόνος τῶν ἄλλων ἐμπεσὼν εἰς τὸ πέλαγος, οὔτε ἀναμίγνυσαι τῇ ἅλμῃ ὡς ἔθος ποταμοῖς ἅπασιν, οὔτε ἀναπαύεις σεαυτὸν διαχυθείς, ἀλλὰ διὰ τῆς θαλάττης ξυνεστώς, καὶ γλυκὺ φυλάττων τὸ ῥεῖθρον, ἀμιγὴς ἔτι, καὶ καθαρὸς ἐπείγῃ· οὐκ οἶδ' ὅπου βύθιος ὑποδὺς καθάπερ οἱ λάροι, καὶ ἐρῳδιοί, καὶ ἔοικας ἀνακύψειν που, καὶ αὖθις ἀναφαίνειν σεαυτόν· ΑΛ. ἐρωτικόν τι τὸ πρᾶγμά ἐστιν ὦ Πόσειδον, ὥστε μὴ ἔλεγχε· ἠράσθης δὲ καὶ αὐτὸς πολλάκις. Π. γυναικὸς ὦ Ἀλφειέ, ἢ νύμφης ἐρᾷς, ἢ καὶ τῶν Νηρηίδων αὐτῶν μιᾶς; ΑΛ. οὐκ· ἀλλὰ πηγῆς ὦ Πόσειδον. Π. ἡ δὲ ποῦ σοι γῆς αὕτη ῥεῖ;

ΑΛ. νησιῶτίς ἐστι Σικελική, Ἀρέθουσαν αὐτὴν καλοῦσιν·

Π. οἶδα οὐκ ἄμορφον ὦ Ἀλφειέ τὴν Ἀρέθουσαν, ἀλλὰ διαυγής τε ἐστί, καὶ διὰ καθαροῦ ἀναβλύζει, καὶ τὸ ὕδωρ ἐπιπρέπει ταῖς ψηφῖσιν, ὅλον ὑπὲρ αὐτῶν φαινόμενον ἀργυροειδές. ΑΛ. ὡς ἀληθῶς οἶσθα τὴν ὦ Πόσειδον· παρ' ἐκείνης οὖν ἀπέρχομαι. Π. ἀλλ' ἄπιθι μέν, καὶ εὐτύχει ἐν τῷ ἔρωτι· ἐκεῖνο δέ μοι εἰπέ, ποῦ τὴν Ἀρέθουσαν εἶδες;

oẽs o pat. & venerũt. Postq̃ vero interrogauerũt insidiãtis nomen: & ego dixi, Nullus est: insanire me putãtes/de luserunt abeuntes. Sic decepit me ille execrabilis, noĩe. Et q̊d maxĩe male hũit me: q & ĩpropans mihi damnũ: neq̃ pater inquit, Neptunus sanabit te.

N. Confide fili, puniã em̃ ip̃m: ut discat: q̃uis cęcitatẽ mihi oculorum sanare non sit possibile: nauigantes tamẽ saluare, & perdere, ad me omnino pertinere. Verum num ille nauigat adhuc?

Alphęi. & Neptuni. ALPHEVS.

Quid hoc rei est: q solus ex alijs laberis in pelagus: nec tñ misceris salsugini: uti assueuerũt fluuij omnes? Ad hęc, irrequietus teip̃m diffundis: per mare incedens/& suaue seruans flumen/non cõmixtus adhuc/purus defluis. Necdũ noui: q̊ pacto profũdo mergeris ut aues ganię & ardeolę: videris q̃ (do sub alicubi/& rursus ĩ palã proferre teip̃m. Al. (recõdere res ẽ Nept. q̃ ppt ne rep̃hẽde. amasti (Amatoria q̃dã & tuip̃e sępenũero. N. Mulieris Alphęe/vel (em̃ amore captus es: aut certe Nereidũ ip̃arum (nymphę sed fõtis o Nept. N. hic vero ubi terrarum (unius? A. nõ. A. Insularis ẽ, siculusq̃. Arethusam ip̃am vocãt. (fluit? N. Nõ noui deformẽ Alphęe, Arethusã: sed limpidus est: & per purũ scaturit, aqua proinde decora est calculis, tota supereminẽdo ip̃is/apparẽs argentea. Al. Perq̃ vere nosti fontẽ Nept. & ab illa igitur puenio. N. Verũtñ abi, & bene rẽ geras in amore. Illud vero mihi dic: ubi Arethusam vidisti?

αὐτὸς μὲν Ἀρκὰς ὤν, ἡ δὲ ἐν Συρακούσαις ἐστίν. ΑΛ. ἐπειγόμενόν με κατέχεις ὦ πόσειδον περίεργα ἐρωτῶν. Π. εὖ λέγεις. χώρει παρὰ τὴν ἀγαπωμένην, καὶ ἀναδὺς ἀπὸ τῆς θαλάττης, ξυναυλίᾳ μίγνυσο τῇ πηγῇ, καὶ ἓν ὕδωρ γίνεσθαι.

μενελάου καὶ πρωτέως. ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

Ἀλλὰ ὕδωρ μὲν σε γίνεσθαι ὦ πρωτεῦ, οὐκ ἀπίθανον, ἐνάλιόν γε ὄντα. καὶ δένδρον ἔτι φορητὸν, καὶ ἐς λέοντα ὁπότε ἀλλαγείης, ὅμως οὐ δὲ τοῦτο ἔξω πίστεως. εἰ δὲ καὶ πῦρ γίνεσθαι δυνατὸν ἐν τῇ θαλάττῃ οἰκοῦντα, τοῦτο πάνυ θαυμάζω, καὶ ἀπιστῶ. Π. μὴ θαυμάσῃς ὦ μενέλαε, γίγνομαι γάρ. Μ. εἶδον καὶ αὐτὸς, ἀλλά μοι δοκεῖς, εἰρήσεται γὰρ πρὸς σὲ, γοητείαν τινὰ προσάγειν τῷ πράγματι, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξαπατᾶν τῶν ὁρώντων, αὐτὸς οὐδὲν τοιοῦτο γιγνόμενος. Π. καὶ τίς ἂν ἡ ἀπάτη ἐπὶ τῶν οὕτως ἐναργῶν γένοιτο; οὐκ ἀνεῳγμένοις τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδες ἐς ὅσα μετεποίησα ἐμαυτόν; εἰ δὲ ἀπιστεῖς, καὶ τὸ πρᾶγμα ψευδὲς εἶναι δοκεῖ, φαντασία τίς πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἱσταμένη, ἐπεὶ δ' ἂν πῦρ γένομαι, προσένεγκέ μοι ὦ γενναιότατε τὴν χεῖρα, εἴσῃ γὰρ εἰ ὁρῶμαι μόνον, ἢ καὶ τὸ καίειν τότε μοι πρόσεστιν. Μ. οὐκ ἀσφαλὴς ἡ πεῖρα ὦ πρωτεῦ. Π. σὺ δέ μοι μενέλαε δοκεῖς οὐδὲ πολύπουν ἑωρακέναι πώποτε, οὐδ' ἃ πάσχει ὁ ἰχθὺς οὗτος εἰδέναι. Μ. ἀλλὰ τὸν μὲν πολύπουν εἶδον, ἃ πάσχει δὲ ἡδέως ἂν μάθοιμι παρὰ σοῦ. Π. ὁποίᾳ ἂν πέτρᾳ προσελθὼν ἁρμόσῃ τὰς κοτύλας, καὶ προσφὺς ἔχεται κατὰ τὰς πλεκτάνας, ἐκείνῃ ὅμοιον ἀπεργάζεται ἑαυτὸν, καὶ μεταβάλλει τὴν χρόαν, μι

Ipe quidē Arcas ubi erā: Ille Syracusis fuerat: Al. Sollicitū me remoraris Neptune, circa opera amorꝝ. N. Bene dicis. discede ad amatā. egoq; emergens a mari/ concordi te miscebo fonti: & una a qua fiet.

Menelai. & Protei. MENELAVS.

Aquā quidē te fieri Proteu, nō est icredibile: qui marinus es. & arborē etiā arduā. deinde in leonē te aliquādo immutari/ similiter neq; extra fidem. Si vero & igne; te fieri possibile sit/ in mari habitantē: hoc valde miror: & minime credo. P. Ne mireris Menelae, si o em. M. Vidi & ipe. s; mihi videris utiq; (dicitur em de te) prestigia quedā adhibere rei: oculosq; fallere intuentiū: quū ipse neutiq; eiusmodi sis factus. P. Et que nā fallacia in reb; sic apparentibus cōtingat? Nūquid clausis oculis vidisti i q̄nā trāsformaueri meip;? Si ṽo icredulus es: & res tibi mendax esse videt/ veluti phātasia q̄dā an ocl'os stans: ubi ignis factus fuero / admoue mihi generosissime, manū. scies. n. tūc: nū videar solū flāma: an & cōburendi mihi vis adsit. M. Nō admodū tuta ē experientia Proteu. P. Tu ṽo mihi Menelae, videris neq; Polypū vidisse unq̄: neq; quid agat piscis hic scire. M. Em̄uero Polypū q̄dē vidi: verꝝ tñ q̄d rerꝝ agat/ iucūdū foret mihi discere abs te. P. Cuicūq; petre se adiungēs/ coaptauerit articulorū cōcauitates: atq; cōmode cōtinuerit eam per cōplexum: eidem similē facit seipm: & transmutat colorem: i

μούμενος τὴν πέτραν, ὡς ἂν λάθῃ τοὺς ἁλιέας, μὴ διαλ-
λάττων, μὴ δὲ φανερὸς ὢν διὰ τοῦτο, ἀλλ' ἐοικὼς τῷ λίθῳ.
Μ. φασὶ ταῦτα. τὸ δὲ σὸν πολλῷ παραδοξότερον ὦ πρω-
τεῦ. Π. οὐκ οἶδα ὦ Μενέλαε τίνι ἂν ἄλλῳ πιστεύσειας,
τοῖς σεαυτοῦ ὀφθαλμοῖς πιστῶν. Μ. ἰδὼν εἶδον. ἀλλὰ τὸ
πρᾶγμα τεράστιον, τὸν αὐτὸν πῦρ καὶ ὕδωρ γίνεσθαι.

πανόπης. καὶ γαλήνης. ΠΑΝΟΠΗ.

Εἶδες ὦ γαλήνη χθὲς οἷα ἐποίησεν ἡ ἔρις παρὰ τὸ δεῖ-
πνον ἐν Θετταλίᾳ, διότι μὴ καὶ αὐτὴ ἐκλήθη ἐς τὸ συμπό-
σιον; Γ. οὐ ξυνειστιώμην ὑμῖν ἔγωγε. ὁ γὰρ Ποσειδῶν
ἐκέλευσέ με ὦ Πανόπη, ἀκύμαντον ἐν τοσούτῳ φυλάττειν τὸ
πέλαγος. τί δ' οὖν ἐποίησεν ἡ ἔρις μὴ παροῦσα; Π. Θέτις
καὶ Πηλεὺς ἀπεληλύθεισαν ἐς τὸν θάλαμον, ὑπὸ τῆς Ἀμφιτρί-
της καὶ τοῦ Ποσειδῶνος παραπεμφθέντες. ἡ ἔρις δ' ἐν τοσού-
τῳ λαθοῦσα πάντας, ἐδυνήθη δὲ ῥαδίως, τῶν μὲν πινόν-
των, ἐνίων δὲ κροτούντων, ἢ ὑφ' Ἀπόλλωνι κιθαρίζοντι,
ἢ ταῖς Μούσαις ᾀδούσαις προσεχόντων τὸν νοῦν, ἐνέβαλεν
ἐς τὸ συμπόσιον μῆλόν τι πάγκαλον, χρυσοῦν
ὅλον ὦ γαλήνη. ἐπεγέγραπτο δὲ, ἡ καλὴ λαβέτω.
κυλινδούμενον δὲ τοῦτο, ὥσπερ ἐξεπίτηδες.
ἧκε ἔνθα Ἥρα τε, καὶ Ἀφροδίτη, καὶ Ἀθηνᾶ κατεκλίνοντο.
κἀπειδὴ ὁ Ἑρμῆς ἀνελόμενος ἐπελέξατο τὰ γεγραμμένα.
αἱ μὲν Νηρηΐδες ἡμεῖς ἀπεσιωπήσαμεν. τί γὰρ ἔδει ποιεῖν
ἐκείνων παρουσῶν. αἱ δὲ ἀντεποιοῦντο ἑκάστη, καὶ
αὐτῆς εἶναι τὸ μῆλον ἐξίουν. καὶ εἰ μή γε ὁ Ζεὺς
διέστησεν αὐτὸς καὶ ἄχρι χειρῶν προυχώρησε
τὸ πρᾶγμα. ἀλλ' ἐκεῖνος αὐτὸς μὲν οὐ
κρινῶ, φησὶ, περὶ τούτου,

mitans petram: quo nõ prodatur piscatoribꝰ: nõ ĩmutatus/neq̃ apparẽs id esse ob hoc: sꝫ sitis videt̃ lapidi. M. Aiũt hęc. Sꝫ tuũ multo incredibilius Proteu. P. Non noui Menelae, cui alij credideris: quũ ipis tuis oculis fidem neges. M. Vidẽs vidi: sꝫ prodigiosa res est: eundem ignem & aquam fieri.

Panopeę. & Galeni. PANOPEA.

Vidisti Galene, heu qualia fecit Contentio ad cœnam in Thessalia: eo q̃ nõ & ipa vocata fuerat ĩ cõuiuiũ? G. Nõ aderam vobis ego. q̃nq̃dẽ Neptunus iusserat me o Panopea, pacatũ int̃ea seruare pelagus. Verũtñ q̃d fecit ɔtẽtio? q̃a pñs nõ aderat. P. (Thetis & Peleus abierũt ĩ thalamũ, ab Amphitrione & Neptuno dimissi. at Contentio interea clam omnibus (factu eñ facile erat) aliquibꝰ bibentibꝰ, nõnull' ṽo applaudẽtibꝰ, vt' Apollie cythara canẽ (ti, aut Musis concinẽtibus intentis, iniecit in cõuiuiũ malum quoddã undequaq̃ pulchrũ, aureũ ꝓrsus o Galene. Inscriptũ poro huic erat, pulchra acci (piat. Versabat̃ ṽo ipꝫ: queadmodũ de ĩdustria fit. venitq̃ deiñ Iuno/Venus/atq̃ Minerua: ac discũbe (bãt. Verũ ubi Mercurius adcipiẽs/legisset q̃ ĩscripta (erãt: nos q̃dẽ Nereides cõticuimus. q̃d. n. oportunũ (fuissꝫ nos facere illis p̃sentibꝰ? atq̃ illę altercabant̃: unaqueq̃ suũ esse malum putabat. Deniq̃ nisi Iupit̃ ipse institisset: ad manus usq̃ processisset res. Verumtamen ille, non iudico inquit, de hac re.

καί τοι ἐκεῖναι αὐτὸν δικάσαι. ἄπιτε δὲ ἐς τὴν ἴδην παρὰ τὸν πριάμου παῖδα, ὃς οἶδέ τε διαγνῶναι τὴν καλλίονα, φιλόκαλλος ὤν, καὶ οὐκ ἂν ἐκεῖνος κρίναι κακῶς. γ. τί οὖν αἱ θεαὶ ὦ πανόπη; π. τήμερον, οἶμαι, ἀπίασι πρὸς τὴν ἴδην. γ. καί τις ἥξει μετὰ μικρὸν ἀπαγγέλων ἡμῖν τὴν κρατοῦσαν; π. ἤδη σοι φημί, οὐκ ἄλλη κρατήσει τῆς ἀφροδίτης ἀγωνιζομένης, ἢν μὴ τι πάνυ ὁ διαιτητὴς ἀμβλυώττῃ.

τρίτωνος. ἀμυμώνης. καὶ ποσειδῶνος.

Τ Ρ Ι Τ Ω Ν.

ἐπὶ τὴν λέρναν ὦ πόσειδον, παραγίγνεται καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν ὑδρευσομένη παρθένος πάγκαλόν τι χρῆμα, οὐκ οἶδα ἔγωγε καλλίω παῖδα ἰδών. π. ἐλευθέραν τινὰ ὦ τρίτων λέγεις, ἢ θεράπαινά τις ὑδροφόρος ἐστίν; τ. οὐ μὲν οὖν, ἀλλὰ τοῦ δαναοῦ ἐκείνου θυγάτηρ μία τῶν πεντήκοντα, καὶ αὐτὴ ἀμυμώνη τοὔνομα. ἐπυθόμην γὰρ ἥτις καλοῖτο καὶ τὸ γένος. ὁ δαναὸς δὲ σκληραγωγεῖ τὰς θυγατέρας, καὶ αὐτουργεῖν διδάσκει, καὶ πέμπει ὕδωρ τε ἀρυσομένας, καὶ πρὸς τὰ ἄλλα, παιδεύει ἀόκνους εἶναι αὐτάς. π. μόνη δὲ παραγίνεται μακρὰν οὕτω τὴν ὁδὸν ἐξ ἄργους ἐς λέρναν; τ. μόνη. πολυδίψιον δὴ τὸ ἄργος ὡς οἶσθα, ὥστε ἀνάγκη ἀεὶ ὑδροφορεῖν. π. ὦ τρίτων, οὐ μετρίως με διετάραξας εἰπὼν τὰ περὶ τῆς παιδός, ὥστε ἴωμεν ἐπ᾽ αὐτήν. τ. ἴωμεν, ἤδη γὰρ καιρὸς τῆς ὑδροφορίας, καὶ σχεδόν που κατὰ μέσην τὴν ὁδόν ἐστιν, ἰοῦσα ἐς τὴν λέρναν. π. οὐκοῦν ζεῦξον τὸ ἅρμα. ἢ τοῦτο μὲν πολλὴν ἔχει τὴν διατριβήν, ὑπάγειν τοὺς ἵππους τῇ ζεύγλῃ, καὶ τὸ ἅρμα ἐπισκευάζειν. σὺ δὲ ἀλλὰ δελφῖνά μοι τινὰ

ꝙuis illę ip̄ʒ iudicē futurꝝ arbitrarent. Abite ꝟo in Idā ad Priami filiū: qui nouit diſcernere pulchri- tudinē: amator & ip̄e pl̄chritudīs exn̄s. neq; is iudica G. qd igit̄ deę faciebāt o Pano? P. Ho- (bit pperā. ī Idā. G. Et qs veniet paulopoſt (die, ut puto, abeūt nob̄ eā q̄ vicerit? P. Iā tibi dico. nō alia (nūciaturus Venere certāte. niſi mirūinmodū iudex (vincet cęcuciat.

Tritonis. Amymonis. & Neptuni.

T R I T O N

Ad Lernam Neptune, proficiſcitur quolibet die aquam ferens virgo undecūq; pulchra quędā: nec noui ego pulchriorē puellā me fuiſſe ɔſpicatū. N. Li ton dicis, aut ancillā q̄ aquā geſtat? T. (berā o Tri- fecto: ſʒ Danai illius filiā/ q̄ ex. 50. filiabɔ una ē (Nō ꝓ & ip̄a: Amymoneq; eſt illi nomē. Deficerē nāq; cuiuſ men & genus. Danaus ꝟo dure tra (uis r̄ferēdo no- lias: & manu op̄ari docʒ. mittitq; ad aquā hau (ꝯtat fi riendā: atq; ad alia: erudiens ip̄as/ne deſidia torpeāt. N. Verꝝtn̄ ſola ne ꝓficiſcit̄ illa adeo longā viā ex Ar go ad Lernā? T. Sola. ſiticuloſū ꝟo Argos eſt: ut noſti: q̄ ꝓpt̄ ſp aquā ferre illi nec̄e eſt. N. Triton, nō mediocriter me cōturbaſti/loquēs hęc de puella. q̄ ꝓpt̄ vadamus ad ip̄aʒ. T. Eamus. iā em̄ tp̄us ē aq̄ ferendę: & ferme alicubi media via eſt/ vadens in Lernā. N. Igit̄ iunge currū. At hoc certe ma- gnā p̄ſtat īmoratiōnē: adiungere equos iugo: & currū pręparare. Quin tu igit̄ delphinum quendā

τῶν ὠκέων παράστησον, ἐφιππάσομαι γὰρ ἐπ' αὐτοῦ τάχιστα. Τ. ἰδού σοι οὑτοσὶ ὁ δελφίνων ὠκύτατος. Π. εὖγε ἀπελαύνωμεν. σὺ δὲ παρανήχου ὦ τρίτων, κἀπειδὴ πάρεσμεν ἐς τὴν λέρναν, ἐγὼ μὲν λοχήσω ἐνταῦθά που, σὺ δ' ἀποσκόπει ὁπότ' ἂν αἴσθῃ προσιοῦσαν αὐτήν. Τ. αὕτη σοι πλησίον. Π. καλὴ ὦ τρίτων καὶ ὡραία παρθένος. ἀλλὰ συλληπτέα ἡμῖν ἐστιν. Α. ἄνθρωπε, ποῖ με ξυναρπάσας ἄγεις; ἀνδραποδιστὴς εἶ, καὶ ἔοικας ἡμῖν ἀπ' Αἰγύπτου τοῦ θείου ἐπιπεμφθῆναι, ὥστε βοήσομαι τὸν πατέρα. Τ. σιώπησον ὦ Ἀμυμώνη, ποσειδῶν ἐστι. Α. τί ποσειδῶν λέγεις; τί βιάζῃ με ὦ ἄνθρωπε, καὶ ἐς τὴν θάλατταν καθέλκεις; ἐγὼ δὲ ἀποπνιγήσομαι ἡ ἀθλία καταδῦσα. Π. θάῤῥει, οὐδὲν δεινὸν μὴ πάθῃς, ἀλλὰ καὶ πηγὴν ἐπώνυμόν σοι ἀναδοθῆναι ἐάσω ἐνταῦθα, πατάξας τῇ τριαίνῃ τὴν πέτραν πλησίον τοῦ κλύσματος, καὶ σὺ εὐδαίμων ἔσῃ, καὶ μόνη τῶν ἀδελφῶν οὐχ ὑδροφορήσεις ἀποθανοῦσα.

Νότου. καὶ ζεφύρου. ΝΟΤΟΣ.

ταύτην ὦ ζέφυρε τὴν δάμαλιν, ἣν διὰ τοῦ πελάγους ἐς Αἴγυπτον ὁ ἑρμῆς ἄγει, ὁ ζεὺς διεκόρησεν ἁλοὺς ἔρωτι. Ζ. ναὶ ὦ νότε, οὐ δάμαλις δὲ τότε, ἀλλὰ παῖς ἦν τοῦ ποταμοῦ ἰνάχου, νῦν δὲ ἡ ἥρα τοιαύτην ἐποίησεν αὐτήν, ζηλοτυπήσασα, ὅτι καὶ πάνυ ἑώρα ἐρῶντα τὸν Δία. Ν. νῦν οὖν ὅτι ἐρᾷ τῆς βοός; Ζ. καὶ μάλα, καὶ διὰ τοῦτο ἐς Αἴγυπτον αὐτὴν ἔπεμψε, καὶ ἡμῖν προσέταξε, μὴ κυμαίνειν τὴν θάλασσαν, ἔστ' ἂν διανήξηται, ὡς ἀποτεκοῦσα ἐκεῖ. κύει δὲ ἤδη. θεὸς γένοιτο καὶ αὐτὴ καὶ τὸ τεχθέν. Ν. ἡ δάμαλις θεός; Ζ. καὶ μάλα ὦ νότε. ἄρξει τε ὁ ἑρμῆς ἔφη τῶν πλεόντων, καὶ ἡμῶν ἔσται δέσποινα.

celerrimũ constitue: quem ego festinātissime con- scēdero. T. Eccũ tibi hũcce delphiōꝝ velocissi. N. Euge utamur eo. tu vero adnata o Triton. & postq̃ assumus ad Lernam/ego insidiabor hic alicubi: tu vero speculaberis/sicubi sentias ip̄am accedentē. T. Ip̄a tibi ꝓpe ē. N. Pulchra o Tritō & formosa vgo. sed cōprehēdenda nobis est. A. Homo, q̊ me cor- ripis/ducisq̃? Plagiarius es: & videris nobis ab AEgypto deo missus esse. quapropter inclamabo patrem. T. Tace Amymone, Neptunus est. A. Quid Neptunũ dicis? q̄d violas me homo, & in ma- re detrahis? ego vero suffocabor misera: atq̃ submer- gar. N. Confide, nihil graue patieris: sed & fontē tui nominis tibi scaturire sinam hic: percutiens tri- dente petrā prope littus. tu quoq̃ fœlix eris: ac sola sororum aquā non feres mortua.

Noti. & Zephyri. NOTVS.

Hanc Zephyre iuuencā, quam per pelagus in ægyptũ Hermes ducit: Iupiť violauit: captus amore. Z. Profecto Note, nō iuuenca tunc/sȝ filia erat flu- uij Inachi: nunc vero Iuno talem fecit ip̄am/zelo- typia mota: qñq̄dē videbat amantē Iouē. N. Nũc igiť nũ adhuc amat bouē? Z. Impēse, atq̃ ob id in AEgyptũ ip̄am misit: & nobis imperauit/ne æstua- re faceremus mare/donec transuecta fuerit ut pariat illic. parturit vero iam. Deus fiat ip̄a & fœtus. N. Iuuēca ne deus? Z. Et maxīe Note, īperabitq̃ ut Mercurius dixit/nauigātibꝰ: & nobis erit regina.

ὅντινα ἂν ἡμῶν ἐθέλῃ ἐκπέμψαι, ἢ κωλῦσαι ἐπιπνεῖν.

Ν. θεραπευτέα τοι γαροῦν ὦ ζέφυρε ἤδη δέσποινάγε οὖσα, νὴ Δία εὐνουστέρα γὰρ οὕτω γένοιτο. Ζ. ἀλλ' ἤδη γὰρ διεπέρασε καὶ ἐξένευσεν ἐς τὴν γῆν. ὁρᾷς ὅπως οὐκ ἔτι μὲν τετραποδιστὶ βαδίζει; ἀνορθώσας δ' αὐτὴν ὁ Ἑρμῆς γυναῖκα παγκάλην αὖθις ἐποίησε. Ν. παράδοξα γοῦν ταῦτα ὦ ζέφυρε, οὐκ ἔτι τὰ κέρατα οὐ δὲ οὐρὰ καὶ δίχηλα τὰ σκέλη, ἀλλ' ἐπέραστος κόρη. ὁ μέν τοι Ἑρμῆς τί παθὼν μεταβέβληκεν ἑαυτὸν, καὶ ἀντὶ νεανίου κυνοπρόσωπος γεγένηται. Ζ. μὴ πολυπραγμονῶμεν, ὅτε ἄμεινον ἐκεῖνος οἶδε τὰ πρακτέα.

Ποσειδῶνος καὶ Δελφίνων. ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

Εὖγε ὦ Δελφῖνες, ὅτι ἀεὶ φιλάνθρωποι ἐστὲ, καὶ πάλαι μὲν τὸ τῆς Ἰνοῦς παιδίον ἐπὶ τὸν Ἰσθμὸν ἐκομίσατε ὑποδεξάμενοι ἀπὸ τῶν Σκιρωνίδων μετὰ τῆς μητρὸς ἐμπεσὸν. καὶ νῦν σὺ τὸν κιθαρῳδὸν τοῦτον τὸν ἐκ Μηθύμνης ἀναλαβὼν ἐξενήξω ἐς Ταίναρον, αὐτῇ σκευῇ καὶ κιθάρᾳ, οὐ δὲ περιεῖδες κακῶς ὑπὸ τῶν ναυτῶν ἀπολλύμενον. Δ. μὴ θαυμάσῃς ὦ Πόσειδον, εἰ τοὺς ἀνθρώπους εὖ ποιοῦμεν. ἐξ ἀνθρώπων γε καὶ αὐτοὶ ἰχθύες γενόμενοι. Π. καὶ μέμφομαί γε τῷ Διονύσῳ, ὅτι ὑμᾶς καταναυμαχήσας μετέβαλε. δέον χειρώσασθαι μόνον, ὥσπερ τοὺς ἄλλους ὑπηγάγετο. ὅπως γοῦν τὰ κατὰ τὸν Ἀρίονα τοῦτον ἐγένετο ὦ Δελφίν;

Δ. ὁ Περίανδρος οἶμαι ἔχαιρεν αὐτῷ, καὶ πολλάκις μετεπέμπετο αὐτὸν ἐπὶ τῇ τέχνῃ. ὁ δὲ πλουτήσας παρὰ τοῦ τυράννου, ἐπεθύμησε πλεύσας οἴκαδε ἐς τὴν Μήθυμναν, ἐπιδείξασθαι τὸν πλοῦτον. καὶ ἐπιβὰς

quecunq̄ nā voluerit emittet: aut cohibebit a flatu.
N. Ancilla igit̃ Zephyre, iam regina exi-
stens, p̄ Iouē, bn̄uola eq̄dē sic fiat magis. Z. At mō
p̄transijt: innuitq̄ in terrā. Vides quō non amplius
velut q̄drupes incedit? erigens equidē ip̄a3 Mer. mu-
lierē oīno pulchrā rursus fecit. N. Inopinata igr̃ hęc
Zephyre: eo q̄ nō āplius illi adsīt cornua / neq̄ cauda:
bię: s3 amabil' ē puella. Mer. utiq̄ (ad hęc nō bifidę ti
formauit seip̄3, p̄ adulescēte caninus (id efficiēs / trās-
ctus. Z. Nō op̄osu3 fuerit nos ingrer̃. (aspectu fa-
melius ille nouit agenda. (qm̄

Neptuni. & Delphinorum. NEPTV.
Euge Delphini, qn̄q̄dē sp̄ amatores hoīm estis: & olī
eius q̄ Ino vocabat' filiū, ad Isthmon comitati estis:
suscipientes a Scironijs saxis eum matre
incidentem. Et nūc tu citharedū hunc ex Methy-
mna adcipiens Arionē / sustulisti in Tęnaron ipso
ornatu & cithara: neq̄ contempsisti perperam a
nautis interimendum. D. Ne mireris Neptune, si
hominibꝫ benefacimus. ex hoībꝫ equidē & ipsi nos
sumus pisces facti. N. Em̄uero ꝯq̄ror ob Bacchū: q̄
vos expugnās nauali pugna, trāsformauit. debuerat
capere manu solū: sicuti alios subiugauit. (em̄ vos
Quopacto igit̃ de Arione hoc contigit Delphine?
D. Periander puto congratulabatur ipsi: & sępe
mittebat pro eo ob artem. Ille v̄o ditatus a
tyranno, in animū induxit: ut nauigaret domum
in Methymnā: demonstraturus opes, conscendens

πορθμείου τινὸς κακούργων ἀνδρῶν, ὡς ἔδει ξενάγων πολὺν
χρυσὸν καὶ ἄργυρον, ἐπεὶ κατὰ μέσον τὸ Αἰγαῖον ἐγένοντο,
ἐπιβουλεύουσιν αὐτῷ οἱ ναῦται· ὁ δὲ ἠκροώμην γὰρ ἅπαν,
τα παρανέων τῷ σκάφει· ἐπεὶ ταῦτα ὑμῖν δέδοκται ἔφη,
ἀλλὰ τὴν σκευὴν ἀναλαβόντα με καὶ ᾄσαντα θρῆνόν τινα
ἐπ᾽ ἐμαυτῷ ἑκόντα ἐάσατε ῥίψαι ἐμαυτόν· ἐπέτρεψαν
ναῦται· καὶ ἀνέλαβε τὴν σκευὴν, καὶ ᾖσε πάνυ λιγυρῶς,
ἔπεσεν εἰς τὴν θάλατταν, ὡς αὐτίκα πάντως ἀποθανούμε-
νος· ἐγὼ δὲ ὑπολαβὼν καὶ ἀναθέμενος αὐτὸν, ἐξενηξάμην
ἔχων εἰς ταίναρον· Π· ἐπαινῶ τῆς φιλοτιμίας· ἄξιον
γὰρ τὸν μισθὸν ἀποδέδωκας αὐτῷ τῆς ἀκροάσεως·

ποσειδῶνος· καὶ νηρείδων· ΠΟΣΕΙΔΩΝ·

τὸ μὲν στενὸν τοῦτο ἐς ὃ ἡ παῖς κατηνέχθη,
ἑλλήσποντος ἀπ᾽ αὐτῆς καλείσθω· τὸν δὲ νεκρὸν ὑμεῖς ὦ
νηρείδες παραλαβοῦσαι, τῇ τρωάδι προσενέγκατε,
ὡς ταφείη ὑπὸ τῶν ἐπιχωρίων· Ν· μηδαμῶς ὦ
πόσειδον, ἀλλ᾽ ἐνταῦθα ἐν τῷ ἐπωνύμῳ πελάγει
τετάφθω· ἐλεοῦμεν γὰρ αὐτὴν, οἴκτιστα ὑπὸ τῆς μη-
τρυιᾶς πεπονθυῖαν· Π· τοῦτο μὲν ὦ ἀμφιτρίτη οὐ
θέμις, οὐδ᾽ ἄλλως καλὸν ἐνταῦθά που κεῖσθαι ὑπὸ
τῇ ψάμμῳ αὐτὴν, ἀλλ᾽ ὅπερ ἔφην, ἐν τῇ τρωάδι ἐν
τῇ χερρονήσῳ τεθάψεται· ἐκεῖνο δὲ παραμύθιον ἔσται
αὐτῇ ὅτι μετ᾽ ὀλίγον ταὐτὰ καὶ ἡ ἰνὼ πείσε-
ται, καὶ ἐμπεσεῖται ὑπὸ τοῦ ἀθάμαντος διωκουμέ-
νη εἰς τὸ πέλαγος, ἀπ᾽ ἄκρου τοῦ κιθαιρῶνος καθόπερ
καθήκει ἐς τὴν θάλασσαν, ἔχουσα καὶ τὸν υἱὸν ἐπὶ
ἀγκάλης· Ν· ἀλλὰ κἀκείνην σῶσαι δεήσει χαρισάμε-
νος τῷ διονύσῳ· τροφὰς γὰρ αὐτοῦ καὶ τίτθη ἡ ἰνώ·

nauiculã q̃ndã ſceleratorꝝ virorꝝ: ubi mõſtrauit q̃ntũ auri & argẽti. ac poſteaq̄ ĩ medio æ geo fuerĩt (ferret conſultãt in ip̃m nautę. Ille v̇o audiebat omnia: adhęrens ſcaphę. Q̃n quidẽ hęc vobis viſa ſunt ait: ornatũ capientẽ me/ canentemq̄ luctuoſum quiddaꝫ de me ip̃o quo libeat/ſinite p̃cipitare meip̃ꝫ. cõceſſerũt nautę. Et adcipiẽs ornatũ/cecinit valde argute: deſiluitq̄ in mare: ut ſtatim omnino moriturus. At ego ſuſcipiens/& ſupponens mihi ip̃ꝫ / p̃duxi ↄtinẽs uſq̄ ĩ tęnarõ. N. Laudo amorẽ muſicę. dignã em̃ mercedẽ reddidiſti ipſi pro auditu citharę.

Neptuni. & Nereidum. NEPTV. Anguſtũ q̃dẽ eſt hoc mare ĩ q̊d Helles puella decidit: q̄ & Helleſpontus ab ip̃a vocet̃. Verꝝ mortuã vos Nereides adcipientes/ad Troadem afferte: ut ſepeliatur ab incolis. Ner. Nequaq̄ Neptune, ſed hic in ſui nominis pelago ſepeliatur. miſeremur em̃ ipſius: quę miſerrime a nouerca paſſiõib ↄ affecta ẽ. N. hoc q̃dẽ ãphitrite, nec fas eſt/& maxime inhoneſtũ: ſi hic alicubi iaceat: ꝓpt̃ arenam ip̃am: ſed quod dixi/in Troade in Cherſoneſo ſepeliatur. At iſtuc ſolatium erit ipſi: q̄ paulopoſt ſimilia tentare & Ino perſuadebitur: quę incidet, ab Athamante perſequuta, in pelagus/a ſum̃o Citherone, qua parte deſcendet in mare: habens filium in ulnis. Ner. Sꝫ & illã ſeruare oportebit: q̊ gratificemur Baccho. alumna em̃ ipſius & nutrix Ino eſt.

π. οὐκ ἐχρῆν οὕτω πονηρὰν οὖσαν· ἀλλὰ τῷ Διονύσῳ ἀχαριστεῖν ὦ Ἀμφιτρίτη, οὐκ ἄξιον. Ν. αὕτη δὲ ἄρα τί παθοῦσα, κατέπεσεν ἀπὸ τοῦ κριοῦ, ὁ ἀδελφὸς δὲ ὁ φρύξος ἀσφαλῶς ὀχεῖται. π. εἰκότως· νεανίας γὰρ, καὶ δύναται ἀντέχειν πρὸς τὴν φοράν. ἡ δὲ ὑπὸ ἀηθείας ἐπιβᾶσα ὀχήματος παραδόξου, καὶ ἀπιδοῦσα ἐς βάθος ἀχανὲς, ἐκπλαγεῖσα, καὶ τῷ θάμβει ἅμα σχεθεῖσα, καὶ ἰλιγγιάσασα, πρὸς τὸ σφοδρὸν τῆς πτήσεως ἀκρατὴς ἐγένετο τῶν κεράτων τοῦ κριοῦ, ὧν τέως ἐπείληπτο, καὶ κατέπεσεν ἐς τὸ πέλαγος. Ν. οὐκοῦν ἐχρῆν τὴν μητέρα τὴν Νεφέλην βοηθεῖν πιπτούσῃ. π. ἐχρῆν· ἀλλ' ἡ μοῖρα πολλῷ τῆς νεφέλης δυνατωτέρα.

ἴριδος. καὶ ποσειδῶνος. ΙΡΙΣ.

τὴν νῆσον τὴν πλανωμένην ὦ πόσειδον, ἀποσπασθεῖσαν τῆς Σικελίας ὕφαλον ἐπινήχεσθαι συμβέβηκε. ταύτην φησὶν ὁ Ζεὺς, στῆσον ἤδη καὶ ἀνάφηνον, καὶ ποίησον ἤδη δῆλον ἐν τῷ Αἰγαίῳ μέσῳ βεβαίως μένειν, στηρίξας πάνυ ἀσφαλῶς. δεῖται γάρ τι αὐτῆς. π. πεπράξεται τοῦτο ὦ ἶρι, τίνα δὲ ὅμως παρέξει αὐτῷ τὴν χρείαν ἀναφανεῖσα καὶ μηκέτι πλέουσα; Ι. τὴν Λητὼ ἐπ' αὐτῆς δεῖ ἀποκυῆσαι, ἤδη γὰρ πονήρως ὑπὸ τῶν ὠδίνων ἔχει. π. τί οὖν οὐχ ἱκανὸς ὁ οὐρανὸς ἐντεκεῖν; εἰ δὲ μὴ οὗτος, ἀλλά γε πᾶσα ἡ γῆ οὐκ ἂν ὑποδέξασθαι δύναιτο τὰς αὐτῆς γονάς; Ι. οὐκ ὦ πόσειδον. ἡ ἥρα γὰρ ὅρκῳ μεγάλῳ κατέλαβε τὴν γῆν, μὴ παρασχεῖν τῇ Λητοῖ τῶν ὠδίνων ὑποδοχήν. ἡ τοίνυν νῆσος αὐτὴ, ἀνώμοτός ἐστιν. ἀφανὴς γὰρ ἦν. π. συνίημι. στῆθι ὦ νῆσε, καὶ ἀνάδυθι αὖθις ἐκ τοῦ βυθοῦ, καὶ μηκέτι ὑποφέρου.

N. Nō ɔueniēs fuerit.tā ſceleratā exn̄tē.ve℞tn̄ Dio
nō gratificari o Amphitrite,indignū ē. Ner. (nyſio
agēs/decidit ab ariete:frat ꝟo Phry (Iſpa certe qppiā
xus ſecure ꝓfectus eſt. N. Merito.iuuenis em̄ ē, po
tens reſiſtere ꝑiculo.Illa vero inſueta/
conſcēdens vehiculū inopinatū:& reſpiciens in
patulā ꝓfunditatē,oberrans,ac p̄ timore ſimul ca-
dens/& vociferans,ob violentiam caſus
impotens reddita eſt cornuū arietis:quę vęhementer
compħenderat:& decidit in pelagus. Ner. Igitur
oportebat matrē Nephelen auxiliari cadenti. N.
Oportebat quidē:ſʒ fatum Nephele potentius eſt.

Iridis. & Neptuni. IRIS.

Inſulam errantem Neptune,ſepara-
tam a Sicilia,ſubmarinā,emergere contingit.
hanc ait Iupit,firmā ſiſte mō:atqȝ cura ut appeat:faci-
toqȝ eam Delon in AEgeo medio firmiter manere:
ſtabiliens valde ſecure.indiget em̄ in aliquo ipſa. N.
Paulopoſt fiet hoc Iris.Ve℞tn̄ quam prębebit ipſi
utilitatē apparens/& nō amplius natās? I. Latonā
in ipa oportet partū deponere.iā em̄ laborat:ob
grauedīes. N. nūqd igit nō ſufficit illi cęlū ad ꝑtū?
Si ꝟo neqȝ hoc:equidē tota tellus num ſuſcipere
poſſet ipius liberos? I. Nō Neptune.Iuno em̄
iuramēto magno aſtrīxit terrā:ne ſe exhibeat Latonę
grauedinū miſtrā.hęc igit īſula ipa/nō addicta iuram̄
eo qꝑ tū neutiqȝ apparuerit. N. Intelligo. (to eſt:
& emerge rurſus ex ꝓfūdo:nec āplius (Siſte o īſula:
o (ſubſidas:

ἀλλὰ βεβαίως μένε, καὶ ὑπόδεξαι ὦ εὐδαιμονεστάτη τοῦ ἀδελφοῦ τὰ τέκνα δύο τοὺς καλλίστους τῶν θεῶν, καὶ ὑμεῖς ὦ τρίτωνες, διαπορθμεύσατε τὴν λητὼ ἐς αὐτήν, καὶ γαληνὰ ἅπαντα ἔστω· δράκοντα δὲ ὃς νῦν ἐξοιστρεῖ, αὐτὴν φοβῶν τὰ νεογνὰ, ἐπειδὰν τεχθῇ αὐτίκα μέτεισι, καὶ τιμωρήσει τῇ μητρί· σὺ δὲ ἀπάγγελε τῷ διῒ, πάντα εἶναι εὐπρεπῆ, ἕστηκεν ἡ δῆλος, ἡκέτω ἡ λητὼ, καὶ τικτέτω.

Ξάνθου, καὶ θαλάσσης. ΞΑΝΘΟΣ.

Δέξαι με ὦ θάλασσα δεινὰ πεπονθότα, κατάσβεσόν μου τὰ τραύματα. Θ. τί τοῦτο ὦ ξάνθε; τίς σε κατέκαυσεν;

Ξ. ἥφαιστος, ἀλλ᾽ ἀπηνθράκωμαι ὅλως ὁ κακοδαίμων, καὶ ζέω. Θ. διατί δέ σοι ἐνέβαλε τὸ πῦρ;

Ξ. διὰ τὸν υἱὸν τῆς θέτιδος· ἐπεὶ γὰρ φονεύοντα τοὺς φρύγας, ἱκέτευσα· ὁ δ᾽ οὐκ ἐπαύσατο τῆς ὀργῆς, ἀλλ᾽ ὑπὸ τῶν νεκρῶν ἀπέφραττέ μοι τὸν ῥοῦν· ἐλεήσας τοὺς ἀθλίους, ἐπῆλθον ἐπικλύσαι θέλων, ὡς φοβηθεὶς ἀπόσχοιτο τῶν ἀνδρῶν· ἐνταῦθα ὁ ἥφαιστος ἔτυχε γὰρ πλησίον που ὢν, πᾶν ὅσον, οἶμαι, πῦρ εἶχε, καὶ ὅσον ἐν τῇ αἴτνῃ καὶ εἴποθι ἄλλοθι, φέρων, ἐπῆλθέ μοι, καὶ ἔκαυσε μὲν τὰς πτελέας καὶ μυρίκας, ὤπτησε δὲ καὶ τοὺς κακοδαίμονας ἰχθῦς, καὶ τὰς ἐγχέλυας· αὐτὸν δὲ ἐμὲ ὑπερκαχλάσαι ποιήσας, μικροῦ δεῖν ὅλον ξηρὸν εἴργασται· ὁρᾷς δὲ οὖν ὅπως διάκειμαι ὑπὸ τῶν ἐγκαυμάτων; Θ. θολερὸς ὦ ξάνθε καὶ θερμὸς, ὡς εἰκός· τὸ αἷμα μὲν ἀπὸ τῶν νεκρῶν, ἡ θέρμη δὲ ὡς φὴς ἀπὸ τοῦ πυρός· καὶ εἰκότως ὦ ξάνθε, ὃς ἐπὶ τὸν ἐμὸν υἱὸν ὥρμησας, οὐκ αἰδεσθεὶς ὅτι νηρεῖδος υἱὸς ἦν. Ξ. οὐκ ἔδει οὖν ἐλεῆσαι γείτονας ὄντας τοὺς φρύγας; Θ. τὸν ἥφαιστον δὲ οὐκ ἔδει ἐλεῆσαι θέτιδος υἱὸν ὄντα τὸν ἀχιλλέα.

sed firma mane: ac suscipe o fœlicissima,
fratris mei liberos duos pulcherrimos Deorum. Et vos o Tritones, peruehite Latonam in ipsam: tranquillaq́ sint omnia. Draconem vero, q nūc furit ipā pterrēs, ac nouit genitos, ubi peperit: ptinus adoriēt puuli: ac puniēt p mr̄e. Tu vo n̄ūcia Ioui, oīa probe eē acta. stetit Delos: venitq́ Latona: & pepit.

Xanthi. & Maris. XANTHVS

Suscipe mare grauia passum: sana mihi vulnera. M. Quid hoc est o Xanthe? qs te ɔbussit? X. Vulcanus. Sȝ ardeo a prunis prorsus infœlix, atq́ ɔburor. M. Verꝝ quāobrē tibi iniecit ignē? X. Propt Achillē Thetidis filiū. nā cū ille intimeret Phryges: supplex illū rogaui. at ille nō cessauit ab ira: p̄ mortuis corpibus obturauit mihi alueū. at ego misȝtus sū missȝos: subijtq́ ī mētē / ut eū submergerē: q̄ tritus abstineret a viris troiāis. Illic tū Vulc. erat ppe alicubi exn̄s. oēȝ prsus, ut puto, ignē tūc sit ille hēbat: q̄ntū in Aetna & alibi eēt ferens / iniecit mihi: ɔbussitq́ ulmos / & myrricas: ac intfecit infœlices pisces / atq́ anguillas. At ipm quidē me exilire fecit. parū q̊q́ abfuit, ut nō ītegrę aridus rdderer. Vides vero / quomō iaceo propter inustiones? T. turbidus es o Xāthe, & calidus, ut par ē, sāguis qdē a mortuis est: calor vo, ut ais, ab igne. Et merito o Xanthe, qui cōtra meū gnatū cōiurasti: nō veritus / q Nereidis filius erat. X. Nū optuit me misereri ppīquorꝝ Phrygū? M. At Vulcanū misereri optuit Thetidis filij Achillis.

τί δακρύεισ ὦ Θέτι; Θ. καλλίστην ὦ Δωρὶ κόρην εἶδον ἐσ κιβωτὸν ὑπὸ τοῦ πατρὸσ ἐμβληθεῖσαν· αὐτήν τε καὶ βρέφοσ αὐτῆσ ἀρτι γέννητον ἐκέλευσε δὲ ὁ πατὴρ, τοὺσ ναύτωσ ἀναλλαβόντασ τὸ κιβώτιον, ἐπειδ' ἂν πολὺ ἀπὸ τῆσ γῆσ ἀποσπάσωσιν, ἀφεῖναι ἐσ τὴν θάλασσαν, ὡσ ἀπόλοιτο ἡ ἀθλία καὶ αὐτὴ καὶ τὸ βρέφοσ. Δ. τίνοσ δ' ἕνεκα ὦ ἀδελφή; ἐπεὶ ἔμαθεσ ἀκριβῶσ ἅπαντα.

Θ. Ἀκρίσιοσ ὁ πατὴρ αὐτῆσ, καλλίστην οὖσαν ἐπαρθένευεν, εἰσ χαλκοῦν τινὰ θάλαμον ἐμβαλών. εἶτα, τὸ μὲν ἀληθὲσ οὐκ ἔχω εἰπεῖν, φασὶ δ' οὖν τὸν Δία χρυσὸν γενόμενον, ῥυῆναι διὰ τοῦ ὀρόφου ἐπ' αὐτήν, δεξαμένην δ' ἐκείνην ἐσ τὸν κόλπον καταῤῥέοντα τὸν θεὸν, ἐγκύμονα γενέσθαι, τοῦτο αἰσθόμενοσ ὁ πατὴρ ἄγριόσ τισ καὶ ζηλότυποσ γέρων, ἠγανάκτησε, καὶ ὑπό τινοσ μεμοιχεῦσθαι οἰηθεὶσ αὐτὴν, ἐμβάλλει ἐσ τὴν κιβωτὸν ἄρτι τετοκυῖαν. Δ. ἡ δὲ τί ἔπραττεν ὦ Θέτι, ὁπότε καθίκετο; Θ. ὑπὲρ αὐτῆσ μὲν ἐσίγα ὦ Δωρὶ, καὶ ἔφερε τὴν καταδίκην, τὸ βρέφοσ δὲ παρῃτεῖτο μὴ ἀποθανεῖν, δακρύουσα, καὶ τῷ πάππῳ δεικνύουσα αὐτὸ κάλλιστον ὄν. τὸ δὲ ὑπ' ἀγνοίασ τῶν κακῶν καὶ ἐμειδία πρὸσ τὴν θάλασσαν. ὑποπίμπλαμαι αὖθισ τοὺσ ὀφθαλμοὺσ δακρύων, μνημονεύουσα αὐτῶν.

Δ. κἀμὲ δακρῦσαι ἐποίησασ. ἀλλ' ἤδη τεθνᾶσιν;

Θ. οὐδαμῶσ. νήχεται γὰρ ἔτι ἡ κιβωτὸσ ἀμφὶ τὴν Σέριφον, ζῶντασ αὐτοὺσ φυλάττουσα. Δ. τί οὖν; οὐχὶ σώζομεν αὐτὴν τοῖσ ἁλιεῦσι τούτοισ ἐμβαλοῦσαι ἐσ τὰ δίκτυα τοῖσ Σεριφίοισ, οἱ δὲ ἀνασπάσαντεσ σώσουσι δηλονότι. Θ. εὖ λέγεισ, οὕτω ποιῶμεν, μὴ γὰρ ἀπολέσθω μὴ

Doridis. & Thetidis. DORIS

Quid lachrymaris o Thetis? T. Pulcherrimā o Do
vidi in arcam a patre deiectā. Illā deniq́ (ris puellā.
ac infantem, prolem nup̄ genitam pręcepit pater: ut a
nautis susciperent in arcula: & ubi multū a
terra diuulsi fuerint, demittant in mare: quo per-
eat misera ipsa cum infante. D. Cuius vero
rei gratia o soror? qn̄quidē exacte didicisti omnia.
T. Acrisius pater ip̄ius, pulcherrimā exn̄tem, deuo
uit ꝟginē dijs, ī ęneū q̄ndā thalamū īmittēs. Dein (q̊d
pro vero non dixerim) aiunt Iouē aurum fa- -tamē
ctum, defluxisse ꝑ impluuiū ad ip̄am: suscipientē ꝟo il-
lam in sinū defluentē deum, grauidam fa-
ctam. Hoc sentiēs pater, agrestis quidā, & çelotypus,
senex, indignatus est: & ab aliquo vitiatā esse putās /
ip̄am deijcit in arcam, nouiter enixam. D. Illa ꝟo
q̄d fecit o Thetis, qn̄ ꝑuenit ad mare? T. De seip̄a
silebat o Doris, & ferebat ꝯdēnationē. ifanti (quidē
cabat: ne mors cōtigeret: plorās, & patri auo (ꝟo p̄-
strās ip̄z pl'cherimū exn̄tē. Hoc ꝟo ob īnocē (demō-
subridebā usq́ ad mare. Porro deī- (tiā puellę, a mał
irrigaui oc'los, lachrymās ex freq̄nti illi- (ceps rursus
D. Et me lachrymari fecisti. At nū (us recordatiōe.
T. Neq̄q́. nauigat em̄ adhuc circa (q̄d iā mortui sīt?
riphō: viuētes ip̄os assuās. D. q̄d igit? nōne s3- (Se
uamus ip̄am piscatoribus / inijcientes in re-
tia Seriphijs? Illi ꝟo diuellentes seruabunt.
T. Bene dicis, sic faciamus: ne pereat cer-

τε αὐτῇ; μήτε τὸ παιδίον οὕτως ὂν καλόν.

ἐνιπέως. καὶ ποσειδῶνος. ΕΝΙΠΕΥΣ.

οὐ καλὰ ταῦτα ὦ πόσειδον. εἰρήσεται γὰρ τ' ἀληθές, ὑπελθών μου τὴν ἐρωμένην, εἰκασθεὶς ἐμοί, διεκόρησας τὴν τὴν παῖδα. ἡ δὲ ᾤετο ὑπ' ἐμοῦ ταῦτα πεπονθέναι, καὶ διὰ τοῦτο παρεῖχεν ἑαυτήν. Π. σὺ γὰρ ὦ ἐνιπεῦ, ὑπεροπτικὸς ἦσθα καὶ βραδύς, ὃς κόρης οὕτω καλῆς, φοιτώσης ὁσημέραι παρὰ σέ, ἀπολλυμένης ὑπὸ τοῦ ἔρωτος, ὑπερεώρας, καὶ ἔιχαιρες λυπῶν αὐτήν. ἡ δὲ παρὰ τὰς ὄχθας ἀλύουσα, καὶ ἐπεμβαίνουσα, καὶ λουομένη, ἐνίοτε εὔχετό σοι ἐντυχεῖν, σὺ δ' ἐθρύπτου πρὸς αὐτήν. Ε. τί οὖν; διὰ τοῦτο ἐχρῆν σε προσαρπάσαι τὸν ἔρωτα, καὶ καθυποκρίνεσθαι ἐνιπέα ἀντὶ ποσειδῶνος εἶναι, καὶ κατασοφίσασθαι τὴν τυρὼ ἀφελῆ κόρην οὖσαν; Π. ζηλοτυπεῖς ὦ ἐνιπεῦ, ὑπερόπτης πρότερον ὤν. ἡ τυρὼ δὲ οὐδὲν δεινὸν πέπονθεν, οἰομένη ὑπὸ σοῦ διακεκορῆσθαι. Ε. οὐμενοῦν. ἔφης γὰρ ἀπιὼν ὅτι ποσειδῶν ἦσθα, ὃ καὶ μάλιστα ἐλύπησεν αὐτήν, καὶ ἐγὼ τοῦτο ἠδίκημαι, ὅτε τὰ ἐμὰ σὺ εὐφραίνου τότε, καὶ περιστήσας πορφύρεόν τι κῦμα, ὅπερ ὑμᾶς συνέκρυπτε ἅμα, συνῆσθα τῇ παιδὶ ἀντ' ἐμοῦ. Π. σὺ γὰρ οὐκ ἤθελες ὦ ἐνιπεῦ.

τρίτωνος. καὶ νηρεΐδων. ΤΡΙΤΩΝ.

τὸ κῆτος ὑμῶν ὦ νηρεΐδες, ὃ ἐπὶ τὴν τοῦ κηφέως θυγατέρα τὴν ἀνδρομέδαν ἐπέμψατε, οὔτε τὴν παῖδα ἠδίκησεν, ὡς οἴεσθαι, καὶ αὐτὸ ἤδη τέθνηκε. Ν. ἀπὸ τίνος ὦ τρίτων; ἢ ὁ κηφεὺς καθάπερ δέλεαρ προθεὶς τὴν κόρην, ἀπέκτεινεν ἐπιών, λοχήσας μετὰ πολλῆς δυνάμεως; Τ. οὔκ, ἀλλ' ἴστε, οἶμαι, ὦ ἰφιάνασσα τὸν περσέα,

te ipsa: necp puerulus adeo formosus.

Enipei. & Neptuni. ENIPEVS.

Minime honesta hęc sunt Neptune. Dicit̃ ꝓ vero: ꝙ circũueneris a me amatã: similis effectus mihi: ṽgita- puellę. illa ṽo putabat se a me hęc (tẽ ꝓide ademeris hoc exhibuit seipsã. N. Tu Enipeu (passã ee: & ob cius eras & turbidus: q puellã sic pulchrã (despecti- die ad te, perditã prę amore cõtempseris: (euntẽ qti. lętatusq fueris molestijs afficiẽdo ipsã. At illa circa ri piscans / & ĩcedens / lauansq: interdũ optabat (pas tibi coire: te delicias agente cũ ipsa. E. Quid igitur? num ob hoc oportuit te ꝑripere mihi amorẽ; & mẽti- ri Enipeum pro Neptuno: & decipe- re Tyro siplicẽ puellã exñtẽ? N. Zelotypia moueris quũ ꝑus ꝯtẽptor tu extiteris: Tyro ṽo nihil (Enipeu, putãs se abs te violatã fuisse. E. Nõ (graue passa ẽ. em̃ abiẽs te neptunũ eẽ. qd & maxĩe (ꝓfecto. dixisti & ego ob hoc iniuria afficior: ꝙ ꝓpt (moleste tulit. ris: circũdãs purpureũ quendã fluctũ q (mea tu lęta peruit sil: & coiuisti cũ puella ꝓ me. N. At (vos o- non volebas o Enipeu. (q tu

Tritonis. & Nereidum. TRITON.

Cetus vester o Nereides, qui contra Cephei fili- am Andromedã missus est: necp puellam lę- sit: ut putatis: & ipse iam interijt. N. A quo nam o Triton? Nũqd Cepheus q̃si escã ꝓponẽs puellam adortus interemit / insidians magna vi?

T. Nõ. Sed nosti puto, nympha Iphianassa, Perseũ,

τὸ τῆς Δανάης παιδίον, ὃ μετὰ τῆς μητρὸς ἐν τῇ κιβωτῷ
ἐμβληθὲν ἐς τὴν θάλασσαν ὑπὸ τοῦ μητροπάτρος, ἐσώσα
τε οἰκτείρασαι αὐτούς. Ν. οἶδα ὃν λέγεις. εἰκὸς δὲ
ἤδη νεανίαν εἶναι, καὶ μάλα γενναῖόν τε καὶ καλὸν ἰδεῖν.

Τ. οὗτος ἀπέκτεινε τὸ κῆτος. Ν. διατί ὦ Τρίτων;
οὐ γὰρ δὴ σῶστρα ἡμῖν τοιαῦτα ἐκτίνειν αὐτὸν ἐχρῆν.

Τ. ἐγὼ ἡμῖν φάσω τὸ πᾶν ὡς ἐγένετο. ἐστάλη μὲν οὗτος
ἐπὶ τὰς γοργόνας, ἆθλόν τινα τοῦτον τῷ βασιλεῖ ἐπιτε-
λῶν. ἐπεὶ δὲ ἀφίκετο ἐς τὴν λιβύην. Ν. πῶς ὦ τρίτων;
μόνος, ἢ καὶ ἄλλους συμμάχους ἦγεν; ἄλλως γὰρ
δύσπορος ἡ ὁδός. Τ. διὰ τοῦ ἀέρος. ὑπόπτερον γὰρ αὐ-
τὸν ἡ Ἀθηνᾶ ἔθηκεν. ἐπεὶ δ' οὖν ἧκεν ὅπου διῃτῶντο, αἱ
μὲν ἐκάθευδον, οἶμαι, ὁ δὲ ἀποτεμὼν τῆς μεδούσης
τὴν κεφαλὴν, ᾤχετ' ἀποπτάμενος. Ν. πῶς ἰδών;
ἀθέατοι γάρ εἰσιν, ἢ ὃς ἂν ἴδῃ, οὐκ ἔτ' ἄλλο μετὰ ταῦτα
ἴδοι. Τ. ἡ Ἀθηνᾶ τὴν ἀσπίδα προφαίνουσα. τοιαῦτα γὰρ
ἤκουσα διηγουμένου αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἀνδρομέδαν, καὶ πρὸς
τὸν κηφέα ὕστερον. ἡ Ἀθηνᾶ δὴ ἐπὶ τῆς ἀσπίδος ὑποστιλ-
βούσης ὥσπερ ἐπὶ κατόπτρου, παρέσχεν αὐτῷ ἰδεῖν τὴν
εἰκόνα τῆς μεδούσης. εἶτα λαβόμενος τῇ λαιᾷ τῆς κόμης,
ἐνορῶν δὲ τὴν εἰκόνα, τῇ δεξιᾷ τὴν ἅρπην ἔχων, ἀπέτεμε
τὴν κεφαλὴν αὐτῆς. καὶ πρὶν ἀνέργεσθαι τὰς ἀδελφὰς
ἀνέπτατο. ἐπεὶ δὲ κατὰ τὴν παράλιον ταύτην Αἰθιοπίαν
ἐγένετο, ἤδη πρόσγειος πετόμενος, ὁρᾷ τὴν Ἀνδρομέδαν
προκειμένην ἐπί τινος πέτρας προβλῆτος προσπεπατ-
ταλευμένην, καλλίστην, ὦ θεοί, καθειμένην τὰς κόμας, ἡ-
μίγυμνον πολὺ ἔνερθε τῶν μαστῶν. καὶ τὸ μὲν πρῶτον
οἰκτείρας τὴν τύχην αὐτῆς, ἀνηρώτα τὴν αἰτίαν τῆς κατα-

Danaes prolem tenellam: quam cũ matre in arcam iniectam in mare a materno auo, ſerua-
ſtis: ɔmiſ3tę ip̄oꝝ. N. Noui quē dicis. at veriſiſe eſt
mō iuuenē eſſe, valdeq3 gn̄oſu3, ac pulchꝝ vi- (talē
T. Is ē q̄ int̄fecit Cetū. N. ꝓpt̄ q̄d o Tritō? (deri-
nō em̄ mercedē liberatōis eiuſmōi nob̄ ꝑſolueꝛ ip̄3 cō
T. Ego vob̄ dicā totū ut accidit. Miſſus (ueniebat.
ad Gorgonas/prȩmiū quoddā regi affe- (eſt hic
reus. Veꝝ ubi ꝑuenit ī Libyā. N. q̂ pacto o Tritō?
ſolus ne? an & alioſ auxiliatores duxit ſecū? alio q̄n.n.
difficilis via eſt. T. Per aerem. pennatum em̄ i-
pſū Mīerua r̄ddidit. Poſtq̄3 v̄o ꝑuēit ubi degebāt: illȩ
quidē dormiebāt: ut puto. veꝝ hic abſcīdēs Meduſæ
caput/abiјt euolans. N. Quo pacto ɔſpicatus eſt?
īuiſibiles em̄ ſt̄. vl̄ q̄ eas viderit: nō īſuꝑ aliud q̄ddā de
cōſpicabit̄. T. Mineruȩ clypeū p̄tēdēs (nā (inceps
audiui p̄dicantē ip̄m apd̄ Andromedā & -hȩc ego
Cepheū nouiſſīe) Mīerua haud dubie ī clypeo reſplē
dente quemadmodū in ſpeculo: prȩbuit ille ipſam
imaginē Meduſȩ ut videret. Deīn adcipiēs lȩua comā
inſpiciētis imaginē: dextra falcem habens/abſcidit
caput ipſius: ac priuſq̄3 excitarentur ſorores/
ſurſum volauit. Veꝝ ubi maritimā hāc AEthiopiam
venit: iam volatu terrȩ proximus/ videt Andromedā
adiacentē in quadā eminenti rupe: paloq̄3 affi-
xam, pulcherrimā, Dij boni, demiſſa coma, ac
ſeminudā multū admodū infra ubera. Et primū q̄de3
miſeratus fortunā ip̄ius/interrogabat cām condem-

P

δίκως· κατὰ μικρὸν δὲ ἁλοὺς ἔρωτι, ἔχρην γὰρ σεσῶσθαι τὴν παῖδα, βοηθεῖν διέγνω· καὶ ἐπειδὴ τὸ κῆτος ἐπῄει μάλα φοβερὸν, ὡς καταποιούμενον τὴν Ἀνδρομέδαν, ὑπεραιωρηθεὶς ὁ νεανίσκος πρόκωπον ἔχων τὴν ἅρπην, τῇ μὲν καθικνεῖται, τῇ δὲ προδεικνὺς τὴν γοργόνα, λίθον ἐποίει αὐτό· τὸ δὲ τέθνηκε κοῦν· καὶ πέπηγεν αὐτοῦ τὰ πολλὰ ὅσα εἶδε τὴν μέδουσαν· ὁ δὲ λύσας τὰ δεσμὰ τῆς παρθένου, ὑποσχὼν τὴν χεῖρα, ὑπεδέξατο ἀκροποδητὶ κατιοῦσαν ἐκ τῆς πέτρας ὀλισθηρᾶς οὔσης· καὶ νῦν γαμεῖ ἐν τοῦ Κηφέως, καὶ ἀπάξει αὐτὴν Ἄργος, ὥστε ἀντὶ θανάτου γάμον οὐ τὸν τυχόντα εὕρετο.

Ν. ἐγὼ μὲν οὐ πάνυ τῷ γεγονότι ἄχθομαι· τί γὰρ ἡ παῖς ἠδίκει ἡμᾶς, εἴ τι ἡ μήτηρ ἐμεγαλαύχει τότε, καὶ ἠξίου καλλίων εἶναι; Τ. ὅτι οὕτως ἂν ἤλγησεν ἐπὶ τῇ θυγατρὶ μήτηρ γε οὖσα. Ν. μηκέτι μεμνήμεθα ὦ Δωρὶ ἐκείνων, εἴ τι βάρβαρος γυνὴ ὑπὲρ τὴν ἀξίαν ἐλάλησεν· ἱκανὴν γὰρ ἡμῖν τιμωρίαν ἔδωκε, φοβηθεῖσα ἐπὶ τῇ παιδί· χαίρωμεν οὖν τῷ γάμῳ·

ζεφύρου· καὶ νότου· ΖΕΦΥΡΟΣ·

οὐ πώποτε πομπὴν ἐγὼ μεγαλοπρεπεστέραν εἶδον ἐν τῇ θαλάττῃ, ἀφ' οὗ εἰμι καὶ πνέω· σὺ δὲ οὐκ εἶδες ὦ νότε; Ν. τίνα ταύτην λέγεις ὦ ζέφυρε τὴν πομπήν; ἢ τίνες οἱ πέμποντες ἦσαν; Ζ. ἡδίστου θεάματος ἀπελείφθης οἷον οὐκ ἄλλο ἴδοις ἔτι. Ν. παρὰ τὴν ἐρυθρὰν γὰρ θάλασσαν εἰργαζόμην, ἐπέπνευσα δέ τι καὶ μέρος τῆς ἰνδικῆς, ὅσα παράλια τῆς χώρας· οὐδὲν οὖν οἶδα ὧν λέγεις. Ζ. ἀλλὰ τὸν σιδώνιον Ἀγήνορα εἶδες; Ν. ναί, τὸν τῆς εὐρώπης πατέρα· τί μήν;

natõis. Paulopost v̄o amore captus (cõueniẽs nãq; erat ut s͡ʒuaret puella) adminiculo eẽ eidẽ dignũ duxit. Platus accessit ĩpẽse tribil', tãq; deuo (ne postea q; Cemedã: demittẽs ocl'os iuuenis / stri (raturus Androcẽ, unã qdẽ manũ oñdit: alt'a v̄o pse (ctũq; hñs fallapidẽ cõfecit ip̃ʒ. Ille itaq; morte sub (rẽs Gorgona ml'ta eoꝝ q̃ cõspicata fuerĩt Me (latus ẽ. iduruerĩt dẽiq; soluẽs vinct'a v̄gĩs, sustinẽs manũ, sus (dusã. Porõ ille cepit sumis pedib͛ descẽdentẽ ex rupe procliui. & nũc eã ducit uxorẽ ĩ ip̃a domo Cephei: abducetq; Argos. iõq; p morte nuptias has fęlices ĩuenit. (ip̃aʒ N. Ego qdẽ non admodũ ex hoc facto męrore affi offendit nos: si q̊ mõ mat' gl'iata ẽ (cior. ĩ q̊ em̃ puella pulchriorẽ eẽ? T. Verũtñ etiã mi (alñ & p̃sũpsit se filiã mat'. N. nõ ãplius memĩe (rũimodũ doluit ob illoꝝ. si qd barbara mulier ultra hoc q̊d (rius Doris sufficiẽtẽ em̃ nobis pęnã dedit: tri (decuit locuta ẽ. filiam. Congratulemur igitur nuptijs. (ta propt'

Zephyri. & Noti. ZEPHYRVS.

Nunq; pompã ego magnificentiorem vidi in mari exquo sum, & spiro. Tu vero nunquid o Note? N. q̃nã hęc ẽ quã dicis o Zephyre põpã? aut q ducẽtes pompã erãt? Z. Suauissĩo spectacl'o caruisti: ut nõ aliud videre possis posthac. N. Iuxta threum mare occupatus spirabã: atq; in (Erypte indici maris, oĩb͛ deniq; maritĩ illius regiõis. nihil igit' eoꝝ noui quę dicis. Z. Attñ sidoniũ Agenorẽ vidisti? N. Profecto vidi. Europę genitorẽ. qd tũ?

Ζ. περὶ αὐτῆς ἐκείνης διηγήσομαί σοι. Ν. μῶν ὅτι ὁ ζεὺς ἐραστὴς ἐκ πολλοῦ τῆς παιδός, τοῦτο γὰρ καὶ πάλαι ἠπιστάμην. Ζ. οὐκοῦν τὸν μὲν ἔρωτα οἶσθα, τὰ μετὰ ταῦτα δὲ ἤδη ἄκουσον. ἡ μὲν εὐρώπη κατεληλύθει ἐπὶ τὴν ἠϊόνα παίζουσα, τὰς ἡλικιώτιδας παραλαβοῦσα. ὁ ζεὺς δὲ ταύρῳ εἰκάσας ἑαυτὸν, συνέπαιζεν αὐταῖς, κάλλιστος φαινόμενος. λευκός τε γὰρ ἦν ἀκριβῶς, καὶ τὰ κέρατα εὐκάμπης, καὶ τὸ βλέμμα ἥμερος. ἐσκίρτα οὖν καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῆς ἠϊόνος, καὶ ἐμυκᾶτο ἥδιστον. ὥστε τὴν εὐρώπην τολμῆσαι καὶ ἀναβῆναι αὐτόν. ὡς δὲ τοῦτ᾽ ἐγένετο, δρομαῖος μὲν ὁ ζεὺς ὥρμησεν ἐπὶ τὴν θάλατταν, φέρων αὐτὴν καὶ ἐνήχετο ἐμπεσών. ἡ δὲ πάνυ ἐκπλαγεῖσα τῷ πράγματι, τῇ λαιᾷ μὲν ἔχετο τοῦ κέρατος, ὡς μὴ ἀπολισθάνοι, τῇ ἑτέρᾳ δὲ ἠνεμωμένον τὸν πέπλον ξυνεῖχε. Ν. ἡδὺ τοῦτο θέαμα ὦ ζέφυρε εἶδες καὶ ἐρωτικόν, νηχόμενον τὸν Δία φέροντα τὴν ἀγαπωμένην. Ζ. καὶ μὴν τὰ μετὰ ταῦτα ἡδίω παραπολὺ ὦ νότε. ἥ τε γὰρ θάλαττα εὐθὺς ἀκύμων ἐγένετο, καὶ τὴν γαλήνην ἐπισπασαμένη λείαν παρεῖχεν ἑαυτήν. ἡμεῖς δὲ πάντες ἡσυχίαν ἄγοντες, οὐδὲν ἄλλο ἢ θεαταὶ μόνον τῶν γιγνομένων, παρηκολουθοῦμεν. ἔρωτες δὲ παραπεπετώμενοι μικρὸν ὑπὲρ τὴν θάλατταν, ὡς ἐνίοτε ἄκροις τοῖς ποσὶν ἐπιψαύειν τοῦ ὕδατος, ἐμμένας τὰς δᾷδας φέροντες, ᾖδον ἅμα τὸν ὑμέναιον. αἱ νηρεΐδες δὲ ἀναδῦσαι, παρίππευον ἐπὶ τῶν δελφίνων ἐπικροτοῦσαι, ἡμίγυμνοι. αἱ πολλαὶ τό τε τῶν τριτώνων γένος, καὶ εἴ τι ἄλλο μὴ φοβερὸν ἰδεῖν τῶν θαλαττίων. ἅπαντα περιεχόρευε τὴν παῖδα. ὁ μὲν γὰρ ποσειδῶν ἐπιβεβηκὼς ἅρματος,

Z. De eaipsa narrabo tibi. N. Profecto Iupiter amator fuit ex multo tp̄e puellę: q̊d & olim sciebā. Z. Itaq; amorē q̄dē nostr: verꝝ q̄ subīde acciderunt nūc audi. Europa illa descendit ad littus lusura: coętaneas secū simul assumēs. Porro Iupiter tauro adsimilans seip̄z/colludebat illis: pulcherrimus apparēs. cādidus nāq; erat undiq;: cornua ꝑin̄ illi sinuosa, & aspectus benignus. saliebat plane & ipse in littore: & mugiebat suauissime. q̄propter Europa ausa est inscendere ip̄m. Quo facto/pleno cursu Iupiter exilijt in mare: ferens ip̄am/ vehēdoq; incidēs. Illa v̄o vehement̄ territa ex hac re: lęua quidē tenebat cornu/ne periret: altera v̄o vēto cōcitatū peplū cōtinebat. N. Suaue hoc spectaculū o Zephyre, q̊d vidisti: & amatoriū q̊d p̄ Iupit̄, natādo ferens dilectā. Z. Atqui quę (stabat post hęc acciderūt suauiora multo Note. Etem̄ mare statim nō fluctuās factū est: & trāquillitatē ostētans/ iucundū prębuit seip̄z. At nos omnes quietem agentes, nihil aliud q̄ spectatores facti eoꝝ quę fiebant, seq̄bāur. Pōrō (Cupido Venusq;) amores aduolātes parꝝ super mare: ut interdum summis pedibus attingerent aquā: accensas faces ferendo/canebant simul hymeneū. Nereides vero emergentes/ equitū ritu delphinis vectabant̄: applaudētes seminudę. Ad hęc Tritonū genus: & si quę alia sunt marinorū/quę terribili nō sunt aspectu. Oīa saliebant circa puellam. Et quidē Neptunus cōscendens currū,

παροχούμενος τε, καὶ τὴν Ἀμφιτρίτην ἔχων προῆγε γεγηθώς, προοδοιπορῶν νηχομένῳ τῷ ἀδελφῷ. ἐπὶ πᾶσι δὲ τὴν Ἀφροδίτην δύο τρίτωνες ἔφερον ἐπὶ κόγχης κατακειμένην, ἄνθη παντοῖα ἐπιπάττουσαν τῇ νύμφῃ. ταῦτα ἐκ φοινίκης ἄχρι τῆς κρήτης ἐγένετο. ἐπεὶ δὲ ἐπέβη τῇ νήσῳ, ὁ μὲν ταῦρος οὐκ ἔτι ἐφαίνετο. ἐπιλαβόμενος δὲ τῆς χειρὸς ὁ ζεύς, ἀπῆγε τὴν εὐρώπην ἐς τὸ Δικταῖον ἄντρον ἐρυθριῶσαν καὶ κάτω ὁρῶσαν. ἠπίστατο γὰρ ἤδη ἐφ᾽ ὅτι ἄγοιτο. ἡμεῖς δ᾽ ἐμπεσόντες ἄλλος ἄλλο τοῦ πελάγους μέρος διεκυμαίνομεν. Ν. ὦ μακάριε ζέφυρε τῆς θέας, ἐγὼ δὲ γρύπας, καὶ ἐλέφαντας, καὶ μέλανας ἀνθρώπους ἑώρων.

ΝΕΚΡΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

Διογένους. καὶ Πολυδεύκους.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ.

Ὦ Πολύδευκες, ἐντέλλομαί σοι ἐπειδὰν τάχιστα ἀνέλθῃς, σὸν γάρ ἐστιν οἶμαι τὸ ἀναβιῶναι αὔριον, ἤν που ἴδῃς μένιππον τὸν κύνα, εὕροις δ᾽ ἂν αὐτὸν ἐν κορίνθῳ κατὰ τὸ κράνειον, ἢ ἐν λυκείῳ, τῶν ἐριζόντων πρὸς ἀλλήλους φιλοσόφων καταγελῶντα. εἰπεῖν πρὸς αὐτόν, ὅτι σοί ὦ μένιππε, κελεύει ὁ Διογένης. εἴ σοι ἱκανῶς τὰ ὑπὲρ γῆς καταγεγέλασται, ἥκειν ἐνθάδε πολλῷ πλείω ἐπιγελασόμενον. ἐκεῖ μὲν γὰρ ἐν ἀμφιβόλῳ σοι ἔτι ὁ γέλως ἦν. καὶ πολὺ τό. τίς γὰρ ὅλως οἶδε τὰ μετὰ τὸν βίον; ἐν ταῦτα δὲ οὐ παύσῃ βεβαίως γελῶν, καθάπερ ἐγὼ νῦν. καὶ μάλιστα, ἐπειδὰν ὁρᾷς τοὺς πλουσίους, καὶ σατράπας, καὶ

transfferensq;, & Amphitriten precedebat hilaris: ostentans viam Ioui fratri natanti. Int omnes vero Venerē duo Tritones ferebant/ in concha iacentem; flores varios aspergentē sponsę. Hæc ex Phœnicia usq; ad Cretā sic ɔtigerīt. Verꝫ ubi pueīt ad īsulā/ taurus nō amplius apparebat. arripiens ꝟo manum Iupiter, abduxit Europā in Dictęū antrū, erubescentē demissis in terrā ocul. sciebat em̄ iā ob q̄d duceret. At nos insidentes alius aliam in pelagi partem, fluctibus redimus. O beatū Zephyrū, q talia viderit: Verꝫtamē ego gryphes, & elephātes, & nigros homines conspicabar.

MORTVI DIALOGI.

Diogenis. & Pollucis.

DIOGENES.

O Pollux, cōmēdo tibi: postq̄ celerrīe ad superos redieris (tuū em̄ est arbitror/ reuiuiscere cras) sicubi videris Menippū canē, inuenies ꝟo ipm Corinthi iuxta Craneū, vel in Lycęo, contendentes mutuo philosophos irridentem, dicere velis ad eū: Quoniā tibi Menippe iubet Diogenes. Si tibi satis terrena deriseris: ut venias huc: mlto amplius habiturus q̄d irrideas. Alibi eqdeꝫ ī ābiguo tibi adhuc ē/ cuiusmōi risus sit. & certe mltuꝫ em̄ oīno agnoscat ea q̄ st ī vita: Hic ꝟo (hoc. Quis ces a cōstāti risu, queādmodū ego nūc. Et (nō quiesubi videas diuites/ satrapas / & (maxime,

τυράννους δὲ οὕτω ταπεινοὺς, καὶ ἀσήμους; ἐκ μόνης οἰμωγῆς διαγινωσκομένους, καὶ ὅτι μαλθακοὶ καὶ ἀγεννεῖς εἰσι, μεμνημένοι τῶν ἄνω. ταῦτα λέγε αὐτῷ, καὶ προσέτι ἐμπλησάμενον τὴν πήραν ἥκειν θέρμων τε πολλῶν, καὶ εἴπου εὕροι ἐν τῇ τριόδῳ ἑκάτης δεῖπνον κείμενον, ἢ ὠὸν ἐκ καθαρσίου, ἤ τι τοιοῦτο. Π. ἀλλ' ἀπαγγελῶ ταῦτα ὦ Διόγενες. ὅπως δὲ εἰδῶ μάλιστα; ὁποῖός τίς ἐστι τὴν ὄψιν; Δ. γέρων, φαλακρὸς, τριβώνιον ἔχων πολύθυρον, ἅπαντι ἀνέμῳ ἀναπεπταμένον, καὶ ταῖς ἐπιπτυχαῖς τῶν ῥακίων ποικίλον. γελᾷ δ' ἀεὶ, καὶ τὰ πολλὰ τοὺς ἀλαζόνας τούτους φιλοσόφους ἐπισκώπτει.

Π. ῥᾴδιον εὑρεῖν ἀπό γε τούτων. Δ. βούλει καὶ πρὸς αὐτοὺς ἐκείνους ἐντείλομαί τι τοὺς φιλοσόφους. Π. λέγε. οὐ βαρὺ γὰρ οὐδὲ τοῦτο. Δ. τὸ μὲν, ὅλον παύσασθαι αὐτοῖς παρεγγύα ληροῦσι, καὶ περὶ τῶν ὅλων ἐρίζουσι, καὶ κέρατα φύουσιν ἀλλήλοις, καὶ κροκοδείλους ποιοῦσι, καὶ τοιαῦτα ἄπορα ἐρω, τᾶν διδάσκουσι τὸν νοῦν. Π. ἀλλ' ἐμὲ ἀμαθῆ καὶ ἀπαίδευτον εἶναι φήσουσι, κατηγοροῦντα τῆς σοφίας αὐτῶν. Δ. σὺ δὲ οἰμώζειν αὐτοῖς παρ' ἐμοῦ λέγε. Π. καὶ ταῦτα ὦ Διόγενες ἀπαγγελῶ. Δ. τοῖς πλουσίοις δὲ ὦ φίλτατον Πολυδεύκιον, ἀπάγγελε ταῦτα παρ' ἡμῶν. τί ὦ μάταιοι τὸν χρυσὸν φυλάττετε; τί δὲ τιμωρεῖσθαι ἑαυτοὺς, λογιζόμενοι τοὺς τόκους καὶ τάλαντα ἐπὶ ταλάντοις συντιθέντες, οὓς χρὴ ἕνα ὀβολὸν ἔχοντας ἥκειν μετ' ὀλίγον; Π. εἰρήσεται καὶ ταῦτα πρὸς ἐκείνους. Δ. ἀλλὰ καὶ τοῖς καλοῖς γε, καὶ ἰσχυροῖς λέγε, Μεγίλλῳ τε τῷ Κορινθίῳ, καὶ Δαμοξένῳ τῷ παλαιστῇ, ὅτι παρ' ἡμῖν οὔτε ἡ ξανθὴ κόμη, ἢ οὔτε τὰ χαροπὰ,

tyrannos sic deiectos, & neutiq insignes, ex solo eiu
latu cognitos: & q molles & degeneres
sint rcordātes eoR q st apd' supos. Hęc illi pdica, pid'
ut impleta pera veniat lupino multo: &
alicubi reperta in triuio Hecatę cœnā iacentē: aut ouū
ex purgatiōe/vl' huiuscemōi re. P. S3 rnūciabo hęc
o Diogenes. q pacto aūt agnouero eū maxie? ql' nam
est s3m faciem? D. Vetulus, caluus, lacernā hns ml'
to aditu, omni vento peruiam: & su-
perne plicas pāniculoR q pluriū. Ridet vo sp: & mul
tum arrogantiam philosophorum consyderat.
P. Facile eū fuerit īuenire apd' illos. D. vel' & ad
illos ipos referre mandati quippiā philosophos. P.
Dic, nō molestū em neq hoc ē. D. Hoc qdē: ut ī to
rēt sibi ab allegatiōe nugaR/ & ab oī vbo- (tū tēpe-
q cornua gnant ill' mutuo: crocodilosq (rū pugna:
& hęc dubia īquirūt: cū de hoc doceat sēsus. (faciūt:
P. At me indoctū & rudem esse dicent/accusan-
tem sapientiā eorū. D. Tu vero plorare ipsis a
me manda. P. Et hęc Diogenes renūciabo. D.
Diuites vero amicissime Pollux, affare
hisce a me verbis. Quid o vani aurum amatis?
Quid vo excruciatis vosipos/cōputantes usura3: &
talentū sup talenta addētes: quibɔ nece est unū obolū
habentes/venire post pusillū? P. Dicam & talia
ad illos. D. VeRtn & formosis, & prguali-
dis dic Megillo/Corintho/ & Damoxeno luctato-
ri: qm apd' nos neq Xāthi forma, aut faciei venustas

ἢ μέλανα ὄμματα, ἐρύθημα ἐπὶ τοῦ προσώπου ἔτι ἐστὶν,
ἢ νεῦρα ἔντονα, ἢ ὦμοι καρτεροὶ, ἀλλὰ πάντα, μία ἡμῖν κό
νισ φασὶ, κρανία γυμνὰ τοῦ κάλλουσ. π. ου
χαλεπὸν ουδὲ ταῦτα εἰπεῖν πρὸσ τοὺσ καλοὺσ, καὶ
ἰσχυρούσ. Δ. καὶ τοῖσ πένησιν ὦ λάκων, πολλοὶ δ'
εἰσὶ καὶ ἀχθόμενοι τῷ πράγματι, καὶ οἰκτείροντεσ τὴν
ἀπορίαν, λέγε μήτε δακρύειν, μήτ' οἰμώζειν, διηγησάμενοσ
τὴν ἐνταῦθα ἰσοτιμίαν, καὶ ὅτι ὄψονται τοὺσ ἐκεῖ πλουσί
ουσ ουδὲν ἀμείνουσ αὐτῶν. καὶ λακεδαιμονίοισ δὲ τοῖσ
σοῖσ ταῦτα, εἰ δοκεῖ, παρ' ἐμοῦ ἐπιτίμησον λέγων ἐκλε-
λύσθαι αὐτούσ. π. μηδὲν ὦ διόγενεσ περὶ λακεδαιμονί-
ων λέγε. ου γὰρ ἀνέξομαί γε. ἃ δὲ πρὸσ τοὺσ ἄλλουσ ἔφη-
σθα, ἀπαγγελῶ. Δ. ἐάσωμεν τούτουσ ἐπεί σοι δοκεῖ,
σὺ δὲ οἷσ προεῖπον, ἀπένεγκαι παρ' ἐμοῦ τοὺσ λόγουσ.

πλούτωνοσ. ἢ κατὰ μενίππου. ΚΡΟΙ̃ΣΟΣ.

ου φέρομεν ὦ πλούτων, μένιππον τουτονὶ τὸν κύνα πα
ροικοῦντα, ὥστε ἢ ἐκεῖνόν ποι κατάστησον, ἢ ἡμεῖσ μετοι-
κήσωμεν εἰσ ἕτερον τόπον. πλ. τί δ' ἡμᾶσ δεινὸν ἐργά
ζεται ὁ μόνεκροσ ὤν; κ. ἐπειδὰν ἡμεῖσ οἰμώζομεν,
καὶ στένομεν, ἐκείνων μεμνημένοι τῶν ἄνω, μίδασ μὲν οὑτοσὶ
τοῦ χρυσίου, σαρδανάπαλοσ δὲ τῆσ πολλῆσ τρυφῆσ, ἐγὼ δὲ
τῶν θησαυρῶν, ἐπιγελᾷ καὶ ἐξονειδίζει, ἀνδράποδα καὶ κα-
θάρματα ἡμᾶσ ἀποκαλῶν, ἐνίοτε δὲ καὶ ᾄδων
ἐπιταράττει ἡμῶν τὰσ οἰμωγάσ. καὶ ὅλωσ λυπηρόσ
ἐστι. πλ. τί ταῦτα φασὶν ὦ μένιππε; μεν. ἀλη-
θῆ ὦ πλούτων. μισῶ γὰρ αυτουσ ἀγεννεῖσ καὶ ὀλε-
θρίουσ ὄντασ, οἷσ ουκ ἀπέχρησε βιῶναι κακῶσ, ἀλ-
λὰ καὶ ἀποθανόντεσ, ἔτι μέμνηνται καὶ περιέχονται

nigriue oculi, rubor deniq; vultus amplius adsunt: non nerui robusti, aut humeri potẽtes, sꝫ oĩa q̃ de no⸗ bis dñr/unus est puluis, caput renudatũ formę fama. graue neq; hęc mihi fuerit dicere ad formo⸗ (P. Nõ viribꝯ p̃stãtes. D. Et paupibꝯ o spartane, (sos/& sunt dolore affecti in rebus/& miseri ob (mlti em̃ egestatem) dic: ne lachryment: nec eiulent: narrando quã hic habituri sint ęqualitatẽ: & q̄ visuri sint diui⸗ tes nihil meliores ipsis. Et Lacedæmonijs tuis talia (si visum fuerit) a me dicens/ex cru⸗ ciatu liberaueris ip̄os. P. nihil o Dio, de Lacedẽoni is dic. nõ em̃ adcipient. Quę vero ad alios dixi⸗ sti/renũciabo. D. Dimittimus hęc tuę coniecturæ. tu v̾o illis prędica: referq; mihi eorum sermones.

Plutõis. Vł aduersus Menippũ. CRES.

Non ferimus o Pluto, Menippum hunc canem, co habitantẽ: q̃propt̃ aut illũ alio colloca: aut nos cõmi⸗ grabimus in aliũ locum. P. Quid nobis molesti fa ciat paris ꝯditiõis mortuus? C. Postq; nos ĩ fletũ p̄ et gemĩus: illoꝝ r̃cordãtes q̃ sursũ sᷓ: Midas (rũpĩus: auri, Sardanapal̃, v̾o multijugę voluptatis, (q̄dẽ tãti thesauroꝝ, irridet ille sp̄ & exprobrat: mã (po͞ro ego cipia & scelestos nos cognõinãs: int̃dũ v̾o & cantãs/ conturbat nobis fletum. Deniq; omnino molestus est. P. Quid hęc de te dicunt Menippe? M. Ve re o Pluto, odio namq; ipsos degeneres & pernicio⸗ sos ex͞ntes: quibus nõ profuit viuere perperam: ve⸗ rũ & morientes recordantur/menteq; concipiunt

τῶν ἄνω· χαίρω τοιγαροῦν ἀνιῶν αὐτούς· π· ἀλλ' οὐ χρή· λυποῦνται γὰρ οὐ μικρῶν στερούμενοι· μ· καὶ σὺ μωραίνεις ὦ πλούτων, ὁμόψηφος ὢν τοῖς τούτων στεναγμοῖς· π· οὐδαμῶς· ἀλλ' οὐκ ἂν ἐθελήσαιμι στασιάζειν ὑμᾶς· μ· καὶ μὴν ὦ κάκιστοι λυδῶν, καὶ φρυγῶν, καὶ ἀσσυρίων οὕτω γινώσκετε, ὡς οὐδὲ παυσομένου μου· ἔνθα γὰρ ἂν ἴητε, ἀκολουθήσω ἀνιῶν καὶ κατάδων καὶ καταγελῶν· κ· ταῦτα οὐχ ὕβρις; μ· οὐκ, ἀλλ' ἐκεῖνα ὕβρις ἦν, ἃ ὑμεῖς ἐποιεῖτε, προσκυνεῖσθαι ἀξιοῦντες, καὶ ἐλευθέροις ἀνδράσιν ἐντρυφῶντες, καὶ τοῦ θανάτου τὸ παράπαν οὐ μνημονεύοντες· τοιγαροῦν οἰμώζετε πάντων ἐκείνων ἀφῃρημένοι· κ· πολλῶν γε ὦ θεοί, καὶ μεγάλων κτημάτων· μι· ὅσου μὲν ἐγὼ χρυσοῦ; σαρδα· ὅσης δ' ἐγὼ τρυφῆς; με· εὖγε, οὕτω ποιεῖτε, ὀδύρεσθε μὲν ὑμεῖς· ἐγὼ δὲ τὸ, γνῶθι σαυτὸν, πολλάκις συνείρων, ἐπάσομαι ὑμῖν· πρέποι γὰρ ἂν ταῖς τοιαύταις οἰμωγαῖς ἐπᾳδόμενον·

μενίππου· ἀμφιλόχου· καὶ τροφωνίου·

ΜΕΝΙΠΠΟΣ·

σφὼ μέντοι ὦ τροφώνιε, καὶ ἀμφίλοχε, νεκροὶ ὄντες, οὐκ οἶδ' ὅπως ναῶν κατηξιώθητε, καὶ μάντεις δοκεῖτε, καὶ οἱ μάταιοι τῶν ἀνθρώπων θεοὺς ὑμᾶς ὑπειλήφασιν εἶναι· τ· τί οὖν ἡμεῖς αἴτιοι, εἰ ὑπ' ἀνοίας ἐκεῖνοι τοιαῦτα περὶ νεκρῶν δοξάζουσι; μ· ἀλλ' οὐκ ἂν ἐδόξαζον, εἰ μὴ ζῶντες καὶ ὑμεῖς τοιαῦτα ἐτερατεύεσθε, ὡς τὰ μέλλοντα προειδότες, καὶ προειπεῖν δυνάμενοι τοῖς ἐρωμένοις· τ· ὦ μένιππε, ἀμφίλοχος μὲν οὗτος ἂν εἰδείη, ὅτι αὐτῷ ἀποκριτέον ὑπὲρ αὐτοῦ· ἐδὼ δὲ

quę sīt in vita. Gaudeo ergo dimittēs eos. P. Sȝ nō oꝑtet. tristant̄ em̄ nō paruis rebus orbati. M. Et tu euanescis Pluto, suffragium prębens talibus suspiriis. P. Nequaꝗ̄. haud em̄ velim seditionē mouere int̄ vos. M. atq̄ o flagitiosissimi Lydoꝝ/Phrygū et Assyrioꝝ, sic dinoscite: ut mihi non det̄ quies. tunc em̄ lamētamini: sequar vos ascēdēs & descēdēs irridēdo. C. Heccine ꝯtumelia? M. Nō: sȝ illa ꝯtumelia est quā ip̄i vobis fecistis: adorari vos dignū iudicātes & liberos vestros deliciis capientes: mortisꝗ̄ pręomnibus non recordantes: itaꝗ̄ deflete omnia illa nūꝗ̄ quieturi. C. M̄stas, Dii boni, & magnas possedi opes. MI. Quantū ꝟo ego auri? S. Quantas ego voluptates? ME. Euge, sic facite: dolorēꝗ̄ afferte vobisip̄is. veꝝtñ ego ꝟbū hoc, agnosce teip̄ȝ, sępius obiiciēs/cātabo vobis. decet nāꝗ̄ talibus lamentis adhibere cantum.

Menippi. Amphilochi. & Trophonii.

M E N I P P V S.

Vos q̄dē Trophonie, & Amphiloche, mortui cū sitis nescio q̄ nā mō tēplis donati extiteritis: vatesꝗ̄ videamini: vani deniꝗ̄ hoīes deos vos esse arbitrent̄. T. Quid igit̄ nobis īputādū fuerit: si ꝑ īscitiā illi talia de mortuis opinant̄? M. Veꝝtñ hęc nō fuisset opinati/ nisi & vos cū viueretis/eiusmōi portēta ōndissetis: tanꝗ̄ futuroꝝ p̄scii, & p̄dicere potentes īterrogātibꝰ. T. Menippe, Amphilochus certe hic nouit quō ipsi respondendū sit pro se. Cæterum ego

ἥρως εἰμὶ, καὶ μαντεύομαι ἤν τις κατέλθοι παρ' ἐμέ. σὺ δ' ἔοικας οὐκ ἐπιδεδημηκέναι λεβαδείᾳ τὸ παράπαν. οὐ γὰρ ἠπίστεις σὺ τούτοις. Μ. τί φῄς; εἰ μὴ ἐς λεβάδειαν γὰρ παρέλθω, καὶ ἐσταλμένος ταῖς ὀθόναις, γελοίως μάζαν ἐν ταῖν χεροῖν ἔχων, ἐσερπύσω διὰ τοῦ στομίου ταπεινοῦ ὄντος ἐς τὸ σπήλαιον, οὐκ ἂν ἐδυνάμην εἰδέναι ὅτι νεκρὸς εἶ ὥσπερ ἡμεῖς, μόνῃ τῇ γοητείᾳ διαφέρων, ἀλλὰ πρὸς τῆς μαντικῆς· τί δὲ ὁ ἥρως ἐστίν; ἀγνοῶ. Τ. ἐξ ἀνθρώπου τί, καὶ θεοῦ σύνθετον. Μ. ὃ μήτε ἄνθρωπος ἐστὶν, ὡς φῄς, μήτε θεὸς, καὶ συναμφότερόν ἐστι· νῦν οὖν ποῦ σου τὸ θεοῦ ἐκεῖνο ἡμίτομον ἀπελήλυθε; Τ. χρᾷ ὦ μένιππε ἐν βοιωτίᾳ. Μ. οὐκ οἶδα ὦ τροφώνιε, ὅτι καὶ λέγεις· ὅτι μέντοι ὅλος εἶ νεκρὸς, ἀκριβῶς ὁρῶ.

ζηνοφάντου. καὶ καλλιδημίδου. ΖΗΝΟΦΑΝΤΗΣ.

Σὺ δὲ ὦ καλλιδημίδη, πῶς ἀπέθανες; ἐγὼ μὲν γὰρ ὅτι παράσιτος ὢν Δεινίου, πλέον τοῦ ἱκανοῦ ἐμφαγὼν ἀπεπνίγην, οἶσθα· παρῆς γὰρ ἀποθνήσκοντί μοι. Κ. παρῆν ὦ ζηνόφαντες· τὸ δ' ἐμὸν παράδοξόν τι ἐγένετο· οἶσθα γὰρ καὶ σύ που πτοιόδωρον τὸν γέροντα. Ζ. τὸν ἄτεκνον τὸν πλούσιον, ᾧ σε τὰ πολλὰ ᾔδειν συνόντα;

Κ. ἐκεῖνον αὐτὸν ἀεὶ ἐθεράπευον, ὑπισχνούμενος ἐπ' ἐμοὶ τεθνήξεσθαι· ἐπεὶ δὲ τὸ πρᾶγμα ἐς μήκιστον ἐπεγίνετο, καὶ ὑπὲρ τὸν τιθωνὸν ὁ γέρων ἔζη, ἐπίτομόν τινα ὁδὸν ἐπὶ τὸν κλῆρον ἐξεῦρον· πριάμενος γὰρ φάρμακον, ἀνέπεισα τὸν οἰνοχόον, ἐπειδὰν τάχιστα ὁ πτοιόδωρος αἰτήσῃ πιεῖν, πίνει δ' ἐπιεικῶς, ζωρότερον ἐμβαλόντα ἐς κύλικα, ἕτοιμον ἔχειν αὐτὸ, καὶ ἐπιδοῦναι αὐτῷ.

εἰ δὲ τοῦτο ποιήσει,

herus sum: vaticinorq; si quis descenderit ad me.
Tu vero videris non adijsse Lebadiam omnino.
alioqn nõ incredulus eẽs rebꝫ illis. M. quid ais? nisi
Lebadiam fuissem profectus, amictus linteis,
ridicule offam manibus gestans, irrepsissem per
angustũ aditum in specum: nequaq; fieri po-
tuisset/ut viderẽ q mortuus es pinde atq; nos: sola p
differẽs: sꝫ p diuinãdi artẽ. Quid tandẽ est (stigiatura
nõ em intelligo. T. Ex hoĩe qddã & deo (heros?
qd neq; hõ sit (ut ais) neq; deus: verꝝ (cõpositũ. M.
trũq;. Nũc igit q tua diuina illa dimidia ps (parit u-
recessit? T. Oracula reddit Meñ, in Lebaida. M.
Haud scio Trophonie quid dicas, quandoquidem
totus es mortuus: ut ego plane video.

Zenophantę. & Callidemidę. ZENO.
Tu Callidemides, quo nã mõ intẽjsti? Nam q ego
parasitus existens Dinię/ĩmodice me ingurgitãs pfo-
catus sim, tu quidẽ nosti. aderas em mihi moriẽti. C.
Aderã Zenophãtes, verꝝ mihi ĩopĩatũ qddaꝫ accidit.
Nosti equidem & tu Ptœodorum senem. Z.
Orbũ illũ diuitem, cui te assidue videbã cõmorantẽꝫ?
C. Illũ ipm semp colens captabam: promittens
mihi fore, ut ĩ rẽ meã q pmũ moreret. verꝝ cũ ea res ĩ
pferret, vicꝫ ultra Tithonios ãnos sene vi (lõgissimũ
qndã viã ad herditatẽ pueiẽdi ĩueni. (uẽte, ɔpẽdiariã
nũ, psuasi pocillatori: ut sit atq; (Siqdẽ emẽdo vene
posceret bibere (bibit aũt plixius) pse- (Ptœodorus
calicẽ paratũ hñdo qd porrigeret illi. (tius ĩjceret ĩ

Quod si fecisset,

ἐλεύθερον ἐπωμοσάμην ἀφήσειν αὐτόν. Ζ. τί οὖν ἐγένετο; πάνυ γάρ τι παράδοξον ἐξεῖν ἔοικας.

Κ. ἐπεὶ τοίνυν λουσάμενοι ἥκομεν, δύο ἤδη ὁ μειρακίσκος κύλικας ἑτοίμους ἔχων, τὴν μὲν τῷ πτοιοδώρῳ τὴν ἔχουσαν τὸ φάρμακον, τὴν δ' ἑτέραν ἐμοί, σφαλείς, οὐκ οἶδ' ὅπως, ἐμοὶ τὸ φάρμακον, πτοιοδώρῳ δὲ τὰ ἀφάρμακτον ἐπέδωκεν. εἶτα ὁ μὲν ἔπινεν, ἐγὼ δὲ αὐτίκα μάλα ἐκτάδην ἐκείμην, ὑποβολιμαῖος ἀντ' ἐκείνου νεκρός. τί τοῦτο γελᾷς ὦ Ζηνόφαντες; καὶ μὴν οὐκ ἔδει γε ἑταίρῳ ἀνδρὶ ἐπιγελᾶν. Ζ. ἀστεῖα γὰρ ὦ Καλλιδημίδη πέπονθας. ὁ γέρων δὲ τί πρὸς ταῦτα; Κ. πρῶτον μὲν ὑπεταράχθη πρὸς τὸ αἰφνίδιον. εἶτα συνεὶς οἶμαι, τὸ γεγενημένον ἐγέλα καὶ αὐτὸς οἷάγε ὁ οἰνοχόος εἴργασαι.

Ζ. πλὴν ἀλλ' οὐδὲ σὲ τὴν ἐπίτομον ἐχρῆν τραπέσθαι. ἧκε γὰρ ἄν σοι διὰ τῆς λεωφόρου ἀσφαλέστερον, εἰ καὶ ὀλίγῳ βραδύτερος ἦν.

Κνήμωνος καὶ Δαμνίππου. ΚΝΗΜΩΝ.

τοῦτο ἐκεῖνο τὸ τῆς παροιμίας, ὁ νεβρὸς τὸν λέοντα. Δ. τί ἀγανακτεῖς ὦ Κνήμων; Κ. πυνθάνῃ ὅ,τι ἀγανακτῶ; κληρονόμον ἀκούσιος καταλέλοιπα, κατασοφισθεὶς ὁ ἄθλιος, οὓς ἐβουλόμην ἂν μάλιστα σχεῖν τἀμὰ παραλιπών. Δ. πῶς τοῦτ' ἐγένετο; Κ. Ἑρμόλαον τὸν πάνυ πλούσιον ἄπεκνον ὄντα, ἐθεράπευον ἐπὶ θανάτῳ, κἀκεῖνος οὐκ ἀηδῶς τὴν θεραπείαν προσίετο. ἔδοξε δή μοι καὶ σοφὸν τοῦτ' εἶναι, θέσθαι διαθήκας ἐς τὸ φανερόν, ἐν αἷς ἐκείνῳ καταλέλοιπα τἀμὰ πάντα, ὡς κἀκεῖνος ζηλώσειε καὶ τὰ αὐτὰ πράξειε. Δ. τί οὖν δὴ ἐκεῖνος; Κ. ὅ,τι μὲν οὖν αὐτὸς ἐνε-

manumittēdū a me,iureiurādo affirmabā illū. Z. qd igiť accidit? nā valde inopinatū quiddā narratus mihi C. Posteaq̄ nūc loti venissēus: duo iā pu (videris. er pocula parata habebat: alterꝝ Ptœodoro. habens venenū: alterꝝ vero mihi. Errat autem nescio quō: mihi venenum/Ptœodoro innoxium porrigens. At ubi ille bibit: ego statim valde porrecti sternebar, suppositiciū illius loco funus. Cur hęc rides Zenophanta? Atqui nō cōuenit amicū virum irridere. Z. Lepide profecto Callidemides tibi res euenit. Senex v̄o quid ad hęc? C. Primum qdē ꝯturbatū ē ad subitū casuꝫ. Deīde ītelligēs, puto, quod acciderat/risit & ip̄e hmōi q̄ pocillator fecerat. Z. Verꝝ em̄uero neq̄ te ad cōpendiū hoc optuit diuertere. venissꝫ em̄ tibi p̱ vulgatā viā q̊d fuissꝫ tutius. & si paulo serius extitisset.

Cnemōis. & Damnippi. CNEMON.

Hoc illud est q̊d vulgo dici solet: Hinnulus leonē. D. Quid cōquereris Cnemon? C. Interrogas quid conquerar? Heredē pręť anī snīam reliqui: astu delusus miser: quos volebam maxime habere bona mea pręteriens. D. Quinā istuc euenit? C. Hermolaū illū valde diuitē, orbum, captabā: insꝫuiens īminēte morte. neq̄ ille grauatī officiū admisit meū. Visum v̄o erat mihi consultū esse: si proferrē testamētum in publicum: in quo illi reliquissem res meas omnes: ut & ille me imitaretur/ idemq̄ faceret. D. Quid igitur ille fecit? C. Quid ille in-

γαψε ταῖς ἑαυτοῦ διαθήκαις οὐκ οἶδα. ἐγὼ γοῦν ἀφῖνω ἀπέθανον, τοῦ τέγους μοι ἐπιπεσόντος, καὶ νῦν Ἑρμόλαος ἔχει τἀμὰ, ὥσπερ τις λάβραξ, καὶ τὸ ἄγκιστρον τῷ δελέατι συγκατασπάσας. Δ. οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν σὲ τὸν ἁλιέα. ὥστε σόφισμα κατὰ σαυτοῦ συντέθεικας. Κ. ἔοικα, οἰμώζω τοί γαρ οὖν.

σιμύλου. καὶ Πολυστράτου. ΣΙΜΥΛΟΣ.

Ἥκεις ποτὲ ὦ Πολύστρατε καὶ σὺ παρ' ἡμᾶς, ἔτη, οἶμαι, οὐ πολὺ ἀποδέοντα τῶν ἑκατὸν βεβιωκώς. Π. ὀκτὼ ἐπὶ τοῖς ἐννενήκοντα ὦ Σίμυλε. Σ. πῶς δὲ τὰ μετ' ἐμὲ ταῦτ' ἐβίως τριάκοντα; ἐγὼ γὰρ ἀμφὶ τὰ ἑβδομήκοντά σου ὄντος ἀπέθανον. Π. ὑπερηδίστα, εἰ καὶ σοὶ παράδοξον τοῦτο δόξει. Σ. παράδοξον, εἰ γέρων τε, καὶ ἀσθενὴς, ἄτεκνός τε προσέτι, ἥδεσθαι τοῖς ἐν τῷ βίῳ ἐδύνασο. Π. τὸ μὲν πρῶτον ἅπαντα ἐδυνάμην. ἔτι καὶ παῖδες ὡραῖοι ἦσαν πολλοὶ, καὶ γυναῖκες ἁβρόταται, καὶ μύρα, καὶ οἶνος ἀνθοσμίας, καὶ τράπεζαι ὑπὲρ τὰς ἐν Σικελίᾳ. Σ. καινὰ ταῦτα. ἐγὼ γάρ σε πάνυ φειδόμενον ἠπιστάμην. Π. ἀλλ' ὑπέρρει μοι ὦ γεννάιε παρ' ἄλλων τἀγαθά. καὶ ἕωθεν μὲν εὐθὺς ἐπὶ θύρας ἐφοίτων μάλα πολλοί, μετὰ δὲ παντοῖά μοι δῶρα προσήετο ἁπανταχόθεν τῆς γῆς κάλλιστα. Σ. ἐτυράννησας ὦ Πολύστρατε μετ' ἐμέ; Π. οὐκ, ἀλλ' ἐραστὰς εἶχον μυρίους. Σ. ἐγέλασα. ἐραστὰς, σὺ τηλικοῦτος ὤν, ὀδόντας τέτταρας ἔχων; Π. νὴ Δία, τούς ἀρίστους γε τῶν ἐν τῇ πόλει, καὶ γέροντά με, καὶ φαλακρὸν, ὡς ὁρᾷς ὄντα, καὶ λημῶντα προσέτι,

ſcripſerit ſuo teſtamento, ignoro. Ceterꝫ ego ſubito e vita ſublatus ſuꝫ: tecto me oppmēte. & nūc Hermolaus poſſidet quę mea ſunt, quaſi lupus piſcis, hamū cum eſca pariter auellens. D. Nō ſolū hoc. ſed & teipꝫ piſcatorē ſiƀ abſtulit. Itaqꝫ technā iſtā ī caput tuo ſtruxeras. C. Appet ſic factū. d'ploro ioqꝫ iſtuc. (ū

Simyli. ac Polyſtrati. SIMYLVS.

Veniſti tandē Polyſtrate & tu ad nos: ānos (ut puto) haud multo pauciores centum quū vixeris. P. Octo ſupra nonaginta, Simyle. S. Quinam poſt me vixiſti triginta annos? Ego em̄ fere te ſeptuagenario exn̄te, perij. P. qꝫ ſuauiſſie, & ſi tibi inopinatū hoc eſſe videat. S. Inopinatū certe: ſi vetulo tibi, īualido qꝫ, inſuper & orbo, iucundū eſſe quicqꝫ in vita potuerit. P. Principio omnia poteram. Deniqꝫ & pueri formoſi aderant multi, tum mulieres nitidiſſimę, ungenta, vinum fragrans, menſę poſtremo lautiores Siculis. S. Noua hęc ſunt. nam ego te apprime parcum credebam. P. At ſcatebant mihi vir pręclare, ex alijs opes. Tum diluculo protinus ad fores meas veniebāt qꝫ plurimi: ſimulqꝫ ex oīm rerꝫ genere mihi dona afferebāt, quę ubiuis terrarꝫ habent̄ pulcherrima. S. Nū regnū geſſiſti Polyſtrate poſt me? P. Mīe. ſed amantes habui īnūeros. S. Nō poſſū nō ridere. Tu ne amātes? tātus natu quū eſſes: dētes. ꝯ. vix hn̄s. P. optīates eorꝫ hēbā q fuert̄ ī cītate: etiā ſenex, (ꝑ Iouē, caluus, ut vides, & inſuper lippiens,

καὶ κορυζῶντα, ὑπερήδοντο θεραπεύοντες· καὶ μακάριος ἦμ αὐτῶν, ὅντινα ἂμ καὶ μόνομ προσέβλεψα. Σ. μῶμ καὶ σύ τινα ὥσπερ ὁ φάωμ τὴμ Ἀφροδίτημ ἐκ χίου διεπόρθμευσας, εἶτά σοι εὐξαμένῳ ἔδωκε νέομ εἶναι, καὶ καλὸμ ἐξ ὑπαρχῆς, καὶ ἀξιέραστομ; Π. οὐκ· ἀλλὰ τοιοῦτος ὤμ, περιπόθητος ἦν. Σ. αἰνίγματα λέγεις. Π. καὶ μὴμ πρόδηλός γε ὁ ἔρως οὑτοσὶ πολὺς ὤμ, ὁ περὶ τοὺς ἀτέκνους καὶ πλουσίους γέροντας. Σ. νῦμ μανθάνω σου τὸ κάλλος ὦ θαυμάσιε, ὅτι παρὰ τῆς χρυσῆς Ἀφροδίτης ἦμ. Π. ἀτὰρ ὦ σίμυλε, οὐκ ὀλίγα τῶμ ἐραστῶμ ἀπολέλαυκα, μονονουχὶ προσκυνούμενος ὑπ' αὐτῶμ· καὶ ἐθρυπτόμημ δὲ πολλάκις, καὶ ἀπέκλειομ αὐτῶμ τινὰς ἐνίοτε· οἱ δὲ ἡμιλλῶντο, καὶ ἀλλήλους ὑπερεβάλλοντο ἐμ τῇ περὶ ἐμὲ φιλοτιμίᾳ. Σ. τέλος δ' οὖμ, πῶς ἐβουλεύσω περὶ τῶμ κτημάτων; Π. ἐς τὸ φανερὸμ μὲμ ἕκαστόμ αὐτῶμ κληρονόμομ ἀπολιπεῖμ ἔφασκομ· ὁ δ' ἐπίστευέτε, καὶ κολακευτικώτερομ παρεσκεύαζεμ ἑαυτόμ, ἄλλας δὲ τὰς ἀληθεῖς διαθήκας· ἐκείνας ἔχωμ κατέλιπομ, οἰμώζειν ἅπασι φάσας. Σ. τίνα δ' αἱ τελευταῖαι κληρονόμομ ἔσχομ; ἦ πού τινὰ τῶμ ἀπὸ τοῦ γένους; Π. οὐ μὰ Δί', ἀλλὰ νεώνητόμ τινὰ τῶμ μειρακίωμ τῶμ ὡραίων φρύγα. Σ. ἀμφὶ τόσα ἔτη ὦ πολύστρατε; Π. σχεδὸμ ἀμφὶ τὰ εἴκοσοι. Σ. ἤδη μανθάνω ἅτινά σοι ἐκεῖνος ἐχαρίζετο. Π. πλὴμ ἀλλὰ πολὺ ἐκείνωμ ἀξιώτερος κληρονομεῖμ, εἰ καὶ βάρβαρος ἦμ καὶ ὄλεθρος· ὃμ ἤδη καὶ αὐτοὶ οἱ ἄριστοι θεραπεύουσιμ. ἐκεῖνος τοίνυμ ἐκληρονόμησέ μου, καὶ νῦμ ἐμ τοῖς εὐπατρίδαις ἀριθμεῖται, ὑπεξυρημένος μὲμ τὸ γένειομ καὶ βαρβαρίζωμ·

cęcutienſq;,ac naribus muccoſis,ĩſʒuiẽtes.deniq; btũs
erat ex ipſis quẽcũq; etiã ſolũ aſpexiſſeʒ. S. Nũq̃d
& tu quandã ut Phaon ille,Venerẽ ex Chio tranſ-
uexiſti:q̃ dein tibi optãti dederit ut iuuenis eẽs.ac for
denuo fieres/amabiliſq;? P. Haud q̃q;.ſʒ tal' (moſus
exñs,ut dixi,ſup̃ modũ amabil' erã. S. ænigmata nar
Atqui notiſſimus ẽ amor ille,in m'tis exñs, (ras. P.
orbos ac diuites ſenes. S. Nũc p̃mũ diſco un (erga
forma ꝑfecta fuerit vir egregie,nimirꝶ ab au (de tibi
re. P. verꝶ tñ Simyle,nõ modicas ab (rea illa Vene
utilitates tuli:ꝓpemodũ etiã adoratus ab (amãtibꝰ
Porro illudebã illis etiã ſępius,excludẽs nõnul- (ipis.
int'dũ.verꝶ illi tũ decertabãt: ac mutuo ſeſe (los eorꝶ
apud me q̃dã ambitiõe. S. tandẽ ꝟo de tu (p̃ferebãt
iſti facultatibus? P. In ꝓpatulo quidẽ (is q̃d ſtatu-
unũquẽq; ipoꝶ hęredẽ me relicturũ dicebã. q̃d ubi
crederent illi: obſequẽtiorẽ ſe quiſq; eorũ exhibebat.
alteras aũt veras teſtamẽti tabulas habens/illas reli-
qui:in quibus plorare oẽs iuſſi. S. Quẽ vero extre-
me pronunciabant? Num quempiam ex cognatis?
P. Non per Iouẽ,ſed nouitiũ quendã adoleſcẽtuloꝶ
formoſũ,phrygiũ. S. q̃t ꝓpemodũ ãnos agebat P.
P. Ferme viginti. S. Iam intelligo cu-
iuſmodi te ille obſeqiis demeruerit. P. Attñ m'tio il-
lis dignior qui hęres eſſet:etiã ſi barbarus erat ac ꝑdi-
tus:quem iã ipſi etiã optimates colunt captantes. Is
igitur hęres extitit mihi:& nunc inter patricios
numerat̃:ſubraſo mento,barbaroq; cultu ac lingua.

κόδρου δὲ εὐγενέστερος, καὶ νιρέως καλλίων, καὶ ὀδυσσέως συνετώτερος λεγόμενος εἶναι. Σ. οὔ μοι μέλει, καὶ στρατηγησάτω τῆς ἑλλάδος, εἰ δοκεῖ, ἐκεῖνοι δὲ μὴ κληρονομείτωσαν μόνον.

κράτητος. καὶ διογένους. ΚΡΑΤΗΣ.

Μοίριχον τὸν πλούσιον ἐγίνωσκες ὦ διόγενες; τὸν πάνυ πλούσιον, τὸν ἐκ κορίνθου τὸν τὰς πολλὰς ὁλκάδας ἔχοντα. οὗ ἀνεψιὸς ἀριστέας πλούσιος καὶ αὐτὸς ὤν, τὸ ὁμηρικὸν ἐκεῖνο εἰώθει ἐπιλέγειν,

ἤμ' ἀνάειρ', ἢ ἐγὼ σέ. Δ.

τίνος ἕνεκα ὦ κράτης ἐθεράπευον ἀλλήλους; Κ. τοῦ κλήρου, ἕνεκα ἑκάτερος ἡλικιῶται ὄντες, καὶ τὰς διαθήκας ἐς τὸ φανερὸν ἐτίθεντο, ἀριστέαν μὲν ὁ μοίριχος εἰ προαποθάνοι, δεσπότην ἀφιεὶς τῶν ἑαυτοῦ πάντων, μοίριχον δὲ ὁ ἀριστέας, εἰ προαπέλθοι αὐτοῦ. ταῦτα μὲν ἐγέγραπτο, οἱ δὲ ἐθεράπευον, ἀλλήλους ὑπερβαλλόμενοι τῇ κολακείᾳ, καὶ οἱ μάντεις, εἴτε ἀπὸ τῶν ἄστρων τεκμαιρόμενοι τὸ μέλλον, εἴτε ἀπὸ τῶν ὀνειράτων, ὥς γε χαλδαίων παῖδες, ἀλλὰ καὶ ὁ πύθιος αὐτὸς ἄρτι μὲν ἀριστεῖ παρεῖχε τὸ κράτος, ἄρτι δὲ μοιρίχῳ, καὶ τὰ τάλαντα ποτὲ μὲν ἐπὶ τοῦτον, νῦν δ' ἐκεῖνον ἔρρεπεν. Δ. τί οὖν πέρας ἐγένετο ὦ κράτης; ἀκοῦσαι γὰρ ἄξιον. Κ. ἄμφω τεθνᾶσιν ἐπὶ μιᾶς ἡμέρας, οἱ δὲ κλῆροι ἐς εὐνόμιον καὶ θρασυκλέα περιῆλθον, ἄμφω συγγενεῖς ὄντας, οὐδὲ πώποτε προμαντευομένους, οὕτω γενέσθαι ταῦτα. διαπλέοντες γὰρ ἀπὸ σικυῶνος ἐς κίρραν, κατὰ μέσον τὸν πόρον πλαγίῳ περιπεσόντες τῷ ἰάπυγι, ἀνετράπησαν. Δ. εὖ ἐποίησαν. ἡμεῖς δὲ ὁπότε ἐν τῷ βίῳ ἦμεν, οὐδὲν τοιοῦτον ἐνενοοῦμεν περὶ ἀλλήλων.

quin Codro generosiorē, Nireo formosiorē, & Vlys-
se prudētiorē eū eē pdicāt. S. nō mihi admodū curę
etiā si imperet toti Græcię, ubi libeat, illi mō nō (est:
potiantur hęreditate.

Cratetis. & Diogenis. CRATES.

Mœrichum diuitem noueras ne Diogenes? qui ul
tra modū diues erat: ex Corītho pfectus/mltas naues
mercibꝫ possidēs: cuius ꝯsobrinus Aristeas (onustas
Homericū illud solebat in ore habere. (ipē qꝙ diues

Aut me confice: aut ego tete. D.

Cuius rei gratia Crates, captabant se mutuo? C.
Hęreditatis causa, utriqꝫ ęq̄les quū essent: & testamē
ta in publicū pposuerāt. Aristean quidē Mœrichus, si
prior moreretur/dn̄m reliquit reꝝ suaꝝ oīm. Mœ-
richū ṽo Aristeas, si pus decederet e vita ipā. Hęc siq-
cōscripta erāt. Illi ṽo captabāt se mutuo, alt̄ alteꝝ (dē
tēdēs adulatōe. Porō diuini siue ex astris (supare cō
coniectantes futuꝝ, siue ex somnijs: quemadmodum
Chaldei faciunt: quin & Pythius ipse nunc Ari-
stean fore victorē, nunc Mœrichū pnūciabat: et truti
na mō ad hunc, modo ad illū se īclinabat. D. qd igr̄
tādē euenit Crates? nā audire ē opepciū. C. Ambo
mortui sr̄ in una die. cęteꝝ hęr̄ditates ad Eunomiū &
thrasyclē deueneř̄t: ābos illi cognatos exn̄tes: ne unqꝫ
aliqd pdicētibꝫ diuinis/qꝫ vicꝫ fuťa eēnt talia. Nauigā
tes em̄ ex Sicyone Cirrham, in medio cursu vadum
ex obliquo incidentes, orto Iapyge eo depulsi sr̄. D.
Recte factū, nos ṽo aliqñ, dū in vita eramus, nihil ta-
le cogitabamus alt̄ de altero:

οὔτε πώποτε εὐξάμην Ἀντισθένην ἀποθανεῖν, ὡς κληρο-
νομήσαιμι τῆς βακτηρίας αὐτοῦ. εἶχεν δὲ πάνυ καρτε-
ρὰν ἐκ κοτίνου ποιησάμενος. οὔτε οἶμαι σὺ ὦ κράτης, ἐπε-
θύμεις κληρονομεῖν ἀποθανόντος ἐμοῦ τὰ κτήματα, καὶ
τὸν πίθον, καὶ τὴν πήραν, χοίνικας δύο θέρμων ἔχουσαν.

Κ. οὐδὲν γάρ μοι τούτων ἔδει, ἀλλ' οὐδὲ σοί ὦ Διό-
γενες. ἃ γὰρ ἐχρῆν, σύ τε Ἀντισθένους ἐκληρονόμησας.
καὶ ἐγὼ, σοῦ πολλῷ μείζω καὶ σεμνότερα τῆς περσῶν
ἀρχῆς. Δ. τίνα ταῦτα φής; Κ. σοφίαν,
αὐτάρκειαν, ἀλήθειαν, παρρησίαν. Δ. νὴ Δία, μέμνη-
μαι τοῦτον διαδεξάμενος τὸν πλοῦτον παρ' Ἀντισθέ-
νους, καὶ σοὶ ἔτι πλείω καταλιπών. Κ. ἀλλ' οἱ ἄλλοι
ἠμέλουν τῶν τοιούτων κτημάτων, καὶ οὐδεὶς ἐθεράπευεν
ἡμᾶς κληρονομήσειν προσδοκῶν, ἐς δὲ τὸ χρυσίον πάν-
τες ἔβλεπον. Δ. εἰκότως, οὐ γὰρ εἶχον ἔνθα δέξαιντο
τὰ τοιαῦτα παρ' ἡμῶν, διερρυηκότες ὑπὸ τρυφῆς, καθά-
περ τὰ σαθρὰ τῶν βαλαντίων. ὥστε εἴποτε καὶ ἐμβάλλει
τὶς ἐς αὐτοὺς ἢ σοφίαν, ἢ παρρησίαν, ἢ ἀλήθειαν, ἐξέπι-
πτεν εὐθὺς, καὶ διέρρει, τοῦ πυθμένος στέγειν οὐ δυναμέ-
νου. οἷόν τι πάσχουσιν αἱ τοῦ Δαναοῦ αὗται παρθένοι
ἐς τὸν τετρυπημένον πίθον ἐπαντλοῦσαι. τὸ δὲ χρυσίον
ὀδοῦσι καὶ ὄνυξι καὶ πάσῃ μηχανῇ ἐφύλαττον. Κ. οὐκοῦν
ἡμεῖς μὲν ἕξομεν κἀνταῦθα τὸν πλοῦτον, οἱ δὲ ὀβολὸν
ἥξουσι κομίζοντες, καὶ τοῦτον ἄχρι τοῦ πορθμέως.

Ἀλεξάνδρου. Ἀννίβου. Μίνωος. καὶ Σκηπίωνος.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ.

Ἐμὲ δεῖ προκεκρίσθαι σου ὦ λίβυ. ἀμείνων γάρ εἰμι.
ΑΝ. οὐ μὲν οὖν, ἀλλ' ἐμέ. ΑΛ. οὐκοῦν ὁ Μίνως δικασά-

neq̧ unq̧ optabã, Antisthenes ut moreret̃: quo hȩre-
ditate accederet mihi illius baculus. hũit vero egre gie
dũ, oleaginũ, a se factũ. Neq̧ opinor Crates, tu (vali-
derabas successionẽ me mortuo, rerꝝ mearꝝ: (desy-
dolij/ac perȩ, chœnices duas lupini habẽtis. (puta
C. Neq̧ eñ mihi his rebꝫ opus erat: sꝫ nec tibi Dio-
genes. q̃ eñ ad rẽ ptiebãt: q̃q̧ tu Antistheni succedẽs
& ego: tibi mlto potiora atq̧ splẽdidiora (accȩpisti:
ipiũ. D. q̃nã hȩc sit q̃ ais? C. sa- (sit, q̧ vl Persarꝝ
sufficiẽtiã, veritatẽ, fiduciã, & libertatẽ. (piẽtiã dico.
ni illarꝝ me fuisse successorẽ opuꝫ (D. p Iouẽ, memi-
nẽ: tibiq̧ etiã lõge maiores reliqsse. (post Antisthe-
aspnabant̃ hmõi possessiões: nec q̃sq̧ (C. verꝝtñ alij
nos ob spẽ potiũdȩ hȩr̃ditatis: sꝫ ad aurꝝ o (captabat
mnes intẽdebãt ocłos. D. haud iniuria. nõ eñ hũe-
hȩc a nobis tradita: rimosi ob deli- (rũt vbi adcipẽt
lut marcida receptacula. q̃ ppt̃ si qñ imittat (cias ve-
quis in eos sapiam/libertatẽ/aut veritatem: elabi-
tur protinus: atq̧ perstillat: fundo retinere nõ valen-
te. Cuiusmõi quiddã accidit Danai filiabus,
in pertusũ doliũ haustã aquã iportãtibꝫ: quũ tñ auruꝫ
dentibus ac unguibus / oĩq̧ conatu sꝫuarẽt. C. Igit̃
nos possidebimus etiã hic nr̃as opes: at illi obolum
veniẽtes portãt solũ, et hũc ne ultius q̃dẽ q̧ ad porti-
Alexãdri. Añibalis. Minois. Scipiõis. (torẽ.

ALEXANDER.

Me oportet prȩponi tibi Libice. melior eñ sum.
AN. Nõ equidẽ: sꝫ me. AL. Igitur Minos iudi-

τω. Μ. τίνες δ' ἐστέ; ΑΛ. οὗτος μὲν Ἀννίβας ὁ καρχηδόνιος, ἐγὼ δὲ Ἀλέξανδρος ὁ φιλίππου. Μ. νὴ Δία, ἀμφότεροι ἔνδοξοί γε. ἀλλὰ περὶ τίνος ὑμῖν ἡ ἔρις; ΑΛ. περὶ προεδρίας. φησὶ γὰρ οὗτος ἀμείνων γεγενῆσθαι στρατηγὸς ἐμοῦ, ἐγὼ δὲ ὥσπερ ἅπαντες ἴσασιν. οὐχὶ τούτου μόνον, ἀλλὰ πάντων σχεδὸν τῶν πρὸ ἐμοῦ, φημὶ διενεγκεῖν τὰ πολέμια. Μ. οὐκοῦν ἐν μέρει ἑκάτερος εἰπάτω. σὺ δὲ πρῶτος ὁ λίβυς λέγε. ΑΝ. ἓν μὲν τοῦτο ὦ Μίνως ὠνάμην, ὅτι ἐνταῦθα καὶ τὴν ἑλλάδα φωνὴν ἐξέμαθον, ὥστε οὐδὲ ταύτῃ πλέον οὗτος ἐνέγκαιτό μου. φημὴ δὲ τούτους μάλιστα ἐπαίνου ἀξίους εἶναι, ὅσοι τὸ μηδὲν ἐξ ἀρχῆς ὄντες, ὅμως ἐπὶ μέγα προεχώρησαν δι' αὑτῶν, δύναμίν τε περιβαλλόμενοι, καὶ ἄξιοι δόξαντες ἀρχῆς. ἐγὼ γοῦν μετ' ὀλίγων ἐξορμήσας ἐς τὴν ἰβηρίαν, τὸ πρῶτον ὕπαρχος ὢν τῷ ἀδελφῷ, μεγίστων ἠξιώθην ἄριστος κριθείς. καὶ τοὺς κελτίβηρας εἷλον, καὶ γαλατῶν ἐκράτησα τῶν ἑσπερίων, καὶ τὰ μεγάλα ὄρη ὑπερβὰς, τὰ περὶ τὸν ἠριδανὸν ἅπαντας κατέδραμον, καὶ ἀναστάτους ἐποίησα τοσαύτας, πόλεις, καὶ τὴν πεδινὴν ἰταλίαν ἐχειρωσάμην, καὶ μέχρι τῶν προαστείων τῆς προυχούσης πόλεως ἦλθον. καὶ τοσούτους ἀπέκτεινα μιᾶς ἡμέρας, ὥστε τοὺς δακτυλίους αὐτῶν μεδίμνοις ἀπομετρῆσαι. καὶ τοὺς ποταμοὺς γεφυρῶσαι νεκροῖς. καὶ ταῦτα πάντα ἔπραξα οὔτε Ἄμμωνος υἱὸς ὀνομασόμενος, οὔτε θεὸς εἶναι προσποιούμενος, ἢ ἐνύπνια τῆς μητρὸς διεξιὼν, ἀλλ' ἄνθρωπος εἶναι ὁμολογῶν στρατηγοῖς τε τοῖς συνετωτάτοις ἀντεξεταζόμενος, καὶ στρατιώταις τοῖς μαχιμωτάτοις συμπλεκόμενος, οὐ μήδους καὶ

tet. M. Quinam estis? AL: Hic quidē Añibal cathaginensis: ego vero Alexander Philippi. M. Per Iouē, gloriosi utriqz. sz circa q̄d vobis ē ɔtētio? AL. De prestantia. Dicit em̄ hic meliorē se fuisse du- cē exercitus: ego vero queadmodū oēs fuerūt. Neqz hoc solū: sed omnes quasi qui precesserunt me/affir- mo mihi cedere ī re militari. M. Igit̄ ī pte ut'qz dicat. tu vero p̄mus Libyce dic. AN. Vnū q̄dē hoc Mīos me iuuat: q hic quoqz grecum sermonē perdidici: quapropt̄ neqz in hoc plus ille tollat lucri me. Aio aūt illos maxime laudis dignos esse: qui quod nihil ab initio existentes/tamen ad magna euasere a seipsis: potentiamqz adcipientes/& digni visi st̄ principatu. Ego igit̄ cum paucis adpuli ad Iberiam: pri- mū subcōsul exn̄s fratri/maxīas ad res gerēdas iudica (bar optīus. Proīde & Celtiberos cœpi. Gallos de- (uici Hesperie. magnos mōtes trāsmigraui. q̄ circū Eridanū sunt oīa transcurri: vastatiōez feci eoꝝ q̄ illic erant: urbes/& planā Italiam subiuga- ui. usqz ad suburbia p̄eminentis ciuitatis (Rome) veni. Tantos deinde occidi una die: ut anuli ipsoꝝ modijs mensurati sint. Postremo fluminibus pontes feci ex mortuis. Et hec oīa gessi nec Ammonis filius nominatus: neqz deū me esse ex cōposito predicans: vel insomnia matris narrās: sz hominē plane me esse confitens: ducibus sapi- entissimis comparatus: & militibus pugnan- di arte clarissimis congrediens. Non Medos &

ἀρμενίους ὑποφεύγοντας πρὶν διώκειν τινά, καὶ τῷ τολμήσαντι παραδιδόντας εὐθὺ τὴν νίκην. Ἀλέξανδρος δὲ πατρῴαν ἀρχὴν παραλαβὼν, ηὔξησε καὶ παραπολὺ ἐξέτεινε, χρησάμενος τῇ τῆς τύχης ὁρμῇ. ἐπεὶ δ' οὖν ἐνίκησέ τε καὶ τὸν ὄλεθρον ἐκεῖνον Δαρεῖον, ἐν Ἰσσῷ γε καὶ Ἀρβήλοις ἐκράτησεν, ἀποστὰς τῶν πατρῴων, προσκυνεῖσθαι ἠξίου καὶ δίαιταν τὴν μηδικὴν μετεδιῄτησεν ἑαυτὸν, καὶ ἐμιαιφόνει ἐν τοῖς συμποσίοις τοὺς φίλους, καὶ συνελάμβανεν ἐπὶ θανάτῳ. ἐγὼ δὲ ἦρξα ἐπίσης τῆς πατρίδος. καὶ ἐπειδὴ μετεπέμπετο τῶν πολεμίων, μεγάλῳ στόλῳ ἐπιπλευσάντων τῆς Λιβύης, ταχέως ὑπήκουσα, καὶ ἰδιώτην ἐμαυτὸν παρέσχον, καὶ καταδικασθεὶς ἤνεγκα εὐγνωμόνως τὸ πρᾶγμα. καὶ ταῦτ' ἔπραξα βάρβαρος ὢν, καὶ ἀπαίδευτος παιδείας τῆς ἑλληνικῆς, οὔτε Ὅμηρον ὥσπερ οὗτος ῥαψῳδοῦν, οὔτε ὑπ' Ἀριστοτέλει τῷ σοφιστῇ παιδευθείς, μόνῃ δὲ τῇ φύσει ἀγαθῇ χρησάμενος. ταῦτά ἐστιν ἃ ἐγὼ Ἀλεξάνδρου ἀμείνων φημὶ εἶναι. εἰ δ' ἐστὶ καλλίων, οὑτοσὶ διότι διαδήματι τὴν κεφαλὴν διεδέδετο, μακεδόσι μὲν ἴσως, καὶ ταῦτα σεμνά. οὐ μὴν διὰ τοῦτ' ἀμείνων δόξειεν ἂν γενναίου καὶ στρατηγικοῦ ἀνδρὸς τῇ γνώμῃ πλέον ἤπερ τῇ τύχῃ κεχρημένου. ΜΙ. ὁ μὲν εἴρηκεν οὐκ ἀγεννῆ τὸν λόγον, οὐδ' ὡς λίβυν εἰκὸς ἦν ὑπὲρ αὐτοῦ. σὺ δὲ ὦ Ἀλέξανδρε, τί πρὸς ταῦτα φῄς; ΑΛ. χρῆν μὲν ὦ Μίνως, μηδὲν πρὸς ἄνδρα οὕτω θαρασύν. ἱκανὴ γὰρ ἡ φήμη διδάξαι σε οἷος μὲν ἐγὼ βασιλεύς, οἷος δὲ οὗτος λῃστὴς ἐγένετο. ὅμως δὲ ὅρα εἰ κατ' ὀλίγον αὐτοῦ διήνεγκα, ὃς νέος ὢν ἔτι παρελθὼν ἐπὶ τὰ πράγματα, καὶ τὴν ἀρχὴν τεταραγμένην κατέσχον. καὶ τοὺς φονέας τοῦ πατρὸς

Armenos fugientes priusq̃ sequatur quispiã: & audenti tradentes statim victoriã. Alexander vero patriũ regnum adcipiens/illud admodũ ampliauit: usus fortunę impetu. Postq̃ vero vicit miserum illũ Darium, apud ip̃m & soleas coepit: recedens a patrio more, adorari se passus: & modũ viuendi Medorum consequutus / interemit in couiuio amicos: & auxiliari eos conatus in morte. Ego v̾o dñatus sum ęqualiter patrię. Et postq̃ reuocabar e pręlio: magna classe traĳciens in Libyam/continuo parui: & priuatũ hoĩem me exhibui: damnatusq̃ tuli ęquanimiter rem ipsam. Atq̃ hęc feci barbarus exñs, & expers disciplinę gręcanicę: neq̃ Homerũ queadmodũ ille edidici: neq̃ sub Aristotele pręceptore sum eruditus: sed sola natura optima usus sum. Hęc sunt quibꝰ ego me Alexandro meliorẽ prędico. Si v̾o est pulchrior, quia diademate caput ornauerit: Macedonibꝰ quidẽ sitis: quibꝰ hęc venerãda st. nõ tñ ꝓpter hæc videbitur generoso duce, viro consilio magis q̃ fortuna uso. (melior

MI. Hic quidẽ dixit non ingenerosam orationẽ, neq̃ ut libycum decuit. Tu vero Alexãder, quid ad hęc dicis? A. Oportuit q̃dẽ o Minos, nihil ad hoĩez sic cõfidentẽ rñdere. Satis em̃ fama ostẽdit tibi qualis ego sim rex: cuiusmõi v̾o hic latro fuerit. Tamen vide si in paruo illum vicerim: qui iuuenis exñs adhuc/aggressus sum res: & regnum obtinui tandem. Interfectores patris

μετῆλθον· καταφοβήσας τὴν ἑλλάδα τῇ θηβαίων ἀπω-
λεία, στρατηγὸς ὑπ' αὐτῶν χειροτονηθεὶς, οὐκ ἠξίωσα τὴν μα-
κεδόνων ἀρχὴν περιέπων ἀγαπᾶν ἄρχειν ὁπόσων ὁ πατὴρ
κατέλιπεν, ἀλλὰ πᾶσαν ἐπινοήσας τὴν γῆν, καὶ δεινὸν
ἡγησάμενος εἰ μὴ ἁπάντων κρατήσαιμι, ὀλίγους ἄγων,
ἐσέβαλον ἐς τὴν ἀσίαν· καὶ ἐπί τε γρανικῷ ἐκράτησα με-
γάλῃ μάχῃ, καὶ τὴν λυδίαν λαβὼν, καὶ ἰωνίαν, καὶ φρυ-
γίαν, καὶ ὅλως τὰ ἐν ποσὶν ἀεὶ χειρούμενος, ἦλθον ἐπὶ
ἰσσὸν ἔνθα δαρεῖος ὑπέμεινε, μυριάδας πολλὰς στρατοῦ
ἄγων· καὶ τὸ ἀπὸ τούτου ὦ μίνως, ὑμεῖς ἴστε, ὅσους
ὑμῖν νεκροὺς ἐπὶ μιᾶς ἡμέρας κατέπεμψα· φησὶ γοῦν
ὁ πορθμεὺς, μὴ διαρκέσαι αὐτοῖς τότε τὸ σκάφος, ἀλλὰ
σχεδίας διαπηξαμένους, τοὺς πολλοὺς αὐτῶν διαπλεῦ-
σαι· καὶ ταῦτα δὲ ἔπραττον αὐτὸς προκινδυνεύων, καὶ
τιτρώσκεσθαι ἀξιῶν· καὶ ἵνα σοι μὴ τὰ ἐν τύρῳ, μὴ δὲ
τὰ ἐν ἀρβήλοις διηγήσομαι, ἀλλὰ καὶ μέχρις ἰν-
δῶν ἦλθον, καὶ τὸν ὠκεανὸν ὅρον ἐποιησάμην τῆς ἀρ-
χῆς, καὶ τοὺς ἐλέφαντας αὐτῶν εἷλον, καὶ πῶρον
ἐχειρωσάμην· καὶ σκύθας δὲ οὐκ εὐκαταφρονήτους
ἄνδρας, ὑπερβὰς τὸν τάναϊν ἐνίκησα μεγάλῃ ἱππο-
μαχίᾳ· καὶ τοὺς φίλους εὖ ἐποίησα, καὶ ἐχθροὺς
ἠμυνάμην· εἰ δὲ καὶ θεὸς ἐδόκουν τοῖς ἀνθρώποις,
συγγνωστοὶ ἐκεῖνοι παρὰ τὸ μέγεθος τῶν πραγμά-
των, καὶ τοιοῦτόν τι πιστεύσαντες περὶ ἐμοῦ·
τὸ δ' οὖν τελευταῖον ἐγὼ μὲν βασιλεύων ἀπέθανον·
οὗτος δὲ ἐν φυγῇ ὢν παρὰ προυσίᾳ τῷ βιθυνῷ,
καθάπερ ἄξιον ἦν πανουργότατον καὶ ὠμότατον ὄντα· ὡς
γὰρ δὴ ἐκράτησε τῶν ἰταλῶν, ἐῶ λέγειν ὅτι, οὐκ ἰσχύϊ·

ultus sum. Terrui Grēciā/Thebas sub-
uertens: duxq; illis prēpositus/indignū putaui, Ma-
cedonū me regno ɔtētū eē: sʒ cupidus īpādi ultra hoc
reliquerat: totam sperans terrā: & molestū (q̄d pat
putans/si non omnibus imperarem: paucos ducens/
sustuli in Asiam: & apud Granium vici ma-
gna pugna: Lydiam capiens, Ioniam, & Phry-
giam. Et omnino quē transierim sp subiugās/ veni ad
ip̄m locū ubi Darius expectabat: infinitum exercitū
ducens. Et ab eo tpe o Minos, vos scitis quantos
vobis mortuos in una die miserim. Dicit igitur
portitor (Charon) non suffecisse ipsis tunc scaphā: sed
ligna multa adiungens/multos ipsoꝝ transuexisse.
Et hēc quidē feci ipse periculis expositus/ &
vulnerari non timens. Et ut non quē in Tyro/neq;
in Arbilis narrem: sed & usq; ad In-
dos veni: atq; Oceanum mei terminum feci re-
gni: ac elephantes eoꝝ cœpi: Porumq;
subegi: & Scythas non aspernandos
viros. Transiēs deinde Tanaim / vici magna, equestri
pugna. Amicis benefeci: & de inimicis
ultus sum. Q̃ si & deus visus sum hominibus:
parendum erat illis /prē magnitudine rei-
rum tale quippiam credentibus de me.
Igitur tandem ego regno potitus moriebar.
Hic v̄o Annibal, in exilio fuit apud Perusiā, Bithyniū:
queādmodū decuit ī ꝓbissimū & crudelissimū hoīeʒ.
Q̃ v̄o vicit Italos: omitto dicere, quoniā non virtute

ἀλλὰ πονηρίᾳ καὶ ἀπιστίᾳ καὶ λόγοις, νόμιμον δὲ ἢ προφανὲς οὐδέν. ἐπεὶ δέ μοι ὠνείδισε τὴν τρυφήν, ἐκλελῆσθαι μοι δοκεῖ οἷα ἐποίει ἐν Καπύῃ, ἑταίρας συνών, καὶ τοὺς τοῦ πολέμου καιροὺς ὁ θαυμάσιος καθηδυπαθῶν. ἐγὼ δὲ εἰ μὴ μικρὰ τὰ ἑσπέρια δόξας, ἐπὶ τὴν ἕω μᾶλλον ὥρμησα, τί ἂν μέγα ἔπραξα, Ἰταλίαν ἀναιμωτὶ λοβών, καὶ Λιβύην, καὶ τὰ μέχρι Γαδείρων ὑπαγόμενος; ἀλλ' οὐκ ἀξιόμαχα ἔδοξέ μοι ἐκεῖνα, ὑποπτήσσοντα ἤδη καὶ δεσπότην ὁμολογοῦντα. εἴρηκα. σὺ δὲ ὦ Μίνως, δίκαζε. ἱκανὰ γὰρ ἀπὸ πολλῶν καὶ ταῦτα.

Σ. μὴ πρότερον ἢν μὴ καὶ ἐμοῦ ἀκούσῃς. Μ. τίς γὰρ εἶ ὦ βέλτιστε, ἢ πόθεν ὢν ἐρεῖς; Σ. Ἰταλιώτης Σκιπίων στρατηγὸς ὁ καθελὼν Καρχηδόνα, καὶ κρατήσας Λιβύων μεγάλαις μάχαις. Μ. τί οὖν καὶ σὺ ἐρεῖς; Σ. Ἀλεξάνδρου μὲν ἥττων εἶναι, τοῦ δ' Ἀννίβου ἀμείνων, ὃς ἐδίωξα νικήσας αὐτόν, καὶ φυγεῖν καταναγκάσας ἀτίμως. πῶς οὖν οὐκ ἀναίσχυντος οὗτος, ὃς πρὸς Ἀλέξανδρον ἁμιλλᾶται, ᾧ οὐδὲ Σκιπίων ἐγὼ ὁ νενικηκὼς αὐτόν, παραβάλλεσθαι ἀξιῶ. Μ. νὴ Δί', εὐγνώμονα φῂς ὦ Σκιπίων. ὥστε πρῶτος μὲν κεκρίσθω Ἀλέξανδρος, μετ' αὐτὸν δὲ σύ. εἶτα, εἰ δοκεῖ, τρίτος Ἀννίβας, οὐδὲ οὗτος εὐκαταφρόνητος ὤν.

Διογένους καὶ Ἀλεξάνδρου. ΔΙΟΓΕΝΗΣ

τί τοῦτο ὦ Ἀλέξανδρε; καὶ σὺ τέθνηκας ὥσπερ ἡμεῖς ἅπαντες; Α. ὁρᾷς ὦ Διόγενες· οὐ παράδοξον δὲ εἰ ἄνθρωπος ὢν ἀπέθανον. Δ. οὐκοῦν ὁ Ἄμμων ἐψεύδετο, λέγων ἑαυτοῦ σε εἶναι υἱόν. σὺ δὲ Φιλίππου ἄρα ἦσθα; Α. Φιλίππου

ſed malicia,& ꝑfidia,ac verbis id egit: iuſti ꝟo nec me
mor unq̄. Ver℞ qm̄ mihi ꝓbro dedit delicias: obliuiſci
mihi videt̄ q̄lia admiſit ī Capua,mulieribꝰ deditus, &
belli tp̄e mirabilis ille vir his inſeruiebat. Ego vero
(quū parua quę in occidēte geſſi videant̄) ad orientē
magis impuliſſem: quid magni effeciſſem/ Italiā incru
entus accipiens/& Libyam: & uſq̄ ad Gades im-
perans? Sed indigna viſa ſunt mihi illa: formi-
dantia me nunc & dominū confitētia. Dixi. Tu ꝟo o
Minos iudica. ſufficientia em̄ ex multis hæc ſunt.
SC. Nō prius q̄ & me audias. M. Quis tu
es optīe vir, aut unde: ut cū his cōtēdas? SC. Italus
Scipio, dux aduerſus Carthaginē: & deuincens
Libyam magnifica pugna. M. Quid igitur & tu
contendis? SC. Alexādro quidē p̄ſtare: ip̄iq̄ An
nibali melior eſſe. qui perſequens vici eū: ac fugere
compuli ignominioſe. Quō igit̄ non erubeſcit il-
le: qui ante Alexandrū certat: cui neq̄ ego Scipio,
qui euꝫ deuici, me cōparari dignū puto. M. ꝑ Iouē,
recta dicis o Scipio, Quapropter primus quidem
Alexāder, poſt ip̄m vero tu, deīde (ſi viſuꝫ fuerit) t̄tius
Annibal ſit: neq̄ ille ſpernendus exiſtens.

Diogenis. & Alexandri. DIOGENES.
Quid hoc rei ē Alexāder? Ita ne & tu mortuus es ꝑī-
atq̄ nos oēs? A. Vides Diogenes nimir℞. (de
Mīe tn̄ admirandū eſt: ſi hō exn̄s mortuus ſim. D.
Igitur Ammon ille Iupiter mentiebat̄: dicēs te ſuū eē
filiū. An ꝟo Philippo p̄re ꝓgnatus eras? A. Philip-

t (po

δηλαδή· οὐ γὰρ ἂν ἐτεθνήκειν Ἀμμωνος ὤν· Δ. καὶ μὴν καὶ περὶ τῆς ὀλυμπιάδος ὅμοια ἐλέγοντο, δράκοντα ὁμιλεῖν αὐτῇ, καὶ βλέπεσθαι ἐν τῇ εὐνῇ, εἶτα οὕτω σε τεχθῆναι· τὸν δὲ φίλιππον ἐξαπατῆσθαι, οἰόμενον πατέρα σου εἶναι. Α. κἀγὼ ταῦτα ἤκουον ὥσπερ σύ, νῦν δὲ ὁρῶ, ὅτι οὐδὲν ὑγιὲς οὔτε ἡ μήτηρ, οὔτε οἱ τῶν Ἀμμωνίων προφῆται ἔλεγον. Δ. ἀλλὰ τὸ ψεῦδος αὐτῶν οὐκ ἄχρηστόν σοι ὦ Ἀλέξανδρε πρὸς τὰ πράγματα ἐγένετο· πολλοὶ γὰρ ὑπέπτησσον, θεὸν εἶναί σε νομίζοντες· ἀτὰρ εἰπέ μοι τίνι τὴν τοσαύτην ἀρχὴν καταλέλοιπας; Α. οὐκ οἶδα ὦ Διόγενες· οὐ γὰρ ἔφθασας ἐπισκῆψαί τι περὶ αὐτῆς, ἢ τοῦτο μόνον, ὅτι ἀποθνήσκων περδίκκα τὸν δακτύλιον ἐπέδωκα· πλὴν ἀλλὰ τί γελᾷς ὦ Διόγενες; Δ. τί γὰρ ἄλλο; ἀνεμνήσθην οἷα ἐποίει ἡ ἑλλὰς ἄρτι σε παρειληφότα τὴν ἀρχὴν κολακεύοντες, καὶ προσταύτην αἱρούμενοι καὶ στράτηγον ἐπὶ τοὺς βαρβάρους, ἔνιοι δὲ καὶ τοῖς δώδεκα θεοῖς προστιθέντες, καὶ νεὼς οἰκοδομούμενοι, καὶ θύοντες ὡς δράκοντος υἱῷ; ἀλλ᾽ εἰπέ μοι, ποῦ σε οἱ μακεδόνες ἔθαψαν; Α. ἔτι ἐν βαβυλῶνι κεῖμαι τρίτην ταύτην ἡμέραν· ὑπισχνεῖται δὲ πτολεμαῖος ὁ ὑπασπιστής, ἤν ποτε ἀγάγῃ σχολὴν ἀπὸ τῶν θορύβων τῶν ἐν ποσίν, ἐς Αἴγυπτον ἀπαγαγών με θάψειν ἐκεῖ, ὡς γενοίμην εἷς τῶν αἰγυπτίων θεῶν. Δ. μὴ γελάσω ὦ Ἀλέξανδρε, ὁρῶν καὶ ἐν ᾅδου ἔτι σε μωραίνοντα, καὶ ἐλπίζοντα ἄνουβιν ἢ ὄσιριν γενέσθαι; πλὴν ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὦ θειώτατη, μὴ ἐλπίσῃς· οὐ γὰρ θέμις ἀνελθεῖν τινὰ τῶν ἅπαξ διαπλευσάντων τὴν λίμνην, καὶ ἐς τὸν εἴσω τοῦ στομίου παρελθόντων· οὐ γὰρ ἀμελὴς ὁ Αἰακός, οὐδὲ ὁ Κέρβερος εὐκαταφρόνητος·

haud dubie. nõ em̃ obijsse Am̃onis filius exñs. D. at qui de Olympiade consifia dicebant. puta draconem ꝯgressũ fuisse cũ ea: visũq; ĩ cubiculo: deiñ sic ex eo te peperisse. porro Philippũ errare: credentẽ se pa-trẽ tibi eẽ. A. At ego q̊q; hęc audierã ut tu: nũc ṽo video, quoniam nihil sani mater/neq; Ammonij vates dixerunt. D. Attñ mendaciũ ipoꝵ nõ ĩutile tibi Alexander, ad res gerendas fuit. multi em̃ metuebãt te, deũ esse credentes. Sed dic mihi: cui nã ingens illud impiũ reliquisti? A. Ignoro Dio, nõ em̃ (cũ ꝑuẽtus eẽm subita morte) statui q̄cq̃ ꝑt hoc unũ: q̄ moriẽs Perdiccę anulum tra-didi. Sed quid rides Diogenes? D. Quid enim aliud agã? An memĩsti quid fecerĩt gręci, nuꝑ arrepto imperio adulantes: & ob hoc eligentes te ducem aduersus barbaros: aliqui proinde duode-cim dijs addiderunt: phana ędificauerũt: sacrifican-tes tibi tanq; dracõis filio? Sȝ dic mihi: ubi te Macedo nes sepelierũt? A. Etiãdũ in Babylone iaceo ẽtiũ iã diẽ. Porro ꝓmittit Ptolemęus ille satelles meus: siq̄n-do detur ociũ a tumultibus reꝵ, qui instant: in ægyptũ se deportaturũ me/ut sepeliar illic: unusq; fiã ex dijs ęgyptijs. D. Quõ non rideam Alexander, vidẽs & ĩ ĩferno adhuc te desipiẽtẽ, sperãtẽq; fore: ut Anubis/aut Osiris fias? Veꝵ hęc o diuinissi-me, ne speres. nõ em̃ fas est reuerti quẽpiã/q̄ sel̃ trãs-miserit paludem, & in hiatum specus de-scẽderit. nõ em̃ negligẽs ẽ AEacus: neq; Cerberus cõ-temnendus.

(de hoc:

ἐκεῖνα δὲ ἡδέως ἂν μάθοιμι παρὰ σοῦ, πῶς φέρεις ὁπότ' ἂν νοήσῃς, ὅσην εὐδαιμονίαν ὑπὲρ γῆς ἀπολιπὼν ἀφῖξαι, σωματοφύλακας, καὶ ὑπασπιστάς, καὶ σατράπας, καὶ χρυσὸν τοσοῦτον, καὶ ἔθνη προσκυνοῦντα· καὶ βαβυλῶνα, καὶ βάκτρα, καὶ τὰ μεγάλα θηρία, καὶ τιμήν, καὶ δόξαν, καὶ τὸ ἐπίσημον εἶναι ἐλαύνοντα διαδεδεμένον ταινίᾳ λευκῇ τὴν κεφαλήν, πορφυρίδα ἐμπεπορπημένον· οὐ λυπεῖ ταῦτε σε ὑπὸ τὴν μνήμην ἰόντα; τί δακρύεις ὦ μάταιε; οὐδὲ ταῦτά σε ὁ σοφὸς Ἀριστοτέλης ἐπαίδευσε, μὴ οἴεσθαι βαίβαια εἶναι τὰ παρὰ τῆς τύχης; Α· σοφός; ἁπάντων ἐκεῖνος κολάκων ἐπιτριπτότατος ὤν· ἐμὲ μόνον ἔασον τὰ Ἀριστοτέλους εἰδέναι, ὅσα μὲν ᾔτησε παρ' ἐμοῦ, οἷα δὲ ἐπέστελλεν, ὡς δὲ κατεχρῆτό μου τῇ περὶ παιδείαν φιλοτιμίᾳ, θωπεύων καὶ ἐπαινῶν ἄρτι μὲν ἐς τὸ κάλλος, ὡς καὶ τοῦτο μέρος ὄντ' ἀγαθοῦ, ἄρτι δ' ἐς τὰς πράξεις καὶ τὸν πλοῦτον· καὶ γὰρ αὖ καὶ τοῦθ' ἀγαθὸν ἡγεῖτ' εἶναι, ὡς μὴ αἰσχύνοιτο καὶ αὐτὸς λαμβάνων·

γόης ὦ Διόγενες ἄνθρωπος καὶ τεχνίτης· πλὴν ἀλλὰ τοῦτό γε ἀπολέλαυκα αὐτοῦ τῆς σοφίας, τὸ λυπεῖσθαι ὡς ἐπὶ μεγίστοις ἀγαθοῖς ἃ κατηριθμήσω μικρῷ γε ἔμπροσθεν·

Δ· ἀλλ' οἶσθα ὃ δράσεις; ἄκος γάρ σοι τῆς λύπης ὑποθήσομαι· ἐπεὶ ἐνταῦθά γε ἐλλέβορος οὐ φύεται, σὺ δὲ κἂν τὸ λήθης ὕδωρ χανδὸν ἐπισπασάμενος πίε, καὶ αὖθις πίε, καὶ πολλάκις, οὕτω γὰρ ἂν παύσῃ ἐπὶ τοῖς Ἀριστοτέλους ἀγαθοῖς ἀνιώμενος· καὶ γὰρ καὶ κλεῖτον ἐκεῖνον ὁρῶ, καὶ καλλισθένη, καὶ ἄλλους πολλοὺς ἐπὶ σὲ ὁρμῶντας ὡς διασπάσαιντο καὶ ἀμύναιντό σε, ὧν ἔδρασας αὐτούς· ὥστε τὴν ἑτέραν· σὺ ταύτην βάδιζε, καὶ πῖνε πολλάκις, ὡς ἔφην·

Illud vero iucūde admodū velī discere abs te: quō ferasſ
qties in mentē venit, q̄nta fœlicitate in terra derlicta,
huc accesseris. puta corpis custodib9, satellitib9, ac du
cib9, tū auro tāto, ad hęc ppl'is q te adorabāt. p̄tea Ba
bylone, Bactris, īmanibus illis beluis, dignitate, gloria.
Deiñ q̄ emīebas ɔspicuus, dū vectareris ruīctus ami⸗
cādido caput, purpura circūamictus. Nūqd dis (culo
hęc te i memoriā subeūtia? Quid fles stulte? (cruciāt
Num hęc te sapiens Aristoteles docuit: ne puta⸗
res firma esse quę pēdent a fortuna? A. Sapiens?
oīm ille quū sit adulatorū perditissimus. Me so⸗
luꝫ sine quęso, Aristotelis facta scire: q̄ m'ta petierit a
me: p qb9 mittēdis scripserit: deiñ quō abusus sit mea
doctrina ambitiōe: colens si' ac laudans nūc ob (in
formā, tanq̄ & ipa pars sit sumi boni: nunc ob
res gestas, atq̄ opes. Nā post & has int' bona puta⸗
bat collocāda, ne vitio sibi verteret: quū & ipe eas ad
Pręstigiosus o Diogenes plane hō, & fraudu (cipet.
fructus tuli ex ipius sapīa: q̄ nūc ex (lētus. Verꝫ illd'
maxīs bonis q̄ tu ɔmēorasti pauloañ. (crucior ut de
D. At num scis qd facies? remediū eñ tibi molestiæ
ostendam. Quādoqdē hic veratrū nō nascitur: tu
Lethęi fluminis aquā abundant' attrahēs bibe: iterūq̄
bibe: ac sępius: sicq̄ desine de illis Aristote⸗
lis bonis discruciari. Sꝫ & Clitū illū video: ac
Callisthenē: aliosq̄ m'tos ad te rapti se mouētes, quē
cerpant atq̄ puniāt: ob ea q̄ cōmisisti q̄ndā in (dis⸗
illos, q̄re i alterā te hāc ripā ɔferas: & bibe crebrius, ut
(dixi.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ.

τί κλάεις ὦ τάνταλε; ἢ τί σεαυτὸν ὀδύρῃ ἐπὶ τῇ λίμνῃ ἑστώς; Τ. ὅτι ὦ μένιππε ἀπόλλωλα ὑπὸ τοῦ δίψους. Μ. οὕτως ἀργὸς εἶ, ὡς μὴ ἐπικύψας πίειν, ἢ καὶ νὴ δί' ἀρυσάμενος κοίλῃ τῇ χειρί; Τ. οὐδὲν ὄφελος εἰ ἐπικύψαιμι· φεύγει γὰρ τὸ ὕδωρ ἐπειδὰν προσιόντα αἴσθηταί με· ἢν δέ ποτε καὶ ἀρύσωμαι, καὶ προσενέγκω τῷ στόματι, οὐ φθάνω βρέξας ἄκρον τὸ χεῖλος, καὶ διὰ τῶν δακτύλων διαῤῥυὲν, οὐκ οἶδ' ὅπως αὖθις ἀπολείπει ξηρὰν τὴν χεῖρά μου. Μ. τεράστιόν τι πάσχεις ὦ τάνταλε. ἀτὰρ εἰπέ μοι, τί γὰρ καὶ δέῃ τοῦ πίειν; οὐ γὰρ σῶμα ἔχεις; ἀλλ' ἐκεῖνο μὲν ἐν λυδίᾳ που τέθαπται, ὅπερ καὶ πεινῆν καὶ διψῆν ἐδύνατο· σὺ δὲ ἡ ψυχὴ, πῶς ἂν ἔτι ἢ διψῴης ἢ πίνοις; Τ. τοῦτ' αὐτὸ ἡ κόλασίς ἐστι, τὸ διψῆν μου τὴν ψυχὴν ὡς σῶμα οὖσαν. Μ. ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὕτω πιστεύσομεν, ἐπεὶ φὴς τῷ δίψει κολάζεσθαι. τί δ' οὖν σοι τὸ δεινὸν ἔσται; δέδιας μὴ ἐνδείᾳ τοῦ ποτοῦ ἀποθάνῃς; οὐχ ὁρῶ γὰρ ἄλλον μετὰ τοῦτον ᾅδην, ἢ θάνατον ἐντεῦθεν εἰς ἕτερον τόπον. Τ. ὀρθῶς μὲν λέγεις, καὶ τοῦτο δ' οὖν μέρος τῆς καταδίκης, τὸ ἐπιθυμεῖν πιεῖν μηδὲν δεόμενον. Μ. ληρεῖς ὦ τάνταλε, καὶ ὡς ἀληθῶς ποτοῦ δεῖσθαι δοκεῖς ἀκράτου γε ἐλλεβόρου· νὴ δία, ὅστις τὸ ὑπεναντίον τοῖς ὑπὸ τῶν λυττώντων κυνῶν δεδηγμένοις πέπονθας, οὐ τὸ ὕδωρ, ἀλλὰ τὴν δίψαν πεφοβημένος. Τ. οὐδὲ τὸν ἐλλέβορον ὦ μένιππε ἀναίνομαι πιεῖν, γένοιτό μοι μόνον. Μ. θάῤῥει ὦ τάνταλε, ὡς οὔτε σὺ, οὔτε ἄλλος πίεται τῶν νεκρῶν· ἀδύνατον γὰρ, τοιοῦτοι πάντες ὥσπερ σὺ ἐκ καταδίκης, διψῶσι τοῦ ὕδατος οὐχ ὑπομένοντος.

Menippi. & Tantali. MENIPPVS.

Quid eiulas o Tātale? aut cur teip̄3 mērore afficis īminēs? T. Qm̄ Menippe enecor ob sitī. (stagno M. Adeo ne piger es, ut nō ꝓnus īcūbēs bibas: aut hauriēs caua vola? T. Nihil utilitatis cōsequor si ꝓ cūbā. r̄fugit em̄ aq̄ sit atq; admoueri me ꝓpius sēs3it. verꝝ si quando hausero: ac applicare conor ori: non ꝑuenio effluxum: rigans tm̄ sum̄a labia: & int̄ digitos aqua elabit̄. haud scio quomō rursus relinquit aridā manū mihi. M. ꝓdigiosū q̄ddā tibi accidit Tā. verꝝ dic mihi: quid opus ē tibi bibere, cū nō hēas corpus? nā illud in Lydia sepultū est: quod bibere ac sitire pot̄at. tu v̄o aīa cū sis: quinā posthac sitire q̄as: aut bibere? T. Hoc ip̄m supplicij quiddā est: ut sitī sustineat aīa acsi corpus sit. M. Sed hoc sic esse credimus. q̄nquidē ais te siti excruciari. verꝝ quid tibi acerbi ob hoc accidet? Nū metuis, ne īopia potus mo nō video em̄ alios ultra hos īferos: nec mortē (riare? migraueris, q̄ tibi eueniat ī alio loco. T. (aliā, si hic certe ꝑs ē supplicij: desiderio (Recte q̄dē dicis. at hēc pus sit. M. desipis Tā, & vere (āgi bibēdi ubi nō o- re videris mero veratro. nā, ꝑ Iouē, diuersū (potu ege ab his qui a rabiosis canib9 morsu lēsi sunt pateris: qui non aquā/sed sitim horreas. T. Necq; veratrū Menippe recusauero bibere, si liceat mihi so- lū. M. ꝯfide Tā, sic futurū: ut nec tu/nec alius qsq; bi mortuoꝝ. ipossibile em̄ id. q̄q; q̄q; nō oēs ut tu, affi (bat ciant̄ hac pœna: ut sitiāt aqua eos non expectante.

μενίππου καὶ ἑρμοῦ. ΜΕΝΙΠΠΟΣ.

ποῦ δὲ καλοί εἰσιν, ἢ καλαὶ ὦ ἑρμῆ; ξενάγησόν με νέηλυν ὄντα. Ε. οὐ σχολὴ μὲν ὦ μένιππε. πλὴν κατ' ἐκεῖνο αὐτὸ ἀπόβλεψον ὡς ἐπὶ τὰ δεξιά. ἔνθα ὑάκινθός τέ ἐστι, καὶ ὁ νάρκισσος, καὶ νιρεύς, καὶ ἀχιλλεύς, καὶ τυρὼ, καὶ ἑλένη, καὶ λήδα, καὶ ὅλως τὰ ἀρχαῖα κάλλη πάντα.

Μ. ὀστᾶ μόνον ὁρῶ καὶ κράνια τῶν σαρκῶν γυμνά, ὅμοια τὰ πολλά. Ε. καὶ μὴν ἐκεῖνά ἅπαντες εἰσὶν οἱ ποιηταὶ θαυμάζουσι, τὰ ὀστᾶ, ὧν σὺ ἔοικας καταφρονεῖν. Μ. ὅμως τὴν ἑλένην μοι δεῖξον, οὐ γὰρ ἂν διαγνοίην ἔγωγε. Ε. τουτὶ τὸ κρανίον ἡ ἑλένη ἐστίν. Μ. εἶτα αἱ χίλιαι νῆες διὰ τοῦτο ἐπληρώθησαν ἐξ ἁπάσης τῆς ἑλλάδος, καὶ τοσοῦτοι ἔπεσον ἕλληνές τε καὶ βάρβαροι, καὶ τοσαῦται πόλεις ἀνάστατοι γεγόνασιν; Ε. ἀλλ' οὐκ εἶδες ὦ μένιππε ζῶσαν τὴν γυναῖκα. ἔφης γὰρ ἂν καὶ σὺ ἀνεμέσητον εἶναι,

τοιῇδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν.

ἐπεὶ καὶ τὰ ἄνθη ξηρὰ ὄντα εἴ τις βλέποι ἀποβεβληκότα τὴν βαφὴν ἄμορφα δηλονότι αὐτῷ δόξει μέν, τοι ἀνθεῖ καὶ ἔχει τὴν χροιὰν κάλλιστά ἐστιν. Μ. οὐκοῦν τοῦτο ὦ ἑρμῆ θαυμάζω, εἰ μὴ συνίεσαν οἱ ἀχαιοὶ περὶ πράγματος οὕτως ὀλιγοχρονίου, καὶ ῥᾳδίως ἀπανθοῦντος πονοῦντες.

Ε. οὐ σχολή μοι ὦ μένιππε, συμφιλοσοφεῖν σοι, ὥστε ἐπιλεξάμενος τόπον ἔνθα ἂν ἐθέλῃς, κεῖσο καταβαλὼν σεαυτόν. ἐγὼ δὲ τοὺς ἄλλους νεκροὺς ἤδη μετελεύσομαι.

μενίππου καὶ κερβέρου. ΜΕΝΙΠΠΟΣ.

ὦ κέρβερε, συγγενὴς γάρ εἰμί σοι κύων καὶ αὐτὸς ὤν, εἰπέ μοι πρὸς τῆς στυγὸς, οἷος ἦν ὁ σωκράτης

Menippi. ac Mercurij. MENIPPVS.
Vbi nā formosi illi sī/aut formosę o Mer, duc doceq́
ut hospitē me recēs huc pfectū. M. haud ociū ē mihi
verꝝ istuc ipo loco rspice dextrorsū. Illic (Menippe.
Hyacinthus est, Narcissus, Nireus, Achilles,
Tyro, Helena, ac Leda: deniq́ oīno quicqd ē vetarum
Men. ossa solū video / & caluarias car (formarꝝ oē.
sisia, pīde sī oīa. M. atq hęc sī q oēs (nibꝫ rnudatas.
mirant: ossa vicꝫ quę tu videris ꝯtēnere. Mē. (poetę
Attn̄ Helenam mihi ostende. non enim dignos-
co ego. Mer. Hęc caluaria Helena est. Men.
Et quidē mille naues ob hanc impletæ sī, ex omnibus
gręcis acto delectu: tantiq́ cōfluxerūt gręci ac barba-
ri: tot deinde urbes euersę sunt? Mer.
Cęterꝝ, nō vidisti Menippe, viuā hāc mulierē. diceres
em̄ sic & tu: vitio dandum non esse:

Pro tali muliere diu tolerare labores.

Deniq́ & flores arefactos si quis ꝯspiciat: abijciētes
colorē / dformes nimirꝝ ipos videri ꝯtīgit. ijdē florētes
ac detinētes colorē / speciosissimi sī. Men. Igit hoc
Mercuri demiror: si non intellexerunt gręci / pro re
usq́ adeo momētanea, ac facile emarcescēte, laborare.
Mer. Nō vacat mihi Menippe philosophari tecū:
quare delecto loco, ubi velis proster-
ne teipm. ego em̄ alias umbras habeo traducendas.

Menippi. & Cerberi. MENIPPVS.
O Cerbere, qn̄qdē tibi cognatus sū, canis & ipe exn̄s:
dic mihi p Stygiā paludem: quō se habebat Socrates

ὁπότε κατῄει πρὸς ὑμᾶς; εἰκὸς δέ, σε θεὸν ὄντα, μὴ ὑλακτεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀνθρωπικῶς φθέγγεσθαι ὁπότ' ἐθέλοις. Κ. πόῤῥωθεν μὲν ὦ μένιππε, παντάπασιν ἐδόκει ἀτρέπτω τῷ προσώπῳ προσιέναι, καὶ οὐ πάνυ δεδιέναι τὸν θάνατον δοκῶν, καὶ τοῦτ' ἐμφῆναι τοῖς ἔξω τοῦ στομίου ἑστῶσιν ἐθέλων. ἐπεὶ δὲ κατέκυψεν τοῦ χάσματος, καὶ εἶδε τὸν ζόφον, κἀγὼ ἔτι διαμέλλοντα αὐτὸν δακὼν τῷ κονείῳ κατέσπασα τοῦ ποδός ὥσπερ τὰ βρέφη ἐκώκυε, καὶ τὰ ἑαυτοῦ παιδία ὠδύρετο, καὶ παντοῖος ἐγένετο. Μ. οὐκοῦν σοφιστὴς ὁ ἄνθρωπος ἦν, καὶ οὐκ ἀληθῶς κατεφρόνει τοῦ πράγματος. Κ. οὔκ. ἀλλ' ἐπείπερ ἀναγκαῖον αὐτὸ ἑώρα, κατεθρασύνετο, ὡς δῆθεν οὐκ ἄκων πεισόμενος ὃ πάντως ἔδει παθεῖν, ὡς θαυμάσωνται οἱ θεαταί. καὶ ὅλως περὶ πάντων γε τῶν τοιούτων εἰπεῖν ἂν ἔχοιμι. ἕως τοῦ στομίου τολμηροὶ καὶ ἀνδρεῖοι, τὰ δ' ἔνδοθεν ἔλεγχος ἀκριβής. Μ. ἐγὼ δὲ πῶς σοι κατεληλυθέναι ἔδοξα; Κ. μόνος ὦ μένιππε ἀξίως τοῦ γένους, καὶ Διογένης πρὸ σοῦ. ὅτι μὴ ἀναγκαζόμενοι ἐσῄειτε, μὴ δ' ὠθούμενοι, ἀλλ' ἐθελούσιοι, γελῶντες, οἰμώζειν παραγγείλαντες ἅπασιν.

χάρωνος. καὶ μενίππου. ΧΑΡΩΝ.

Ἀπόδος ὦ κατάρατε τὰ πορθμία. Μ. βόα εἰ τοῦτο σοι ἥδιον ὦ χάρων; Χ. ἀπόδος φημί, ἀνθ' ὧν σε διεπορθμευσάμην. Μ. οὐκ ἂν λάβοις παρὰ τοῦ μὴ ἔχοντος. Χ. ἔστι δέ τις ὀβολὸν μὴ ἔχων; Μ. εἰ μὲν καὶ ἄλλος τις οὐκ οἶδα, ἐγὼ δὲ οὐκ ἔχω. Χ. καὶ μὴν ἄγξω σε, νὴ τὸν πλούτωνα, ὦ μιαρέ, ἢν μὴ ἀποδῷς. Μ. κἀγὼ τῷ ξύλῳ

qn̄ descēdebat ad vos. vísibile ē at, cū deus sis, nō latra-
re solū: sed & humano more loqui quan-
do velis. C. Procul quū esset Menippe, omnibus
apparuit interrito vultu adcedere: & non valde for-
midare mortē visus ē: ac oñdere se talē illis qui extra
specū stabant volens. Posteaq̧ vero despexit in hi-
atum: viditq̧ caliginem: & ego insup contantem ipsū
mordendo, aconito corriperē pedes: queadmodū in-
fans eiulabat: suosq̧ liberos deplorabat: omniformis
factus. M. Igit̄ fucate sapiens homo erat: nec
vere cōtemnebat res omnes. C. Haud vere. Sed
ubi necessitatē ipsi incūbere vidit/cōfidēs fuit: q̄si vero
nō inuitus passurus eēt q̊d oīno opus erat eū pati. q̊
miraculo esset spectatoribus. quod oīno de omnibus
istiusmōi viris dicere possū: usq̧ ad fauces specus au-
daces sūt ac viriles: atq intus dep̄hēderis & pueros.
M. Ego vero qnā tibi subiisse specū visus sū? C. solus
Menippe, dignus gn̄re apparuisti: & Diogenes post te:
eo q̧ nō coacti subieritis, nec intrusi, sed
ultronei, ridentes, ac plorare renunciantes omnibus.

Charonis. & Menippi. CHARON.

Redde o p̄fide naulum. M. Vociferare si isthuc
tibi voluptati est? C. Redde inq̧ pro eo q̧ te
transuexi. M. Nō adcipies certe a non
habente. C. Est ne quispiā q nec obolū hēat? M.
Si quidē & alius qsq̧ sit haud scio: ego certe nō hēo.
C. Atqui p̄focabo te, p̱ Ditem, o impurissime,
ni reddas. M. Et ego baculo

σου πατάξας, διαλύσω τὸ κρανίον. Χ. μάτην οὖν ἔσῃ πεπλευκὼς τοσοῦτον πλοῦν; Μ. ὁ Ἑρμῆς ὑπὲρ ἐμοῦ σοι ἀποδότω, ὅς με παρέδωκέ σοι. ΕΡ. νὴ Δία, ὀναίμην, εἰ μέλλω γε καὶ ὑπερεκτίνειν τῶν νεκρῶν. Χ. οὐκ ἀποστήσομαί σου. Μ. τούτου γε ἕνεκα νεωλκήσας τὸ πορθμεῖον παράμενε. πλὴν ἀλλ' ὅ γε μὴ ἔχω, πῶς ἂν λάβοις; Χ. σὺ δ' οὐκ ᾔδεις ὡς κομίζειν δέον; Μ. ᾔδειν μὲν, οὐκ εἶχον δέ. τί οὖν; ἐχρῆν διὰ τοῦτο μὴ ἀποθανεῖν; Χ. μόνος οὖν αὐχήσεις, προῖκα πεπλευκέναι. Μ. οὐ προῖκα ὦ βέλτιστε. καὶ γὰρ ἤντλησα, καὶ τῆς κώπης ἐπελαβόμην, καὶ οὐκ ἔκλαιον μόνος τῶν ἄλλων ἐπιβατῶν. Χ. οὐδὲν ταῦτα πρὸς τὰ πορθμία, τὸν ὀβολὸν ἀποδοῦναί σε δεῖ. οὐ γὰρ θέμις ἄλλως γενέσθαι. Μ. οὐκοῦν ἀπάγαγέ με αὖθις ἐς τὸν βίον. Χ. χαρίεν λέγεις, ἵνα καὶ πληγὰς ἐπὶ τούτῳ παρὰ τοῦ Αἰακοῦ προσλάβω. Μ. μὴ ἐνόχλει οὖν. Χ. δεῖξον τί ἐν τῇ πήρᾳ ἔχεις. Μ. θέρμους εἰ θέλεις, καὶ τῆς Ἑκάτης τὸ δεῖπνον. Χ. πόθεν τοῦτον ἡμῖν ὦ Ἑρμῆ τὸν κύνα ἤγαγες; οἷα δὲ καὶ ἐλάλει παρὰ τὸν πλοῦν, τῶν ἐπιβατῶν ἁπάντων καταγελῶν, καὶ ἐπισκώπτων, καὶ μόνος ᾄδων οἰμωζόντων ἐκείνων. Ε. ἀγνοεῖς ὦ Χάρων ὁποῖον ἄνδρα διεπόρθμευσας; ἐλεύθερον ἀκριβῶς, κ' οὐδενὸς αὐτῷ μέλει. οὗτός ἐστιν ὁ Μένιππος. Χ. καὶ μὴν ἄν σε λάβω; Μ. ποτὲ ἂν λάβῃς ὦ βέλτιστε; δὶς δὲ οὐκ ἂν λάβοις.

Διογένους καὶ Μαυσώλου. ΔΙΟΓΕΝΗΣ.

ὦ Κὰρ ἐπὶ τίνι μέγα φρονεῖς, καὶ πάντων ἡμῶν προτιμᾶσθαι ἀξιοῖς; Μ. καὶ ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ μὲν ὦ Σινωπεῦ. ὃς ἐβασίλευσα Καρίας μὲν ἁπάσης. ἦρξα δὲ καὶ

tibi illiso cōminuam caput. C. Gratis igitur fueris transuectus tanto traiectu? M. Mercurius ꝓ me tibi reddat: q me tradidit tibi. Mer. ꝑ Ioue,bñ mecū si deīceps & ꝑsoluere debeā mortuoꝝ noīe. (agit: tā. M. Huius rei gr̄a trahēdo cym (C. haud omit/bā/in ꝓposito ꝑsiste. verꝫtñ qd' nō hēo q̄nā auferes? C. At tu nesciebas qd tibi fuerit apportādum? M. quidē: sꝫ nō habebā. q̄d igr̄? nū oꝑtuit ea gr̄a (Sciebā C. solus igr̄ gr̄iaberis, gratis te fuisse (me nō emori? gratis o p̄clare. siq̄dē exhausi sē (trāsuectū? M. haud pui: neq̄ꝫ eiulaui solus int' alios q (tinā & remū arri/ C. Nihil hoc ad naulum. oboluꝫ redde/ (vecti sī. re te oportet. haud em̄ fas ē alit' fieri. M. Igitur reuehe me rursus in vitam. C. Belle dicis: ut & verbera ob hoc ab AEaco adcipiam.

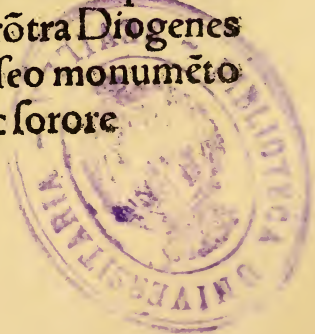
M. Ne igit' sis molestus. C. oñde quid ī pera hēas. M. Lupinū si velis / & Hecate comam. C. Vnde hūc nobis Mercuri adduxisti? tum qualia garriebat inter nauigandum: vectores omnes irri/dēs / dicterijsq̄ꝫ īcessēs: unus ptoīde cātillās / plorātibꝰ illis. Mer. An ignoras Charon, quē virū transue/xeris? Liberum plane, & cui nihil curę sit. hic est Menippus. C. Atqui si unq̄ꝫ posthac te r̄cepo? M. si r̄ceꝑis alñ o p̄clare? denuo q̄dē nō possis r̄ciꝑe.

Diogenis. & Mausoli. DIOGE.

Ohe tu Car, quare insolens es: & omnibꝰ nobis p̄/poni dignū ducis? M. Equidē ob regnū o Sino/pēsis. q̄ppe qui īꝑaui Carię uniuersę. Dñatus sū p̄t'ea

Λυδῶν ἐνίων, καὶ νήσους δέ τινας ὑπηγαγόμην, καὶ ἄχρι Μιλήτου ἐπέβην, τὰ πολλὰ τῆς Ἰωνίας καταστρεφόμενος· καὶ καλὸς ἦν, καὶ μέγας, καὶ ἐν πολέμοις καρτερός· τὸ δὲ μέγιστον, ὅτι ἐν Ἁλικαρνασσῷ μνῆμα παμμέγεθες ἔχω ἐπικείμενον, ἡλίκον οὐκ ἄλλος νεκρός, ἀλλ' οὐδὲ οὕτως ἐς κάλλος ἐξησκημένον, ἵππων καὶ ἀνδρῶν ἐς τὸ ἀκριβέστατον εἰκασμένον λίθου τοῦ καλλίστου, οἷον οὐδὲ νεὼν εὕρῃ τίς ἂν ῥαδίως· οὐ δοκῶ σοι δικαίως ἐπὶ τούτοις μέγα φρονεῖν; Δ· ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ φῄς, καὶ τῷ κάλλει, καὶ τῷ βάρει τοῦ τάφου; Μ· νὴ Δί', ἐπὶ τούτοις· Δ· ἀλλὰ ὦ καλὲ Μαύσολε, οὔτε ἡ ἰσχὺς ἔτι σοι ἐκείνη, οὔτε ἡ μορφὴ πάρεστιν· εἰ γοῦν τινα ἑλοίμεθα δικαστὴν εὐμορφίας πέρι, οὐκ ἔχω εἰπεῖν, τίνος ἕνεκα τὸ σὸν κρανίον προτιμηθείη ἂν τοῦ ἐμοῦ· φαλακρὰ γὰρ ἄμφω, καὶ γυμνά, καὶ τοὺς ὀδόντας ὁμοίως προφαίνομεν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀφῃρήμεθα, καὶ τὰς ῥῖνας ἀποσεσιμώμεθα· ὁ δὲ τάφος, καὶ οἱ πολυτελεῖς ἐκεῖνοι λίθοι, Ἁλικαρνασεῦσι μὲν ἴσως εἶεν ἐπιδείκνυσθαι, καὶ φιλοτιμεῖσθαι πρὸς τοὺς ξένους, ὡς δή τι μέγα οἰκοδόμημα αὐτοῖς ἐστι· σὺ δὲ ὦ βέλτιστε, οὐχ ὁρῶ, ὅτι ἀπολαύεις αὐτοῦ· πλὴν εἰ μὴ τοῦτο φῄς, ὅτι μᾶλλον ἡμῶν ἀχθοφορεῖς ὑπὸ τηλικούτοις λίθοις πιεζόμενος· Μ· ἀνόνητα οὖν μοι ἐκεῖνα πάντα, καὶ ἰσότιμος ἔσται Μαύσωλος καὶ Διογένης; Δ· οὐκ ἰσότιμος ὦ γενναιότατε, οὐ γάρ· Μαύσωλος μὲν γὰρ οἰμώξεται μεμνημένος τῶν ὑπὲρ γῆς ἐν, οἷς εὐδαιμονεῖν ᾤετο, Διογένες δὲ καταγελάσεται αὐτοῦ, καὶ τάφον ὁ μὲν ἐν Ἁλικαρνασσῷ ἐρεῖ ἑαυτοῦ ὑπὸ Ἀρτεμισίας τῆς γυναικὸς καὶ ἀδελφῆς

Lydię gentibus quibuſdā: & inſulas quaſdā ſubegi. Miletū uſq; perueni: multis partibus Ionię deua- ſtatis. ad hęc formoſus erā, ac pcerus, & ī rebꝰ bellicis ꝑualidus. Deniq; (q̊d maximū eſt) ī Halicarnaſſo mo pmagnū hūi, q̄ntū nō alius qſq; defūctoꝶ: (numētū ſed neq; pari pulchritudine conditū: equis & homini bus diligentiſſime expreſſis lapide pulcherrimo, adeo ut neq; phanū ſimile quis facile inueniat. Nū vi deor tibi iniuria ob hęc efferri aīo? D. Nūquid ob imperium ais, formam, atq; molem ſepulchri? M. Per Iouē, ob hec inq;. D. S3 o formoſe Mau- neq; robur adhuc tibi illud/ neq; forma adeſt. Si igi᷑ quēpiā elegerimus qui iudicet de forma: nō h3 q̊d di- cat, cuius rei cauſa tua caluaria pręferenda ſit meę. calua em̄ utraq; eſt & nuda: dentes deinde pari- ter eminus oſtentamus: ac oculis orbati/ nari- bus ſumus ſimis. Cęterū ſepulchru3/ & ſūptu magno illos lapides, Halicarnaſſeis forſitā licebit (extructos re atq; gl̄iari erga hoſpites: tāq; q̄dā magna (oſtēta- ſtructura apd' ip̄os ſit. tu v̄o vir egregie, n̄ video quō fructū capias ex ip̄o. niſi hoc dicas: q; plus oneris atq; nos ſuſtines, ſub tantis ſaxis preſſus. M. Inutilia ig᷑ mihi fuer̄t illa oīa: & pis ꝯditōis erūt Mau ſolus & Diogenes? D. haud pis ꝯditōis o gn̄oſiſſie: īmo Mauſolus diſcruciabi᷑ recordatiōe eoꝶ q̄ ſunt in terra: qbꝰ fœlici᷑ agere ꝯſueuit. At cōtra Diogenes irridebit eū, atq; ille q̊dē de halicarnaſſeo monumēto memorabit/ ſibi ab Artemiſia uxore, ac ſorore

κατασκευασμένον. ὁ Διογένης δὲ τοῦ μὲν σώματος εἰ καί τινα τάφον ἔχει, οὐκ οἶδεν· οὐδὲ γὰρ ἔμελεν αὐτῷ τούτου· λόγον δὲ τοῖς ἀρίστοις περὶ αὐτοῦ καταλέλοιπεν ἀνδρὸς βίον βεβιωκὼς ὑψηλότερον ὦ Καρῶν ἀνδραποδωδέστατε τοῦ σοῦ μνήματος, καὶ ἐν βεβαιοτέρῳ χωρίῳ κατεσκευασμένον.

Νιρέως. καὶ Θερσίτου. καὶ Μενίππου.

Ν. Ἰδοὺ δὴ Μένιππος οὑτοσὶ δικάσει πότερος εὐμορφώτερός ἐστιν. εἰπὲ ὦ Μένιππε, οὐ καλλίων σοι δοκῶ. Μ. τίνες δὲ καὶ ἐστὲ πρότερον οἶμαι. χρὴ γὰρ τοῦτο εἰδέναι. Ν. Νιρεὺς, καὶ Θερσίτης. Μ. πότερος ὁ Νιρεὺς, καὶ πότερος οὖν ὁ Θερσίτης; οὐδέπω γὰρ τοῦτο δῆλον. Θ. ἓν μὲν ἤδη τοῦτ᾽ ἔχω, ὅτι ὅμοιός εἰμί σοι. καὶ οὐδὲν τηλικοῦτον διαφέρεις, ἡλίκον σε Ὅμηρος ἐκεῖνος ὁ τυφλὸς ἐπῄνεσεν, ἁπάντων εὐμορφώτατον προσειπών. ἀλλ᾽ ὁ φοξὸς ἐγὼ, καὶ ψεδνὸς, οὐδὲν χείρων ἐφάνην τῷ δικαστῇ. ὅρα δὲ σοι ὦ Μένιππε, ὅντινα καὶ εὐμορφώτερον ἡγῇ. Ν. Ἐμέ γο τὸν Ἀγίλαστας, καὶ Χάροπος,

ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον.

Μ. ἀλλ᾽ οὐχὶ καὶ ὑπὸ γῆν, ὡς οἶμαι, κάλλιστος ἦλθες, ἀλλὰ τὰ μὲν ὀστᾶ ἴμοια, τὸ δὲ κρανίον ταύτῃ μόνον ἂν διακρίνοιτο ἀπὸ τοῦ Θερσίτου κρανίου, ὅτι εὔθρυπτον τὸ σόν. ἀλαπαδνὸν γὰρ αὐτὸ, καὶ οὐκ ἀνδρῶδες ἔχεις. Ν. καὶ μὴν ἔρου Ὅμηρον ὁποῖος ἦν ὁπότε συνεστράτευον τοῖς Ἀχαιοῖς. Μ. ὀνείρατά μοι λέγεις. ἐγὼ δὲ ἃ βλέπω, καὶ νῦν ἔθεις, ἐκεῖνα δὲ οἱ τότε ἴσασιν. Ν. οὐκ οὖν ἐγὼ ἐνταῦθα εὐμορφώτερός εἰμι ὦ Μένιππε; Μ. οὔτε σὺ, οὔτε ἄλλος εὔμορφος. ἰσοτιμία γὰρ ἐν ᾅδου, καὶ ὅμοιοι ἅπαντες. Θ. ἐμοὶ

parato,ꝓut iubeat. verꝫ Diogẽes hoc de suo corpe an aliq̃d sepulchrũ hẽat/mĩe nouit. neq; em̃ curę ẽ sibi ea res. Sed optimatibus de se reliquit viro dignam vitam, celsiorem o Carum abiectissime, tuo monumento: ac firmiore in loco substru- ctam.

Nirei. ac Thersitę. NIREVS.

En, vel Menippus hic iudicabit: uter nostrũ formosior sit. Dic Menippe, nũ pulchrior tibi videor? M. Qui nã sitis, ꝑus puto inq̃rẽdũ. nec̃e ẽ em̃ et hoc scire. N. Nireus, ac Thersites. M. Vter Nireus, & uter Thersites? nondũ em̃ hoc liquet. T. Vnum quidẽ nunc habeo hoc: ꝙ similis sum tibi. neq; tanto- pere excellis/quantum te Homerus ille cęcus ex- tulit: omniũ formosissimũ appellans. Quin fastigi- ato ꝟtice ego, rarisq; capill̃, nihilo mĩor visus sũ hoc iu Cõtẽplare ꝟo tu o Mẽippe, quẽnã formosiorẽ (dice. arbitreris. N. Me Aglaia, Charopeq; prognatum,

Qui pulcherrimus vir, ad Troiam veni.

M. At nõ sub terrã (ut puto) formosissimus venisti: sed ossa oĩa sunt siĩa. Verꝫ caluaria tua hoc solum dijudicari a Thersitę caluaria poterit: ꝙ mollis est. at effęmĩatũ certe hoc, ĩdecorũ deniq; viro fuerit. N. Verũtñ ꝑcõtare Homerũ/q̃lis fuerim cũ pugnarem inť gręcos. M. Sõnia mihi narras. ego ꝟo quę vi- deo attẽdo: q̃ q; nũc tibi ꝓ̃sto sunt. Cęterꝫ illa alia, qui tũc viuebãt norũt. N. Igiť nũq̃d huic formosior ego sũ Menippe? M. Neq; tu/neq; alius formosus hic. ęq̃litas em̃ apud inferos est: paresq; sť oẽs. T. Mihi

μὲν καὶ τοῦτο ἱκανόν.

Μενίππου καὶ Χείρωνος. ΜΕΝΙΠΠΟΣ.

Ἤκουσα ὦ Χείρων, ὡς θεὸς ὤν, ἐπιθυμήσειας ἀποθανεῖν. Χ. ἀληθῆ ταῦτ' ἤκουσας ὦ Μένιππε, καὶ τέθνηκα, ὡς ὁρᾷς, ἀθάνατος εἶναι δυνάμενος. Μ. τίς δέ σε ἔρως τοῦ θανάτου ἔσχεν ἀνεράστου τοῖς πολλοῖς χρήματος; Χ. ἐρῶ πρὸς σὲ οὐκ ἀσίνετον ὄντα. οὐκ ἦν ἔτι ἡδὺ ἀπολαύειν τῆς ἀθανασίας. Μ. οὐχ ἡδὺ ἦν ζῶντα ὁρᾶν τὸ φῶς; Χ. οὐκ ὦ Μένιππε, τὸ γὰρ ἡδὺ ἔγωγε ποικίλον τι καὶ οὐχ ἁπλοῦν ἡγοῦμαι εἶναι. ἐγὼ δὲ ζῶν, ἀεὶ καὶ ἀπολαύων τῶν ὁμοίων, ἡλίου, φωτός, τροφῆς, αἱ ὧραι δὲ αἱ αὐταί, καὶ τὰ γιγνόμενα ἅπαντα ἑξῆς ἕκαστον ὥσπερ ἀκολουθοῦντα θάτερον θατέρῳ, ἐνεπλήσθην γοῦν αὐτῶν. οὐ γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ ἀεί, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μετασχεῖν ὅλως τὸ τερπνὸν ἦν. Μ. εὖ λέγεις ὦ Χείρων. τὰ ἐν ᾅδου δὲ πῶς φέρεις, ἀφ' οὗ προελόμενος αὐτὰ ἥκεις. Χ. οὐκ ἀηδῶς ὦ Μένιππε. ἡ γὰρ ἰσοτιμία πάνυ δημοτικόν, καὶ τὸ πρᾶγμα οὐδὲν ἔχει τὸ διάφορον ἐν φωτὶ εἶναι, ἢ ἐν σκότῳ. ἄλλως τε οὐδὲ διψῆν ὥσπερ ἄνω, οὔτε πεινῆν δεῖ, ἀλλ' ἀνεπιδεεῖς τούτων ἁπάντων ἐσμέν. Μ. ὅρα ὦ Χείρων, μὴ περιπίπτῃς σεαυτῷ, καὶ ἐς τὸ αὐτό σοι ὁ λόγος περιστῇ. Χ. πῶς τοῦτο φής; Μ. ὅτι εἰ τῶν ἐν τῷ βίῳ τὸ ὅμοιον, ἀεὶ καὶ ταὐτὸν ἐγένετό σοι, προσκορὲς καὶ ἐνταῦθα ὅμοια ὄντα, προσκορῆ ὁμοίως ἂν γείνοιτο καὶ δεήσει μεταβολήν γε ζητεῖν τινα, καὶ ἐντεῦθεν ἐς ἄλλον βίον, ὅπερ οἶμαι ἀδύνατον. Χ. τί οὖν ἂν πάθοι τις ὦ Μένιππε; Μ. ὅπερ οἶμαι, καὶ φασί, συνετὸν ὄντα, ἀρέσκεσθαι καὶ ἀγαπᾶν τοῖς παροῦσι, καὶ μηδὲν αὐτῶν ἀφόρητον οἴεσθαι.

τῷ θεῷ δόξα.

quidem & hoc sat est.

Menippi, & Chironis. MENIPPVS

Audiui o Chirõ, cũ eẽs deus / desyderasse tñ te mortẽ. C, Vera st̃ q̃ audiuisti Men, mortuusq̃ sũ / ut vides: cũ ĩmortalẽ eẽ potuerĩ. M, q̃ nam te cupido mortis tenebat, horrendę vulgo rei? C, Dicam ad te nõ impitũ, haud ãplius iucundũ erat mihi, frui ĩmortalitate. M, Iniucũdũ erat te viuerẽ / lucẽq̃ ĩtueri? C, Nõ hoc Menippe: sʒ iucundũ ego quod variũ / & nõ sĩplex arbitror existere. At ego viuẽs ac ppetuo fruẽs ijsdem sole, luce, cibo, cũq̃ horę redirent eędem: & reliq̃ꝝ oĩm quę cõtingũt foris q̃dlibʒ, veluti consequẽs recipco q̃dã ordĩe succederet, satiabar illĩ. nõ eñ ĩpo q̃d ppetuo ẽ tenore / sʒ ĩ pmutãdo oĩno de (ĩ hoc lectatio. M, Probe dicis Chirõ: sʒ illa q̃ apd' ĩferos (agũt quõ fers? cũ ad hęc tãq̃ potiora te ɔtuleris. C, (ñ ĩsuauit Me, siq̃dẽ ęq̃litas admodũ ẽ pplare q̃ddã. (& hoc rei ẽ: nihil plane hʒ q̃d inẽsit: ĩ luce q̃s agat / (aut ĩ tenebris. p̃rea neq̃ sitire / uti apd' supos / neq̃ (ęsurire nob̃ nece ẽ: sʒ mĩe egẽtes haꝝ reꝝ oĩʒ sũus. (M. vide Ch, ne ĩuoluas teip̃ʒ: et eodẽ tibi sʒmo r̃cidat. D, q̃re istuc ais? M, qm̃ si ea q̃ ĩ vita st̃ / simili a sp et eodẽ tenore fuerĩt tibi: r̃felles pari rõne q̃ hic st̃ sĩlia oĩa: ac satiaberis ęque: fiatq̃ necesse est / commutatio in aliã q̃ndã vitã. veꝝ ut hĩc ĩ aliã migres / ex istimo ĩpossibile C, q̃d igr̃ faciendũ est Menippe? M, uti puto: & vulgo p̃dicãt: sapiẽs cũ sis / boni ɔsule: lige pñtia: nihilq̃ in illĩ intolerabile arbitreris. (ac di

Deo gloria.

Ad Lectorem Othomarus Nachtgall Argentinus.

Statueram quidem, candide Lector, in hoc opere/ vocculis græcis, examussim e regione adijcere latinas: ut fieri assolet in hoc tralationis genere: quo verbũ verbo redditur. quemadmodũ ab initio a nobis in paucis dialogis vides obseruatũ. Verℵ ubi hoc ago: videor mihi a rerũ natura parumper aberrare: quæ verba largitur, quo ijs significes quid velis. quũ non admodum sit oposum, celare quid animo gestias. Quis em̃ id non ęque efficiat tacendo? Lucianum proinde oratorem eloquẽtissimũ, veritus sum: ne balbutientẽ latine audias: iactesq; merito de ipso illud Vergilianum: Dat sine mente sonum.

In rem tuam magis futurum ratus: si latinis pusillum quoddam verbum adijcerem, quod in gręco non habetur: aut rursus gręcum supprimerem in latinis, etiã inuerso nõnunq; dictionum ordine: tibiq;, quisquis es, qui delicatissimas hasce nugas legeris, authoris sententiam aperirem: q; si secus agam/ a Flacci instituto tota (ut aiunt) via errem. Id infit:

Non verbum verbo curabis reddere fidus
Interpres.

Quod idcirco admonui: ne quis gręcitatis leporem, me latine arbitretur reddere tentasse. quum hoc paucis admodum nostra ętate sit concessum. Nedum mihi: cui fere aliud agenti/ vix vacauit crassiore Minerua, tyronibus hellenismi hęc libanda proponere. Do-

ctiores meo prouocans exemplo: ut stridulum quid-
dam ἄμουσον καὶ ἀπῳδὸν cantillantem, ipsi magistri ar-
tis egregie cantando vincant. Iucũdius enim mihi fue-
rit: Musicam eximiam audire, q̃
Stridenti miserum stipula disperdere carmen.
Vale ex Viridario s. Ioannis Argeñ.

Othomari Nachtgall Distichon.
LVCIANVS.

Me lege, Graius eris. nosces quid fabula ludat:
Et penitus quicquid tota Poesis habet.

In tetricum, ac rugoso supercilio hoĩem,
qui hęc legere dedignabitur:
Tetrastichon eiusdem.

Moribus este procul rigidi, vultuq; Catones,
Qui fugitis risus: scommata mixta iocis.
Lusimus in teneris, seris quoq; ludimus annis.
Et reliquum vitę, quid nisi lusus erit?

Errata passim in græcis.

a Colũna.1.versu.9.lege·πιμελῆ·In ea.v.20.l.ὑπολοί-πων·c.2.v.1.l..κρόνον·v.10.l.τίνα.c.3.v.12.l.μάτην· b c.2.v.24.l.τούτους·c.3.v.7.l.προσέχεις·v.se.l.ἀφελες·c.4v..5.l.δὲ μὴ·v.9.l.εἰπεῖν·ver.pen.σπινθῆρες· c col.1.v.5.l.ἀπολαμβάνοις·v.8.l.ὁρᾷς·c.2.v.12.l.κτῆμα·ver.22.σύμποσιον·c.3v.ul.l.ἤκουσας·c.4.v.2.l.οὐκ·v.6.l.πῦρ·v.15.ἄχρι·v.19.l.μισθὸν· d c.3.v.24.ubi legis νῦν δὲ δυσκ́νον, adde γυναικ·

e c.1.v.12.l.ἐνίοτε·v.25.l.τοίνυν·v.27.l.συλλαβόντας· c.2.v.pen.l.ἐγκαύματα·v.ult.l.διεφθαρμένος·c.3.v.23.l.κἀγὼ·c.4.v.6.l.ἥδιον,v.10.l.ἄχθου·v.12.l.καὶ pro ναὶ· v.15.l.ἐκεῖ νόγε·v.19.l.συγκαθεύδουσι·v.22.l.κοιμᾶσθαι·v.25.l.τὸν p τοῦ·

f c.1.v.6.l.χαλκέως·v.10.l.συλλήψεσθαι·v.15.l.πᾶσαι·v.19.l.αὐτῶν·v.26.ubi legis ἐξαπατᾷ, adde τοὺς·v.28.l.ἀκίνδυνον·c.2.v.5.l.οὕτω·v.20.l.ὄψομαι·v.pē.l.ἔδησεν·c.3.v.5.l.ἐγεγένητο·v.21.l.ἐπαινέσομαι·c.4.v.7.l.τολμήσαντα·ibi.l.αἰχμάλωτον·v.11.l.ἐτιμωρήσατο·v.19.l.ὅλως·v.25.l.γένοιτ'·

g c.1.v.19.l.μορμολύττεται·c.2.ver.16.l.ἁπάσας·v.se.l.πάντως·c.3.v.12.l.ἀγαμός· h c.1.v.7.l.σύριγγα·v.se.l.δέους·v.16.l.καλλους·c.2.v.21.l.καλῶς·v.pē.l.οὕτω·c.3.v.22.l.καλὴν·c.4.v.se.l.παρεῖναι·v.16.l.ἀπολιποῦσα· i c.2.v.1.l.αὐτὴν·v.12.l.ἀνελκύσαι·c.3·v.15.l.ἔλαθον·v.23.l.καὶ p τὸν·c.4.v.2.l.συρίζω·v.4.ubi legis αὐτῷ, adde τοῦ,ver.16.l.αἰτοῦντι· k c.1.v.1.l.διάφοροι·c.2.v.6.l.πάντων·v.12,ubi legis καὶ,add,τοι.v.se.l.εἰσίν·c.3.v.8.l.λείψανον·v.12.l.ἥδεις et in eo.l.βραχτις·v·ãnpen·l·κίνδυνος·c·4·v·ãnpē·l·ἀλλὰ·

l c·3·v·2·l·εἶπε·v·9·l·οὕτω·c·2·v·3·l·γένος·v·19·l·ἐπίφθονος·c·3·v·4·l·κρανίον·c·4·ver·25·l·ἐντειλάμενος· ver·se·l·μανθάνω·

m· v·4·l·ἤνιασέ με·v·20·l·οὐκ·v·26·ubi legis οἶσθα τὴν,ad

de πηγὴν·c·2·v·1·l·συρακούσαις·c·3·v·5·ἀπιστῶν·v·ſe·le · αὐτὸν·
v·16·l· ἢ τῷ· n c·1·v·18·l·ζέφυρε·c·2·v·9·l·ἀντὶ·c·3·v·10·l· φι-
λομουσίας· o c·2·v 5·l·ναύτας·v·ſe·l·ἀπόλοιτο·c·3·v·23·l·κῆ-
τος·v·26·l· ἢ ὁ κηφεὺς· p c·3·v·17·l·ἀνέλθῃς, σὺ γάρ·v·22·le·
ἥκειν·c·2·v·13·l·τείλωμαί· q c·1·v·1·l·πρόσωπον·v·6·l·ἀχθό-
μενοι·v·8·l·ἰσοτιμίαν·v·23·l·καθάρματα·c·2·v·17·l· ἐπᾳδόμε-
νον·c·3·v·10· l·συναμφότερον·v·22·l·ἐθεράπευον·c·2·v·12·le·ὑπε-
ταν·v·23·l·ἄτεκνον·& ſe·l·θεραπείαν· r c·1·v·1·l·γράψε· & eo·
ἄφνω·v·23·l·προσήγετο·c·2·v·22·l·πόσα·c·3·v·3·l·στρατηγησάτω·
c·2·v·5·l·θέρμων·v·10·ubi legis παρρησίαν, adde ἐυλευθερίαν·
v.12.l.ἔσ δε τὸ.v.16.l.τρυφῆς. s c.2.v.2.l.ἐνίκησε·v.10·l·
στόλῳ. & ſe.ἐμαυτὸν.v.18.l.διαδήματι.v.21.l.ἀγεννῆτον.c.3·
v.2.l.στρατηγὸς. & ſe.ἀχρὴν.v.19 l.ἐυκαταφρονήτους. v.22. l·
ἠμυνάμην.c.2.v.26.παράδοξον. t c·2·v.5.l.πατέρα.v.7.l
τροφῆται.v.12·l.δακτύλιον.v.23.ὁρῶν.c.3.v.2.l.ἐν νοήσῃς.v·
10.βέβαια.c.2.v.21.l.πραγματος.v.25.νεκρούς. u c.2.v·
6.ubi legis κατέκυψεν adde εἰ τω.c,3,v,7,l, ἤδειν.v'21,διε-
πόρθε- ε ſupfluit, v, ſe, l, ἀυτῶ, v, ſe, ſic diſtĩguas, σε λάβω
ποτὲ; μ.c,3,v,13,l, ἰσχύς, v,22,l, ὑπὸ τηλικούτης, v,26, ὠ'ε-
το,c,2,v,15,l, ψεδνὸς, v,17, Ἀγλαίας, v,20, ὅμοια, & ibid
ταύτῃ, v,23, ὁποῖος, & ſe, τοῖς, & ſe, ἔχεις, v, ul, l, ἐμοί·

Luciani deorũ dialogi Pirckheymero interprete
greca et latine

Este libro costo · 33 · mrs en Magũcia a xxvj de
noviembre de · 1520 · Esta Registrado 1140

